

EBA/GL/2022/03

2022. március 18.

Iránymutatások

a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra (SREP) és a felügyeleti stressztesztelésre vonatkozó közös eljárásokról és módszerekről

Megfelelés és beszámolási kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

1. Ez a dokumentum az 1093/2010/EU rendelet¹ 16. cikke szerint kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások az Európai Bankhatóság (a továbbiakban: EBH) azzal kapcsolatos álláspontját ismertetik, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeleték Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének 2. pontjában meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó hatáskörrel rendelkező hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásoknak, hogy megfelelően beépítik azokat saját felügyeleti gyakorlataikba (például saját jogi keretrendszerük vagy felügyeleti folyamataik módosítása által), beleértve azokat az eseteket is, amikor az iránymutatások elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Bejelentési követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok 2022.12.27.-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó illetékes hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítéseket „EBA/GL/2022/03” hivatkozással az EBH honlapján szereplő formanyomtatványon kell megküldeni. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra nézve, hogy a felügyeletet ellátó hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. A megfeleléség állapotában bekövetkező minden változást szintén be kell jelenteni az EBH részére.
4. Az értesítéseket a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

1. cím: Tárgy, fogalommeghatározások, alkalmazási szint és végrehajtás

1.1 Tárgy

5. Ezek az iránymutatások meghatározzák a 2013/36/EU irányelv² 97. cikkében és 107. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás működéséhez szükséges egységes eljárásokat és módszereket, beleértve azokat, amelyek a kockázatok – ezen belül a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok – az irányelv 76–87. cikkében meghatározott szervezésének és kezelésének értékeléséhez, valamint az irányelv 98., 100., 101., 102., 104., 104a., 104b., 104c., 105. cikkére, 107. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és 117. cikkére való hivatkozással végrehajtott eljárások és intézkedések értékeléséhez szükségesek. Ezen túlmenően ezen iránymutatások célja, hogy biztosítsák az illetékes hatóságok számára a 2013/36/EU irányelv 100. cikkének (2) bekezdésében említett felügyeleti stressztesztek felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében történő lefolytatásakor alkalmazandó közös módszertanokat.
6. Ezek az iránymutatások nem határoznak meg módszertanokat az EBH által a 1093/2010/EU rendelet 22. cikkének megfelelően más illetékes hatóságokkal együttműködésben végzett stressztesztek tekintetében; mindazonáltal leírják a stressztesztek körét, segítve ezzel a megfelelő háttér kialakítását a felügyeleti stressztesztek egyik részét alkotó jövőbeli EBH-stressztesztek mérlegeléséhez.
7. Ezen iránymutatások címzettjei az EBH-rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. és viii. pontjában említett illetékes hatóságok.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)

1.2 Fogalom meghatározások

8. Eltérő rendelkezés hiányában az 575/2013/EU rendeletben³, a 2013/36/EU irányelvben, a 2014/59/EU irányelvben⁴ vagy az intézmények stressztesztelésére vonatkozó EBH-iránymutatásokban⁵ használt és meghatározott fogalmak ezekben az iránymutatásokban is az ott használt jelentéssel bírnak. Ezen iránymutatások alkalmazásában a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

„2. pillér szerinti követelmény (P2R)” vagy „kiegészítő szavatolótőke-követelmények”: a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére előírt kiegészítő szavatolótőke-követelmények;

„a 2. pillér szerinti tőke-iránymutatás (P2G)”: az intézmény által a teljes tőkekövetelményt (OCR) meghaladóan tartandó szavatolótőke szintje és minősége, az ezen iránymutatásokban megadott kritériumok szerint meghatározva;

„a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóság”: az intézmények (EU) 2015/849 irányelv rendelkezéseinek való megfeleléséért felelős illetékes hatóság;

„a túlzott tőkeáttétel kockázatára vonatkozó 2. pillér szerinti iránymutatás (P2G-LR)”: az intézmény által a tőkeáttételre vonatkozó teljes követelményt (OLRR) meghaladóan tartandó szavatolótőke szintje és minősége, az ezen iránymutatásokban megadott kritériumok szerint meghatározva;

„a túlzott tőkeáttételi kockázatra vonatkozó 2. pillér szerinti követelmény (P2R-LR)” vagy „a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények”: a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére előírt kiegészítő szavatolótőke-követelmények;

„átfogó SREP-értékelés”: egy intézmény általános életképességének naprakész értékelése a SREP-elemek értékelése alapján;

„belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárás (ILAAP)”: az intézmény által a 2013/36/EU irányelv 86. cikke szerint végrehajtott, a likviditás azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló eljárás;

³ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁵ [Az EBH iránymutatásai az intézmények stressztesztelésére vonatkozóan](#) (EBA/GL/2018/04)

„belső tőke megfelelés-értékelési eljárás (ICAAP)”: az intézmény által a 2013/36/EU irányelv 73. cikke szerint végrehajtott, a belső tőke azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló eljárás;

„devizahitelezés”: a hitelfelvevőknek történő hitelnyújtás, tekintet nélkül a hitelkonstrukció jogi formájára (ideértve például a halasztott kifizetéseket vagy hasonló pénzügyi kölcsönöket is), amelyre a hitelfelvevő lakóhelye szerinti ország törvényes fizetőeszközétől eltérő pénznemben kerül sor;

„devizahitelezési kockázat”: a fedezettel nem rendelkező hitelfelvevőknek nyújtott devizahitelezésből származó, az intézmény jövedelmét és szavatolótőkéjét érintő aktuális vagy jövőbeli kockázat;

„életképességi pontszám”: valamely SREP-elem felügyeleti értékelését összegző számszerű kifejezés, amely az intézmény életképességét az értékelt SREP-elemből fakadóan érintő kockázatot jelzi.

„fedezet nélküli hitelfelvevők”: olyan, természetes vagy pénzügyi fedezettel nem rendelkező lakossági és kkv-hitelfelvevők, amelyek ki vannak téve a hitel pénzneme és a fedezeti pénznem közötti devizaeltérésnek; a természetes fedezet körébe tartoznak különösen azok az esetek, amikor a hitelfelvevők külföldi pénznemben kapnak jövedelmet (például hazautalások/exportbevételek), míg a pénzügyi fedezet rendszerint az feltételezi, hogy szerződés áll fenn egy pénzügyi intézménnyel;

„felügyeleti referenciaértékek”: az 575/2013/EU rendelet által le nem fedett kockázatok vagy kockázati elemek fedezéséhez szükséges szavatolótőke becslésére az illetékes hatóság által kifejlesztett kockázatspecifikus mennyiségi eszközök;

„finanszírozási kockázat”: annak a kockázata, hogy az intézmény közép- és hosszú távon nem fog stabil forrásellátottsággal rendelkezni, és ennek következtében felmerül annak jelenlegi vagy jövőbeli kockázata, hogy vagy egyáltalán nem tudja teljesíteni, vagy a finanszírozási költségek elfogadhatatlan növekedése nélkül nem tudja teljesíteni pénzügyi kötelezettségeit – például a kifizetéseket és biztosítéki igényeit – azok közép- és hosszú távon történő esedékessé válásakor;

„hírnévkockázat”: az intézmény jövedelmét, szavatolótőkéjét vagy likviditását érintő aktuális vagy jövőbeli kockázat, amely az intézmény hírnevében keletkező kárból ered;

„hitelfelár-kockázat”: a hitelviszonyt megtestesítő pénzügyi eszközök piaci értékében a hitelkockázati felár ingadozásai miatt bekövetkező változásokból eredő kockázat;

„információs és kommunikációs technológiák (IKT) kockázata”: a titoktartási kötelezettség megsértése, a rendszerek és adatok integritásának sérülése, a rendszerek és adatok nem megfelelése vagy elérhetetlensége, illetve a környezeti vagy üzleti követelmények változása

esetén az IT észszerű időn és költségek mellett történő módosítására való képtelenség (azaz az agilitás hiánya) miatti veszteség kockázata;

„intézményi kategória”: az intézmény rendszerszintű jelentőségének az intézmény mérete és összetettsége, valamint tevékenységi köre alapján hozzárendelt mutatója;

„kamatláb kockázat”: az intézmény jövedelmét és szavatolótőkét érintő, a kamatlábak kedvezőtlen mozgásából eredő aktuális vagy jövőbeli kockázat;

„kiegyenlítési képesség”: az intézménynek az a képessége, amelynek révén képes likviditási többlet rövid, közép- és hosszú távon történő fenntartására vagy elérésére stresszhelyzet esetén;

„kockázati pontszám”: az egyedi tőke-, likviditási és finanszírozási kockázat felügyeleti értékelését összegző szám, amely annak valószínűségét jelzi, hogy valamely kockázat jelentős prudenciális hatást gyakorol az intézményre (például potenciális veszteség), a kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok mérlegelését követően, de annak figyelembevétele előtt, hogy az intézmény képes-e a rendelkezésre álló tőke- vagy likviditási források révén csökkenteni a kockázatot;

„kockázatvállalási hajlandóság”: az az összesített kockázatszint és -típus, amelyet az intézmény – üzleti modelljével összhangban – kockázati képességén belül stratégiai célkitűzéseinek elérése érdekében hajlandó vállalni;

„lényeges pénznem”: olyan pénznem, amelyben az intézmény lényeges mérlegen belüli vagy mérlegen kívüli pozíciókkal rendelkezik;

„likviditási és finanszírozási kockázatok”: olyan elkülönült kockázatok, amelyek realizálódásuk esetén különböző időhorizontokon jelentős prudenciális hatást gyakorolnak az intézmény likviditására;

„makroprudenciális követelmény” vagy „intézkedés”: a valamely illetékes vagy kijelölt hatóság által a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat kezelése érdekében előírt követelmény vagy intézkedés;

„napon belüli likviditás”: azok a pénzeszközök, amelyekhez az üzleti nap során hozzá lehet férni annak érdekében, hogy az intézmény valós időben teljesíthessen kifizetéseket;

„napon belüli likviditási kockázat”: annak aktuális vagy jövőbeli kockázata, hogy az intézmény nem fogja tudni eredményesen kezelni a napon belüli likviditási szükségleteit;

„összesített SREP-pontszám”: az intézmény életképességét veszélyeztető általános kockázat számszerű mutatója az átfogó SREP-értékelés alapján;

„összevont intézmény”: olyan intézmény, amelynek az 575/2013/EU rendelet 1. része II. címének 2. fejezetével összhangban az összevont helyzet alapján kell teljesítenie a prudenciális követelményeket;

„pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat”: az EBH kockázatalapú felügyeletre vonatkozó iránymutatásaiban⁶ meghatározott kockázat;

„SREP-elem”: a következők valamelyike: üzletimodell-elemzés, a belső irányítás és az intézményi kockázati kontrollmechanizmusok értékelése, tőkekockázat-értékelés, SREP-tőkeértékelés, a likviditási és finanszírozási kockázat értékelése vagy SREP-likviditásértékelés;

„strukturális devizaárfolyam-kockázat”: az offshore fióktelepeknél és leányvállalatoknál az anyavállalat beszámolójának pénznemétől eltérő pénznemben tartott tulajdoni részesedésekből eredő kockázat;

„teljes kockázati kitétséérték (TREA)”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott teljes kockázati kitétséérték;

„teljes SREP tőkeáttételmutató-követelmény (TSLRR)”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények és az ezen iránymutatásokban meghatározott kritériumoknak megfelelően a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelése céljából meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelmények összege;

„teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR)”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények és az ezen iránymutatásokban meghatározott kritériumoknak megfelelően a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelése céljából meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelmények összege;

„teljes tőkeáttételmutató-követelmény (OLRR)”: a teljes SREP tőkeáttételmutató-követelmény (TSLRR) és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények tőkeáttétel mutatóra vonatkozó pufferkövetelményének összege az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésével összhangban;

„teljes tőkekövetelmény (OCR)”: a teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR), a tőkepuffer-követelmények és a makroprudenciális követelmények összege, szavatolótőke-követelményként kifejezve;

„tőkekockázatok”: olyan elkülönült kockázatok, amelyek realizálódásuk esetén a következő 12 hónapban jelentős prudenciális hatást gyakorolnak az intézmény szavatolótőkéjére. Ide

⁶ Az EBA iránymutatásai a pénzmosás elleni küzdelemmel és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos felügyelet kockázatalapú megközelítésének jellemzőiről, valamint a kockázatalapú felügyelet során szükséges lépésekről, az (EU) 2015/849 irányelv 48. cikkének (10) bekezdése alapján (az ESAs 2016 72 közös iránymutatás módosítása) („a kockázatalapú felügyeletre vonatkozó iránymutatások”) (EBA/GL/2021/16).

tartoznak többek között a 2013/36/EU irányelv 79–87. cikkének hatálya alá tartozó kockázatok;

„tőkepuffer-követelmények”: a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények;

„túlélési időszak”: az az időszak, amely alatt az intézmény stresszhelyzetben is folytatni tudja a működését, és továbbra is eleget tud tenni fizetési kötelezettségeinek;

„üzletviteli kockázat”: egy intézmény által szándékos vagy gondatlan kötelezettségszegésből – többek között a pénzügyi szolgáltatások nem megfelelő módon történő biztosításából – eredően elszenvedett veszteségek jelenlegi vagy jövőbeli kockázata;

1.3 Az alkalmazás szintje

9. Az illetékes hatóságoknak ezeket az iránymutatásokat a 2013/36/EU irányelv 110. cikkében meghatározott alkalmazási szinttel összhangban kell alkalmazniuk, a 2013/36/EU irányelv 108. és 109. cikke szerinti követelményeknek és mentességeknek megfelelően.
10. A konszolidációba bevont anyavállalatok és leányvállalatok esetében az illetékes hatóságoknak oly módon ki kell igazítaniuk értékelésük mélységét és részletezettségét, hogy az megfeleljen az 575/2013/EU rendelet első részének II. címében meghatározott követelményekben megállapított alkalmazási szintnek, elismerve különösen az 575/2013/EU rendelet 7., 10. és 15. cikke, valamint a 2013/36/EU irányelv 21. cikke alapján alkalmazott mentességeket.
11. Amennyiben valamely intézmény ugyanabban a tagállamban rendelkezik leányvállalattal, de nem adtak az 575/2013/EU rendelet első részében meghatározott mentességet, a tőke- és likviditásmegfelelőség értékelésére arányos megközelítés alkalmazható, amely a tőke és a likviditás szervezetek közötti elosztásának értékelésére, valamint a tőke vagy a likviditás csoporton belüli átruházhatóságának lehetséges akadályaira összpontosít.
12. A határokon átnyúló tevékenységű csoportok esetében az eljárási követelményeket összehangolt módon kell alkalmazni a 2013/36/EU irányelv 116. vagy 51. cikke alapján létrehozott felügyeleti kollégiumok keretében. A 11. cím részletezi, hogy ezek az iránymutatások hogyan alkalmazandók a határokon átnyúló tevékenységű csoportokra és szervezeteikre.
13. Amennyiben valamely intézmény az 575/2013/EU rendelet 8. cikke alapján likviditási alcsoportot hozott létre, az illetékes hatóságoknak a likviditási alcsoport szintjén kell elvégezniük a likviditási és finanszírozási kockázatok értékelését, valamint felügyeleti intézkedéseket alkalmazniuk az alcsoportba tartozó szervezetek tekintetében.

1.4 Alkalmazás időpontja

14. Ezek az aktualizált iránymutatások 2023. január 1-jétől alkalmazandók. []

1.5 Hatályon kívül helyezés

15. A felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamatra (SREP) és a felügyeleti stressztesztekre vonatkozó közös eljárásokról és módszertanokról szóló, 2014. december 19-i EBH-iránymutatás (EBA/GL/2014/13) és a 2018. július 19-i módosító iránymutatás (EBA/GL/2018/03) 2023. január 1-jével hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett iránymutatásra történő hivatkozásokat ezen iránymutatásra való hivatkozásként kell értelmezni.

2. cím: A közös SREP

2.1 A közös SREP-keret áttekintése

16. Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az adott intézményre vonatkozó SREP tartalmazza a következő elemeket:

- a. az intézmény kategorizálása és e besorolás rendszeres felülvizsgálata;
- b. a fő mutatók nyomon követése;
- c. üzletimodell-elemzés (BMA);
- d. a belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok értékelése;
- e. a tőkekockázatok értékelése;
- f. a likviditási kockázatok értékelése;
- g. az intézmény szavatolótőkéje megfelelőségének értékelése;
- h. az intézmény likviditási forrásai megfelelőségének értékelése;
- i. átfogó SREP-értékelés; valamint
- j. felügyeleti intézkedések (és szükség esetén korai beavatkozási intézkedések).

2.1.1 Az intézmények kategorizálása

17. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti hatáskörükbe tartozó valamennyi intézményt a következő kategóriákba kell sorolniuk:

- ▶ 1. kategória – az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontja szerint „nagy méretű intézményként” meghatározott valamennyi intézmény, valamint adott esetben az illetékes hatóságok által az intézmény méretének és belső szervezetének, valamint tevékenységei jellegének, körének és összetettségének értékelése alapján meghatározott egyéb intézmények. Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy azokat az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontja szerinti „nagy méretű intézményeket”, amelyek nem minősülnek globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek, az intézmény kockázati profiljának értékelése alapján a 2. kategóriába tartozó intézményként sorolják be.

- ▶ 2. kategória – az 1. kategóriába nem tartozó, közepes és nagy méretű intézmények, amelyek nem minősülnek az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott „kis méretű és nem összetett intézménynek”, és belföldön vagy jelentős határokon átnyúló tevékenységekkel működnek, több üzletágban, beleértve a nem banki tevékenységeket is, és hitel- és pénzügyi termékeket kínálnak lakossági és vállalati ügyfeleknek; nem rendszerszinten jelentős szakosodott intézmények, amelyek az adott üzletágban, fizetési rendszerben vagy tőzsdén jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek; a valamely tagállam gazdasága (például a teljes eszközállomány bruttó hazai termékhez viszonyított aránya – TA/GDP – tekintetében) vagy bankszektora szempontjából a méretük, tevékenységük vagy üzleti modelljük miatt fontosnak tartott intézmények (például intézményvédelmi rendszer központi intézményei, központi szerződő felek, központi értéktárak, központi szövetkezeti bankok vagy központi takarékpénztárak).
- ▶ 3. kategória – az 1. és 2. kategóriába nem tartozó kis és közepes méretű intézmények, amelyek nem minősülnek az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott „kis méretű és nem összetett intézménynek”, és belföldön működnek vagy nem jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytatnak, és korlátozott számú üzletágban működnek, és túlnyomórészt hiteltermékeket kínálnak lakossági és vállalati ügyfeleknek, a pénzügyi termékek korlátozott kínálata mellett; olyan szakosodott intézmények, amelyek üzletágukban vagy fizetési rendszereikben vagy a pénzügyi tőzsdéken kevésbé jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek.
- ▶ 4. kategória – az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontja értelmében „kis méretű és nem összetett intézményként” meghatározott valamennyi intézmény, valamint minden egyéb kisebb, nem összetett intézmény, amely nem tartozik az 1–3. kategóriába (például korlátozott tevékenységi körrel és nem jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek az üzletágaikban).

18. A kategorizálásnak tükröznie kell az intézmények által a pénzügyi rendszerre jelentett rendszerszintű kockázat értékelését. A besorolást az illetékes hatóságoknak arra kell felhasználniuk, hogy annak alapján alkalmazzák a 2.4. szakaszban meghatározottak szerint az arányosság elvét, nem pedig az intézmények minőségének tükrözésére szolgáló eszközként.

19. Az illetékes hatóságoknak a kategorizálást a felügyeleti adatszolgáltatási adatokra és az előzetes üzletimodell-elemzésből származó információkra kell alapozniuk (lásd a 4.2. szakaszt). A kategorizálást rendszeresen, illetve jelentős vállalati esemény – például nagy elidegenítés, egyesülés vagy felvásárlás, fontos stratégiai intézkedés stb. – esetén felül kell vizsgálni.

2.1.2 A kockázatok folyamatos értékelése

20. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tevékenységeken keresztül folyamatosan értékelniük kell azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van téve vagy ki lehet téve:

- a. A kulcsfontosságú mutatók nyomon követése a 3. címben meghatározottak szerint;
 - b. üzletimodell-elemzés a 4. címben meghatározottak szerint;
 - c. a belső irányítás és az egész intézményre kiterjedő kontrollmechanizmusok értékelése az 5. címben meghatározottak szerint;
 - d. a tőkekockázatok értékelése a 6. címben meghatározottak szerint; és
 - e. a likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése a 8. címben meghatározottak szerint.
21. Az értékeléseket a 2.4. szakaszban meghatározott arányossági kritériumoknak megfelelően kell elvégezni. Az értékeléseket az új információk fényében felül kell vizsgálni.
22. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a fent vázolt értékelések megállapításai:
- a. egyértelműen dokumentálásra kerüljenek a megállapítások összefoglalásában;
 - b. megjelenjenek az ezen iránymutatások elemspecifikus címében megadott egyedi iránymutatásnak megfelelően hozzárendelt pontszámában;
 - c. támogassák más elemek értékelését vagy elindítsák az ezen elemek értékelése közötti következetlenségek mélyreható vizsgálatát;
 - d. hozzájáruljanak az átfogó SREP-értékeléshez és az összesített SREP-pontszámhoz; valamint
 - e. adott esetben felügyeleti intézkedéseket eredményezzenek, és információval szolgáljanak az ezen intézkedésekkel kapcsolatban meghozott döntésekhez.

2.1.3 A tőke- és likviditásmegfelelés időszakos értékelése

23. Az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk az intézmény szavatolótőkájének és likviditásának megfelelőségét annak érdekében, hogy az alábbi értékelések révén megbízható fedezetet nyújtsanak azokra a kockázatokra, amelyeknek az intézmény ki van vagy ki lehet téve:
- a. SREP-tőkeértékelés a 7. címben meghatározottak szerint; és
 - b. SREP-likviditásértékelés a 9. címben meghatározottak szerint.
24. Az időszakos értékeléseket a 2.4. szakaszban meghatározott arányossági kritériumoknak megfelelően kell elvégezni. Az illetékes hatóságok gyakoribb értékeléseket is végezhetnek. Az illetékes hatóságoknak a SREP-kockázatértékelésből származó lényeges új megállapítások fényében felül kell vizsgálniuk az értékelést, amennyiben az illetékes hatóságok megállapítják,

hogy a megállapítások lényeges hatást gyakorolhatnak az intézmény szavatolótőkéjére és/vagy likviditási forrásaira.

25. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az értékelések megállapításai:
- a. egyértelműen dokumentálásra kerüljenek egy összefoglalás keretében;
 - b. tükröződjenek az intézmény tőkemegfeleléséhez és likviditásmegfeleléséhez rendelt pontszámokban, az elem-specifikus címben megadott útmutatással összhangban;
 - c. hozzájáruljanak az átfogó SREP-értékeléshez és az összesített SREP-pontszámhoz; valamint
 - d. figyelembe vegyék azt a felügyeleti követelményt, illetve információkkal szolgáljanak azon felügyeleti követelményhez, mely szerint az intézménynek az 575/2013/EU rendeletben meghatározott minimumkövetelményeket meghaladó szavatolótőkével és/vagy likviditási forrásokkal kell rendelkeznie, vagy adott esetben más felügyeleti intézkedésekhez.

2.1.4 Átfogó SREP-értékelés

26. Az illetékes hatóságoknak az 10. címben meghatározott átfogó SREP-értékelés révén folyamatosan értékelniük kell az intézmény kockázati profilját és életképességét. Az átfogó SREP-értékelés révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény csődjét előidéző kockázatok lehetőségét, figyelembe véve az intézmény szavatolótőkéjének és likviditási forrásainak, irányításának, kontrollmechanizmusainak és/vagy üzleti modelljének vagy stratégiájának megfelelőségét, és ebből kiindulva a korai beavatkozási intézkedések meghozatalának szükségességét, és/vagy meg kell állapítaniuk, hogy az intézmény fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak tekinthető-e.
27. Az értékelést a kockázatértékelések megállapításainak vagy a SREP tőke- és SREP likviditásértékelések eredményeinek fényében folyamatosan felül kell vizsgálni.
28. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az értékelések megállapításai:
- a. tükröződjenek az intézmény általános életképességéhez rendelt pontszámokban, a 10. címben foglalt iránymutatással összhangban;
 - b. egyértelműen dokumentálásra kerüljenek az átfogó SREP-értékelés összefoglalójában, amely tartalmazza a hozzárendelt SREP-pontszámokat (összességében és az egyes elemek tekintetében), valamint az előző 12 hónap során tett felügyeleti megállapításokat;

- c. alapul szolgáljanak annak felügyeleti meghatározásához, hogy az intézmény a 2014/59/EU irányelv 32. cikke értelmében „fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak” tekinthető-e.

2.1.5 Az intézményekkel folytatott párbeszéd, a felügyeleti intézkedések alkalmazása és a megállapítások közlése

29. Az illetékes hatóságoknak a 2.4. szakaszban meghatározott minimális szerepvállalási modellt követve párbeszédet kell folytatniuk az intézményekkel az egyes SREP-elemek értékelése céljából, az elemspecifikus címekben előírtak szerint.
30. Az átfogó SREP-értékelés alapján és az egyes SREP-elemek értékelésére építve az illetékes hatóságoknak az 10. címben meghatározott felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk. Az ezen iránymutatásokban foglalt felügyeleti intézkedések a következő csoportokba tagozódnak be:
 - a. tőkeintézkedések;
 - b. likviditási intézkedések; valamint
 - c. egyéb felügyeleti intézkedések (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket is).
31. Amennyiben a kulcsfontosságú mutatók nyomon követéséből, a SREP-elemek értékeléséből vagy bármely más felügyeleti tevékenységből származó megállapítások szükségessé teszik az azonnali aggályok kezelésére irányuló felügyeleti intézkedések alkalmazását, az illetékes hatóságok nem várhatják meg az összes SREP-elem értékelésének befejezését és az átfogó SREP-értékelés aktualizálását, hanem dönteniük kell az értékelt helyzet orvoslásához szükséges intézkedésekről, majd ezt követően kell folytatniuk az átfogó SREP-értékelés aktualizálását.
32. Az illetékes hatóságoknak a kapcsolódó felügyeleti intézkedések mellett az átfogó SREP-értékelés eredményeinek alapján párbeszédet is kell folytatniuk, és a folyamat végén tájékoztatniuk kell az intézményt azokról a felügyeleti intézkedésekről, amelyeknek az intézmény a 2.4. szakaszban foglaltak szerint köteles megfelelni.

2.2 Pontozás a SREP-ben

33. Az illetékes hatóságoknak a kockázati és életképességi pontszámokat kell adniuk, hogy összefoglalják a SREP-keretrendszer különböző kockázati kategóriáinak és elemeinek értékelési eredményeit.
34. Az egyes kockázati kategóriák és SREP-elemek értékelésekor az illetékes hatóságoknak a felügyeleti véleményt tükröző pontskálát kell alkalmazniuk – 1 (kis/alacsony kockázat), 2 (közepes-kis/alacsony kockázat), 3 (közepes-nagy/magas kockázat) és 4 (nagy/magas kockázat) –, az egyes elemspecifikus címek alatt található pontozási táblázatok alapján. Az illetékes hatóságoknak az e táblázatokban megadott kísérő „szempontokat” útmutatásként kell felhasználniuk a felügyeleti megítélés alátámasztására (azaz nem szükséges, hogy az intézmény

teljesítse az „1” pontszámhoz kapcsolódó összes „szempontot” ahhoz, hogy „1” pontszámot érjen el), és/vagy tovább kell fejleszteniük vagy további szempontokkal kell kiegészíteniük azokat. Az illetékes hatóságoknak a lehető legkedvezőtlenebb értékelés tükrözése érdekében „4”-es pontszámot kell adniuk (azaz akkor is 4-es pontszámot kell adni, ha egy adott intézmény helyzete rosszabb a 4-es pontszámhoz rendelt „szempontokban” foglaltaknál).

35. Az iránymutatások végrehajtása során az illetékes hatóságok belső célokból, például az erőforrások tervezése érdekében granulárisabb pontozást is alkalmazhatnak, feltéve hogy a jelen iránymutatásokban meghatározott teljes pontozási rendszert betartják.
36. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell valamennyi pontszám rendszeres felülvizsgálatát, legalább a 2.4. szakaszban meghatározott gyakorisággal, lényeges új megállapítások vagy fejlemények esetén pedig indokolatlan késedelem nélkül.

2.2.1 Kockázati pontszámok

37. Az illetékes hatóságoknak a 6. címbe meghatározott feltételek szerint kockázati pontszámokat kell rendelniük az egyes tőkekockázatokhoz, valamint a 8. címbe meghatározott feltételek szerint pontozniuk kell a likviditási és finanszírozási kockázatokat. Ezek a pontszámok annak valószínűségét képezik le, hogy a kockázat jelentős prudenciális hatással lesz az intézményre (például potenciális veszteség), az e hatás mérséklését célzó kockázatkezelési kontrollmechanizmusok minőségének figyelembevétele után, de az intézmény elérhető tőke- vagy likviditási forrásokkal történő kockázatmérséklésre való képességének figyelembe vétele előtt.
38. Az illetékes hatóságoknak a kockázati pontszámot többnyire az inherens kockázat értékelésén keresztül kell megállapítaniuk, de a pontszámoknak a kockázatkezeléssel és kontrollintézkedésekkel kapcsolatos szempontokat is tükrözniük kell. Ami azt illeti, a kockázatkezelés és a kontrollintézkedések megfelelősége növelheti vagy – egyes esetekben – csökkentheti a jelentős prudenciális hatás kockázatát (azaz az inherens kockázathoz kapcsolódó megfontolások alá- vagy túlbecsülhetik a kockázati szintet a kockázatkezelés és a kontrollintézkedések megfelelőségétől függően). Az inherens kockázat értékelését és a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok megfelelőségét a 4–7. és a 9–10. táblázatban meghatározott szempontok alapján kell elvégezni.
39. Ezen iránymutatások végrehajtásakor az illetékes hatóságok különböző módszereket használhatnak az egyes kockázati pontszámok megállapításához. Az inherens kockázat szintjei és a kockázatkezelés és a kontrollintézkedések minősége külön (amely egy köztes és egy végleges pontszámot eredményezhet) vagy összesítve is pontozhatók. Az illetékes hatóságok összesítési módszereket is bevezethetnek az egyedi tőke-, likviditási és finanszírozási kockázatok összesítésére.

2.2.2 Életképességi pontszámok, beleértve az összesített SREP-pontszámot

40. Az illetékes hatóságoknak a következő négy SREP elem értékelési eredménye alapján külön kell meghatározniuk a pontszámokat, hogy összefoglalják az intézmény életképességére gyakorolt kockázat szintjét:
- a. üzleti modell és stratégia a 4. címben meghatározott szempontok szerint;
 - b. belső irányítás és intézményi szintű kontrollintézkedések az 5. címben meghatározott szempontok szerint;
 - c. tőke megfelelés a 7. címben meghatározott szempontok szerint; és
 - d. likviditásmegfelelőség a 9. címben meghatározott szempontok szerint.
41. A tőke megfelelés és a likviditásmegfelelőség területén ezek a pontszámok az arra vonatkozó felügyeleti véleményt adják meg, hogy az intézmény tőke- és likviditási forrásai mennyiben képesek a 6. és 8. címben meghatározott egyes tőke-, likviditási- és finanszírozási kockázatok mérséklésére/fedezésére, és/vagy az egyéb olyan elemekre vonatkozó felügyeleti véleményt képezik le, amelyek tekintetében a 7. cím szerint kiegészítő szavatolótőkét állapítottak meg.
42. Az illetékes hatóságoknak a 10. címben meghatározott szempontokkal összhangban egy összesített SREP-pontszámot is meg kell határozniuk. Ezt a pontszámot felügyeleti megítélés alapján kell meghatározni, és annak az intézmény általános életképességére vonatkozó felügyeleti véleményt kell tükröznie.
43. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzleti modell, a belső irányítás és az egész intézményre kiterjedő kontrollintézkedések, a tőke megfelelés, a likviditási megfelelés pontozása, valamint az összesített SREP-pontszám elérje a következő célkitűzéseket:
- a. annak jelzése, hogy milyen valószínűséggel lehet szükség felügyeleti intézkedésekre a 10. címben meghatározott kritériumokkal összhangban a problémák kezelése céljából;
 - b. az arról való döntéshozatal elindítása, hogy a korai beavatkozási intézkedések alkalmazását kiváltó feltételekről szóló EBH-iránymutatások⁷ szerint alkalmazni kell-e a korai beavatkozási intézkedéseket; és
 - c. a felügyeleti erőforrások rangsorolásának és tervezésének, illetve a felügyeleti vizsgálati programban (SEP) szereplő prioritások kidolgozásának segítése.
44. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a négy SREP-elemből eredő veszélyek összesített képe alapján meghatározott összesített SREP-pontszám az intézmény általános életképességét jelezze, beleértve azt is, hogy az intézmény a 2014/59/EU irányelv 32. cikke

⁷ Az EBH iránymutatásai korai beavatkozási intézkedések alkalmazását kiváltó feltételekről ([EBA/GL/2015/03](#)).

értelmében „fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e”, figyelembe véve az EBH „fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló” intézményekről szóló iránymutatásait⁸ is. Amennyiben az átfogó SREP-értékelés eredménye arra enged következtetni, hogy egy intézmény „fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik”, az illetékes hatóságoknak „F” pontszámot kell adniuk, és a 2014/59/EU irányelv 32. cikkében meghatározottak szerint követniük kell a szanálási hatóságokkal való együttműködés folyamatát.

2.3 Szervezési intézkedések

45. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a SREP végrehajtása tekintetében szervezeti intézkedéseik legalább a következőket tartalmazzák:

- a. a felügyeleti munkatársak SREP elvégzésével kapcsolatos szerepeinek és feladatainak leírása, valamint a vonatkozó információátadási (jelentési) útvonalak leírása, normál és vész helyzetben egyaránt;
- b. a megállapítások és a felügyeleti megítélés dokumentálására és rögzítésére szolgáló eljárások;
- c. a megállapítások és pontszámok jóváhagyására vonatkozó szabályok, valamint az arra az esetre szolgáló eskalációs eljárások, ha az illetékes hatóságon belül eltérő álláspontok vannak, normál és vész helyzetben egyaránt;
- d. a 2.4. szakaszban meghatározott minimális kötelezettségvállalás modelljét követve az egyes SREP-elemek értékelése céljából az intézménnyel folytatott párbeszéd megszervezésére szolgáló intézkedések; valamint
- e. az intézménnyel folytatott konzultációkra és a SREP eredményeinek az intézménnyel való közlésére vonatkozó szabályok, amelyek tükrözik a határokon átnyúló tevékenységű csoportok és szervezeteik felügyeleti kollégiumain belüli interakciót is, összhangban a 710/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel⁹ is.

46. Az intézményekkel folytatott párbeszédre vonatkozó szabályok meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy milyen potenciális következményekkel járhat a pontszámok intézmények számára történő megadása az 596/2014/EU rendelet¹⁰, valamint a

⁸ Az EBH iránymutatásai azon különböző körülmények értelmezéséről, amelyek esetében egy intézményt úgy tekintenek, hogy az fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdése értelmében (EBA/GL/2015/07).

⁹ A Bizottság 2014. június 23-i 710/2014/EU végrehajtási rendelete a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárás alkalmazási feltételeit meghatározó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 188., 2014.6.27., 19. o.)

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

2014/57/EU¹¹ és a 2004/109/EK irányelv¹² követelményei szerinti nyilvánosságra hozatali kötelezettségeik tekintetében.

2.4 Arányosság és felügyeleti szerepvállalás

47. Az illetékes hatóságoknak – az intézmény besorolásával összhangban – az arányosság elvét kell alkalmazniuk a felügyeleti szerepvállalás és az intézményekkel folytatott párbeszéd köre, gyakorisága és intenzitása, valamint az intézmények által teljesítendő követelményekre vonatkozó felügyeleti elvárások tekintetében. A tőkekockázatok, valamint a likviditási és finanszírozási kockázatok értékelésének minden esetben magában kell foglalnia legalább a leglényegesebb egyedi kockázatok értékelését.
48. Az intézmény kategóriájától függetlenül az illetékes hatóságoknak az átfogó SREP-értékelés eredményéről való tájékoztatáskor különösen a következőket kell megadniuk:
- a. nyilatkozat a szavatolótőke azon mennyiségéről és összetételéről, amelyet az intézménynek az 575/2013/EU rendeletben és az (EU) 2017/2402 rendelet¹³ 2. fejezetében meghatározott, az e rendeletek hatálya alá nem tartozó kockázati elemekre és kockázatokra vonatkozó követelményeket meghaladóan kell tartania;
 - b. nyilatkozat azon szavatolótőke mennyiségéről és összetételéről, amelyet az intézménynek az útmutatás szerint a 2013/36/EU irányelv VII. címének a) pontjában és 4. fejezetében meghatározott követelményeken felül tartania kell;
 - c. nyilatkozat a tartott likviditásról és az illetékes hatóság által meghatározott bármely likviditási követelményekről; valamint
 - d. nyilatkozat az egyéb felügyeleti intézkedésekről, beleértve az illetékes hatóság által meghozni kívánt korai beavatkozási intézkedéseket is.
49. Ami a felügyeleti szerepvállalás gyakorisága és intenzitása kapcsán az arányosság szempontját illeti, a SREP-tevékenységek tervezésekor az illetékes hatóságoknak a szerepvállalás minimális szintjére vonatkozó, alábbiakban ismertetett (és az 1. táblázatban leírt) modellt kell követniük.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/57/EU irányelve (2014. április 16.) a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésekről szóló irányelv) (HL L 173., 2014.6.12., 179. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

2.4.1 Az 1. kategóriába tartozó intézmények

50. Az 1. kategóriába tartozó intézmények esetében a SREP-hez kapcsolódó felügyeleti tevékenységek megfelelő gyakoriságának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak:
- a. negyedévente nyomon kell követniük a kulcsfontosságú mutatókat;
 - b. legalább évente el kell készíteniük az átfogó SREP-értékelés dokumentált összefoglalóját;
 - c. legalább évente aktualizálniuk kell az összes egyedi SREP-elem értékelését;
 - d. legalább évente tájékoztatniuk kell az intézményt az átfogó SREP-értékelés eredményéről;
 - e. folyamatos kapcsolatot kell fenntartaniuk és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és a 2013/36/EU irányelv 3. cikkének 9. pontjában meghatározott felső vezetésével az egyes SREP-elemek értékelése céljából.

2.4.2 A 2. kategóriába tartozó intézmények

51. A 2. kategóriába tartozó intézmények esetében a SREP-hez kapcsolódó felügyeleti tevékenységek megfelelő gyakoriságának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak:
- a. negyedévente nyomon kell követniük a kulcsfontosságú mutatókat;
 - b. legalább évente el kell készíteniük az átfogó SREP-értékelés dokumentált összefoglalóját;
 - c. legalább két évente aktualizálniuk kell az összes egyedi SREP-elem értékelését;
 - d. legalább két évente tájékoztatniuk kell az intézményt az átfogó SREP-értékelés eredményéről;
 - e. folyamatos kapcsolatot kell fenntartaniuk és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével az egyes SREP-elemek értékelése céljából.

2.4.3 A 3. kategóriába tartozó intézmények

52. A 3. kategóriába tartozó intézmények esetében a SREP-hez kapcsolódó felügyeleti tevékenységek megfelelő gyakoriságának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak:
- a. negyedévente nyomon kell követniük a kulcsfontosságú mutatókat;
 - b. legalább évente el kell készíteniük az átfogó SREP-értékelés dokumentált összefoglalóját;

- c. az egyes SREP-elemek értékelését legalább háromévente, vagy a felmerülő kockázattal kapcsolatban ismertté váló lényeges új információk fényében korábban frissíteniük kell;
- d. legalább háromévente tájékoztatniuk kell az intézményt az átfogó SREP-értékelés eredményéről;
- e. kockázatalapú kapcsolatot kell fenntartaniuk és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével (szükség esetén) a lényeges kockázati elem(ek) értékelése céljából.

2.4.4 A 4. kategóriába tartozó intézmények

53. A 4. kategóriába tartozó intézmények esetében a SREP-hez kapcsolódó felügyeleti tevékenységek megfelelő gyakoriságának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak:

- a. negyedévente nyomon kell követniük a kulcsfontosságú mutatókat;
- b. legalább évente el kell készíteniük az átfogó SREP-értékelés dokumentált összefoglalóját;
- c. az egyes SREP-elemek értékelését legalább háromévente, vagy a felmerülő kockázattal kapcsolatban ismertté váló lényeges új információk fényében korábban frissíteniük kell, és az ilyen frissítés felülvizsgálatának hatókörét és mélységét az intézmény egyedi kockázati profiljához kell igazítaniuk;
- d. legalább háromévente tájékoztatniuk kell az intézményt az átfogó SREP-értékelés eredményéről;
- e. legalább háromévente kapcsolatot kell tartaniuk és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével.

2.4.5 A felügyeleti szerepvállalásra vonatkozó minimumkövetelmények

1. táblázat: A SREP alkalmazása az intézmények különböző kategóriáira

Kategória	A kulcsfontosságú mutatók nyomon követése	Valamennyi SREP-elem értékelése (minimális gyakoriság)	Az átfogó SREP-értékelés összefoglalása	A szerepvállalás/párbeszéd minimális szintje
1	negyedévente	évente	évente	Folyamatos kapcsolattartás az intézmény vezető testületével és felső vezetésével; együttműködés az

Kategória	A kulcsfontosságú mutatók nyomon követése	Valamennyi SREP-elem értékelése (minimális gyakoriság)	Az átfogó SREP-értékelés összefoglalása	A szerepvállalás/párbeszéd minimális szintje
				intézménnyel az egyes elemek értékelése céljából.
2	negyedévente	kétévente	évente	Folyamatos kapcsolattartás az intézmény vezető testületével és felső vezetésével; együttműködés az intézménnyel az egyes elemek értékelése céljából.
3	negyedévente	háromévente	évente	Kockázatalapú kapcsolattartás az intézmény vezető testületével és felső vezetésével; együttműködés az intézménnyel a lényeges kockázati elem(ek) értékelése céljából.
4	negyedévente	háromévente, a felülvizsgálat hatókörét és mélységét az intézmény egyedi kockázati profiljához igazítva	évente	Legalább háromévente kapcsolattartás és párbeszéd az intézmény vezető testületével és felső vezetésével.

54. Ha az illetékes hatóságok azt állapítják meg, hogy az intézmények hasonló kockázati profillal rendelkeznek, tematikus SREP-értékeléseket végezhetnek egyszerre több intézménynél, egységes értékelés formájában (például egy adott üzletimodell-elemzést az összes kisebb jelzálog-hitelező társaságra vonatkozóan végre lehet hajtani, ha valószínűsíthető, hogy az elemzés az összes ilyen intézményre vonatkozóan ugyanazokat az életképességi problémákat tárja fel). Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 97. cikkének (4a) bekezdésével összhangban az üzleti modellek hasonlósága vagy a kitétségek hasonló földrajzi helye alapján hasonló kockázati profillal rendelkező intézmények esetében is alkalmazhatnak testre szabott módszereket a SREP alkalmazására.

55. Az illetékes hatóságoknak egy vagy több SREP-elem korábbi értékeléseinek megállapításai alapján további szerepvállalási szintet kell meghatározniuk, amelynek során a gyenge összesített SREP-pontszámmal rendelkező intézmények esetében (legalább ideiglenesen) szélesebb körű felügyeleti erőforrásokra, valamint nagyobb intenzitásra és gyakoriságra van szükség, az egyes intézmények kockázati és sebezhetőségi helyzetéhez igazítva, az intézmény kategóriájától függetlenül.

56. A 2013/36/EU irányelv 99. cikkében előírt felügyeleti vizsgálati program hatálya alá tartozó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a SREP szerepvállalásának és alkalmazásának szintjét a program határozza meg.
57. A SREP-tevékenységek tervezésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a tevékenységeknek az értékelésben közvetlenül vagy közvetve részt vevő más felekkel való összehangolására, különösen, ha az ezen iránymutatások 11. címében meghatározottak szerint az intézmény és/vagy a határokon átnyúló tevékenységű csoportok felügyeletében részt vevő egyéb illetékes hatóságok hozzájárulása szükséges.

2.4.6 Az értékelés súlypontja és részletessége

58. Az arányosság érdekében a SREP ezen iránymutatások alkalmazásával történő végrehajtása során az illetékes hatóságoknak fel kell ismerniük, hogy a 4., 5., 6. és 8. címben meghatározott különböző elemek, módszertani szempontok és értékelési elemek nem egyformán relevánsak minden intézmény esetében; az illetékes hatóságoknak adott esetben eltérő részletességgel kell lefolytatniuk az értékelést, attól függően, hogy az intézmény melyik kategóriába tartozik, és az intézmény méretének és üzleti modelljének, valamint tevékenységei jellegének, nagyságrendjének és összetettségének megfelelő mértékben.
59. Tekintettel az 57. és 58. bekezdésre, az illetékes hatóságok meghatározhatják a SREP konkrét súlypontját is, amely esetben a kiválasztott területeken részletesebb értékelésre kerül sor, míg az összes többi SREP-elemre kisebb, de az érdemi értékeléshez elegendő figyelmet fordítanak. A SREP ezen súlypontja többéves tervezésen, a gazdasági körülményeken vagy az intézmény egyedi helyzetén alapulhat. Az értékelés súlypontjának és részletességének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény kockázati profilját, a különböző kockázatok és azok változásainak lényegességét, beleértve a 3. címben ismertetett kulcsfontosságú mutatók monitoringja során megfigyelt változásokat, a 12. címben ismertetett stressztesztelést vagy a korábbi SREP-értékelések eredményét.

3. cím: A kulcsfontosságú mutatók nyomon követése

60. Az illetékes hatóságoknak az intézmények pénzügyi helyzetében és kockázati profiljában bekövetkezett változások folyamatos nyomon követése céljából rendszeresen monitorozniuk kell a kulcsfontosságú pénzügyi és nem pénzügyi mutatókat. A monitorozást az illetékes hatóságoknak annak meghatározására is fel kell használniuk, hogy új, lényeges információk fényében szükséges-e a SREP-elemek értékelésének a tervezett felügyeleti tevékenységeken kívül eső aktualizálása. Amennyiben a monitorozás lényeges változást tár fel az intézmény kockázati profiljában, vagy bármilyen rendellenességet tár fel a mutatókban, az illetékes hatóságoknak ki kell vizsgálniuk az okokat, és adott esetben az új információk fényében felül kell vizsgálniuk az érintett SREP-elem értékelését.
61. A 2. címbe tárgyalt minimális szerepvállalás modelljét követve az illetékes hatóságoknak minden intézmény esetében legalább negyedévente nyomon kell követniük a kulcsfontosságú pénzügyi és nem pénzügyi mutatókat. Az illetékes hatóságok azonban az intézmények vagy a helyzet sajátosságaitól függően gyakoribb nyomon követést is bevezethetnek, figyelembe véve az alapul szolgáló információk (például piaci adatok) rendelkezésre állását.
62. Az illetékes hatóságoknak olyan nyomonkövetési rendszereket és sémákat kell létrehozniuk, amelyek lehetővé teszik a mutatók viselkedésében bekövetkező lényeges változások és rendellenességek azonosítását, és adott esetben küszöbértékeket kell meghatározniuk. Az illetékes hatóságoknak a szabálytalanságok és a lényeges változások kivizsgálásának biztosítása érdekében a monitoring hatálya alá tartozó valamennyi releváns mutatóra (vagy mutatókombinációra) vonatkozóan eszkalációs eljárásokat is ki kell alakítaniuk.
63. Az illetékes hatóságoknak a mutatókat és azok küszöbértékeit az egyes intézmények vagy hasonló jellemzőkkel rendelkező intézménycsoportok (hasonló intézményekből álló csoportok) sajátos jellemzőihez kell igazítaniuk. A mutatók, monitorozási sémák és küszöbértékek keretrendszerének tükröznie kell az intézmény méretét, összetettségét, üzleti modelljét és kockázati profilját, valamint le kell fednie azokat a földrajzi területeket, ágazatokat és piacokat, ahol az intézmény működik.
64. Az illetékes hatóságoknak a rendszeres monitorozás révén nyomon követendő mutatókat elsősorban a felügyeletnek rendszeresen benyújtott jelentések alapján, az egységes adatszolgáltatási előírásokban szereplő fogalom meghatározásokat használva kell meghatározniuk. Adott esetben az EBH jelzőrendszereit vagy az EBH által nyomon követett mutatókat is fel lehet használni az egyes intézmények monitorozásának viszonyítási alapjául szolgáló információforrásként.

65. A mutatókból kialakított keretrendszert és a kulcsfontosságú mutatók nyomon követésének eredményeit a tőkekockázatok, valamint a likviditási és finanszírozási kockázatok értékeléséhez is fel kell használni az adott SREP-elemek esetében.
66. A nyomon követéshez felhasznált mutatóknak tartalmazniuk kell legalább a következő intézményspecifikus mutatókat:
- a. az ezen iránymutatások hatálya alá tartozó valamennyi kockázati kategóriára vonatkozó pénzügyi és kockázati mutatók (lásd a 6. és 8. címet);
 - b. az 575/2013/EU rendelet alkalmazásából és a 2013/36/EU irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabályból eredő, a minimális prudenciális követelmények kiszámítására vonatkozó összes mutató (például elsődleges alapvető tőke (CT1), likviditásfedezeti ráta (LCR), nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR) stb.);
 - c. a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL);
 - d. releváns piaci alapú mutatók (például részvényár, hitel-nemteljesítési csereügyletek (CDS) felárai, kötvényhozamfelárok stb.);
 - e. amennyiben rendelkezésre állnak, az intézmény saját helyreállítási terveiben használt helyreállítási mutatók; valamint
 - f. amennyiben rendelkezésre állnak, az illetékes hatóságok felé teljesített adatszolgáltatásból származó mennyiségi vagy minőségi információkon alapuló mutatók, amelyek pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatot jelezhetnek.
67. Az illetékes hatóságoknak az intézményspecifikus mutatókat – amennyiben rendelkezésre állnak – megfelelő makrogazdasági mutatókkal kell kiegészíteniük azon földrajzi területek, ágazatok és piacok vonatkozásában, ahol az intézmény működik.
68. A mutatók lényeges változásainak vagy anomáliáinak azonosítását – különösen azokban az esetekben, amikor a változások kiugróan eltérnek a hasonló intézményekből álló csoport teljesítményétől – az illetékes hatóságoknak úgy kell értelmezniük, hogy további vizsgálatot tesznek szükségessé. Az illetékes hatóságoknak így különösen:
- a. meg kell határozniuk a kiváltó okot és értékelniük kell az intézményre gyakorolt potenciális prudenciális hatás lényegességét;
 - b. dokumentálniuk kell az értékelés okát és eredményét;
 - c. adott esetben az új megállapítások fényében felül kell vizsgálniuk a kockázatértékelést és a SREP-pontszámot.

69. Az illetékes hatóságoknak azt is mérlegelniük kell, hogy a kulcsfontosságú pénzügyi és nem pénzügyi mutatók rendszeres nyomon követését kiegészítsék a független piackutatás és -elemzés áttekintésével, amennyiben ez rendelkezésre áll, ami hasznos alternatív szempontok forrása lehet.

4. cím: Üzletimodell-elemzés

4.1 Általános szempontok

70. Ez a cím az intézmény üzleti modelljének és stratégiájának értékelésére vonatkozó kritériumokat határozza meg. Az illetékes hatóságoknak az értékelést egy adott intézmény vonatkozásában ugyanazon a szinten kell elvégezniük, mint az átfogó SREP-értékelést, de az alkalmazható üzletágak vagy termékkörök szintjén, vagy tematikus módon is elvégezhető.
71. Az illetékes hatóságoknak – anélkül, hogy aláásnák az intézmény vezető testületének az üzleti tevékenység irányításával és szervezésével kapcsolatos felelősségét, vagy utalásának bizonyos üzleti modellek előnyben részesítésére – rendszeres üzletimodell-elemzést (BMA) kell végezniük az üzleti és stratégiai kockázatok értékelése és a következők meghatározása érdekében:
- ▶ az intézmény jelenlegi üzleti modelljének életképessége annak alapján, hogy mennyire képes elfogadható hozamot generálni a következő 12 hónapban; valamint
 - ▶ az intézmény stratégiájának fenntarthatósága annak alapján, hogy stratégiai tervei és pénzügyi előrejelzései alapján képes-e elfogadható hozamot generálni egy legalább hároméves, jövőbeli időszakban.
72. Az illetékes hatóságoknak a BMA eredményeit fel kell használniuk a SREP összes többi elemének értékeléséhez. Az illetékes hatóságok az üzletimodell-értékelés egyes elemeit, így különösen az üzleti modell mennyiségi értékelését elvégezhetik más SREP-elemek értékelésének részeként is (például a finanszírozási struktúra megismerése a likviditási kockázat értékelésének részét képezheti).
73. Az illetékes hatóságoknak a BMA-t az intézmény azon fő sebezhetőségei feltárásának támogatására is fel kell használniuk, amelyek a legnagyobb valószínűséggel lényeges hatást gyakorolnak az intézményre/annak jövőbeli csődjéhez vezetnek.
74. Az illetékes hatóságoknak az intézmény üzleti modelljéhez kapcsolódó, általuk ismert pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatok prudenciális hatásainak értékelésére is fel kell használniuk a BMA-t. E tekintetben az illetékes hatóságoknak a folyamatos felügyelet során tett megállapításaik kiegészítésére fel kell használniuk a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságoktól kapott információkat, különösen a pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról készített értékeléseiket, valamint az intézmény pénzügyi és terrorizmusfinanszírozás elleni kontrollmechanizmusainak lényeges hiányosságaira vonatkozó esetleges megállapításokat, és értékelniük kell, hogy azok okot adnak-e a pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázattal kapcsolatos prudenciális aggályokra. Amennyiben az értékelés azt jelzi, hogy az intézmény

üzleti modellje prudenciális aggályokat vet fel a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázattal kapcsolatban, az illetékes hatóságoknak meg kell osztaniuk az üzleti modell prudenciális értékelésének eredményét a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti hatóságokkal¹⁴.

75. Az illetékes hatóságoknak a BMA részeként a következő lépéseket kell végrehajtaniuk:

- a. előzetes értékelés;
- b. a kiemelten vizsgálandó területek meghatározása;
- c. az üzleti környezet értékelése;
- d. a jelenlegi üzleti modell kvantitatív elemzése;
- e. a jelenlegi üzleti modell kvalitatív elemzése;
- f. a jövőre vonatkozó stratégiai és a pénzügyi tervek értékelése (beleértve az üzleti modell tervezett módosításait);
- g. az üzleti modell életképességének értékelése;
- h. a stratégia fenntarthatóságának értékelése;
- i. azon fő sebezhető pontok meghatározása, amelyeknek az intézmény az üzleti modell vagy a stratégia révén ki van téve vagy ki lehet téve; valamint
- j. a megállapítások és a pontszámok összesítése.

76. Az üzleti modell elemzéséhez az illetékes hatóságoknak legalább az alábbiakat kell felhasználniuk a mennyiségi és minőségi információk forrásaként:

- a. az intézmény stratégiai terve(i) az aktuális évre, illetve a jövőre vonatkozó előrejelzésekkel és az alapul szolgáló gazdasági feltevésekkel;
- b. pénzügyi beszámolók (például eredménykimutatás, közzétett mérlegek);
- c. hatósági adatszolgáltatások (egységes jelentések (COREP), pénzügyi jelentések (FINREP) és hitelregiszter, ha elérhető);
- d. belső jelentések (vezetői információk, tőketervezés, likviditási jelentés, belső kockázati jelentések);

¹⁴ A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködésről szóló EBH-iránymutatásokkal (EBA/GL/2021/15) összhangban.

- e. helyreállítási és szanálási tervek, beleértve a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 14. cikkével összhangban végzett szanálhatósági értékelés eredményeit;
- f. harmadik személyek jelentései (például auditjelentések, részvény-/hitelelemzők jelentései); és
- g. egyéb releváns tanulmányok/felmérések (például a Nemzetközi Valutaalap (IMF), makroprudenciális hatóságok és intézmények, európai intézmények által készített tanulmányok/felmérések).

4.2 Előzetes értékelés

77. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény fő tevékenységeit, földrajzi területeit és piaci pozícióját az intézmény alábbi jellemzőinek a joghatóságon belüli legmagasabb konszolidációs szinten való meghatározásához:

- a. főbb földrajzi területek;
- b. főbb leányvállalatok/fióktelepek;
- c. főbb üzletágak; és
- d. főbb termékkörök.

78. Ehhez az illetékes hatóságoknak meghatározott, releváns mérőszámoknak az értékelés időpontjában felvett értékét, valamint az azokban bekövetkező időbeli változásokat kell figyelembe venniük. E mérőszámok közé kell tartozniuk a következőknek:

- a. hozzájárulás a teljes bevételhez/költséghez;
- b. eszközök megoszlása;
- c. a teljes kockázati kitettségérték megoszlása; valamint
- d. piaci pozíció.

79. Az illetékes hatóságoknak az előzetes értékelést a következőkhöz kell felhasználniuk:

- a. az üzleti területek/üzletágak lényegességének meghatározása: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy melyek a leglényegesebb földrajzi területek, leányvállalatok/fióktelepek, üzletágak és termékkörök a nyereséghez való hozzájárulás (például az eredménykimutatás alapján), a kockázat (például a teljes kockázati kitettségérték vagy más kockázatmérés alapján) és/vagy a szervezeti/törvényben meghatározott prioritások (például a közszektorban tevékenykedő bankokat érintő, bizonyos termékek szolgáltatására vonatkozó követelmények) alapján. Az illetékes hatóságoknak ezeket az információkat kell

felhasználniuk az üzletimodell-elemzés során kiemelten vizsgálandó területek meghatározásának alapjául (lásd még a 4.3. szakaszt).

- b. hasonló intézményekből álló csoport meghatározása: az adott intézményre vonatkozóan az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a hasonló intézményekből álló csoportot; az üzleti modell elemzéséhez az illetékes hatóságoknak az ugyanazokat a nyereségforrásokat/vevőket megcélzó rivális termékkörök/üzletágak alapján kell meghatározniuk a hasonló intézményekből álló csoportot (például az X országban hitelkártya-tulajdonosokat megcélzó különböző intézmények hitelkártya-cégei);
- c. az arányosság elve alkalmazásának elősegítése: az illetékes hatóságok számára az előzetes értékelés eredményei segítséget nyújthatnak ahhoz, hogy az intézményeket azonosított összetettségük alapján arányossági kategóriákba sorolják be (a 2.1.1. szakaszban meghatározottak szerint).

4.3 Az üzleti modell elemzése során kiemelten vizsgálandó területek meghatározása

80. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az üzleti modell elemzése során kiemelten vizsgálandó területeket. Azokra az üzletágakra kell helyezniük a hangsúlyt, amelyek a legfontosabbak az aktuális üzleti modell életképessége vagy jövőbeli fenntarthatósága szempontjából, és/vagy amelyek valószínűsíthetően növelik az intézmények meglévő vagy új sebezhetőségi tényezőknek való kitettségét. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az üzletágak lényegessége – fontosabbak-e bizonyos üzletágak a nyereség (vagy veszteség) termelése szempontjából;
- b. korábbi felügyeleti megállapítások – szerepelnek-e a más SREP-elemekre vonatkozó megállapításokban további vizsgálatot igénylő üzletágakkal kapcsolatos mutatók;
- c. belső vagy külső könyvvizsgálói jelentések megállapításai és észrevételei – azonosított-e az ellenőrzési funkció bizonyos üzletágak fenntarthatóságára vagy életképességére vonatkozó, konkrét problémákat;
- d. fontosság a stratégiai tervek szempontjából – vannak-e olyan üzletágak, amelyeket az intézmény lényegesen növelni vagy csökkenteni kíván;
- e. tematikus felügyeleti felülvizsgálatok eredményei – feltárt-e valamely egész szektorra kiterjedő elemzés olyan közös problémákat, amelyek további, intézményspecifikus elemzést tesznek szükségessé;

- f. az üzleti modellben megfigyelt változások – megfigyelhetők-e olyan de facto változások az üzleti modellben, amelyek anélkül jelentek meg, hogy az intézmény tervezett változást jelentett volna be, vagy új stratégiai terveket készített volna; valamint
- g. hasonló intézményekkel történő összehasonlítások – volt-e olyan üzletág, amely a hasonló intézményekkel összehasonlítva atipikusan teljesített (nagyon eltérő eredményt mutatott).
- h. az üzleti modell előzetes értékelése során tett megállapítások és észrevételek, beleértve azokat is, amelyek az üzleti modell pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való potenciális kitettségére utalnak.

4.4 Az üzleti környezet értékelése

81. A valamely intézmény stratégiai feltevéseinek valószínűségére vonatkozó vélemény kialakításához az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az üzleti környezetet. Ehhez figyelembe kell venni azokat a jelenlegi és jövőbeli üzleti körülményeket, amelyek között az intézmény működik vagy várhatóan működni fog a főbb vagy lényeges földrajzi vagy üzleti kitettségei alapján. Az értékelés részeként az illetékes hatóságoknak meg kell ismerniük a makrogazdasági és a piaci trendek alakulásának irányát, valamint a hasonló intézményekből álló csoport stratégiai szándékait.

82. Az illetékes hatóságoknak ezt az elemzést a következők megismeréséhez kell felhasználniuk:

- a. azok a kulcsfontosságú makrogazdasági változók, amelyeken belül az értékelés tárgyát képező szervezet, termék vagy szegmens a főbb földrajzi jellemzői alapján működik vagy működni fog. Kulcsfontosságú változók például a bruttó hazai termék (GDP), a munkanélküliségi ráták, a kamatlábak és a lakásárindexek.
- b. a versenykörnyezet és annak várható alakulása, figyelembe véve a hasonló intézményekből álló csoport tevékenységeit. Vizsgálandó terület például a célpiacon (például a lakáscélú jelzálogpiacon) várható növekedés, valamint a célpiacon tevékenykedő legfontosabb versenytársak tevékenységei és tervei.
- c. a piacon megfigyelhető általános trendek, amelyek hatással lehetnek az intézmény teljesítményére és jövedelmezőségére. Ezekbe mindenképpen bele kell tartozniuk a szabályozási trendeknek (például a lakossági banki termékek forgalmazására vonatkozó jogszabályok változásai), a technológiai trendeknek (például az elektronikus felületekre történő váltás bizonyos típusú kereskedések esetében), valamint a társadalmi/demográfiai trendeknek (például nagyobb igény az iszlám banki szolgáltatások iránt).

4.5 Az aktuális üzleti modell értékelése

83. Az illetékes hatóságoknak mennyiségi és minőségi elemzéseket kell végezniük, hogy megismerjék az egyes intézmények által a működéshez és a nyereség termeléséhez használt eszközöket és módszereket.

4.5.1 Mennyiségi elemzés

84. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény üzleti modelljének mennyiségi jellemzőit, hogy megismerjék az adott intézmény pénzügyi teljesítményét, és megtudják, milyen mértékben mozgatja azt a hasonló intézményekénél magasabb vagy alacsonyabb kockázatvállalási hajlandóság.

85. Az illetékes hatóságok által elvégzendő elemzésnek a következő területeket kell érintenie:

- a. eredménykimutatás, beleértve a trendeket: az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény egyszeri tételek nélküli (például kivételt képező tételek és egyszeri bevételek utáni) jövedelmezőségét, a jövedelemáramok lebontását, a költségek lebontását, az értékvesztési tartalékokat és a legfontosabb arányszámokat (például nettó kamatrés, költség/bevétel, értékvesztések). Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogyan alakultak ezek az elmúlt években, és meg kell határozniuk az alapul szolgáló trendeket;
- b. a mérleg, beleértve a trendeket: az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az eszközök és források összetételét, a finanszírozási struktúrát, a teljes kockázati kitétségértékben és szavatolótőkében bekövetkezett változásokat, valamint a kulcsfontosságú arányszámokat (például tőkearányos jövedelmezőség, elsődleges alapvető tőkeelemek, likviditási rés). Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a fenti elemek hogyan alakultak az elmúlt években, és azonosítaniuk kell a mögöttes tendenciákat;
- c. koncentráció, beleértve annak trendjeit: az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az eredménykimutatásban és a mérlegben megjelenő, az ügyfelekhez, szektorokhoz és földrajzi jellemzőkhöz kapcsolódó koncentrációt. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a fenti elemek hogyan alakultak az elmúlt években, és azonosítaniuk kell a mögöttes tendenciákat; valamint
- d. kockázatvállalási hajlandóság: az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által az egyes kockázati típusokra (hitelkockázat, finanszírozási kockázat stb.) vonatkozóan meghatározott hivatalos korlátokat és ezek betartását, hogy megismerjék az intézmény által a pénzügyi teljesítményének növelése érdekében vállalni kívánt kockázatokat.

4.5.2 Minőségi elemzés

86. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény aktuális üzleti modelljének minőségi jellemzőit annak érdekében, hogy megértsék az intézmény sikertényezőit és főbb függőségeit.

87. Az illetékes hatóságok által elvégzendő elemzésnek a következő területeket kell érintenie:

- a. kulcsfontosságú külső függőségek: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az üzleti modell sikerét befolyásoló fő külső tényezőket: ide tartozhatnak például a külső szolgáltatók, közvetítők és bizonyos szabályozási tényezők;
- b. kulcsfontosságú belső függőségek: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az üzleti modell sikerét befolyásoló fő belső tényezőket: ide tartozhat például az informatikai platformok minősége, valamint a működési és forráskapacitás;
- c. franchise: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a fogyasztókkal, beszállítókkal és partnerekkel fennálló kapcsolatok erősségét; ez magában foglalhatja az intézmény jó hírnevére való támaszkodást, a fióktelepek hatékonyságát, az ügyfelek lojalitását és a partnerségek hatékonyságát; valamint
- d. a versenyelőny területei: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azokat a területeket, amelyeken az intézménynek versenyelőnye van a hasonló intézményekkel szemben; ide tartozhat a fent említettek bármelyike, így például az intézmény informatikai platformjainak minősége, vagy más tényezők, például az intézmény globális hálózata, az üzleti tevékenységének volumene vagy termékajánlatai.
- e. Az elemzés során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük minden arra utaló jelet, hogy az üzleti modell és tevékenységek fokozott pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat idéznek elő, ideértve az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikkével összhangban azonosított, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban folytatott betétgyűjtést vagy jogi személyek ilyen országokban való letelepedését vagy igénybevetését is. Amennyiben megfigyelhetők ilyen jelzések, ezeket adott esetben kvantitatív elemzéssel kell kiegészíteni, amely különösen az ilyen kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban folytatott műveletekből származó bevételek és jövedelem lényegességére, valamint az olyan ügyfelekkel szembeni kitettségek koncentrációjára összpontosít, amelyek tekintetében az intézmény az (EU) 2015/849 irányelv II. fejezetének 3. szakaszában meghatározott fokozott ügyfél-átvilágítást alkalmaz. Az illetékes hatóságoknak a 74. bekezdésben meghatározottak szerint információt kell cserélniük ezekről a jelzésekről a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti hatósággal.

4.6 A stratégia és a pénzügyi tervek értékelése

88. Az illetékes hatóságoknak előrettekintő mennyiségi és kvalitatív elemzésnek kell alávetniük az intézmény pénzügyi előrejelzéseit és stratégiai terveit, hogy megismerjék üzleti stratégiájának feltevéseit, valószínűségét és kockázatosságát.

89. Az illetékes hatóságok által elvégzendő elemzésnek a következő területeket kell érintenie:

- a. átfogó stratégia: az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a fő mennyiségi és minőségi vállalatirányítási célkitűzéseket;
- b. pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzés: az illetékes hatóságoknak az aktuális üzleti modell mennyiségi elemzésénél használtakkal azonos vagy azokhoz hasonló mérőszámokat figyelembe véve meg kell vizsgálniuk a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzést;
- c. a stratégiai és pénzügyi terv sikertényezői: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az aktuális üzleti modellt illetően a célkitűzések elérése érdekében javasolt kulcsfontosságú változtatásokat;
- d. feltevések: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény által alkalmazott, az intézmény stratégiájának és előrejelzéseinek alapjául szolgáló feltevések valószínűségét és következetességét; ide tartozhatnak az olyan területekre vonatkozó feltevések, mint például a makrogazdasági mérőszámok, a piaci dinamika, a kulcsfontosságú termékek, szegmensek és földrajzi területek mennyiségi és árrésbeli növekedése stb.; valamint
- e. végrehajtási képesség: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény végrehajtási képességét annak alapján, hogy a vezetőség a múltban mennyiben volt képes igazodni a stratégiákhoz és az előrejelzésekhez, valamint hogy a kidolgozott stratégia összetettsége és törekvései hogyan viszonyulnak az aktuális üzleti modellhez. A végrehajtási képességek értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a stratégia kockázatkezelési szempontból történő végrehajtásához szükséges képességeket is.

90. Az illetékes hatóságok az elemzés egyes részeit, különösen a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzés és a stratégia sikertényezőinek elemzését a jelenlegi üzleti modell mennyiségi és minőségi elemzésével párhuzamosan is elvégezhetik.

4.7 Az üzleti modell életképességének értékelése

91. A 4.4. és a 4.5. szakaszban meghatározott elemzések elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk vagy aktualizálniuk kell az intézmény aktuális üzleti modelljének életképességére vonatkozó véleményüket annak alapján, hogy az intézmény mennyiségi teljesítményét, a legfontosabb sikertényezőket és függőségeket, valamint az üzleti

környezetet figyelembe véve az intézmény képes-e elfogadható megtérülést elérni a következő 12 hónapban.

92. Az illetékes hatóságoknak a megtérülések elfogadhatóságát a következő szempontok alapján kell értékelniük:
- a. a tőkearányos jövedelmezőség és a tőkeköltség vagy hasonló mérőszám összevetése: az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az üzleti modell a tőkearányos jövedelmezőség és a tőkeköltség összehasonlítása alapján a költségen felüli hozamot generál-e (az egyszeri bevételeket figyelmen kívül hagyva); ezt az értékelést más mérőszámok, például az eszközarányos jövedelmezőség vagy a kockázattal korrigált tőkearányos jövedelmezőség, valamint az ilyen mérőszámokban a ciklus alatt bekövetkezett változások vizsgálata is alátámaszthatják;
 - b. finanszírozási struktúra: az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a finanszírozási mix megfelelő-e az üzleti modell és a stratégia szempontjából; a finanszírozási mixben megfigyelhető volatilitás vagy eltérések arra utalhatnak, hogy a jelenlegi vagy jövőbeli üzleti környezetet figyelembe véve az üzleti modell vagy stratégia nem életképes vagy fenntartható, még abban az esetben sem, ha a költségek feletti megtérülést generál; valamint
 - c. kockázatvállalási hajlandóság: az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az intézmény üzleti modellje vagy stratégiája akár egyedi kockázatok (például hitel- vagy piaci kockázat) vonatkozásában, akár általában véve az elfogadható megtérülések érdekében olyan kockázatvállalási hajlandóságra támaszkodik-e, amely magasnak tekinthető vagy a hasonló intézményekből álló csoporthoz képest kiugró.

4.8 Az intézményi stratégia fenntarthatóságának értékelése

93. A 4.4–4.6. szakaszban meghatározott elemzések elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk vagy aktualizálniuk kell az intézmény stratégiájának fenntarthatóságára vonatkozó véleményüket annak alapján, hogy az intézmény a stratégiai terveit és pénzügyi előrejelzéseit alapul véve, az üzleti környezet felügyelet általi értékelését figyelembe véve képes-e a fent meghatározottak szerint elfogadható megtérüléseket generálni egy legalább hároméves jövőbeni időszakban.
94. Az illetékes hatóságoknak különösen a következők alapján kell értékelniük az intézmény stratégiájának fenntarthatóságát:
- a. az intézmény feltevéseinek és a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzésének valószerűsége a felügyelet által az aktuális és a jövőbeli üzleti környezetről alkotott véleménnyel összevetve;

- b. a felügyelet üzleti környezetről alkotott véleményének hatása a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzésre (amennyiben ez különbözik az intézmény feltevéseitől); valamint
- c. a stratégia kockázati szintje (azaz a stratégia összetettsége és törekvései az aktuális üzleti modellhez képest) és a siker ebből következő valószínűsége az intézmény valószínűsíthető végrehajtási képességei alapján (az intézmény korábbi, hasonló nagyságrendű stratégiák végrehajtásában vagy a stratégiai terv eddigi megvalósításában elért sikerének mértéke alapján, figyelembe véve a stratégia kockázatkezelési szempontból történő végrehajtására való képességet).

4.9 A legfontosabb sebezhető pontok meghatározása

95. Az üzleti modell elemzését követően az illetékes hatóságoknak az alábbiak bármelyikének figyelembe vételével értékelniük kell azokat a legfontosabb sebezhető pontokat, amelyeknek az intézmény az üzleti modell és a stratégia következtében ki van téve vagy ki lehet téve:

- a. gyenge várható pénzügyi teljesítmény;
- b. nem reális stratégiára való támaszkodás;
- c. túlzott koncentrációk vagy volatilitás (például a bevételek, jövedelmek, az (EU) 2015/849 irányelv II. fejezetének 3. szakaszában meghatározott fokozott ügyfél-átvilágítás hatálya alá tartozó ügyfelek, az említett irányelv 9. cikke szerinti kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok, az ilyen kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokhoz kapcsolódó letéti őrzés/kezelés alatt álló betétek és eszközök terén);
- d. túlzott kockázatvállalás;
- e. a finanszírozási struktúrával kapcsolatos aggályok;
- f. jelentős külső problémák (például jogszabályi fenyegetések, úgymint üzleti egységek „elkülönített kezelésére” vonatkozó előírások); és
- g. környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok és azok hatása az üzleti modell életképességére és fenntarthatóságára, valamint az intézmény hosszú távú rezilienciájára.

96. A fenti értékelést követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény üzleti modelljének életképességéről és stratégiájának fenntarthatóságáról, valamint a problémák és aggályok kezeléséhez szükséges esetleges intézkedésekről.

4.10 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

97. Az üzleti modell életképességének és fenntarthatóságának értékelése alapján az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk az üzleti modell életképességére és a stratégia fenntarthatóságára, valamint az értékelés alapján esetlegesen fennálló, az intézmény életképességét veszélyeztető kockázatokra vonatkozó átfogó véleményüket. E véleményt a megállapítások összefoglalásának kell tükröznie, amelyhez csatolni kell az életképességi pontszámokat a 2. táblázatban meghatározott szempontok alapján.

2. táblázat: Felügyeleti szempontok az üzleti modell és stratégia pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	Az üzleti modell és stratégia kis mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény a kockázatvállalási hajlandóságát és a finanszírozási struktúráját tekintve elfogadható, erős és stabil megtérüléseket nyújt. • Nincsenek lényeges eszközkoncentrációk vagy fenntarthatatlan bevételiforrás-koncentrációk. • Az intézmény erős versenypiaci pozícióval rendelkezik a kiválasztott piacain, és a stratégiája ezt várhatóan tovább erősíti. • Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó valószínű feltevéseken alapulnak. • A jelenlegi üzleti modellt és a vezetéség végrehajtási képességeit tekintve a stratégiai tervek megfelelőek.
2	Az üzleti modell és stratégia közepes-kis mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény átlagos megtérüléseket generál a hasonló intézményekhez és/vagy korábbi teljesítményéhez képest, amelyek az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát és a finanszírozási struktúráját tekintve nagyrészt elfogadhatóak. • Előfordulnak eszközkoncentrációk vagy bevételiforrás-koncentrációk. • Az intézmény egy vagy több kulcsfontosságú piacon versenypiaci nyomásnak van kitéve termékei/szolgáltatásai vonatkozásában. Kétséges lehet, hogy a stratégia képes-e a helyzet kezelésére.

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó optimista feltevéseken alapulnak. • A stratégiai tervek az aktuális üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve észszerűek, de nem kockázatmentesek.
3	Az üzleti modell és stratégia közepes-nagy mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény gyakran gyenge vagy instabil megtérüléseket generál, vagy olyan kockázatvállalási hajlandóságra vagy finanszírozási struktúrára támaszkodik az elfogadható megtérülések érdekében, amelyek felügyeleti aggályokat vetnek fel. • Jelentős eszközkoncentrációk vagy bevételiforrás-koncentrációk fordulnak elő. • Termékei/szolgáltatásai vonatkozásában az intézmény gyenge versenypiaci pozícióval rendelkezik a kiválasztott piacain, és lehetséges, hogy csak kevés üzletágának vannak jó kilátásai. Az intézmény piaci részesedése jelentősen csökkenhet. Kétséges, hogy a stratégia képes-e a helyzet kezelésére. • Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó túlzottan optimista feltevéseken alapulnak. • Az aktuális üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve lehetséges, hogy a stratégiai tervek nem valószerűek.
4	Az üzleti modell és stratégia nagy mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény nagyon gyenge és nagyon instabil megtérüléseket generál, vagy az elfogadható megtérülések generálása céljából elfogadhatatlan kockázatvállalási hajlandóságra vagy finanszírozási struktúrára támaszkodik. • Az intézmény szélsőséges mértékű eszközkoncentrációkkal vagy fenntarthatatlan bevételiforrás-koncentrációkkal rendelkezik. • Termékei/szolgáltatásai vonatkozásában az intézmény nagyon rossz versenypiaci pozícióval rendelkezik a kiválasztott piacain, és az üzletágai nagyon rossz

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<p>kilátásokkal rendelkeznek. Nagyon valószínűtlen, hogy a stratégiai tervek képesek a helyzet kezelésére.</p> <ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="847 483 1393 584">• Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó rendkívül irreális feltevéseken alapulnak.<li data-bbox="847 591 1393 692">• Az aktuális üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve a stratégiai tervek nem valószínűek.

5. cím: A belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok értékelése

5.1 Általános szempontok

98. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény belső irányítási mechanizmusai megfelelőek-e és arányban állnak-e az intézmény kockázati profiljával, üzleti modelljével, jellegével, méretével és összetettségével. Meg kell határozniuk, hogy az intézmény milyen mértékben tartja be az alkalmazandó uniós és nemzeti követelményeket a megfelelő belső irányítási mechanizmusokat illetően, valamint fel kell tárniuk az esetleges hiányosságokat. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell különösen, hogy a belső irányítási mechanizmusok biztosítják-e a kockázatok megfelelő kezelését, és megfelelő belső kontrollmechanizmusokat és felügyeletet foglalnak-e magukban. Az illetékes hatóságoknak meg kell állapítaniuk, hogy a gyenge belső irányítási mechanizmusok lényeges kockázattal bírnak-e, illetve van-e esetleges hatásuk az intézmény kockázati profiljára és fenntarthatóságára.

99. A SREP tekintetében az intézmény belső irányítására és az intézményi szintű kontrollmechanizmusaira irányuló értékelésnek az alábbi területek értékelését kell magában foglalnia:

- a. az átfogó belső irányítási keretrendszer, amelynek világos szervezeti struktúrát kell magában foglalnia;
- b. a vezető testület és – amennyiben létrehozta bizottságokat – a hozzá tartozó bizottságok összetétele, szervezete és működése;
- c. vállalati és kockázati kultúra;
- d. javadalmazási politikák és gyakorlatok;
- e. a belsőkontroll-keretrendszer, amelynek jól működő, független kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkciót kell tartalmaznia;
- f. a kockázatkezelési rendszer, ideértve az ICAAP-t, az ILAAP-t és az új termék jóváhagyására szolgáló folyamatot, beleértve a termékeket, rendszereket és folyamatokat érintő lényeges változásokat és a kivételes tranzakciókat;
- g. az adminisztratív és számviteli eljárások integritása;
- h. kiszervezési politika és stratégia;

- i. információs és kommunikációs technológiák, valamint üzletmenet-folytonosság; és
- j. a helyreállítási terv.

100. A belső irányítás értékelésének információkkal kell szolgálnia a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok 6. és 8. címében meghatározott értékeléséhez, valamint a belső tőke megfelelés-értékelési eljárás (ICAAP) és a belső likviditás megfelelés-értékelési eljárás (ILAAP) a SREP-tőkeértékelés (7. cím), illetve a SREP-likviditásértékelés (9. cím) során történő értékeléséhez. Hasonlóképpen, a 7. cím alapján felülvizsgált ICAAP-számítások/tőkebecslések kockázatonként történő elemzésének és az ennek révén feltárt hiányosságoknak információkkal kell szolgálniuk a jelen cím szerint értékelt általános ICAAP-keretrendszer értékeléséhez.

101. A belső irányításról szóló EBH iránymutatásokkal¹⁵ összhangban a belső irányítási rendszer értékelésének magában kell foglalnia az arra szolgáló irányítási intézkedések és mechanizmusok meglétének ellenőrzését, hogy az intézmény megfeleljen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében alkalmazandó követelményeknek, és figyelembe kell vennie az ezen intézkedések és mechanizmusok értékelésére vonatkozóan a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságtól esetlegesen kapott kiegészítő információkat.

5.2 Általános belső irányítási rendszer

102. A belső irányításról szóló EBH-iránymutatásokkal, az ESMA és az EBH vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről szóló közös iránymutatásaival¹⁶, a nyilvánosságra hozatali követelményekről szóló EBH-iránymutatásokkal¹⁷, a kiszervezési megállapodásokról szóló EBH-iránymutatásokkal¹⁸ és a megbízható javadalmazási politikákról szóló EBH-iránymutatásokkal¹⁹ összhangban a belső irányítási rendszer illetékes hatóságok által történő értékelésének magában kell foglalnia annak értékelését is, hogy az intézmény bizonyítja-e legalább azt, hogy:

- a. a vezető testület feladatait egyértelműen meghatározták, különbséget téve az irányítási (ügyvezetői) és felügyeleti (nem ügyvezetői) feladatok között, valamint hogy megfelelő irányítási mechanizmusokat vezettek be;

¹⁵ Az EBH iránymutatásai a belső irányításról a 2013/36/EU irányelv alapján (EBA/GL/2021/05).

¹⁶ Az ESMA és az EBH közös iránymutatásai a vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékelésére vonatkozóan a 2013/36/EU irányelv és a 2014/65/EU irányelv szerint (EBA/GL/2021/06).

¹⁷ [Az EBH iránymutatásai az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében foglalt nyilvánosságra hozatali követelményekről](#) (EBA/GL/2016/11).

¹⁸ [Az EBH iránymutatásai a kiszervezési megállapodásokról](#) (EBA/GL/2019/02).

¹⁹ [Az EBH iránymutatásai a 2013/36/EU irányelv 74. cikkének \(3\) bekezdésében és 75. cikkének \(2\) bekezdésében meghatározott megbízható javadalmazási politikákról, valamint az 575/2013/EU rendelet 450. cikke szerinti nyilvánosságra hozatalról](#) (EBA/GL/2021/04).

- b. alkalmas és átlátható szervezeti és működési struktúrát hoztak létre, jól megfogalmazott, átlátható és következetes felelősségi vonalakkal, ideértve a vezető testület és a bizottságok felelősségi vonalait is;
- c. a vezető testület meghatározza az általános üzleti és kockázati stratégiákat és biztosítja azok végrehajtását, ideértve az intézmény kockázati hajlandóságának egyedi és konszolidált alapon történő meghatározását a vezető testület megfelelő bevonásával;
- d. a politikák és azok végrehajtása – ezen belül a kommunikáció és képzés – révén megvalósuló kockázatvállalási kultúra megfelelő;
- e. a vezető testület tagjainak és a kulcsfontosságú tisztségviselőknek a kiválasztása és alkalmasságának értékelése céljából eljárást vezettek be;
- f. megfelelő és eredményes belső irányítási és belsőkontroll-keretrendszer került bevezetésre, amely a feladatainak ellátásához elegendő hatáskörrel, forrásokkal, kompetenciákkal rendelkező, független belső kockázatkezelési, megfelelőségbiztosítási és belső ellenőrzési funkciót foglal magában;
- g. a 2013/36/EU irányelv 92–95. cikkében megállapított javadalmazási alapelveknek és a megbízható javadalmazási politikákról szóló EBH-iránymutatásnak megfelelő javadalmazási politikákat és javadalmazási gyakorlatokat vezettek be;
- h. mechanizmusokat vezettek be a számviteli és a pénzügyi beszámolási rendszerek integritásának biztosítása, ezen belül a pénzügyi és operatív kontrollmechanizmusok és a jogszabályoknak és a vonatkozó standardoknak való megfelelés céljából;
- i. olyan kiszervezési politikát és stratégiát hajtanak végre, amely figyelembe veszi a kiszervezés által az intézmény üzleti tevékenységére és az intézményt érintő kockázatokra gyakorolt hatást;
- j. a belső irányítási rendszert a vezető testület létrehozta, felügyeli és rendszeresen értékeli; valamint
- k. a belső irányítási rendszer átlátható az érdekelt felek, köztük a részvényesek számára.

5.3 A vezető testület összetétele és működése

103. Az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 74. cikkével és 91. cikkének (12) bekezdésével, a belső irányításról szóló EBH-iránymutatásokkal és az ESMA és az EBH vezető testület tagjainak és a kulcsfontosságú feladatokat ellátó személyek megfelelőségének értékeléséről szóló közös iránymutatásokkal összhangban értékelniük kell, hogy:

- a. bevezettek-e a vezető testület egyéni és kollektív alkalmasságának, valamint a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek egyéni alkalmasságának biztosítását célzó intézkedéseket, és ezeket a kinevezéskor, lényeges változás bekövetkezésekor (olyan

változások, amelyek hatással vannak a kezdeti alkalmassági vizsgálattal összefüggésben értékelt feltételekre), illetve folyamatosan is eredményesen végrehajtják-e, beleértve a releváns illetékes hatóságok értesítését is;

- b. megfelelő-e a vezető testület összetétele és utódlási terve;
- c. a vezető testület rendelkezik-e a sokszínűség vezető testületen belüli előmozdítására irányuló politikával, a megkülönböztetés elleni szabályok sérelme nélkül, és ez a sokszínűségi politika tükröződik-e a vezető testület munkaerő-felvételi politikájában, biztosítva a jelöltek kellően sokszínű körét; valamint hogy – a jelentős intézmények esetében – kitűztek-e mennyiségi célértéket az alulreprezentált nem képviseletére vonatkozóan;
- d. hatékony interakció van-e az irányítási és a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület között;
- e. az irányítási funkciót ellátó vezető testület megfelelően irányítja-e a vállalkozást, a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület pedig felügyeli és ellenőrzi-e a vezetői döntéshozatalt és fellépéseket;
- f. a vezető testület valamennyi tagja függetlenül jár-e el;
- g. a vezető testületi tagok kellő időt szánnak-e feladataik ellátására;
- h. betartják-e a jelentős intézmények esetében a betölthető igazgatói tisztségek számára vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (3) bekezdésében meghatározott korlátozást;
- i. megfelelő belső irányítási gyakorlatok és eljárások vannak-e hatályban a vezető testületre és – amennyiben létrehozta bizottságokat – a bizottságokra vonatkozóan; továbbá
- j. az irányítási és felügyeleti funkciót ellátó vezető testület, valamint a kockázati bizottság – ha létrehozta ilyen bizottságot – megfelelő hozzáféréssel rendelkezik-e az intézmény kockázati helyzetére vonatkozó információkhoz.

5.4 Szervezeti értékek és kockázatvállalási kultúra

104. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő és átlátható szervezeti struktúrával, valamint megbízható és következetes vállalati értékekkel és átfogó kockázatvállalási kultúrával rendelkezik-e, amely arányos az üzleti modellben, valamint az intézmény tevékenységeiben rejlő kockázatok jellegével, méretével és összetettségével, valamint megfelel az intézmény kockázatvállalási hajlandóságának.
105. A belső irányításról szóló EBH-iránymutatásnak megfelelően az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy:

- a. a vezető testület maradéktalanul ismeri és érti-e az intézmény jogi, szervezeti és működési struktúráját („a saját struktúra ismerete”), és gondoskodik-e arról, hogy az összhangban álljon az intézmény jóváhagyott üzleti és kockázati stratégiájával, valamint kockázatvállalási hajlandóságával;
- b. az intézmények nem hoztak-e létre kevésbé átlátható vagy szükségtelenül összetett struktúrákat, amelyek nem rendelkeznek egyértelmű gazdasági logikával vagy jogi céllal, illetve ezek a struktúrák felvetnek-e aggályokat azzal kapcsolatban, hogy e struktúrákat pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos célokra használhatják fel. Az összetett struktúrák létrehozásakor a vezető testületnek értenie kell ezeket a struktúrákat és céljukat, valamint a hozzájuk kapcsolódó kockázatokat, és biztosítania kell a belső kontrollfunkciók megfelelő bevonását;
- c. az intézmények integrált és az egész intézményre kiterjedő kockázatvállalási kultúrát dolgoztak-e ki, amely az őket érintő kockázatok, valamint annak teljes körű megértésén és holisztikus vizsgálatán alapul, hogy hogyan kezelik e kockázatokat, figyelembe véve az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát;
- d. az intézmény etikai szervezeti és kockázatvállalási kultúrája olyan, konstruktív kihívások jellemezte környezetet teremt-e, amelyben a döntéshozatali folyamatok a vélemények széles körének kifejtését ösztönzik;
- e. az intézmények független visszaélés-jelentési folyamatokat és eljárásokat hoztak-e létre, amelyek lehetővé teszik, hogy az információkat anonim módon benyújtsák a vezető testületnek és más felelős funkcióknak;
- f. az intézmények megfelelően kezelik-e az intézményi szintű összeférhetlenségeket és a munkatársak személyes érdekei és az intézmény érdekei közötti ellentétek kezelése céljából létrehoztak-e összeférhetlenségi szabályzatot; valamint
- g. az intézmények megfelelően azonosítják, dokumentálják és kezelik-e a vezető testület tagjaival és a velük kapcsolatban álló felekkel kötött kölcsönszerződésekből vagy egyéb ügyletekből eredő potenciális összeférhetlenségeket;
- h. az intézmények biztosítják-e, hogy a személyzetet ne érhesse hátrányos megkülönböztetés, és hogy minden nem egyenlő esélyeket kapjon;
- i. egyértelműen, határozottan és eredményesen kommunikálják-e a stratégiákat, a vállalati értékeket, az etikai kódexet és/vagy egyéb hasonló eszközöket, a kockázati és egyéb politikákat az összes érintett munkatárs felé, és az intézmény minden szintjén alkalmazzák-e a kockázatvállalási kultúrát; és
- j. az intézmények a magatartási kódex részeként megállapítanak-e az elfogadható és az elfogadhatatlan viselkedésre vonatkozó elveket és megadnak-e példákat, különösen a valótlan tartalmú pénzügyi beszámolókkal és kötelességszegéssel, valamint gazdasági és

pénzügyi bűnözéssel kapcsolatos példákat, korlátozás nélkül beleértve a csalást, a pénzmosást és terrorizmusfinansírozást, az antitörzs-gyakorlatokat, a pénzügyi szankciókat, a vesztegetést és korrupciót, a piaci manipulációt, a megtévesztő értékesítést és a fogyasztóvédelmi törvények egyéb megsértését, az adóbűncselekményeket, akár közvetlenül, akár közvetve követik el ezeket, ezen belül pedig a jogszerűtlen vagy tiltott osztalékarbitrázs-rendszereket;

5.5 Javadalmazási politikák és gyakorlatok

106. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a 2013/36/EU 92–95. cikkeiben meghatározott javadalmazási politikával és gyakorlatokkal azon munkatársak vonatkozásában, akiknek a szakmai tevékenységei lényeges hatással vannak az intézmény kockázati profiljára, valamint nemi szempontból semleges, megfelelő javadalmazási politikákkal rendelkezik-e minden munkatárs tekintetében. A belső irányításról szóló EBH-iránymutatás, valamint a megbízható javadalmazási politikákról szóló EBH-iránymutatás szerint az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy:

- a. a javadalmazási politika összhangban van-e az intézmény üzleti és kockázati stratégiáival, szervezeti kultúrájával és értékeivel, az intézmény hosszú távú érdekeivel, és az összeférhetetlenség megakadályozása érdekében hozott intézkedések nem ösztönzik-e a túlzott kockázatvállalást, valamint hogy a politikát a vezető testület karbantartja, jóváhagyja és felügyeli-e;
- b. a javadalmazási politika nemi szempontból semleges-e, és az intézmények megfelelő intézkedéseket hoztak-e a nemek közötti bérszakadék időbeli alakulásának nyomon követése céljából;
- c. azon munkatársakat, akiknek a szakmai tevékenysége lényeges hatással van az intézmény kockázati profiljára (a kockázatvállalásra lényeges hatást gyakorló vezető állású személyek és munkavállalók), megfelelően azonosították-e, és a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (3) bekezdésében és az (EU) 2021/923 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben foglalt kritériumokat megfelelően alkalmazzák-e, különös tekintettel:
 - i. a munkatársak azonosítására vonatkozó minőségi és mennyiségi kritériumok alkalmazására; valamint
 - ii. az azon munkatársak kizárásáról szóló rendelkezésekre, akiket csak a Bizottság (EU) 2021/923 felhatalmazáson alapuló rendelete 6. cikkében meghatározott mennyiségi kritériumok szerint azonosítottak;
- d. az intézmények megfelelő felosztást végeztek-e a javadalmazás fix és változó elemei között, különös figyelmet fordítva a juttatások vagy beosztáson alapuló kifizetések, a garantált változó javadalmazás, a végkielégítések stb. kezelésére;

- e. a változó és meghatározott javadalmazás kombinációja megfelelő-e, betartják-e azokat a rendelkezéseket, amelyek szerint a változó javadalmazási összetevőt a fix javadalmazási összetevő 100%-ára (a részvényesek jóváhagyásával 200%-ára) kell korlátozni, és a változó javadalmazást nem olyan csatornákon keresztül vagy olyan módszerekkel fizetik-e ki, amelyek megkönnyítik a 2013/36/EU irányelv vagy az 575/2013/EU rendelet be nem tartását; valamint
- f. a meghatározott személyzet változó javadalmazása teljesítményen alapul-e, a halasztással, megőrzéssel, a pénzügyi instrumentumokban való kifizetéssel és a malus és visszakövetelés alkalmazásával kapcsolatos követelményeket betartják-e, valamint az intézmény nem alkalmaz-e más csatornákat vagy gyakorlatokat a javadalmazási előírások megkerülésére;
- g. az intézmények megfelelően alkalmazzák-e a javadalmazási követelményeket konszolidált vagy szubkonszolidált alapon, a 2013/36/EU irányelv 109. cikkével összhangban; és
- h. az intézmények megfelelően figyelembe veszik-e azokat a változó javadalmazásra vonatkozó korlátozásokat, amelyek állami támogatás elnyerésével vagy az illetékes hatóságok ajánlásaival vagy határozataival függenek össze.

5.6 Belsőkontroll-keretrendszer

107. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő belsőkontroll-keretrendszerrel rendelkezik-e. Az elemzésnek ki kell térnie legalább a következőkre:
- a. az intézmény megfelelő, írásba foglalt belsőkontroll-politikákkal rendelkezik-e, és mind az üzleti egységekben, egyéb érintett egységekben, mind a független belső kontrollfunkciókon belül végrehajtotta-e a belsőkontroll-keretrendszert;
 - b. létezik-e olyan egyértelmű, átlátható és dokumentált döntéshozatali folyamat, amely világosan elosztja a belsőkontroll-keretrendszer és az azt alkotó elemek végrehajtásáért viselt felelősségeket;
 - c. a feladatok megfelelően el vannak-e különítve, és szükség esetén megfelelő információs korlátok léteznek-e;
 - d. minden független belső kontrollfunkció hatékony-e, és megfelelő és elegendő erőforrással, felhatalmazással és mérettel rendelkezik-e küldetése teljesítéséhez, valamint szükség esetén közvetlen hozzáférése van-e a felügyeleti funkciót ellátó vezető testülethez;
 - e. a belsőkontroll-keretrendszer az intézmény valamennyi területét felöleli-e, a megfelelő belső kontrollmechanizmusok és kockázatkezelési eljárások létrehozásáért és

fenntartásáért első fokon felelős üzleti és támogatási egységek egyértelmű kijelölése mellett;

- f. kellő időben megtörténik-e a szükséges információk – ezen belül a politikák, mechanizmusok és eljárások, valamint azok frissített változatainak – cseréje, biztosítva, hogy a vezető testület, az üzletágak és a belső egységek – az egyes független belső kontrollfunkciókat is beleértve – képesek feladataik ellátására;
- g. rendelkezik-e az intézmény az új termékek jóváhagyására szolgáló politikával (NPAP) és eljárással, ideértve a lényeges változtatásokra és a kivételes tranzakciókra vonatkozó eljárást, amely egyértelműen meghatározza a független kockázatkezelési és megfelelési funkciók szerepét, és amelyet a vezető testület hagy jóvá;
- h. az intézmény képes-e írásbeli kockázati jelentések készítésére, azokat felhasználja-e irányítási célokra, és ezek a kockázati jelentések:
 - i. időszerűek, pontosak, tömörek, átfogóak, világosak és hasznosak-e; valamint
 - ii. ezeket megfelelő gyakorisággal hozzák-e létre és közlik-e az érintett felekkel; valamint
- i. a belső ellenőrzésből származó ajánlásokat a megfelelő vezetőségi szintek által lefolytatott formális nyomonkövetési eljárás követi-e, hogy ezáltal biztosítsák az ajánlásokban foglalt problémák hatékony és időben történő megoldását, valamint az erről történő beszámolást.

Kockázatkezelési funkció

108. A belső irányításról szóló EBH-iránymutatásoknak megfelelően az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény létrehozott-e független kockázatkezelési funkciót, valamint legalább azt, hogy ez a funkció:

- a. az egész intézményre kiterjedő központi szervezeti elem-e, amely úgy épül fel, hogy képes legyen végrehajtani a kockázati politikákat és ellenőrizni a kockázatkezelési rendszert, és aktívan részt vesz-e minden lényeges kockázatkezelési döntésben;
- b. biztosítja-e, hogy az érintett üzletágak vagy belső egységek az egész csoportra kiterjedő valamennyi kockázatot azonosítsák, mérjék, értékeljék, nyomon kövessék és megfelelően beszámoljanak róluk, valamint hogy a kockázati stratégiát betartsák;
- c. függetlenül értékeli-e a kockázatvállalási hajlandóság vagy a limitek megsértését, és tájékoztatja-e az üzleti egységeket és a vezető testületet, valamint javaslatot tesz-e a lehetséges korrekciós intézkedésekre.

109. Az illetékes hatóságoknak a belső irányításról szóló EBH-iránymutatásokat figyelembe véve értékelniük kell, hogy a kockázatkezelési funkció vezetője megfelelő szakértelemmel, hatáskörrel, tekintéllyel és függetlenséggel rendelkezik-e.

Megfelelési funkció

110. Az illetékes hatóságoknak a belső irányításról szóló EBH-iránymutatásoknak megfelelően értékelniük kell, hogy az intézmény létrehozott-e állandó, független és hatékony megfelelési funkciót, valamint legalább azt, hogy ez a funkció:
- a. jól dokumentált megfelelési politika hatálya alá tartozik-e, amelyről a teljes személyzetet tájékoztatják, és amelyet a vezető testület felügyel;
 - b. biztosítja-e, hogy a megfelelés nyomon követését strukturált és jól meghatározott megfelelés-nyomonkövetési program segítségével végezzék, és hogy a megfelelési politikát betartsák.
111. Az illetékes hatóságoknak a belső irányításról szóló EBH-iránymutatásokat figyelembe véve értékelniük kell, hogy az intézmények kineveztek-e egy, az intézmény egészére kiterjedően a megfelelési funkcióért felelős személyt. Amennyiben ez a személy egyidejűleg a kockázatkezelési funkció vezetője is, vagy egy másik vezető tisztséget is betölt, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy fennállhat-e összeférhetetlenség.

Belső ellenőrzési funkció

112. Az illetékes hatóságoknak a belső irányításról szóló EBH-iránymutatásoknak megfelelően értékelniük kell, hogy az intézmény hatékony belső ellenőrzési funkciót hozott-e létre, amely:
- a. betartja a nemzeti és nemzetközi szakmai előírásokat;
 - b. megbízásban meghatározott céllal, felhatalmazással és felelősségi körrel rendelkezik, amely elismeri a szakmai standardokat, és amelyet a vezető testület jóváhagyott;
 - c. szervezetenként független, és a belső ellenőrök objektivitása védett, többek között a feladatok megfelelő elkülönítése és a funkciót a vezető testülettel közvetlenül összekapcsoló jelentéstételi útvonalak révén;
 - d. értékeli az intézmény irányítási keretrendszerének megfelelőségét, beleértve, hogy a meglévő politikák és eljárások megfelelőek-e és megfelelnek-e a jogi és szabályozói előírásoknak, valamint a vezető testület döntéseinek és az intézmény kockázatvállalási hajlandóságának és stratégiájának;
 - e. értékeli, hogy az eljárásokat megfelelően és hatékonyan hajtják-e végre (például az ügyletek megfelelnek-e az üzletviteli követelményeknek, a ténylegesen vállalt kockázati szintek megfelelnek-e a kockázatvállalási hajlandóságnak és korlátoknak stb.);

- f. értékeli az elvégzett ellenőrzések, valamint az üzletágak és a belső kockázatkezelési és megfelelési funkciók által készített beszámolók megfelelőségét, minőségét és hatékonyságát;
- g. megfelelően lefedi a kockázatalapú ellenőrzési tervben szereplő összes területet, ideértve a belső tőke-megfelelőség-értékelési eljárást (ICAAP), a belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárást (ILAAP) és az új termékek jóváhagyására szolgáló politikát (NPAP); és
- h. megállapítja, hogy az intézmény betartja-e a belső szabályzatokat és a vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokat, és kezeli az ezektől való esetleges eltéréseket.

5.7 Kockázatkezelési keretrendszer

113. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő kockázatkezelési keretrendszert és kockázatkezelési folyamatokat hozott-e létre. Az illetékes hatóságoknak legalább az alábbiakat felül kell vizsgálniuk:
- a. a kockázati stratégia, a kockázatvállalási hajlandóság és a kockázatkezelési rendszer megfelelő-e, és azt egyéni, illetve konszolidált alapon is végrehajtják-e;
 - b. az ICAAP és ILAAP keretrendszerek;
 - c. a stressztesztelési képességek és eredmények;
 - d. az intézmény létrehozott-e független kockázatkezelési funkciót, amely lefedi az egész intézményt, és amely aktívan részt vesz az intézmény kockázati stratégiájának elkészítésében és az összes lényeges kockázatkezelési döntésben, és amely biztosít minden lényeges kockázattal kapcsolatos információt a vezető testület és az üzleti egységek számára;
 - e. az intézmény kockázatkezelési funkciójának vezetője megfelelő szakértelemmel, függetlenséggel és szolgálati idővel rendelkezik-e, és – szükség esetén – közvetlenül hozzáfér-e a felügyeleti funkciót ellátó vezető testülethez;
 - f. a független kockázatkezelési funkció biztosítja-e, hogy az intézmény kockázatmérési, -értékelési és -nyomonkövetési folyamatai megfelelőek legyenek; valamint
 - g. az intézmény a kockázatok és a kapcsolódó kockázati koncentrációk azonosítása, mérése, nyomon követése, mérséklése és jelentése céljából életbe léptetett-e szabályzatokat és eljárásokat, és ezek megfelelnek-e az intézmény kockázati korlátainak és kockázatvállalási hajlandóságának, vagy ezeket a vezető testület jóváhagyta-e; valamint
 - h. az intézmény létrehozott-e szigorított eljárásokat az olyan döntések jóváhagyására, amelyekkel kapcsolatban a kockázatkezelési funkció vezetője vagy a megfelelésért felelős vezető negatív véleményt nyilvánított.

5.7.1 A kockázatvállalási hajlandósági keretrendszer és stratégia

114. A kockázatkezelési rendszer értékelésekor az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a kockázatkezelési rendszer milyen mértékben épül be az intézmény általános stratégiájába, és hogyan befolyásolja azt. Az illetékes hatóságoknak különösképpen azt kell értékelniük, hogy van-e megfelelő és következetes kapcsolat az üzleti stratégia, a kockázati stratégia, a kockázatvállalási hajlandóság és a kockázatkezelési rendszer között, valamint a tőke- és likviditáskezelési keretrendszerek között.
115. Az intézmények kockázati stratégiájának, kockázatvállalási hajlandóságának és kockázatkezelési rendszerének felülvizsgálatakor az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy:
- a. a vezető testület kockázati stratégiával, kockázatvállalási hajlandósággal és kockázatkezelési rendszerrel kapcsolatos feladatait a gyakorlatban a megfelelő irányítás és felügyelet biztosítása mellett látják-e el;
 - b. a kockázati stratégia és a kockázatvállalási hajlandóság figyelembe vesz-e minden lényeges kockázatot, amelynek az intézmény ki van téve, és tartalmaz-e kockázati korlátokat, toleranciákat és küszöbértékeket;
 - c. a kockázati stratégia és a kockázatvállalási hajlandóság következetes-e, és ezeket végrehajtják-e;
 - d. a kockázatvállalási hajlandósági keretrendszer előrettekintő-e, összhangban van-e az üzleti stratégiában meghatározott stratégiai tervezési horizonttal, és rendszeresen felülvizsgálják-e;
 - e. a kockázati stratégia és a kockázatvállalási hajlandóság megfelelően figyelembe veszi-e az intézmény kockázati toleranciáját és pénzügyi forrásait (azaz a kockázatvállalási hajlandóság megfelel-e a szavatolótőkére és a likviditásra vonatkozó felügyeleti követelményeknek, illetve egyéb felügyeleti intézkedéseknek és követelményeknek); továbbá
 - f. a kockázati stratégiával és kockázatvállalási hajlandósággal kapcsolatos nyilatkozatot írásban dokumentálják-e, és bizonyítható-e, hogy azt az intézmény munkatársaival közölték.

5.7.2 Az ICAAP és ILAAP keretrendszerek

116. Az illetékes hatóságoknak a SREP céljából az ICAAP és az ILAAP keretében gyűjtött információkról szóló EBH-iránymutatásnak ²⁰ megfelelően az intézményektől gyűjtött információk alapján rendszeresen felül kell vizsgálniuk az intézmény ICAAP és ILAAP keretrendszerét, továbbá az e szakaszban meghatározott kritériumok szerint meg kell

²⁰ A SREP céljából az ICAAP és az ILAAP keretében gyűjtött információkról szóló EBH-iránymutatás ([EBA/GL/2016/10](#)).

állapítaniuk, hogy ezen eljárások megbízhatóak, eredményesek és átfogóak-e. Az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy az ICAAP és az ILAAP milyen mértékben épül be az átfogó kockázatkezelési és stratégiakezelési gyakorlatokba, beleértve a tőke- és likviditástervezést.

117. Ezen értékeléseknek hozzá kell járulniuk a kiegészítő szavatolótőke-követelmény megállapításához, valamint a tőkemegfelelés a 7. címben ismertetett értékeléséhez és a likviditás megfelelőségének 9. címben ismertetett értékeléséhez.

A belső tőkemegfelelőség-értékelési eljárás (ICAAP) és a belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárás (ILAAP) megalapozottsága

118. Az ICAAP és az ILAP megalapozottságának értékeléséhez az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az ICAAP, illetve az ILAAP részét képező politikák, eljárások, bemeneti adatok és modellek arányosak-e az intézmény tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Ehhez az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ICAAP és az ILAAP alkalmas-e az intézményt ténylegesen vagy potenciálisan érintő kockázatok fedezéséhez szükséges belső tőke és likviditás megfelelő szintjének értékelésére és fenntartására, valamint az üzleti döntések meghozatalára (például a tőke üzleti terv szerinti elosztásával kapcsolatban), többek között stresszhelyzetben is, az intézmények stresszteszteléséről szóló EBA-iránymutatásokkal összhangban.

119. Az ICAAP és az ILAP megalapozottságának értékelésekor az illetékes hatóságoknak adott esetben a következőket kell mérlegelniük:

- a. az intézmény által alkalmazott módszerek és feltevések megfelelőek-e és valamennyi kockázatra kiterjedően következetesek-e, megbízható, empirikus bementi adatokon alapulnak-e, megbízhatóan kalibrált paramétereket használnak-e, és e módszereket és feltevéseket egyformán alkalmazzák-e a kockázatomérés, valamint a tőke- és likviditáskezelés céljából;
- b. a konfidenciaszint összhangban van-e a kockázatvállalási hajlandósággal, és a belső diverzifikációs feltevések tükrözik-e az üzleti modellt és a kockázati stratégiákat;
- c. az intézmény által az ICAAP és az ILAP során figyelembe vett rendelkezésre álló belső tőke- vagy likviditásforrások meghatározása és összetétele összhangban van-e az intézmény által mért kockázatokkal, és megfelelőek-e a szavatolótőke- és likviditási pufferek kiszámításához; valamint
- d. a rendelkezésre álló belső tőke- és likviditásforrások üzletágak vagy jogi személyek körében történő elosztása/kiosztása megfelelően tükrözi-e azt a kockázatot, amelynek az egyes üzletágak vagy jogi személyek ki vannak vagy ki lehetnek téve, és megfelelően figyelembe veszi- az ilyen források átadhatóságát érintő jogi vagy működési korlátokat.

A belső tőke megfelelés-értékelési eljárás és a belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárás eredményessége

120. Az ICAAP és ILAAP eredményességének értékelésekor az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk ezen eljárásoknak az intézmény valamennyi szintjén végbemenő döntéshozatali és irányítási folyamatokban való felhasználását (például limitek meghatározása, teljesítménymérés stb.). Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény hogyan használja az ICAAP és az ILAAP eljárást a kockázat-, tőke- és likviditáskezelésben (felhasználási teszt). Az értékelésnek figyelembe kell vennie az ICAAP és az ILAAP, valamint a kockázatvállalási hajlandósági keretrendszer, a kockázatkezelés, a likviditás- és tőkekezelés, ezen belül az előretekintő finanszírozási stratégiák közötti kapcsolatokat és összefüggéseket, valamint hogy a két eljárás megfelel-e az üzleti modellnek és az intézmény összetettségének.
121. E célból az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény politikái, eljárásai és eszközei elősegítik-e a következőket:
- a. az ICAAP, illetve az ILAAP különböző elemeiért (például modellezés és számszerűsítés, belső ellenőrzés és hitelesítés, nyomon követés és jelentéstétel, problémák eskalációja stb.) felelős funkciók és/vagy érintett bizottságok egyértelmű azonosítása;
 - b. tőke- és likviditástervezés: a tőke- és likviditási források jövőbe tekintő kiszámítása (többek között feltételezett stresszforgatókönyvekben) az átfogó stratégiával vagy a jelentős ügyletekkel kapcsolatban;
 - c. tőke- és likviditási források felosztása és nyomon követése üzletágak és kockázattípusok között (például az üzletágakra, szervezetekre vagy egyes kockázatokra meghatározott kockázati limitek összhangban vannak-e az intézmény belső tőke- és likviditási forrásainak megfelelésére vonatkozó célkitűzéssel);
 - d. a tőke- és likviditásmegfelelés rendszeres és azonnali jelentése a felső vezetés és a vezető testület felé (így különösen a jelentéstétel gyakoriságának megfelelőnek kell lennie a kockázatok és az üzleti forgalom növekedése, a meglévő belső tartalékok és a belső döntéshozatali eljárások szempontjából, és lehetővé kell tennie az intézmény vezetése számára, hogy korrekciós intézkedéseket vezessen be, mielőtt a tőke- vagy likviditásmegfelelés veszélybe kerülne); valamint
 - e. a felső vezetés vagy a vezető testület tudomásszerzése és intézkedései, amennyiben az üzleti stratégia és/vagy jelentős egyedi ügyletek nincsenek összhangban az ICAAP eljárással, a rendelkezésre álló belső tőkével (például egy jelentős ügylet felső vezetés általi jóváhagyása, amennyiben az ügylet várhatóan lényeges hatással lesz a rendelkezésre álló belső tőkére) vagy az ILAAP eljárással és a rendelkezésre álló belső likviditási forrásokkal.
122. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a vezető testület megfelelő elkötelezettséget mutat-e az ICAAP és az ILAAP és ezen eljárások eredményei iránt, és

megfelelő szinten ismeri-e azokat. Így értékelniük kell különösen azt, hogy a vezető testület hagyja-e jóvá az ICAAP és ILAAP kereteket és eredményeket, és adott esetben az ICAAP és az ILAAP belső hitelesítésének eredményeit.

123. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ICAAP és az ILAAP jellegében mennyire előrettekintő. Az illetékes hatóságoknak ehhez azt kell értékelniük, hogy az ICAAP és az ILAAP összhangban van-e a tőke- és likviditási tervekkel és a stratégiai tervekkel.

Az ICAAP és ILAAP átfogó jellege

124. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ICAAP és ILAAP hogyan fedi le az üzletágakat, a szervezeteket és azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve, továbbá hogy az ICAAP és ILAAP mennyiben felel meg a jogszabályi követelményeknek. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell különösen, hogy:

- a. az ICAAP-t és ILAAP-t egységes és arányos módon hajtják-e végre az intézmény minden releváns üzletágánál és szervezeténél a kockázatok azonosítása és értékelése tekintetében;
- b. az ICAAP és az ILAAP lefedi-e az összes lényeges kockázatot, tekintet nélkül arra, hogy a kockázat a konszolidáció hatálya alá nem tartozó szervezettől (céltársaságoktól, különleges célú gazdasági egységektől) ered-e; valamint
- c. amennyiben egy szervezet belső irányítási szabályai vagy folyamatai különböznek a csoporthoz tartozó egyéb szervezetekétől, ezek az eltérések indokoltak-e (például ha csak a csoport egy része alkalmaz fejlett modelleket, az indokolható azzal, hogy nem áll rendelkezésre elegendő adat bizonyos üzletágak vagy szervezetek paramétereinek megbecsléséhez, feltéve, hogy ezek az üzletágak vagy szervezetek nem képezik kockázatkonzentráció forrását a portfólió többi része számára).

5.7.3 Az intézmények stressztesztelésének értékelése

125. Az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk és értékelniük kell az intézmények stressztesztelési programjait és az intézmények stresszteszteléséről szóló EBH-iránymutatásoknak való megfelelésüket, figyelembe véve az intézmények méretét és belső szervezetét, valamint tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, különösen az irányítási intézkedések, az adatinfrastruktúra, a stresszteszteknek az ICAAP és az ILAAP során történő alkalmazása, valamint a fenti iránymutatás 4. címében említett irányítási intézkedések vonatkozásában.

126. Az illetékes hatóságoknak el kell végezniük a stressztesztelési programok minőségi értékelését kell, továbbá mennyiségileg is értékelniük kell a stressztesztek eredményeit. Az illetékes hatóságoknak össze kell vetniük a minőségi és mennyiségi értékelések eredményeit a felügyeleti stressztesztek eredményeivel (lásd 12. cím), hogy értékeljék az intézmény tőkéjének

és likviditásának megfelelőségét, valamint meghatározzák a feltárt hiányosságokra adandó megfelelő felügyeleti válaszokat.

127. Továbbá az intézmények stressztesztelési programjainak felügyeleti értékelése, valamint az intézmény által a stressztesztelési program részeként elvégzett különböző stresszteszt eredményei információkkal szolgálhatnak a különböző SREP-elemek értékeléséhez, különösen a következőkhöz:

- a. a kockázatkezelés és a kontrollintézkedések lehetséges sebezhetőségi pontjainak vagy hiányosságainak feltárása az egyes kockázati területeken. Ezeket az információkat az illetékes hatóságoknak további információforrásként fel kell használniuk a jelen iránymutatások 6. címében említett egyes tőkekockázatok, valamint a jelen iránymutatások 8. címében említett likviditási és finanszírozási kockázatok értékelésekor. Az intézmény által végzett forgatókönyv- és érzékenységi elemzések felhasználhatók az egyedi kockázatoknak való kitettség és a kapcsolódó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységek értékelésére.
- b. az általános irányítási intézkedésekben vagy az intézményi szintű kontrollmechanizmusokban fennálló lehetséges hiányosságok feltárása. Ezeket az illetékes hatóságoknak további információforrásnak kell tekinteniük a belső irányításra és az intézményi szintű kontrollmechanizmusokra irányuló SREP-értékelés céljából. Továbbá az intézmény stressztesztjeinek eredményei felhasználhatók az intézmény tőketervezésének – különösen a tőketervezés idődimenziójának – értékeléséhez.
- c. meghatározott mennyiségi likviditási követelmények számszerűsítése a likviditás megfelelőségének értékelésével összefüggésben, különösen, ha az illetékes hatóság nem dolgozott ki konkrét felügyeleti referenciaértékeket a likviditási követelményekre vonatkozóan, vagy nem alkalmaz a likviditást érintő felügyeleti stressztesztelést.

Az intézmények stressztesztelési programjainak minőségi értékelése

128. Az illetékes hatóságoknak az intézmények stressztesztelési programjainak értékelése során a stressztesztelési programokra és módszerekre vonatkozó valamennyi információforrást figyelembe kell venniük, beleértve az intézmények saját belső értékeléseit, valamint a független belső kontrollfunkciók által végzett hitelesítéseket és felülvizsgálatokat, továbbá – amennyiben rendelkezésre állnak – a harmadik felek által biztosított információkat és becsléseket.

129. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmények hogyan tervezik meg, irányítják és felügyelik stressztesztelési programjaikat, és értékelniük kell e programok megfelelőségét, különösen a következők figyelembevételével:

- a. az intézmény azon képessége és rendelkezésre álló infrastruktúrája, az adatok elérhetőségének és az adatok összesítésének vonatkozásában is, amely lehetővé teszi a stressztesztelési program egyes üzletágaknál, szervezeteknél és adott esetben az egész csoportnál történő végrehajtását;

- b. a szolvenciára és a likviditásra irányuló stressztesztek közötti lehetséges kapcsolódási pontok megfelelése;
 - c. az intézmények stressztesztelési programjainak megfelelő értékelése a programok eredményességének és robusztusságának meghatározása érdekében; és
 - d. a stressztesztek gyakoriságának megfelelése, figyelembe véve a stresszteszt hatókörét és típusát, az intézmények tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét, méretét és összetettségét, a portfólió jellemzőit és a makrogazdasági környezetet.
130. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a stressztesztek eredményeinek az intézmények kockázatkezelésében és stratégiai irányításában való felhasználását is, mégpedig különösen a következőket:
- a. a stressztesztek milyen mértékben épülnek be az intézmény kockázatkezelési rendszerébe, valamint a kockázatvállalási hajlandóság és a limitek megállapításának folyamatába;
 - b. hogyan vonják be a felső vezetést és a vezető testületet a stressztesztelési programba és az intézmény kapcsolódó belső jelentéstételébe;
 - c. mennyire integrálják intézményszerte a stressztesztelést és eredményeit a döntéshozatalba.
131. A stressztesztelési programok, a stressztesztek eredményei és a tervezett vezetői intézkedések értékelésekor az illetékes hatóságoknak az idioszinkratikus és rendszerszintű szempontokat is meg kell vizsgálniuk. Ami azt illeti, a vezetői intézkedéseket elsősorban belső szempontból kell értékelni azok valószerűségét illetően, figyelembe véve az egyes intézmények sajátosságait. Az illetékes hatóságoknak a vezetői intézkedéseket rendszerszintű szempontból is meg kell vizsgálniuk, mivel más intézmények valószínűleg hasonló intézkedéseket fontolnak meg, amelyek – rendszerszintű összefüggésben – valószerűtlenek lehetnek.
132. Az intézmény tőke- vagy általános pénzügyi helyzetére hatást gyakorló vezetői intézkedések értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézkedések stresszhelyzetben való megvalósíthatóságát, valamint az intézkedés végrehajtására megadott határidőt. Ami azt illeti, a vezetői intézkedéseket a stresszteszt időhorizontja alatt kell végrehajtani és befejezni. Az illetékes hatóságok azokat a vezetői intézkedéseket is megvizsgálhatják, amennyiben relevánsak, amelyeket később fejeznek be, mint a stresszteszt időhorizontja.
133. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy mennyire eredményesek az intézmények stressztesztelési programjai a vonatkozó üzleti sebezhetőségek feltárása terén, és ezt szem előtt kell tartaniuk, amikor az intézmények üzleti modelljének életképességét és a stratégiáik fenntarthatóságát értékelik (lásd: 4. cím).

134. határokon átnyúló tevékenységű csoportok esetében a stressztesztelési programok és eredményeik értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a tőke és a likviditás szervezetek vagy üzletágak közötti, stresszhelyzetben való átadhatóságát, valamint a csoporton belüli esetleges pénzügyi támogatási intézkedések működését, figyelembe véve a stresszhelyzetben várható finanszírozási nehézségeket.

Az intézmények stressztesztjeinek kvantitatív értékelése

135. Az illetékes hatóságoknak a fentiekben meghatározott minőségi értékelés elvégzésén túlmenően értékelniük kell és meg kell kérdőjelezniük kell a forgatókönyvek, feltételezések és módszerek kiválasztását és használatát, és értékelniük kell különösen:

- a. a forgatókönyvek súlyosságát, figyelembe véve a fordított stressztesztelésben felvázolt forgatókönyveket, azok bekövetkezési valószínűségét és az intézmény üzleti modellje szempontjából való relevanciájukat is;
- b. hogy a forgatókönyvek súlyosak, de valószínű-e, elsősorban következetesek és előretekintőek-e;
- c. a forgatókönyvek kezelik-e az összes főbb intézményspecifikus sebezhetőséget, és kiterjednek-e az összes lényeges termékre és üzletágra;
- d. a feltételezések hatását a stresszteszt eredményére.

136. A forgatókönyvek, feltevések és az intézményi stresszteszt megkérdőjelezésekor az illetékes hatóságoknak adott esetben a felügyeleti stresszteszt – köztük a különböző hatóságok, például az EBH, az IMF és a KBER/ERKT által végzett vonatkozó regionális stresszteszt – eredményeit, forgatókönyveit és feltevéseit, valamint a fent meghatározott minőségi értékelést kell felhasználniuk annak megállapítása céljából, hogy az intézmény stressztesztelési programja és annak eredményei mennyire megbízhatók.

137. Ha az illetékes hatóságok hiányosságokat tárnak fel az intézmények által használt forgatókönyvek vagy feltevések kialakításában, előírhatják az intézmények számára, hogy az illetékes hatóságok által megadott módosított feltevések vagy konkrét előírt forgatókönyvek (például az intézmények stressztesztelésére vonatkozó EBH-iránymutatásokban meghatározott anchor forgatókönyvek) segítségével újra végezzék el stressztesztjeiket vagy a stressztesztelési programok bizonyos részeit.

138. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a stresszteszt eredményeit, különös tekintettel a tőke- és likviditási kockázatok kezelésével összefüggésben végzett stressztesztokra, beleértve az ICAAP és ILAAP céljából végzett tesztet is (lásd még az 5.7.2. szakaszt), és biztosítaniuk kell, hogy a tőkemegfelelési célokra használt stresszforgatókönyvekben a tőkemegfelelési arányt negatívan befolyásolja például a hitelminősítések migrációja, a nettó kamatfelár csökkenése és a kereskedési veszteségek.

139. A tőke- és likviditási kockázatok kezelésével összefüggésben az ICAAP és ILAAP céljából végzett stresszteszt felülvizsgálatakor az illetékes hatóságoknak a stresszteszt eredményei által a tőke- és likviditási szükségletekre, valamint egyéb érintett szabályozói követelményekre gyakorolt hatása tekintetében is el kell végezniük egy együttes értékelést. E célból az illetékes hatóságoknak egy kedvezőtlen forgatókönyvben értékelniük kell, hogy az intézmény képes-e folyamatosan fenntartani az alkalmazandó teljes SREP-tőkekövetelményt (TSCR), valamint hogy meghatározott-e vezetői intézkedéseket, amelyekkel kezeli a TSCR esetleges megsértéseit.
140. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a stresszteszt által az intézmény tőkeáttételi arányára, valamint annak azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire gyakorolt hatást is, amelyeket a 2014/59/EU irányelvben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) teljesítése céljából tartanak.
141. A stresszteszt eredményeinek értékelésekor az illetékes hatóságoknak minden ismert jövőbeni szabályozói változást is figyelembe kell venniük, amely a stresszteszt hatályán és időhorizontján belül érinti az intézményeket. Hasonlóképpen, az illetékes hatóságoknak a jövőbeni tőkekövetelményeket érintő összes ismert változást is figyelembe kell venniük a stresszteszt eredményeinek és az üzleti modell életképességének vizsgálatakor (például az új rendeletek rendelkezéseinek teljes körű alkalmazásával elvégzett értékelések).

5.7.4 Új termékek és jelentős változások

142. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e az új termékek jóváhagyására szolgáló, jól dokumentált, a vezető testület által jóváhagyott politikával (NPAP), amely kitér az új piacok, termékek és szolgáltatások fejlesztésére, az azok alapjául szolgáló folyamatokat és rendszereket is beleértve, a meglévők jelentős mértékű változásaira, valamint a rendkívüli ügyletekre is.
143. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a kockázatkezelési funkciót és a megfelelési funkciót megfelelően bevonják-e az új termékek vagy a meglévő termékek, folyamatok és rendszerek jelentős módosításainak jóváhagyásába, és hogy az új termékek jóváhagyását összekapcsolták-e az érintett kontrollintézkedések megfelelőségével.

5.8 Információs és kommunikációs technológiák és üzletmenetfolytonosság-menedzsment

144. Az illetékes hatóságoknak a belső irányításról szóló EBH-iránymutatásokkal és az IKT- és biztonsági kockázatok kezelésére vonatkozó EBH-iránymutatásokkal²¹ összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény információs és kommunikációs technológiai hatékonyak és megbízhatók-e, és hogy ezek a rendszerek teljes mértékben támogatják-e a kockázati adatok összesítését mind a szokásos üzletmenet során, mind stresszhelyzetben. Ennek részeként az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény képes-e legalább:

²¹ Az EBH iránymutatásai az IKT- és biztonsági kockázatok kezeléséről (EBA/GL/2019/04).

- a. pontos, következetes, teljes és megbízható összesített kockázati adatokat létrehozni az üzletágak és az egész intézmény számára;
- b. az intézmény valamennyi lényeges kockázati adatát begyűjteni és összesíteni;
- c. kellő gyakorisággal és időben összesített és naprakész kockázati adatokat és kockázati jelentéseket előállítani; és
- d. adaptálható összesített kockázati adatokat és kockázati jelentéseket előállítani, eleget téve ezzel a vezető testület vagy az illetékes hatóságok által támasztott széles körű igényeknek, beleértve a változó belső vagy külső igények miatt felmerülő ad hoc kéréseket is.

145. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény hatékony üzletmenetfolytonosság-menedzsmentet alakított-e ki, amely tesztelt vészhelyzeti és üzletmenet-folytonossági terveket, valamint minden kritikus fontosságú funkcióra, köztük a kiszervezett kritikus fontosságú funkciókra és erőforrásokra vonatkozóan is katasztrófa utáni helyreállítási tervet tartalmaz, és hogy e tervek megbízhatóan alkalmasak-e ezek helyreállítására.

5.9 Pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok és prudenciális aggályok

146. A belső irányítási keret és az egész intézményre kiterjedő kontrollmechanizmusok elemzésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti hatóságoktól kapott értékeléseket is, és értékelniük kell, hogy ezek nem vetnek-e fel prudenciális aggályokat. Ez különösen akkor fordulhat elő, ha a megállapítások lényeges hiányosságokra utalnak az intézmény pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereiben és kontrollmechanizmusában. Megfordítva, ha az illetékes hatóság értékelése szerint az intézmény belső kontrollmechanizmusainak és irányítási rendszerének hiányosságai, valamint az intézmény egészére kiterjedő kontrollmechanizmusok a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázathoz kapcsolódó prudenciális aggodalmakra adnak okot, az illetékes hatóságoknak meg kell osztaniuk az értékelés eredményét a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságokkal.²²

147. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény átfogó irányítási keretrendszere kiterjed-e a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére is.

148. A belső irányításról szóló EBH iránymutatással²³ és a vezető testületi tagok és ESMA és EBH kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről szóló közös

²² A pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos együttműködésről szóló EBH-iránymutatásokkal (EBA/GL/2021/15) összhangban.

²³ Az EBH iránymutatásai a belső irányításról a 2013/36/EU irányelv alapján (EBA/GL/2021/05).

iránymutatásaival ²⁴ összhangban az illetékes hatóságoknak prudenciális szempontból értékelniük kell, hogy a vezető testület ellátja-e a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal kapcsolatos feladatait. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az értékelésüket követően a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságoktól kapott kiegészítő információkat, a jogszabályoknak való megfeleléssel kapcsolatos politikákról és eljárásokról, valamint az AML/CFT megfelelési tisztviselő szerepéről és felelősségi köréről szóló EBH-iránymutatásokkal összhangban.²⁵

5.10 Helyreállítás-tervezés

149. Az illetékes hatóságoknak a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése során figyelembe kell venniük a helyreállítási tervek, illetve a helyreállítási tervek elkészítését célzó intézkedések 2014/59/EU irányelv 6. és 8. cikkével összhangban végzett értékelése során tett esetleges megállapításokat és feltárt hiányosságokat.

150. Hasonlóképpen a SREP-elemek, többek között a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékeléséből nyert információkat is fel kell használni a helyreállítási tervek értékeléséhez.

5.11 Összevont szinten történő alkalmazás és a csoporthoz tartozó szervezetekre gyakorolt hatások

151. Összevont szinten a fenti szakaszokban meghatározott elemeken túlmenően az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy az intézmény megfelel-e a következő követelményeknek:

- a. a konszolidáló intézmény vezető testülete ismeri a csoport felépítését és a különböző szervezetek szerepköreit, valamint a közöttük fennálló kapcsolatokat;
- b. a csoport szervezeti és jogi struktúrája – amennyiben releváns – egyértelmű és átlátható, és megfelel a vállalkozás és a tevékenységek méretének és összetettségének;
- c. az intézmény hatékony csoportszintű vezetői információs és jelentéstételi rendszert hozott létre, amely minden üzletágra és jogi személyre alkalmazandó, és ezek az információk kellő időben elérhetők az intézmény anyavállalatának vezető testülete számára;

²⁴ Az ESMA és az EBH közös iránymutatásai a vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről a 2013/36/EU irányelv és a 2014/65/EU irányelv szerint (EBA/GL/2021/06).

²⁵ Az EBH iránymutatásai a jogszabályoknak való megfeleléssel kapcsolatos politikákról és eljárásokról, valamint az (EU) 2015/849 irányelv 8. cikke és VI. fejezete szerinti AML/CFT megfelelési tisztviselő szerepéről és felelősségi köréről (EBA/GL/2022/05).

- d. a konszolidáló intézmény vezető testülete következetes csoportszintű stratégiákat hozott létre, többek között a csoportszintű kockázati stratégiát és kockázatvállalási hajlandósági keretrendszert is;
- e. a csoportszintű kockázatkezelés minden lényeges kockázatra kiterjed, függetlenül attól, hogy a kockázat a konszolidációs körbe be nem vont gazdasági szervezetekből származik-e (különleges célú gazdasági egységek, céltársaságok, ingatlancégek, jogi mechanizmusok, az ügyfelek nevében vagyongazdálkodóként vagy névleges tulajdonosként kezelt jogalanyok), és átfogó képet alakít ki valamennyi kockázatról;
- f. az intézmény az intézmények stressztesztelésére vonatkozó EBH-iránymutatás szerint rendszeresen végez stresszteszteket, amelyek minden lényeges kockázatot és szervezetet magukban foglalnak; valamint
- g. a csoportszintű belső ellenőrzési funkció független, rendelkezik csoportszintű kockázatalapú ellenőrzési tervvel, megfelelő személyzettel és erőforrásokkal, megfelelő méretű, és közvetlenül a konszolidáló intézmény vezető testületének jelent.
152. A belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok leányvállalati szinten történő értékelésekor az illetékes hatóságoknak a jelen címben felsorolt elemeken túlmenően azt is értékelniük kell, hogy a csoportszintű szabályzatokat és eljárásokat leányvállalati szinten következetesen végrehajtják-e, és a csoportba tartozó szervezetek megtették-e a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy tevékenységeik megfeleljenek az összes alkalmazandó jogszabálynak és rendelkezésnek.

5.12 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

153. A fenti értékeléseket követően az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk az intézmény belső irányítási intézkedéseinek és intézményi szintű kontrollmechanizmusainak megfelelőségéről. E véleményt a megállapítások összefoglalásában kell ismertetniük, amelyhez csatolni kell a 3. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló életképességi pontszámot.

3. táblázat: Felüyeleti szempontok a belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok pontszámának megállapításához

Pontszám	Felüyeleti vélemény	Szempontok
1	A belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok hiányosságai kis mértékű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény szervezeti felépítése szilárd és átlátható, a feladatkörök egyértelműek, a kockázatvállalás pedig elkülönül a kockázatkezelési és kontrollfunkcióktól. Az intézmény szilárd szervezeti kultúrával, összeférhetlenségkezeléssel és visszaélések

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<p>bejelentésére szolgáló folyamatokkal rendelkezik.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A vezető testület összetétele és működése megfelelő. • A vezető testület tagjainak időráfordítása megfelelő, és a tagok adott esetben betartják a vezető tisztségek számára vonatkozó korlátozást. • Az intézmény olyan sokszínűségi politikát fogadott el, amely előmozdítja a vezetőség sokszínű összetételét, és megfelel a kitűzött céloknak. • A javadalmazási politika összhangban van az intézmény kockázati stratégiájával és hosszú távú érdekeivel. • A kockázatkezelési keretrendszer és kockázatkezelési folyamatok – így többek között az ICAAP, az ILAAP, az új termékek jóváhagyására szolgáló politika, a stressztesztelési keretrendszer, a tőke- és likviditástervezés – megfelelőek. • A belsőkontroll-keretrendszer és a belső kontrollmechanizmusok megfelelőek. • A kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkciók függetlenek, és elegendő erőforrással rendelkeznek, a belső ellenőrzési funkció pedig a bevett nemzetközi standardoknak és követelményeknek megfelelően eredményesen működik. • Az információs és kommunikációs technológiák és az üzletmenet-folytonossági intézkedések megfelelőek. • A helyreállítási terv megbízható, a helyreállítás tervezésével kapcsolatos intézkedések pedig megfelelőek.
2	A belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok hiányosságai közepes-kis mértékű	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szervezeti felépítése nagyrészt szilárd és átlátható, a feladatkörök egyértelműek, a kockázatvállalás elkülönül a

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
	kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<p>kockázatkezelési és kontrollfunkcióktól.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény nagyrészt szilárd szervezeti kultúrával, összeférhetetlenség-kezeléssel és visszaélések bejelentésére szolgáló folyamatokkal rendelkezik. • A vezető testület összetétele és működése nagyrészt megfelelő. • A vezető testület tagjainak időráfordítása jórészt megfelelő, és a tagok adott esetben betartják a vezető tisztségek számára vonatkozó korlátozást. • Az intézmény olyan, sokszínűsége vonatkozó politikát fogadott el, amely előmozdítja a vezetőség sokszínű összetételét, és nagyrészt teljesíti a kitűzött célokat, vagy intézkedéseket hajtott végre a politikában meghatározott célok elérése érdekében. • A javadalmazási politika nagyrészt összhangban van az intézmény kockázati stratégiájával és hosszú távú érdekeivel. • A kockázatkezelési keretrendszer és kockázatkezelési folyamatok – így többek között az ICAAP, az ILAAP, az új terméket jóváhagyására vonatkozó politika, a stressztesztelési keretrendszer, a tőke- és likviditástervezés – nagyrészt megfelelőek. • A belsőkontroll-keretrendszer és a belső kontrollmechanizmusok nagyrészt megfelelőek. • A kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkciók függetlenek, és működésük nagyrészt eredményes. • Az információs és kommunikációs technológiák és az üzletmenet-folytonossági intézkedések nagyrészt megfelelőek. • A helyreállítási terv nagyrészt megbízható. A helyreállítási

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		tervezéssel kapcsolatos intézkedések nagyrészt megfelelőek.
3	A belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok hiányosságai közepes-nagy mértékű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szervezeti felépítése és feladatkörei nem átláthatóak, és a kockázatvállalás nem különül el teljes mértékben a kockázatkezelési és kontrollfunkcióktól. • Kétséges, hogy a szervezeti kultúra, az összeférhetlenség-kezelés és/vagy a visszaélések bejelentésére szolgáló folyamatok megfelelőek-e. • Kétséges, hogy a vezető testület összetétele és működése megfelelő-e. • Kétséges, hogy a vezető testület tagjainak időráfordítása megfelelő-e, és adott esetben nem tartják be a vezető tisztségek számára vonatkozó korlátozást. • Az intézmény nem fogadott el sokszínűségi politikát, illetve nem hozott intézkedéseket annak érdekében, hogy megfelelő szintű sokszínűséget érjen el. • Aggodalmak merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a javadalmazási politika nem ütközik-e az intézmény kockázati stratégiájával és hosszú távú érdekeivel. • Kétségek merülnek fel a kockázatkezelési keretrendszer és kockázatkezelési folyamatok – így többek között az ICAAP, az ILAAP, az új termékek jóváhagyására vonatkozó politika, a stressztesztelési keretrendszer, a tőke- és/vagy likviditástervezés – megfelelőségét illetően. • Kétségek merülnek fel a belsőkontroll-keretrendszer és a belső kontrollmechanizmusok megfelelőségét illetően. • Kétségek merülnek fel a kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkciók függetlenségét és eredményes működését illetően. • Az információs és kommunikációs technológiák és az üzletmenet-

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<p>folytonossági szabályozások megfelelése kétséges.</p> <ul style="list-style-type: none"> A helyreállítási terv az értékelés szerint lényeges hiányosságokat tartalmazhat és/vagy lényeges akadályok állhatnak a végrehajtásának az útjában, és a felügyeleti aggályokat nem oszlatták el maradéktalanul. A helyreállítási tervezéssel kapcsolatos intézkedések megfelelőségét illetően kétségek merülnek fel.
4	<p>A belső irányítás és az intézményi szintű kontrollmechanizmusok hiányosságai nagy mértékű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény szervezeti felépítése és feladatkörei nem átláthatóak, és a kockázatvállalás nem különül el a kockázatkezelési és kontrollfunkcióktól. A szervezeti kultúra, az összeférhetetlenség-kezelés és/vagy a visszaélések bejelentésére szolgáló folyamatok nem megfelelőek. A vezető testület összetétele és működése nem megfelelő. A vezető testület tagjainak időráfordítása nem elegendő, és adott esetben nem tartják be a vezető tisztségek számára vonatkozó korlátozást. Az intézmény nem fogadott el sokszínűségi politikát, a vezető testület nem sokszínű, és az intézmény nem hozott semmilyen intézkedést annak érdekében, hogy megfelelő szintű sokszínűsége törekedjen. A javadalmazási politika nincs összhangban az intézmény kockázati stratégiájával és hosszú távú érdekeivel. A kockázatkezelési keretrendszer és kockázatkezelési folyamatok – így többek között az ICAAP, az ILAAP, az új termékek jóváhagyására vonatkozó politika, a stressztesztelési keretrendszer, a tőke- és/vagy likviditástervezés – nem megfelelőek. A kockázatkezelési, megfelelési és/vagy belső ellenőrzési funkció nem

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<p>független és/vagy a belső ellenőrzési funkciók nem az elfogadott nemzetközi standardoknak és követelményeknek megfelelően működnek; a tevékenységek nem eredményesek.</p> <ul style="list-style-type: none">• A belsőkontroll-keretrendszer és a belső kontrollmechanizmusok nem megfelelőek.• Az információs rendszerek és az üzletmenet-folytonossági intézkedések nem megfelelőek.• A helyreállítási terv az értékelés szerint lényeges hiányosságokat tartalmaz és/vagy lényeges akadályok állnak a végrehajtásának az útjában, és a felügyeleti aggályokat nem oszlatták el maradéktalanul. A helyreállítási tervezési intézkedések nem megfelelőek.

6. cím: Tőkekockázatok értékelése

6.1 Általános szempontok

154. Az illetékes hatóságoknak értékelniük és pontozniuk kell az intézmény szempontjából lényegesnek minősített tőkekockázatokat.

155. Ennek a címnek a célja, hogy egységes módszereket biztosítson az egyedi kockázatok, valamint a kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok értékeléséhez. A cím nem a teljesség igényével íródott, és szabad teret ad az illetékes hatóságoknak, hogy a tapasztalataik és az intézmény sajátosságai alapján általuk relevánsnak ítélt további szempontokat vegyenek figyelembe.

156. Ez a cím iránymutatást nyújt az illetékes hatóságok számára az alábbi tőkekockázatok értékeléséhez és pontozásához:

- a. hitel- és partnerkockázat;
- b. piaci kockázat;
- c. működési kockázat;
- d. nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat.

157. A fenti kockázati kategóriákon belül a jelen cím meghatároz olyan alkategóriákat is, amelyeket figyelembe kell venni a tőkekockázat értékelésekor. Az egyes alkategóriák külön is értékelhetők és pontozhatók, attól függően, hogy lényegesek-e az adott intézmény szempontjából.

158. A lényegességről a felügyelet megítélése dönt. Az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) devizahitelezésről szóló ajánlásának ²⁶ fényében azonban a devizahitel-kockázat esetében a lényegességet a következő küszöbérték figyelembe vételével kell meghatározni:

A devizában denominált, fedezettel nem rendelkező kölcsönfelvevőknek nyújtott hitelek az adott intézmény teljes hitelállományának (a nem pénzügyi vállalkozásoknak és háztartásoknak nyújtott összes hitel) legalább 10%-át adják, amennyiben ez a teljes hitelállomány az intézmény teljes eszközállományának legalább 25%-át teszi ki.

159. Az illetékes hatóságoknak azokat az egyéb kockázatokat is értékelniük kell, amelyeket lényegesnek minősítettek egy adott intézmény szempontjából, de a fenti felsorolásban nem szerepelnek (például nyugdíjkockázat, hírnévkockázat, stratégiai és üzleti kockázat, közbelépési kockázat, egy kockázati kategórián belüli, illetve különböző kockázati kategóriákba tartozó

²⁶ Az ERKT ajánlása a devizahitelezésről ([ESRB/2011/1](#)), HL C 342., 2011.11.22., 1. o.

kitettségek közötti kölcsönhatásokból eredő kockázatkonzentrációk). Az azonosítási folyamat során a következők nyújthatnak segítséget:

- a. a teljes kockázati kitettségértéket mozgató tényezők;
- b. az intézmény által a belső tőke megfelelés-értékelési eljárás során meghatározott kockázatok;
- c. az intézmény üzleti modelljéből eredő kockázatok (beleértve azokat, amelyeket a hasonló üzleti modellt használó egyéb intézmények határoztak meg);
- d. a kulcsfontosságú mutatók nyomon követéséből származó információk;
- e. a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből származó megállapítások és észrevételek; valamint
- f. az EBH által kiadott ajánlások és iránymutatások, valamint a makroprudenciális hatóságok vagy az ERKT által kibocsátott figyelmeztetések és ajánlások.

160. Az illetékes hatóságoknak az egy adott kockázat értékelésével kapcsolatos felügyeleti tevékenységük intenzitásának tervezésekor is figyelembe kell venniük a fenti elemeket.

161. A hitel-, a piaci és a működési kockázat vonatkozásában az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az intézmény megfelel-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek. Ezek az iránymutatások azonban ezeken a minimumkövetelményeken túlra terjesztik ki az értékelés körét, hogy lehetővé tegyék az illetékes hatóságok számára a tőkekockázatokkal kapcsolatos átfogó vélemény kialakítását.

162. A tőkekockázatok értékelésekor az illetékes hatóságoknak a finanszírozási költséggel kapcsolatos kockázat potenciális hatását is figyelembe kell venniük a 8. címben meghatározott módszertan alapján, és dönthetnek úgy, hogy szükség van a kockázat mérséklésére irányuló intézkedésekre.

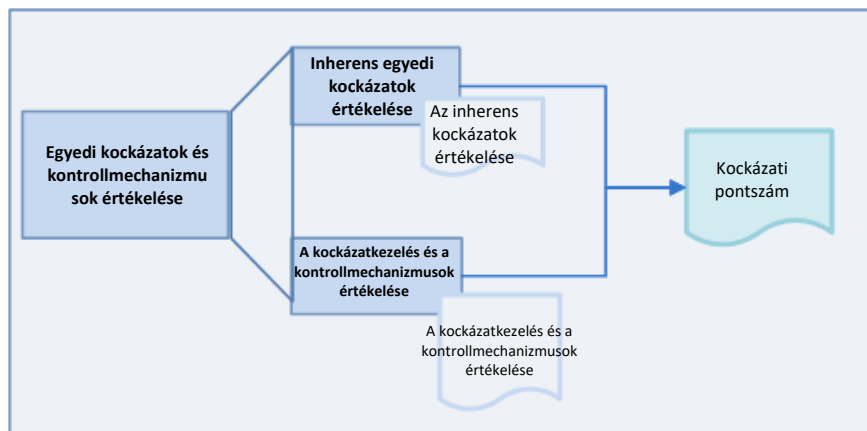
163. Az ebben a címben meghatározott módszerek alkalmazása során az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a releváns mennyiségi mutatókat és egyéb mérőszámokat, amelyek felhasználhatók a kulcsfontosságú mutatók 3. cím szerinti nyomonkövetéséhez is.

164. Az illetékes hatóságoknak minden egyes lényeges kockázat esetében értékelniük kell és a kockázati pontszámban ki kell fejezniük a következőket:

- a. inherens kockázat (kockázati kitettségek); valamint
- b. a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok minősége és eredményessége.

165. Az értékelési folyamat az alábbi 1. ábrán látható.

1. ábra A tőkekockázat értékelésének munkafolyamata

166. A értékelés során az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk minden rendelkezésre álló információforrást, beleértve a hatóságoknak benyújtott jelentéseket, az intézménnyel egyeztetett eseti jelentéseket, az intézmény belső mérőszámait és jelentéseit (például belső ellenőrzési jelentés, kockázatkezelési jelentések, a belső tőke megfelelés-értékelési eljárásából kapott információk), a helyszíni vizsgálati jelentéseket és a külső jelentéseket (például az intézmény befektetőknek, hitelminősítő intézeteknek szóló közleményei). Jóllehet az értékelésnek intézményspecifikusnak kell lennie, a tőkekockázatoknak való lehetséges kitétségek azonosítása céljából mérlegelni kell a hasonló intézményekkel történő összehasonlítást. Ehhez a hasonló intézményeket kockázatonként külön-külön kell meghatározni, és nem feltétlenül kell megegyezniük az üzleti modell elemzéséhez vagy más elemzésekhez meghatározott hasonló intézményekkel.
167. A tőkekockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények kiszámításának pontosságát és prudenciális jellegét is azoknak a helyzeteknek az azonosításához, ahol a szavatolótőke minimumszintjére vonatkozó számítások alulbecsülhetik a kockázat tényleges szintjét. Az ebből az értékelésből származó információkat fel kell használni a kiegészítő szavatolótőkekövetelmények 7.2.3. szakaszban leírt meghatározásához.
168. Minden egyes lényeges kockázat értékelésének eredményét a megállapítások összefoglalásában kell bemutatni, amelynek tartalmaznia kell a fő kockázati tényezők ismertetését és a kockázati pontszámot, a következő szakaszokban meghatározottak szerint.

6.2 A hitel- és partnerkockázat értékelése

6.2.1 Általános szempontok

169. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az összes banki könyvi kitétségből (beleértve a mérlegen kívüli tételeket is) származó hitelkockázatot. Értékelniük kell a partnerhitelkockázatot és az elszámolási kockázatot is, amelyek mind a banki, mind a kereskedési könyvek alá tartozhatnak.

170. A hitelkockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük minden összetevőt, amely meghatározza a potenciális hitelveszteségeket, így különösen: a főként a hitelfelvevőket és az adott kötelezettség visszafizetésére való képességüket érintő hitelesemény (azaz nemteljesítés) vagy több összefüggő hitelesemény valószínűségét; a hitelkockázati kitettségek mértékét; valamint a hitelkitettségek visszafizetési rátáját a hitelfelvevők nemteljesítése esetén. Az illetékes hatóságoknak minden összetevő esetében figyelembe kell venniük annak a lehetőségét, hogy ezek az összetevők idővel változhatnak és a várt eredményekhez képest rosszabbodhatnak.
171. Ezen túlmenően az illetékes hatóságoknak arra is figyelmet kell fordítaniuk, hogy a hitelnyújtási folyamat keretében figyelembe veszik-e a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, beleértve azt is, hogy az intézmény rendelkezik-e olyan rendszerekkel és kontrollmechanizmusokkal, amelyek biztosítják, hogy a hitelek visszafizetésére használt pénzeszközök törvényes forrásból származzanak, összhangban a hitelnyújtásról és hitelmonitorozásról szóló EBH iránymutatásokkal²⁷.

6.2.2 Az inherens hitelkockázat értékelése

172. Az inherens hitelkockázat értékelése révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény hitelkockázati kitettségének fő tényezőit, és értékelniük kell a kockázat intézményre gyakorolt prudenciális hatásának jelentőségét. Az inherens hitelkockázat értékelését a következő főbb lépések köré kell építeni:
- a. előzetes értékelés;
 - b. a hitelportfólió jellegének és összetételének értékelése;
 - c. a portfólió hitelminőségének értékelése;
 - d. a hitelkockázat-mérséklés szintjének és színvonalának értékelése; valamint
 - e. a céltartalékok szintjének és a hitelértékelési korrekciónak az értékelése.
173. Az illetékes hatóságoknak az aktuális és a jövőbeli hitelkockázatot is értékelniük kell. Az illetékes hatóságoknak az aktuális portfólió hitelkockázatának elemzését össze kell kapcsolniuk az intézmény hitelkockázati stratégiájának, hitelkockázat-vállalási hajlandóságának és hitelkockázati limitjeinek értékelésével (esetleg az üzleti modell elemzésének részeként végzett szélesebb körű stratégiaértékelés részeként). Az illetékes hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a várható, valamint a stresszhelyzetben bekövetkező makrogazdasági fejlemények hogyan befolyásolhatják ezeket az elemeket és végső soron az intézmény jövedelmét és szavatolótőkéjét.
174. Az illetékes hatóságoknak az értékelést elsősorban a portfólió és az eszközosztály szintjén kell végrehajtaniuk. Ahol szükséges, ott egy részletesebb értékelést is elvégezhetnek, adott

²⁷ Az EBH iránymutatásai a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról (EBA/GL/2020/06)

esetben az egyes hitelfelvevők vagy ügyletek szintjén. Az illetékes hatóságok a portfóliókockázat értékelésekor mintavételi technikákat is alkalmazhatnak.

175. Az illetékes hatóságok elvégezhetik az értékelést vertikálisan (azaz a releváns részportfóliók minden jellemzőjének figyelembe vételével) vagy horizontálisan (azaz az egész portfólió egyetlen jellemzőjének, például a hitelminőségnek a figyelembe vételével).

Előzetes értékelés

176. A hitelkockázat értékelési körének meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak először meg kell határozniuk a hitelkockázatok azon forrásait, amelyeknek az intézmény ki van téve vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából, valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

177. Az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell mérlegelniük:

- a. hitelkockázati stratégia és hitelkockázat-vállalási hajlandóság, valamint a vonatkozó limitek;
- b. a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény a teljes tőkekövetelményhez viszonyítva, és – ahol szükséges – a hitelkockázathoz rendelt belső tőke a teljes belső tőkéhez viszonyítva, beleértve az ebben a számadatban bekövetkezett korábbi változásokat és az előrejelzéseket, amennyiben ezek rendelkezésre állnak;
- c. az intézmény mérlegen belüli és mérlegen kívüli, hitellel összefüggő tételeinek jellege, mérete, összetétele és minősége;
- d. a hitelportfólió értékvesztéseinek és leírásainak, valamint nemteljesítő rátáinak szintje és időbeli változásai;
- e. a hitelportfólió kockázattal korrigált teljesítménye.

178. Az illetékes hatóságoknak az előzetes elemzést a fentiek időbeli változásának figyelembe vételével kell elvégezniük, hogy tájékozott véleményt alakíthassanak ki az intézmény hitelkockázatát alakító fő tényezőkről.

179. Az illetékes hatóságoknak az értékelés során a leglényegesebbnek ítélt alakító tényezőkre és portfóliókra kell koncentrálniuk.

A hitelportfólió jellege és összetétele

180. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a hitelkitettségek jellegét (azaz a hitelfelvevők és kitettségek típusait) a mögöttes kockázati tényezők meghatározásához, és elemezniük kell az intézmény hitelportfóliójának összetételét. Az illetékes hatóságoknak az általános

makrogazdasági helyzet fényében mind a jelenlegi helyzetre, mind a jövőre nézve el kell végezniük ezt az elemzést.

181. Az értékelés elvégzése során az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy a hitelkockázati kitettség jellege milyen módon befolyásolhatja a kitettség nagyságát (például hitelfelvevők által lehívott hitelkeretek/le nem hívott kötelezettségek, más ország pénznemében denominált összegek stb.), figyelembe véve az intézmény lehetőségét arra, hogy jogszerűen, egyoldalúan törölje a megítélt hiteleszközök lehívatlan összegét.
182. A hitelkockázat jellegének értékeléséhez az illetékes hatóságoknak legalább a hitelkockázat alábbi kategóriáit figyelembe kell venniük, az intézmény szempontjából legrelevánsabbnak ítélt kategóriák részletesebb értékelésének elvégzésével:
 - a. hitelkoncentrációs kockázat;
 - b. partner-hitelkockázat és elszámolási kockázat;
 - c. országgkockázat;
 - d. értékpapírosításból származó hitelkockázat;
 - e. devizahitel-kockázat;
 - f. speciális hitelezés;
 - g. a banki könyvben szereplő részvénykockázat;
 - h. ingatlankockázat; és
 - i. modellkockázat a szabályozó által jóváhagyott modellek esetében.

Hitelkoncentrációs kockázat

183. Az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett hitelkoncentrációs kockázat mértékéről, amelynek az intézmény ki van téve. Közelebbről, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell annak a kockázatát, hogy az intézménynél a kitettségek hitelfelvevők kis csoportjára, hasonló nemteljesítő szokásokat mutató hitelfelvevők csoportjára, vagy nagymértékben összefüggő pénzeszközökre való koncentrálása következtében jelentős hitelveszteség merül fel.
184. Az illetékes hatóságoknak az értékelést a hitelkoncentrációs kockázat különböző kategóriáinak figyelembe vételével kell elvégezniük, beleértve a következőket:
 - a. egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációk (beleértve a nagy kitettségek vonatkozásában meghatározott ügyfeleket vagy kapcsolatban álló ügyfelek csoportjait);

- b. ágazati koncentrációk;
- c. földrajzi koncentrációk;
- d. termékkoncentrációk; valamint
- e. biztosíték- és garanciakoncentrációk.

185. A hitelkoncentrációk azonosításához az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a hitelkockázat fő alakító tényezőit minden kitétségre vonatkozóan, és azokra a kitétségekre kell helyezniük a hangsúlyt, amelyek hasonlóan viselkednek (azaz nagymértékben korrelálnak).
186. Az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a hitelkoncentrációs kockázat azon rejtett forrásaira, amelyek lényegessé válhatnak az olyan stresszhelyzetekben, amikor a hitelkockázati koncentráció szintje emelkedhet a normális feltételekhez képest, és amikor mérlegen kívüli tételek további hitelkitétségeket eredményezhetnek.
187. A csoportok vonatkozásában az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azt a hitelkoncentrációs kockázatot, ami a konszolidációból eredhet, és egyedi szinten nem feltétlenül nyilvánvaló.
188. A hitelkoncentrációk értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a lehetséges átfedéseket (például egy adott kormányzattal kapcsolatos magas koncentráció valószínűleg országkoncentrációhoz és egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációhoz is vezet), ezért kerülniük kell a hitelkoncentráció különböző típusainak egyszerű összesítését, és ehelyett a mögöttes alakító tényezőket kell mérlegelniük.
189. A koncentráció szintjének értékeléséhez az illetékes hatóságok különböző méréseket és mutatókat alkalmazhatnak, amelyek közül a legismertebb a Herfindahl-Hirschman Index (HHI) és a Gini-együtthatók, amelyeket aztán fel lehet használni összetettebb vagy kevésbé összetett módszerekhez a további hitelkockázati hatás becslése céljából.

Partnerkockázat és elszámolási kockázat

190. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a származtatott ügyletekből és értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő partnerkockázatot, valamint az intézmények által viselt elszámolási kockázatokat.
191. Az értékeléshez a következő szempontokat kell adott esetben figyelembe venni:
- a. a partnerek minősége és a vonatkozó hitelértékelési korrekciók (CVA-k), lásd még a 6.3. szakaszt;
 - b. az ügyletek összetettsége;

- c. a rossz irányú kockázat, amely akkor keletkezik, ha a partnerrel szembeni kitettség kedvezőtlen korrelációban áll az adott partner hitelminőségével;
- d. a partnerkockázatnak és elszámolási kockázatnak való kitettség, mind az aktuális piaci értékek, mind a névleges összeg tekintetében, az átfogó hitelkitettséghöz és a szavatolótőkéhez viszonyítva;
- e. a „fizetés ellenében történő szállítás” rendszerű elszámolást nyújtó pénzügyi piaci infrastruktúrákon (FMI-k) keresztül feldolgozott ügyletek aránya;
- f. a központi szerződő felekkel lebonyolított ügyletek aránya és az ezekre vonatkozó veszteségvédelmi mechanizmusok hatékonysága, a harmadik országokban székhellyel rendelkező központi szerződő felekkel lebonyolított ügyletek aránya, az ezekre vonatkozó veszteségvédelmi mechanizmusok hatékonysága, valamint a nem uniós központi szerződő felekkel szembeni túlzott kitettség csökkentésének módja, különösen a 2020. szeptember 21-i (EU) 2020/1308 bizottsági végrehajtási határozattal²⁸ összefüggésben, amely 2022. június 30-ig biztosít a pénzügyi piaci szereplőknek időt az Egyesült Királyság központi szerződő feleivel szembeni kitettségeik csökkentésére;
- g. a nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli ügyletek aránya és a rájuk vonatkozó veszteségvédelmi mechanizmusok hatékonysága; és
- h. nettósítási megállapodások megléte, jelentősége, hatékonysága és végrehajthatósága.

Országkockázat

192. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. a koncentráció mértéke az országkockázatnak való kitettség minden típusán belül, beleértve a kormányzatoknak való kitettségeket, az egész intézmény hitelportfóliójának arányában (ügyfelenként és összegenként);
- b. a hitelfelvevő országának gazdasági ereje és stabilitása, és a pontos kifizetésekkel, valamint súlyos nemteljesítő események előfordulásával kapcsolatos múltbeli teljesítménye;
- c. a kormányzati beavatkozás egyéb formáinak kockázata, amelyek lényegesen ronthatják a hitelfelvevők hitelképességét (például betétek befagyasztása, kisajátítás vagy büntető adóztatás); valamint

²⁸ [A Bizottság \(EU\) 2020/1308 végrehajtási határozata](#) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában a központi szerződő felekre alkalmazandó szabályozási keretrendszer korlátozott idejű egyenértékűségének a megállapításáról.

- d. egy olyan lehetséges eseményből (például természeti vagy társadalmi/politikai esemény) eredő kockázat, amely hatással van egész országra, és az adósok nagy csoportjának nemteljesítéséhez vezet (kollektív adóskockázat); és
- e. a devizában történő lényeges határokon átnyúló hitelezés és kivettségek vonatkozásában a határokon átnyúló devizahitelezéssel összefüggő transzferkockázat.

Jóllehet az országgockázatot a hitelkockázat keretében kell figyelembe venni, annak értékelése más kockázattípusok elemzéséhez is információkkal szolgálhat.

Értékpapírosításból származó hitelkockázat

193. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az értékpapírosítással kapcsolatos hitelkockázatot, ha az intézmény értékpapírosítást kezdeményezőként, befektetőként, szponzorként vagy hitelminőség-javítóként szerepel.
194. A vonatkozó kivettségek jellegének és ezek lehetséges alakulásának megismeréséhez az illetékes hatóságoknak:
- a. meg kell ismerniük az intézmény értékpapírosítással kapcsolatos stratégiáját, kockázatvállalási hajlandóságát és üzleti motivációit; valamint
 - b. elemezniük kell az értékpapírosítási kivettségeket, figyelembe véve az intézmény szerepét, valamint az intézmény tulajdonában lévő ügyletrészsorozatok szenioritását, továbbá az értékpapírosítás típusát (például hagyományos vagy szintetikus, értékpapírosítás vagy újra-értékpapírosítás).
195. Az értékpapírosítási kivettségekből eredő hitelkockázat értékelésekor, amennyiben e kivettségeket lényegesnek minősítik, az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell értékelniük:
- a. az értékpapírosítási kivettségek banki könyvhöz és kereskedési könyvhöz történő hozzárendelésének megfelelősége, valamint az intézmény értékpapírosítási stratégiájával való összhangja;
 - b. az értékpapírosítás tekintetében a megfelelő hatósági szabályozást alkalmazzák-e;
 - c. az intézmény tulajdonában lévő értékpapírosítási ügyletrészsorozatok besorolása és teljesítménye, valamint az alapul szolgáló eszközök jellege, összetétele és minősége;
 - d. a tőkekövetelmény-csökkenés összhangban van-e a kibocsátott értékpapírosítással összefüggő kockázat tényleges átruházásával. Az illetékes hatóságoknak azt is ellenőrizniük kell, hogy az intézmény biztosít-e bármilyen formájú implicit (nem

szereződéses) támogatást az ügyletekkel, valamint a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére gyakorolt esetleges hatással kapcsolatban;

- e. egyértelműen megkülönböztetik-e az értékpapírosítási eszközöz biztosított likviditási eszközözkhöz kapcsolódó lehívott és nem lehívott összegeket; valamint
- f. létezik-e az intézmény által kezelt, ABCP-céltársaságra vonatkozó kontingenciaterv arra az esetre, ha az értékpapír kibocsátása a likviditási helyzet, valamint az intézmény teljes hitelkockázati kitettségre gyakorolt hatás miatt nem lehetséges.

Devizahitel-kockázat

196. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a fedezettel nem rendelkező lakossági és kv hitelfelvevőkkel kapcsolatos devizahitelezési kitettségekből eredő további hitelkockázat meglétét és lényegességét. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell különösen a piaci kockázat és a hitelkockázat közötti bármilyen nemlineáris összefüggést, amennyiben az átváltási árfolyamok (piaci kockázat) aránytalan hatással lehetnek egy intézmény devizahitel-portfóliójának hitelkockázatára. Adott esetben az illetékes hatóságoknak ki kell terjeszteniük ennek az értékelésnek a hatályát a fedezettel nem rendelkező ügyfelek egyéb típusaira is. Az illetékes hatóságoknak elsősorban az alábbiakból eredő magasabb hitelkockázatot kell értékelniük:

- a. a vissza nem fizetett tartozás értékének, valamint az ilyen hitelek rendezésére szolgáló kifizetések áramlásának lényeges növekedése; valamint
- b. a vissza nem fizetett tartozás értékének növekedése a hazai valutában meghatározott biztosítékeszközök értékéhez viszonyítva.

197. A devizahitel-kockázat értékelése során, amennyiben e kockázatot lényegesnek minősítik, az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. az átváltásiárfolyam-rendszer típusa, és hogy ez milyen módon befolyásolhatja a hazai valuta és a külföldi valuták közötti átváltási árfolyamok változásait;
- b. az intézmény devizahitel-kockázat kezelésére, mérésére és mérséklésére szolgáló keretei, politikái és eljárásai, beleértve azt is, hogy ezek milyen mértékben fedik le a piaci és a hitelkockázat közötti nemlineáris összefüggéseket. Az illetékes hatóságoknak elsősorban a következőket kell értékelniük:
 - i. az intézmény explicit módon meghatározza-e a devizahitelkockázat-vállalási hajlandóságát, és a meghatározott határértékeken belül működik-e;
 - ii. a devizahitel-kockázatot figyelembe veszik-e a hitelfelvevők értékelésekor és a devizahitelek odaítélésekor, figyelembe véve a devizahiteleket igénylő hitelfelvevők hitelképességének értékelésére vonatkozóan a

hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokban²⁹ meghatározott útmutatást is;

- iii. megfelelően kezeli-e az ICAAP a devizahitel-kockázatot, beleértve az egy vagy több deviza kockázatkonzentrációját;
 - iv. az intézmény időszakosan felülvizsgálja-e a hitelfelvevők fedezeti státuszát;
 - v. az átváltási árfolyam mozgásainak hatásait figyelembe veszik-e a nemteljesítési valószínűségekből;
- c. az átváltási árfolyam mozgásainak a hitelfelvevők hitelbesorolására/-pontozására, illetve adósságszolgálati képességeire gyakorolt érzékenységi hatása; valamint
 - d. a hitelezési tevékenység egy bizonyos devizára vagy néhány nagymértékben korreláló devizára történő esetleges koncentrációja.

Speciális hitelezés

198. Az illetékes hatóságoknak a speciális hitelezést az egyéb hitelezési tevékenységektől elkülönítve kell értékelniük, mivel az ilyen kitétségek kockázata a finanszírozott eszköz vagy projekt (például kereskedelmi ingatlan, energiatermelő üzem, árucikkek stb.) jövedelmezőségéből, és nem a hitelfelvevőből ered (amely általában egy különleges célú gazdasági egység).

199. Ezek a kitétségek általában jelentős nagyságúak a portfólióhoz viszonyítva, és mint ilyenek, hosszú lejáratú hitelkoncentráció forrásai, ami megnehezíti a jövedelmezőségre vonatkozó megbízható előrejelzések készítését.

200. A speciális hitelezési kitétségek értékelése során, amennyiben azokat lényegesnek minősítik, az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a projektek nyereségessége és az üzleti tervek alapját képező feltételezések konzervatív jellege (beleértve a fő vevők hitelkockázatát);
- b. a szabályozás, különösen a támogatott szektorokra vonatkozó szabályozás változásának a jövőbeli pénzáramlásokra gyakorolt hatása;
- c. adott esetben a változó piaci kereslet hatása, valamint hogy létezik-e a finanszírozott eszköz potenciális jövőbeli értékesítésére szolgáló piac;
- d. létezik-e olyan konzorcium vagy egyéb olyan hitelezők, amelyek osztoznak a hitelkockázatban; valamint

²⁹ Az EBH iránymutatásai a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról (EBA/GL/2020/06).

- e. a szponzorok által vállalt garancia bármely formája.

A banki könyvben szereplő részvénykockázat

201. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük annak kockázatát, hogy csökkenés következik be az intézmény tőkebefektetéseinek értékében, és biztosítaniuk kell, hogy ezt a kockázatot az intézmény kockázati keretrendszere megfelelően megragadja. Ennek az értékelésnek adott esetben különösen a stratégiai (biztosítási és nem biztosítási) részesedésekhez kapcsolódó részesedési kockázatra kell összpontosítania.

Ingatlankockázat

202. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük annak kockázatát, hogy csökkenés következik be az intézmény ingatlanbefektetéseinek értékében, és biztosítaniuk kell, hogy ezt a kockázatot az intézmény kockázati keretrendszere megfelelően megragadja. Az ilyen értékelésnek adott esetben az ingatlaneszközkhöz kapcsolódó pénzügyi eszközök (például ingatlanbefektetési alapok – REIT-ek) értékére is összpontosítania kell.

Modellkockázat a szabályozó által jóváhagyott modellek esetében

203. Azokban az esetekben, amikor az intézmények a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához a szabályozó hatóságok által jóváhagyott belső modelleket használnak, az illetékes hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük, hogy az intézmény továbbra is teljesíti-e a minimumkövetelményeket, és biztosítaniuk kell, hogy a kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket ne becsüljék alá. A modellkockázat értékelése alapulhat az egyéb felügyeleti intézkedések során szerzett meglátásokon, beleértve a 2013/36/EU irányelv 101. cikkével összhangban végrehajtott intézkedéseket is.

A portfólió hitelminőségének értékelése

204. A inherens hitelkockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a hitelportfólió minőségét, a teljesítő, a nem teljesítő és az átstrukturált kitettségek kategóriáinak megkülönböztetésére irányuló elemzés elvégzésével, figyelembe véve a nemteljesítő és átstrukturált kitettségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokban³⁰ foglalt követelményeket.
205. Az intézmény átfogó hitelkockázatának meghatározásához az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az általános hitelminőséget a portfólió szintjén, valamint a különböző kvalitatív osztályokat a fenti kategóriák mindegyikén belül. Ezen értékelés részeként az illetékes hatóságoknak kitettségi osztályok szerint elemezniük kell a nemteljesítési és migrációs kockázatot, figyelembe véve a hitelminőség időbeli alakulását, valamint meg kell vizsgálniuk, hogy a tényleges hitelminőség megfelel-e a megadott kockázatvállalási hajlandóságnak, és meg kell állapítaniuk az esetleges eltérések okait.

³⁰ EBA/GL/2018/06

206. A portfólió hitelminőségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a hitelkitettségek megfelelő osztályozására, és értékelniük kell az esetleges helytelen osztályozás hatását, valamint az ebből eredő, az intézmény tartalékképzésében és a veszteségek megjelenítésében bekövetkező késedelmet. Az értékelés elvégzése során az illetékes hatóságok felhasználhatják a hasonló intézmények elemzését és a referenciaérték-portfóliókat, amennyiben ezek rendelkezésre állnak. Az illetékes hatóságok a portfólió hitelminőségének elemzése során a hitelek közül történő mintavételt is alkalmazhatják.

Teljesítő kitettségek

207. A teljesítő kitettségek hitelminőségének elemzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a portfólióban bekövetkezett változásokat összetétel, méret és hitelképesség szempontjából, a portfólió nyereségességét, valamint a jövőbeli romlás kockázatát a következő elemek elemzése révén, amennyiben ezek rendelkezésre állnak:

- a. a hitelfelvevők hitelbesorolás szerinti megoszlása (például belső és/vagy külső osztályozás vagy egyéb olyan adatok alapján, amelyek alkalmasak a hitelképesség mérésére, mint például a tőkeáttételi mutató, a jövedelem törlesztésre fordított hányada stb.);
- b. növekedési ráták a hitelfelvevők, szektorok és termékek típusai szerint, valamint a hitelkockázati stratégiákkal való összhang;
- c. a hitelfelvevők hitelbesorolásának, vagy általánosabban a hitelfelvevők törlesztési képességének a gazdasági ciklusra való érzékenysége;
- d. a hitelbesorolások közötti korábbi mozgások aránya, késedelmes törlesztési és nemteljesítési ráták különböző időtávokra vonatkozóan; valamint
- e. nyereségesség (például a hitelkockázati felár és a hitelveszteségek összevetése).

208. Az említett elemzések elvégzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ügyfelek számát, az érintett összegeket/volumeneket és a portfólió koncentrációjának szintjét.

Átstrukturált kitettségek

209. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az átstrukturált kitettségek mértékét, valamint az ezekből eredő potenciális veszteségeket. Ennek minimálisan a következőket kell magában foglalnia:

- a. az átstrukturálási ráták portfóliók szerint és ennek időbeli alakulása, a hasonló intézményekkel összehasonlítva is;
- b. az átstrukturálási ráták az átstrukturálási intézkedések különböző típusai esetében, beleértve az intézkedések időtávját is;

- c. az átstrukturált kitettségek biztosítókkal való fedezettségének szintje és minősége; valamint
- d. az átstrukturált kitettségekről teljesítő és nemteljesítő kitettségekre való áttérés aránya, a hasonló intézményekkel összehasonlítva is.

Nemteljesítő kitettségek

210. Az illetékes hatóságoknak többek között portfóliónként is értékelniük kell a nemteljesítő kitettségek, valamint az ezekből eredő lehetséges veszteségek lényegességét. Ennek minimálisan a következőket kell magában foglalnia:

- a. a nemteljesítő kitettségek aránya és lefedettsége portfóliónként, ágazatonként, földrajzi helyenként és az időbeli változások, figyelembe véve a portfóliókban bekövetkező változásokat (például növekvő portfóliók kontra lejáráó portfóliók) és a nemteljesítő kitettségekkel kapcsolatos stratégiát (például nemteljesítő kitettségek közelmúltbeli értékesítése) is;
- b. a kitettségek megoszlása a nemteljesítő kitettségek osztályai (késedelmes, kétséges stb.) között;
- c. adott esetben a biztosítékok típusai és értékei;
- d. a nemteljesítő osztályokból a teljesítő átstrukturált kitettségek közé való átsorolások aránya, és a nemteljesítő osztályok közötti átsorolások aránya;
- e. végrehajtás alá vont eszközök, és ezek időbeli alakulása;
- f. múltbeli behajtási ráták portfólió, ágazat, földrajzi jellemzők vagy biztosítéktípusok szerint, valamint a behajtási folyamat időtartama; valamint
- g. a kitettségek nemteljesítőnek minősítése óta eltelt idő, időszávok (évjáratok) szerint elemezve.

211. Ha szükséges és lehetséges, a fenti elemzés elvégzése során az illetékes hatóságoknak elemezniük kell a hasonló intézményeket, és referencia-portfóliókat (azaz az intézménycsoportok esetében közös hitelfelvevői portfóliókat) kell felhasználniuk.

A hitelkockázat-mérséklés szintjének és minőségének értékelése

212. A hitelkockázat intézményre gyakorolt potenciális hatásának értékeléséhez az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk továbbá az olyan garanciák (többek között a hitelderivatívák) és rendelkezésre álló biztosítékok szintjét és minőségét, amelyek hitelesemény bekövetkezésekor csökkentenék a hitelveszteséget, beleértve azokat is, amelyeket a szavatolótőke kiszámításakor nem fogadnak el hitelkockázat-mérséklési technikaként.

213. Az illetékes hatóságoknak különösen a következőket kell figyelembe venniük:
- a. a biztosítékok és garanciák által biztosított fedezet portfóliók, a hitelfelvevők típusai, besorolása, ágazatok és más releváns szempontok szerint;
 - b. a teljesítő és nem teljesítő kitétségekre vonatkozó biztosítékok értékei, beleértve azt is, hogy ezek milyen mértékben felelnek meg a nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokban (a nemteljesítő kitétségek fedezeteként használt biztosítékok esetében) és a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokban (valamennyi biztosíték esetében) foglalt követelményeknek;
 - c. múltbeli behajtási ráták a biztosítékok és garanciák típusa és mennyisége szerint; valamint
 - d. a vásárolt követelésekkel kapcsolatos felhígulási kockázat lényegessége (lásd az 575/2013/EU rendelet 4. cikkét).
214. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell továbbá a reziduális kockázat lényegességét (lásd a 2013/36/EU irányelv 80. cikkét), különös tekintettel a következőkre:
- a. a biztosítéki megállapodások és a garanciák megfelelősége és érvényesíthetősége;
 - b. a biztosítékok érvényesítésére és a garanciák végrehajtására való képesség, és azok időzítése, a nemzeti jogszabályok szerint;
 - c. a biztosíték értékének likviditása és volatilitása;
 - d. a biztosíték bármilyen hitelérvényesítési intézkedés (például végrehajtási eljárás) révén visszanyerhető értéke;
 - e. adott esetben a kezesek hitelképessége a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatások követelményeinek megfelelően.
215. Az illetékes hatóságoknak a kezesek és biztosítékok koncentrációját, valamint a hitelfelvevők hitelképességével való összefüggést (azaz a rossz irányú kockázatot) és a védelem hatékonyságára gyakorolt hatást is értékelniük kell.

A hitelvesztések fedezetére képzett céltartalékok és a hitelértékelési korrekciók szintjének értékelése

216. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a hitelvesztések fedezetére képzett céltartalékok és a hitelértékelési korrekciók megfelelnek-e a kitétségek minőségének, és adott esetben a biztosítékok szintjének. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. a hitelveszteségek fedezetére képzett céltartalékok szintje összhangban van-e a különböző portfóliók kockázati szintjével, az időbeli alakulást tekintve, valamint a hasonló intézményekkel összehasonlítva;
 - b. a származtatott ügyletek piaci értékeinek hitelértékelési korrekciói tükrözik-e a megfelelő partnerek hitelképességét;
 - c. a hitelveszteségek fedezetére képzett céltartalékok összhangban vannak-e a vonatkozó számviteli elvekkel, és az értékelés alapján elegendő fedezetet biztosítanak-e a várt veszteségekre;
 - d. kellő hitelveszteségek fedezetére képzett céltartalékot képeztek-e a nemteljesítő, átstrukturált kitettségekre és a végrehajtás alá vont eszközökre, figyelembe véve a meglévő biztosítékok szintjét és az ilyen kitettségek évjáratát, valamint a nemteljesítő kitettségek minimális veszteségfedezetére vonatkozó alkalmazandó jogi követelményeket; és
 - e. a hitelveszteségek fedezetére képzett céltartalékok összhangban vannak-e a korábbi veszteségekkel és a vonatkozó makrogazdasági fejleményekkel, és tükrözik-e a kapcsolódó szabályozásokban (például végrehajtás, tulajdonjog-visszavétel, hitelezők védelme stb.) bekövetkezett változásokat.
217. Szükség esetén az illetékes hatóságoknak helyszíni vizsgálatokat kell végezniük vagy egyéb megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk annak értékelése céljából, hogy a hitelveszteségek fedezetére képzett céltartalékok képzése és a kockázati fedezet megfelelő-e, amit például a hitelek közül vett minták értékelésével határozhatnak meg.
218. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a belső és külső ellenőrök által tett minden megállapítást, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

Stressztesztelés

219. Egy adott intézmény inherens hitelkockázatának értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény által annak érdekében végzett stresszteszt eredményeit, hogy feltárják a hitelkockázat esetleges, korábban fel nem tárt forrásait, így például a hitelminőségben, a hitelkoncentrációkban, a biztosítékok értékében vagy a hitelkitettségben valamely stresszidőszak alatt bekövetkező változásokból eredő kockázatokat.

6.2.3 A hitelkockázat-kezelés és a kontrollmechanizmusok értékelése

220. Az intézmény hitelkockázati profiljának mindenre kiterjedő megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk az intézmény által a hitel életciklusa alatt folytatott hiteltevékenységek alapját képező irányítási és kockázatkezelési keretet. Ehhez az illetékes hatóságoknak a következő elemeket kell értékelniük, tekintettel a hitelnyújtásról és a

hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokra és a nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokra is:

- a. hitelkockázati stratégia és hitelkockázat-vállalási hajlandóság;
- b. szervezeti keretek;
- c. politikák/szabályzatok és eljárások;
- d. kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, nyomon követése és jelentése; valamint
- e. a belsőkontroll-keretrendszer.

221. A nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokkal összhangban a nemteljesítő kitétségek kezelésére (csökkentésére) irányuló stratégiák és a kapcsolódó irányítási és működési iránymutatások alkalmazásának hatálya alá tartozó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy az intézmények teljesítik-e az említett iránymutatásokban az ilyen stratégiákra és azok működtetésére vonatkozóan meghatározott konkrét követelményeket, beleértve a fogyasztóvédelmi kötelezettségek teljesítését.

Hitelkockázati stratégia és hitelkockázat-vállalási hajlandóság

222. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e észszerű, egyértelműen kialakított és dokumentált hitelkockázat-vállalási hajlandósággal, hitelkockázati stratégiával és limitekkel, amelyeket a vezető testület jóváhagyott. Ezen értékeléshez az illetékes hatóságoknak egyéb tényezők között a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza-e a hitelkockázati stratégiát és hitelkockázat-vállalási hajlandóságot, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást;
- b. a felső vezetés megfelelően végrehajtja és monitorozza-e a vezető testület által jóváhagyott hitelkockázati stratégiát, így biztosítva, hogy az intézmény tevékenységei összhangban legyenek a kialakított stratégiával, hogy az eljárásokat írásba foglalják és végrehajtsák, és hogy a feladatokat egyértelműen és megfelelően hozzárendeljék;
- c. az intézmény hitel- és partnerkockázati stratégiája tükrözi-e az intézmény hitelkockázat-vállalási hajlandóságának szintjét, és ez összhangban van-e az általános kockázatvállalási hajlandósággal;
- d. az intézmény hitelkockázati stratégiája megfelelő-e, tekintettel az intézmény:
 - üzleti modelljére;

- általános kockázatvállalási hajlandóságára;
 - piaci környezetére és a pénzügyi rendszerben betöltött szerepére; valamint
 - pénzügyi helyzetére, finanszírozási kapacitására és tőke megfelelésére;
- e. az intézmény hitelkockázati stratégiája lefedi-e hitelnyújtási tevékenységeit és biztosítékkezelését, valamint a nem teljesítő kitettségek kezelését, illetve a stratégia támogatja-e a kockázatalapú döntéshozatalt, tükrözve az olyan szempontokat, mint például a kitettség típusa (kereskedelmi, fogyasztói, ingatlan, kormányzati), a gazdasági szektor, a földrajzi elhelyezkedés, a pénznem és a lejárat, beleértve a koncentrációs határértékeket;
- f. az intézmény hitelkockázati stratégiája általánosságban kiterjed-e az intézmény minden tevékenységére, amelynél a hitelkockázat jelentős lehet;
- g. az intézmény hitelkockázati stratégiája figyelembe veszi-e a gazdaság ciklikus jellemzőit, stresszhelyzetben is, valamint az ennek következtében a hitelkockázati portfólió összetételében bekövetkező változásokat; valamint
- h. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a hitelkockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé.

Szervezeti keret

223. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény a szükséges feladatok elvégzéséhez elegendő emberi és műszaki erőforrással ellátott, megfelelő szervezeti kerettel és irányítási mechanizmusokkal rendelkezik-e, amelyek lehetővé teszik a hitelkockázat-vállalás hatékony kezelését, mérését és mérséklését. Egyéb tényezők között figyelembe venniük, hogy:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a hitelkockázat vállalásával, mérésével, monitorozásával, kezelésével és jelentésével kapcsolatban;
- b. a hitelkockázat-ellenőrzési és -nyomonkövetési rendszereket alávetik-e független felülvizsgálatnak, és egyértelműen elkülönítik-e a kockázatvállalókat és a kockázatkezelőket;
- c. a kockázatkezelési, -mérési és -kontrollfunkciók az intézmény minden pontján lefedik-e a hitelkockázatot; valamint
- d. a hitelnyújtási tevékenységekben, a hitelkockázat-kezelésben és a nemteljesítő kitettségek kezelésében, különösen a nemteljesítő kitettségek megoldásával foglalkozó egységekben (mind az üzleti területeken, mind az irányítási és

kontrollterületeken) részt vevő személyzet megfelelő készségekkel és tapasztalattal rendelkezik-e a feladatainak ellátásához.

Politikák/szabályzatok és eljárások

224. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő politikákkal a hitelnyújtás, a hitelkockázat azonosítása, kezelése, mérése és kontrollja tekintetében, beleértve a biztosítékok értékelését, a behajtási vagy értékesítési folyamatokat, és hogy ezek a politikák összhangban vannak-e a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokkal és a nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokkal. Ezen értékelés során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e a hitelkockázat kezelésére, mérésére és ellenőrzésére szolgáló politikákat, ezeket rendszeresen megvitatja-e és a kockázati stratégiákkal összhangban felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e a hitelkockázat kezelésére, mérésére és ellenőrzésére szolgáló szabályzatok és eljárások kialakításáért és végrehajtásáért, a vezető testület utasításai alapján;
- c. a szabályzatok és eljárások észszerűek-e és összhangban vannak-e a hitelkockázati stratégiával, illetve lefedik-e a hitelkockázat kezelése, mérése és ellenőrzése szempontjából releváns összes fő üzleti tevékenységet és eljárást, így különösen a következőket:
 - hitelnyújtás és árképzés: például a hitelfelvevők, kezesek és biztosítékok elfogadhatósága; hitelezési korlátok; pénzügyi infrastruktúrák, központi szerződő felek és levelező bankok kiválasztása; a rendelkezésre álló hiteleszközök típusai; az alkalmazandó szerződéses feltételek (beleértve a biztosítékra és nettósítási megállapodásokra vonatkozó követelményeket);
 - hitelkockázat mérése és nyomon követése: például a kapcsolt partnerek csoportjainak meghatározására vonatkozó kritériumok; a hitelfelvevők hitelképességének és biztosítékának értékelésére, valamint az ezen értékelés felülvizsgálatának gyakoriságára vonatkozó kritériumok; az értékvesztés, a hitelértékelési korrekciók és a céltartalékok számszerűsítésére vonatkozó kritériumok; valamint
 - hitelmenedzsment: például a termékek és a szerződéses feltételek felülvizsgálatára vonatkozó kritériumok, átstrukturálási gyakorlatok alkalmazására vonatkozó kritériumok, hitelek besorolására és nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó kritériumok;
- d. a szabályzatok és eljárások azt is meghatározzák, hogy a hitelnyújtási tevékenységek eredményeként az intézményt érintő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat hogyan azonosítják, értékelik és kezelik

mind az üzleti tevékenység szintjén (a kiszolgált ügyféltípusok, a felkínált hiteltermékek, az érintett földrajzi területek és az alkalmazott értékesítési csatornák tekintetében), mind az egyedi kapcsolatok szintjén (figyelembe véve a hitel célját, a partner pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatának mértékét és a hitel visszafizetésére használt pénzeszközök forrásának jogszerűségét);

- e. a szabályzatok megfelelnek a vonatkozó szabályozásnak és az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, valamint biztosítják az intézmény különböző termékeiben és tevékenységeiben rejlő hitelkockázatok egyértelmű megismerését;
- f. a szabályzatokat egyértelműen hivatalossá teszik, kommunikálják és egységesen alkalmazzák az egész intézményben; valamint
- g. a szabályzatokat egységesen alkalmazzák a különböző banki csoportokban, és lehetővé teszik a közös hitelfelvevők és partnerek megfelelő kezelését.

Kockázatok azonosítása, mérése, nyomon követése és jelentése

225. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e az intézmény méretének és összetettségének megfelelő kerettel a hitelkockázat azonosítására, megértésére, mérésére, nyomon követésére és jelentésére, és hogy ez a keret összhangban van-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályok követelményeivel.

226. E tekintetben az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az intézmény megfelelő adatinfrastruktúrával rendelkezik-e, amely megfelel a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokban és a nemteljesítő és átstrukturált kitettségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokban foglalt követelményeknek, és az elemzési technikák alkalmasak-e arra, hogy lehetővé tegyék az intézmény számára hitelkockázatának megfelelő kezelését és a felügyeleti adatszolgáltatási követelmények teljesítését, valamint a valamennyi mérlegen belüli és kívüli tevékenységében rejlő hitelkockázat észlelését, mérését és rendszeres nyomon követését (adott esetben a csoport szintjén), különösen az alábbiak vonatkozásában:

- a. a hitelfelvevő/partner/ügylet hitelkockázata és elfogadhatósága;
- b. a hitelfelvevők és adott esetben a kapcsolt hitelfelvevők csoportjainak hitelkitettségei (jellegüktől függetlenül);
- c. a kezesi és biztosítéki fedezet (beleértve a nettósítási megállapodásokat), valamint a fedezet elfogadhatósága;
- d. a szerződéses feltételeknek és megállapodásoknak (vállalásoknak) való folyamatos megfelelés;

- e. jogosulatlan folyószámlahitelek és a hitelkitettségek átsorolásának feltételei; valamint
- f. a hitelkoncentrációs kockázat releváns forrásai.

227. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény világosan érti-e a hitelfelvevők, ügyletek és a nyújtott hitelek különböző típusaival összefüggő hitelkockázatot.

228. Azt is értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a kockázatok hitelfelvevők/ügyletek és portfóliók szintjen történő mérésére alkalmas szaktudással, rendszerekkel és módszerekkel, amelyek összhangban vannak az intézmény hitelkockázatot jelentő tevékenységeinek méretével, jellegével, összetételével és összetettségével. Az illetékes hatóságoknak így különösen meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az ilyen rendszerek és módszerek

- a. lehetővé teszik az intézmény számára a hitelfelvevőkkel és ügyletekkel kapcsolatos kockázatok különböző szintjeinek megkülönböztetését;
- b. képesek észszerű, prudens módon megbecsülni a hitelkockázat szintjét és a biztosíték értékét, külön hangsúlyt helyezve a lakossági és kereskedelmi ingatlanok képezte biztosítékokkal fedezett kitétségekre;
- c. azonosítják és mérik a hitelkoncentrációs kockázatokat (egyetlen ügyfélhez kötődő, ágazati, földrajzi stb.);
- d. lehetővé teszik az intézmény számára a hitelkockázati becslések készítését tervezési és stressztesztelési célra;
- e. lehetővé teszik az intézmény számára a várt és a már bekövetkezett veszteségek fedezetéhez szükséges tartalékok és hitelértékelési korrekciók szintjének meghatározását;
- f. ahol lényeges, ott törekednek az 575/2013/EU rendelet követelményeinek hatálya alá nem, vagy csak részben tartozó kockázatelemek figyelembe vételére.

229. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény vezető testülete és felső vezetése megérti-e a hitelmérési rendszerek alapját képező feltevéseket, és tisztában van-e a kapcsolódó modellkockázat mértékével.

230. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény végzett-e stressztesztelést a kedvezőtlen eseményeknek az intézmény hitelkockázati kitétségeire és a hitelkockázati tartalékképzés megfelelőségére gyakorolt hatásainak megismerése érdekében. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük:

- a. a stressztesztek gyakoriságát;
- b. a feltárt releváns kockázati tényezőket;

- c. a stresszforatókönyv alapját képező feltevéseket; valamint
- d. a stressztesztek eredményeinek a tőke tervezéshez és a hitelkockázati stratégiákhoz történő belső felhasználását.

231. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény meghatározta és megvalósítja-e a hitelkockázati kitétségek (beleértve a hitelkoncentrációt is) folyamatos, hatékony, az egész intézményre kiterjedő monitorozását, többek között célirányos mutatók és releváns beavatkozási feltételek segítségével, a hatékony korai riasztások biztosítása céljából.

232. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény a hitelkockázati kitétségekről, többek között a stressztesztelés eredményéről, készített-e rendszeres jelentéseket a vezető testület, a felső vezetés és az érintett hitelkockázat-kezelők számára.

Belsőkontroll-keretrendszer

233. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e stabil, átfogó kontrollkeretrendszerrel és észszerű óvintézkedésekkel a hitelkockázatnak az intézmény hitelkockázati stratégiájával és hitelkockázat-vállalási hajlandóságával összhangban történő mérsékléséhez, és hogy ez a kontrollkeretrendszer összhangban van-e a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokban és a nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokban foglalt követelményekkel. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk egyéb tényezők mellett arra, hogy:

- a. az intézmény kontrollfunkcióinak működése kiterjed-e minden konszolidált vállalkozásra, minden földrajzi helyszínre és minden hiteltevékenységre;
- b. érvényben vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok, működési korlátok és egyéb gyakorlatok, amelyek célja a hitelkockázati kitétségek az intézmény számára elfogadható tartományban tartása, a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterekkel, valamint az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával összhangban;
- c. az intézmény rendelkezik-e megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és korlátozások megsértését és az ezek alóli kivételeket kellő időben jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések meghozatala céljából; és
- d. bevezettek-e kontrollmechanizmusokat az intézményt a hitelnyújtási tevékenységéből adódóan érintő pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítására, értékelésére és kezelésére.

234. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a limitek rendszerét, beleértve a következőket:

- a. a limitrendszer megfelel-e az intézmény szervezete és hiteltevékenységei összetettségének, valamint a hitelkockázat mérésére és kezelésére való képességének;
- b. a meghatározott limitek abszolút érvényűek-e, vagy lehetséges a limitektől való eltérés. Az utóbbi esetben az intézmény szabályzatainak egyértelműen meg kell határozniuk azt az időszakot, és azokat a speciális körülményeket, amelyek esetén a limitektől való eltérés lehetséges;
- c. az intézmény kialakított-e eljárásokat annak érdekében, hogy a hitelkezelők naprakészek legyenek a rájuk vonatkozó limitekkel kapcsolatban; valamint
- d. az intézmény rendelkezik-e megfelelő eljárásokkal a limitek rendszeres aktualizálására (például a módosított stratégiával való összehangolás céljából).

235. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését is. E célból értékelniük kell, hogy:

- a. az intézmény végrehajt-e a hitelkockázat-kezelési keretre vonatkozó időszakos belső ellenőrzéseket;
- b. a belső ellenőrzési funkció lefedi-e a hitelkockázatok kezelésének, mérésének és kontrolljának fő elemeit az intézmény minden pontján; valamint
- c. a belső ellenőrzési funkció hatékonyan meghatározza-e a belső politikáknak és a vonatkozó külső szabályoknak való megfelelést, és hatékonyan kezeli-e az ezektől való eltérést.

236. A hitelkockázathoz kapcsolódó, szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása céljából belső módszert alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső hitelesítési eljárás megalapozott és hatékony-e a modell feltételezéseinek megkérdőjelezése és az esetleges hiányosságok azonosítása terén, amelyek a hitelkockázat modellezését, számszerűsítését vagy a kezelésére szolgáló rendszert, illetve a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeket érinthetik.

6.2.4 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

237. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk az intézmény hitel- és partnerkockázatáról. Ezt a véleményt a megállapítások összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 4. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló kockázati pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

4. táblázat: Felügyeleti szempontok a hitel- és partnerkockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezeléssel és kontrollmechanizmusokkal kapcsolatos szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele nem lényeges/nagyon alacsony kockázatot jelez. • Az összetett termékeknek és ügyleteknek való kitettség nem lényeges/nagyon alacsony. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje nem lényeges/nagyon alacsony. • Az átstrukturált és nemteljesítő kitettségek szintje nem lényeges/nagyon alacsony. • A teljesítő kitettségek által jelentett hitelkockázat nem lényeges/nagyon alacsony. • A céltartalékok általi lefedettség és a hitelértékelési korrekciók szintje nagyon magas. • A garanciák és biztosítékok általi lefedettség szintje és ezek minősége nagyon jó. 	<ul style="list-style-type: none"> • A kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokban és a nemteljesítő és átstrukturált kitettségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokban foglalt követelményre tekintettel megfelelőek. • Az intézmény hitelkockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. • A hitelkockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. • A hitelkockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. • A belső limitek és a hitelkockázatok kontrollkerete megbízhatók. • A hitelkockázat mérséklését vagy korlátozását lehetővé tevő limitek összhangban vannak az intézmény hitelkockázat-kezelési stratégiájával és
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele alacsony-közepes kockázatra utal. • Az összetett termékeknek és ügyleteknek való kitettség alacsony-közepes. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje alacsony-közepes. • Az átstrukturált és nemteljesítő kitettségek szintje alacsony-közepes. • A teljesítő kitettségek által jelentett hitelkockázat alacsony-közepes. • A céltartalékok általi lefedettség és a hitelértékelési korrekciók szintje magas. • A garanciák és biztosítékok általi lefedettség szintje és ezek minősége jó. 	<ul style="list-style-type: none"> • A kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. • A hitelkockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. • A belső limitek és a hitelkockázatok kontrollkerete megbízhatók. • A hitelkockázat mérséklését vagy korlátozását lehetővé tevő limitek összhangban vannak az intézmény hitelkockázat-kezelési stratégiájával és

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezeléssel és kontrollmechanizmusokkal kapcsolatos szempontok
			kockázatvállalási hajlandóságával.
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele közepes-magas kockázatra utal. • Az összetett termékeknek és ügyleteknek való kitettség közepes-magas. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje közepes-magas. • Az átstrukturált és nemteljesítő kitettségek szintje közepes-magas. • A teljesítő kitettségek által hordozott hitelkockázat közepes-magas, és stresszhelyzetben további romolhat. • A céltartalékok általi lefedettség és a hitelértékelési korrekciók szintje közepes. • A garanciák és biztosítékok általi lefedettség szintje és ezek minősége közepes. 	<ul style="list-style-type: none"> • A kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok a hitelnyújtásról és a hitelmonitorozásról szóló EBH-iránymutatásokban és a nemteljesítő és átstrukturált kitettségek kezeléséről szóló EBH-iránymutatásokban foglalt követelményre tekintettel nem megfelelőek. • Az intézmény hitelkockázati politikája és stratégiája nincs összhangban az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. • A hitelkockázatra vonatkozó szervezeti keret nem kellőképpen szilárd; a kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók feladatai nem különülnek el egyértelműen. • A hitelkockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek nem megfelelőek. • A hitelkockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretek nem kellőképpen megalapozottak. • A hitelkockázat mérséklését vagy korlátozását lehetővé tevő limitek nincsenek összhangban az intézmény

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezeléssel és kontrollmechanizmusokkal kapcsolatos szempontok
			hitelkockázat-kezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele magas kockázatra utal. • Az összetett termékeknek és ügyleteknek való kitettség magas. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje magas. • Az átstrukturált és nemteljesítő kitettségek szintje magas. • A teljesítő kitettségek által hordozott hitelkockázat magas. • A céltartalékok általi lefedettség és a hitelértékelési korrekciók szintje alacsony. • A garanciák és biztosítékok általi lefedettség szintje és ezek minősége alacsony. 	

6.3 A piaci kockázat értékelése

6.3.1 Általános szempontok

238. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az azon mérlegen belüli és mérlegen kívüli pozíciókat érintő piaci kockázatot, amelyek ki vannak téve a piaci árak mozgásaiból eredő veszteségeknek. Az 575/2013/EU rendelet 94. cikkében meghatározott, a kisméretű kereskedési könyvi tevékenységekre vonatkozó feltételeknek nem megfelelő intézmények piaci kockázatának értékelésekor az illetékes hatóságoknak legalább az alábbi alkategóriák relevanciáját és lényegességét figyelembe kell venniük, részletesebb értékelést végezve azon alkategóriák tekintetében, amelyeket az intézmény szempontjából a legrelevánsabbnak tartanak:

- a kereskedési könyvben rejlő kamatláb-kockázat;
- a kereskedési könyvben rejlő hitelkockázatifelár- és nemteljesítési kockázat;
- a kereskedési könyvben rejlő részvénykockázat;
- devizaárfolyam-kockázat;

- e. árukockázat;
- f. hitelértékelési korrekciós kockázat;
- g. nem delta kockázat;
- h. báziskockázat;
- i. piaci likviditási kockázat;
- j. modellkockázat a szabályozó által jóváhagyott modellek esetében.

6.3.2 Az inherens piaci kockázat értékelése

239. Az inherens piaci kockázat értékelése révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény piaci kockázati kitettségeinek fő alakító tényezőit, és értékelniük kell az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázatát. Az inherens piaci kockázat értékelését a következő főbb lépések köré kell építeni:

- a. előzetes értékelés;
- b. az intézmény piaci kockázatnak kitett pozíciói jellegének és összetételének értékelése;
- c. a nyereségesség értékelése;
- d. a piackoncentrációs kockázat értékelése; és
- e. a stressztesztelés eredménye.

240. Az illetékes hatóságok kevésbé részletes elemzést végezhetnek azon intézmények esetében, amelyek megfelelnek a kisméretű kereskedési könyvi tevékenység 575/2013/EU rendelet 94. cikkében meghatározott feltételeinek.

Előzetes értékelés

241. A piaci kockázatra vonatkozó értékelés hatókörének meghatározásához az illetékes hatóságoknak először is meg kell határozniuk azon piaci kockázatok forrásait, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából, valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

242. Az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell mérlegelniük:

- a. az intézmény piaci tevékenységei, üzletágai és termékei;

- b. a piaci kockázati portfólió fő stratégiája, és a piaci tevékenységekkel kapcsolatos kockázatvállalási hajlandóság;
- c. a piaci kockázati pozíciók viszonylagos súlya a teljes eszközállományhoz viszonyítva, az időbeli változások, valamint az intézmény ilyen pozíciókra vonatkozó stratégiája, amennyiben ezek rendelkezésre állnak;
- d. a piaci pozíciókból származó nettó nyereség relatív súlya a teljes működési bevételekhez viszonyítva; valamint
- e. a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény a teljes tőkekövetelményhez viszonyítva, és – ahol szükséges – a piaci kockázathoz rendelt belső tőke a teljes belső tőkéhez viszonyítva, beleértve az ebben a számadatban bekövetkezett múltbeli változásokat és az előrejelzéseket.

243. Az előzetes értékelések elvégzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény piaci tevékenységeiben bekövetkező jelentős változásokat is, különös tekintettel a piaci kockázatnak való teljes kitettség potenciális változásaira. Az illetékes hatóságoknak legalább a következőket kell értékelniük:

- a. a piaci kockázati stratégiában, politikákban és a piaci kockázatra vonatkozó korlátozások méretében bekövetkező jelentős változások;
- b. az ilyen változásoknak az intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatásai; valamint
- c. a pénzügyi piacok meghatározó trendjei és az intézmény ezekkel kapcsolatos stratégiája (beleértve az abban az esetben felmerülő potenciális kockázatokat, ha a trendek váratlanul megfordulnak).

Az intézmény piaci kockázati tevékenységeinek jellege és összetétele

244. Az illetékes hatóságoknak a 238. bekezdésben meghatározott alkategóriák figyelembevételével elemezniük kell az intézmény piaci kockázati kitettségeinek jellegét, hogy további részletes értékelés céljából azonosítsanak egyes kockázati kitettségeket, valamint kapcsolódó piaci kockázati, illetve alakító tényezőket (például átváltási árfolyamok, kamatlábak vagy hitelkockázati felárak).

245. Az illetékes hatóságoknak a megfelelő eszközosztályok és/vagy pénzügyi instrumentumok szerint, méretük, összetettségük és kockázati szintjük alapján kell a piaci kockázati kitettségeket. A legrelevánsabb kitettségek esetében az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az ezekkel kapcsolatos kockázati és alakító tényezőket.

246. A piaci kockázati tevékenységek elemzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a pénzügyi termékek (például tőzsdén kívüli termékek, vagy modellalapú árazási technikákkal értékelt termékek) és az egyes piaci műveletek (például nagy sebességű kereskedés) összetettségét. A következő pontokat kell figyelembe venni:

- a. ha az intézmény származtatottügylet-pozíciókkal rendelkezik, az illetékes hatóságoknak a piaci értéket és a névleges összeget is értékelniük kell; valamint
- b. ha az intézmény tőzsdén kívüli származtatott termékekkel foglalkozik, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az ilyen ügyletek teljes derivatíva-portfólióhoz viszonyított súlyát, valamint a tőzsdén kívüli portfólió szerződéstípus (swap, határidős stb.), alapul szolgáló pénzügyi instrumentumok stb. szerinti lebontását (az ilyen termékekkel összefüggő partner-hitelkockázattal a hitelkockázati módszertan foglalkozik).

247. Ahol szükséges, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a fizetési nehézségekkel küzdő és/vagy illikvid pozíciók (például „maradványportfóliók”, azaz már megszüntetett banki gyakorlatokhoz/tevékenységekhez kapcsolódó, kifuttatás alatt álló, illikvid eszközöket tartalmazó portfóliók) intézmény általi értékelését, valamint ezeknek a pozícióknak az intézmény nyereségességére gyakorolt hatását.

248. A jogszabályban előírt szavatolótőke-követelményeik kiszámításához belső modellen alapuló módszert (IMA) használó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak a következő mutatókat is figyelembe kell venniük az egyes kockázati területek és ezekhez kapcsolódó, a kockázatokat alakító tényezők meghatározása céljából:

- a. a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény felosztása a kockázatosított érték, a stresszhelyzeti kockázatosított érték, a járulékos kockázati tőkekövetelmény és a korrelációkereskedési portfólió tőkekövetelménye között;
- b. a kockázatosított érték kockázati tényezők szerinti bontása;
- c. a kockázatosított érték és a stresszhelyzeti kockázatosított érték változásai (lehetséges mutatók például a napi/heti változás, a negyedéves átlag és az utótesztelési eredmények); valamint
- d. a kockázatosított értékre és a stresszhelyzeti kockázatosított értékre alkalmazott szorzótényezők;
- e. az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszer alkalmazásán alapuló, a piaci kockázatra vonatkozó konkrét adatszolgáltatási követelmények teljesítése céljából végzett számítások eredményei; és
- f. adott esetben az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 1b. fejezetében meghatározott alternatív belső modell (IMA) alkalmazásán alapuló, a piaci kockázatra vonatkozó konkrét adatszolgáltatási követelmények teljesítése céljából elvégzett számítások eredményei.

249. Ha szükséges, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmények belső kockázati intézkedéseit is. Ezek közé tartozhat a szavatolótőke-követelmények kiszámításához nem használt belső kockázatosított érték vagy várható veszteség, vagy a piaci kockázatoknak különböző kockázati tényezőkkel és potenciális veszteségekkel szembeni érzékenysége.
250. Az inherens piaci kockázat elemzésekor az illetékes hatóságoknak egy adott időpontra vonatkozó számadatokat és trendeket kell figyelembe venniük, összesített formában és portfólióként is. Ha lehetséges, az elemzést az intézmény számadatainak a hasonló intézmények adataival, valamint a vonatkozó makrogazdasági mutatókkal való összehasonlításával kell elvégezni.

A nyereségesség elemzése

251. Az illetékes hatóságoknak az intézmény piaci kockázati profiljának jobb megismeréséhez elemezniük kell a piaci tevékenységek korábbi nyereségességét, beleértve a nyereségek volatilitását is. Az elemzés elvégezhető a portfólió szintjén, valamint üzletágra, eszközosztályra vagy részlegre lebontva is (adott esetben az üzleti modell elemzésének keretében elvégzett szélesebb körű értékelés részeként).
252. A nyereségesség értékelésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a piaci kockázati tevékenységek vizsgálata során meghatározott fő kockázati területekre. Az illetékes hatóságoknak különbséget kell tenniük egyrészt a kereskedésből származó bevételek és a nem kereskedésből származó bevételek (például jutalékok, ügyfelek által fizetett díjak stb.) között, másrészt pedig a realizált és nem realizált nyereségek/veszteségek között.
253. A rendellenes nyereséget vagy veszteséget termelő eszközosztályok és/vagy kitétségek esetében az illetékes hatóságoknak a nyereségességet az intézmény által vállalt kockázat szintjével való összehasonlítás révén kell elemezniük (például a kereskedés céljából tartott pénzügyi eszközök és források kockázatosított értéke/nettó nyeresége). Ha lehetséges, az illetékes hatóságoknak az intézmény számadatait össze kell vetniük saját múltbeli teljesítményével és a hasonló intézmények adataival.

Piackoncentrációs kockázat

254. Az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk annak a piackoncentrációs kockázatnak a mértékéről, amelynek az intézmény egyetlen kockázati tényezőnek való kitétségekből, vagy több, összefüggő kockázati tényezőnek való kitétségekből eredően ki van téve.
255. Az esetleges koncentrációk elemzése során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a komplex termékeket (például strukturált termékek), illikvid termékeket (például fedezett adóssághkötelezvények) vagy modellalapú árazási technikákkal értékelt termékeket érintő koncentrációkra.

Stressztesztelés

256. Egy adott intézmény inherens piaci kockázatának értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény által a piaci kockázat bármilyen, korábban nem meghatározott forrásának meghatározása céljából végzett stressztesztek eredményeit. Ez különösen fontos a nagyon kis valószínűségű kockázati események esetében, amelyek vagy alulreprezentáltak, vagy teljesen hiányoznak a múltbeli adatokból, mivel ritkán fordulnak elő. A potenciális rejtett sebezhető pontok további forrásai, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, az árképzési paraméterekben bekövetkező lehetséges ugrások, például bizonyos árak hirtelen változásai, vagy az árucikkek körében előforduló árbuborékok.

6.3.3 A piaci kockázat kezelésének és a kontrollmechanizmusoknak az értékelése

257. Az intézmény piaci kockázati profiljának mindenre kiterjedő megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmény piaci tevékenységének alapját képező irányítási és kockázatkezelési keretet. Ehhez az illetékes hatóságoknak a következő elemeket kell értékelniük:

- a. piaci kockázati stratégia és kockázatvállalási hajlandóság;
- b. szervezeti keret;
- c. politikák/szabályzatok és eljárások;
- d. kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése; valamint
- e. belsőkontroll-keretrendszer.

Piaci kockázati stratégia és kockázatvállalási hajlandóság

258. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e észszerű, egyértelműen megfogalmazott és dokumentált piaci kockázati stratégiával, amelyet a vezető testület jóváhagyott. Az értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük különösen a következőket:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza-e a piaci kockázati stratégiát és kockázatvállalási hajlandóságot, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást (például a kockázati stratégia átfogó felülvizsgálata, vagy a nyereségességgel és/vagy tőkemegfeleléssel kapcsolatos aggályok esetén);
- b. a felső vezetés megfelelően végrehajtja-e a vezető testület által jóváhagyott piaci kockázati stratégiát, így biztosítva, hogy az intézmény tevékenységei összhangban legyenek a kialakított stratégiával, hogy az eljárásokat írásba foglalják és betartsák, és hogy a felelősségi köröket egyértelműen és megfelelően kiosszák;

- c. az intézmény piaci kockázati stratégiája megfelelően tükrözi-e az intézmény piacikockázat-vállalási hajlandóságát, és összhangban van-e az általános kockázatvállalási hajlandósággal;
- d. az intézmény piaci kockázati stratégiája és piacikockázat-vállalási hajlandósága megfelelő-e az intézmény számára következők alapján:
 - az üzleti modell;
 - az általános kockázati stratégia és kockázatvállalási hajlandóság;
 - a piaci környezet és az intézmény pénzügyi rendszerben betöltött szerepe; valamint
 - a pénzügyi helyzet, a finanszírozási kapacitás és a tőkemegfelelés;
- e. az intézmény piaci kockázati stratégiája biztosít-e iránymutatást a piaci kockázatnak kitett különböző eszközök és/vagy portfóliók kezeléséhez, és támogatja-e a kockázatalapú üzleti döntések meghozatalát;
- f. az intézmény piaci kockázati stratégiája általánosságban kiterjed-e az intézmény minden tevékenységére, amelynek esetében a piaci kockázat jelentős;
- g. az intézmény piaci kockázati stratégiája figyelembe veszi-e a gazdaság ciklikus jellemzőit, valamint az ennek következtében a piaci kockázatnak kitett pozíciók összetételében bekövetkező változásokat; valamint
- h. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a piaci kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják az összes érintett munkavállaló felé.

Szervezeti keret

259. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e (mennyiségi és minőségi szempontból egyaránt) elegendő emberi és műszaki erőforrással ellátott, megfelelő szervezeti kerettel a piacikockázat-kezelési, -mérési, -nyomonkövetési és -kontrollfunkciók számára. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a piaci kockázat vállalásával, nyomon követésével, kontrolljával és jelentésével kapcsolatban;
- b. az üzleti területen egyértelműen elkülönítik-e a front office-t (pozíciók vállalásáért felelős személyek) és a back office-t (az ügyletek elosztásáért, nyilvántartásáért és elszámolásáért felelős személyek);

- c. a piaci kockázat kontrolljára és nyomon követésére szolgáló rendszer egyértelműen meg van-e határozva a szervezetben, működés és hierarchia tekintetében független-e az üzleti területtől, és alávetik-e független vizsgálatnak;
- d. a kockázatkezelési, mérési, nyomonkövetési és kontrollfunkciók az egész intézményre vonatkozóan lefedik-e a piaci kockázatot (beleértve a leányvállalatokat és a fióktelepeket is), különösen azokon a területeken, ahol piaci kockázatok vállalása, mérséklése vagy monitorozása előfordulhat; valamint
- e. a piaci tevékenységekben részt vevő munkavállalók (az üzleti területeken, valamint az irányítási és ellenőrzési területeken egyaránt) megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkeznek-e.

Politikák/szabályzatok és eljárások

260. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e egyértelműen megfogalmazott szabályzatokkal és eljárásokkal a piaci kockázat azonosítására, kezelésére, mérésére és mérséklésére vonatkozóan. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e a piaci kockázat kezelésére, mérésére és kontrolljára vonatkozó szabályzatokat, és ezeket a kockázati stratégiákkal összhangban rendszeresen megvitatja és felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e ezek kialakításáért, biztosítva a vezető testület döntéseinek megfelelő végrehajtását;
- c. a piaci politikák megfelelnek-e a vonatkozó szabályozásoknak és az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, lehetővé teszik-e az intézmény különböző termékeiben és tevékenységeiben rejlő piaci kockázatok egyértelmű megismerését, továbbá ezeket a szabályzatokat egyértelműen hivatalossá teszik, kommunikálják és egységesen alkalmazzák-e az egész intézményben; valamint
- d. csoportok esetében ezeket a politikákat egységesen alkalmazzák-e a csoportban mindenütt, és lehetővé teszik-e a kockázat megfelelő kezelését.

261. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény piaci politikái és eljárásai észszerűek-e, összhangban vannak-e a piaci kockázati stratégiával, és lefedik-e a piaci kockázat kezelése, mérése és kontrollja szempontjából releváns minden fő üzleti tevékenységet és eljárást. Az értékelésnek különösen az alábbiakra kell kiterjednie:

- a. a műveletek, pénzügyi instrumentumok és azoknak a piacoknak a jellege, amelyeken az intézmény működhet;
- b. a kereskedési könyvben hatósági célokra feltüntetendő, illetve fel nem tüntetendő pozíciók;

- c. a belső fedezeti ügyletekre vonatkozó szabályzatok;
- d. adott esetben az intézmény kereskedési részlegeinek meghatározása, szerkezete és feladatai;
- e. a kereskedési és elszámolási folyamatokra vonatkozó követelmények;
- f. a piaci kockázat korlátozására és kontrolljára szolgáló eljárások;
- g. az annak biztosítására szolgáló keret, hogy minden valós értéken értékelt pozíciót az (EU) 2016/101 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel (a prudens értékelésről szóló szabályozástechnikai standard) összhangban prudens értékelési kiigazításoknak vessenek alá;
- h. az intézmények által annak érdekében alkalmazott kritériumok, hogy elkerülje a csalásban és egyéb bűncselekményben részt vevő személyekkel/csoportokkal való kapcsolatba kerülést; valamint
- i. az új piaci tevékenységekre és/vagy termékekre vonatkozó eljárások; az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy:
 - a bevezetést vagy végrehajtást megelőzően az új piaci tevékenységeket és/vagy termékeket megfelelő eljárásoknak és kontrollmechanizmusoknak vessék alá;
 - az intézmény elemzést végezzen ezeknek az átfogó kockázati profiljára gyakorolt lehetséges hatásairól.

Kockázatok azonosítása, mérése, nyomon követése és jelentése

262. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő, az intézmény méretéhez és összetettségéhez illeszkedő kerettel a piaci kockázat azonosítására, megismerésére és mérésére, és hogy ez a keret összhangban van-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményekkel. Mérlegelniük kell, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. az adatok, az információs rendszerek és a mérési technikák lehetővé teszik a vezetés számára minden lényeges, mérlegen belüli vagy mérlegen kívüli tevékenységben rejlő piaci kockázat mérését (adott esetben a csoport szintjén), beleértve a kereskedési és banki portfóliókat, továbbá a felügyelet felé történő adatszolgáltatás követelményeinek való megfelelést;
- b. az intézmény megfelelő munkavállalókkal és módszerekkel rendelkezik a kereskedési és banki portfóliókban rejlő piaci kockázat mérésére, figyelembe véve az intézmény méretét és összetettségét, valamint tevékenységeinek kockázati profilját;

- c. az intézmény kockázatmérési rendszere figyelembe veszi a piaci kockázati kitettségeivel kapcsolatos minden lényeges kockázati tényezőt (beleértve a báziskockázatot, a vállalati kötvények és hitelderivatívák hitelkockázati felárát, valamint az opciók vega és gamma kockázatait). Ha egyes eszközöket és/vagy tényezőket kizártak a kockázatmérési rendszerekből, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a kizárások lényegességét, és meg kell állapítaniuk, hogy a kizárás indokolt-e;
- d. az intézmény kockázatmérési rendszerei képesek azonosítani az egyetlen kockázati tényezőnek való kitettségekből, vagy több, összefüggő kockázati tényezőnek való kitettségekből eredő lehetséges piacikockázat-koncentrációkat;
- e. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése ismeri a mérési rendszerek alapjait képező feltevéseket, különösen a kifinomultabb kockázatkezelési technikák esetében; valamint
- f. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése tisztában van az intézmény árképzési modelljeiben és kockázatkezelési technikáiban jelen lévő modellkockázat mértékével, és rendszeresen ellenőrzi a piaci kockázattal kapcsolatos tevékenységekhez használt különböző modellek érvényességét és minőségét.

263. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy intézmény megfelelő stressztesztet hajtott-e végre, amelyek kiegészítik a kockázatmérési rendszerét. Ehhez az illetékes hatóságoknak a következő elemeket kell figyelembe venniük:

- a. a stresszteszt gyakorisága;
- b. meghatározták-e a kockázatok alakító releváns tényezőket (például illikviditás/árfolyamugrások, koncentrált pozíciók, egyirányú piacok stb.);
- c. a stresszforgatókönyv alapjául szolgáló feltevések; valamint
- d. a stressztesztelés eredmények tőketervezéshez és piaci kockázati stratégiákhoz történő belső felhasználása.

264. A 2013/36/EU irányelv 101. cikkének alkalmazása szempontjából, ha az intézménynek engedélyezték a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására szolgáló belső módszer használatát, az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy az intézmény továbbra is megfelel a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek, és hogy a belső módszer nem okozza semmilyen lényeges kockázat alulbecslését.

265. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a piaci kockázattal kapcsolatos megfelelő monitorozási és adatszolgáltatási kerettel, amely biztosítja, hogy az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete megtegye a szükséges intézkedéseket.

A monitorozási rendszernek célirányos mutatókat és releváns beavatkozási feltételeket kell magában foglalnia a hatékony korai riasztások biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény rendelkezik-e hatékony információs rendszerekkel a piaci kockázati tevékenységek pontos és kellő időben történő azonosításához, összesítéséhez, monitorozásához és jelentéséhez; valamint
- b. az irányítási és kontrollterület rendszeres jelentést készít-e a vezető testület és a felső vezetés számára, amely tartalmazza legalább az aktuális piaci kitettségeknek, az eredménykimutatásban szereplő eredményeknek és a kockázati mérőszámoknak (például kockázatos érték) a politikákban meghatározott határértékekhez viszonyított nagyságára vonatkozó tájékoztatást.

Belsőkontroll-keretrendszer

266. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e stabil, átfogó ellenőrzési kerettel és észszerű óvintézkedésekkel, hogy a kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával összhangban mérsékelje a piaci kockázatát. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény kontrollfunkciójának hatóköre kiterjed-e a konszolidációba bevont összes szervezetre, az összes földrajzi helyszínre, valamint minden pénzügyi tevékenységre;
- b. vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok, működési korlátok és egyéb gyakorlatok, amelyek célja a piaci kockázati kitettségeknek az intézmény számára elfogadható tartományon belül tartása, a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterekkel, valamint az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával összhangban; valamint
- c. az intézmény rendelkezik-e megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és korlátok megsértését és az ezek alóli kivételeket kellő időben jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések meghozatala céljából. Figyelembe kell venniük, hogy az intézmény belső kontrollmechanizmusai és gyakorlatai
 - képesek-e a részlegek vagy üzleti egységek szintjén meghatározott egyedi korlátok megsértésének azonosítására, valamint a piaci tevékenységekre vonatkozó általános korlátok megsértésének azonosítására; valamint
 - lehetővé teszik-e a korlátok megsértésének és/vagy a kivételeknek az azonosítását és monitorozását.

267. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a limitrendszert, beleértve a következőket:

- a. a meghatározott limitek abszolút érvényűek-e, vagy lehetséges a limitektől való eltérés. Az utóbbi esetben az intézmény szabályzataiban egyértelműen meg kell határozni azt az időszakot és azokat a speciális körülményeket, amelyek esetében a limitektől való eltérés lehetséges;
- b. a limitrendszer meghatároz-e a piaci tevékenységekre vonatkozó általános limiteket és a főbb kockázati alkategóriákra vonatkozó konkrét limiteket; ahol szükséges, lehetővé teszi-e a limitek portfólió, részleg, üzleti egység vagy instrumentumtípus szerinti meghatározását; a részletességi szintnek tükröznie kell az intézmény piaci tevékenységeinek jellemzőit;
- c. a limitrendszer (kockázati mérőszámok, névleges limitek, veszteségkezelési limitek stb.) megfelel-e az intézmény piaci tevékenységei méretének és összetettségének;
- d. az intézmény kialakított-e olyan eljárásokat, amelyek lehetővé teszik a kereskedőik számára, hogy naprakészek legyenek a rájuk vonatkozó limitekkel kapcsolatban; valamint
- e. az intézmény rendelkezik-e megfelelő eljárásokkal a limitek rendszeres aktualizálására.

268. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését. Értékelniük kell, hogy teljesülnek-e az alábbi követelmények:

- a. az intézmény rendszeres belső ellenőrzéseket végez a piaci kockázat kezelésére szolgáló keretre vonatkozóan;
- b. a belső ellenőrzési funkció kiterjed a piaci kockázatok kezelésének, mérésének és kontrolljának fő elemeire az intézmény minden pontján; valamint
- c. a belső ellenőrzési funkció hatékonyan meghatározza a belső szabályzatoknak és a vonatkozó külső szabályozásoknak való megfelelést, és hatékonyan kezeli az ezektől való esetleges eltéréseket.

269. A piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából belső módszert alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső hitelesítési eljárás megalapozott és hatékony-e a modellek feltevéseinek megkérdőjelezése, továbbá a piaci kockázatok modellezését, számszerűsítését vagy kezelését, illetve a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott egyéb releváns minimumkövetelmények érintő esetleges hiányosságok azonosítása szempontjából.

6.3.4 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

270. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk az intézmény piaci kockázatáról. Ezt a véleményt a megállapítások összefoglalásában kell kifejezni, amelynek tartalmaznia kell az 5. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló

pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

271. Mivel előfordulhat, hogy az olyan tényezők, mint például az összetettség, a koncentráció szintje, és a piaci kitétségek megtérülésének volatilitása nem tökéletes mutatók a piaci kockázat szintjére vonatkozóan, az inherens piaci kockázat értékelése és pontozása során az illetékes hatóságoknak mindezen tényezőket egymással párhuzamosan, nem pedig külön-külön kell mérlegelniük, és meg kell ismerniük a volatilitási trendeket alakító tényezőket is.

5. táblázat: Felügyeleti szempontok a piaci kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitétség jellege és összetétele nem lényeges/nagyon alacsony kockázatra utal. Az intézmény piaci kockázatnak való kitétségei nem összetettek. A piaci kockázat koncentrációjának szintje nem lényeges/nagyon alacsony. Az intézmény piaci kockázati kitétségei nem volatilis megtérüléseket generálnak. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény piaci kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A piaci kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatgazdák, illetve az irányítási és kontrollfunkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitétségek jellege és összetétele alacsony-közepes kockázatra utal. Az intézmény piaci kockázati kitétségeinek összetettsége alacsony-közepes. A piaci kockázat koncentrációjának szintje alacsony-közepes. <ul style="list-style-type: none"> Az intézmény piaci kockázati kitétségei olyan megtérüléseket generálnak, amelyek volatilitása alacsony-közepes. 	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. A piaci kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretek észszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitettségek jellege és összetétele közepes-magas kockázatra utal. Az intézmény piaci kockázati kitettségeinek összetettsége közepes-magas. A piaci kockázat koncentrációjának szintje közepes-magas. Az intézmény piaci kockázati kitettségei olyan megtérüléseket generálnak, amelyek volatilitása közepes-magas. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény piaci kockázati politikája és stratégiája, valamint általános stratégiája és kockázati profilja között nincs teljes összhang. A piaci kockázatra vonatkozó szervezeti keret nem különíti el kellőképpen a kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók felelősségi köreit és feladatait. A piaci kockázatok mérését, nyomon követését és jelentését nem végzik megfelelő pontossággal és gyakorisággal. A piaci kockázatra vonatkozó belső limitek és ellenőrzési keretek nincsenek összhangban az intézmény kockázatkezelési stratégiájával vagy kockázatvállalási hajlandóságával.
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitettség jellege és összetétele magas kockázatra utal. Az intézmény piaci kockázati kitettségeinek összetettsége magas. A piaci kockázat koncentrációjának szintje magas. Az intézmény piaci kockázati kitettségei olyan megtérüléseket generálnak, amelyek volatilitása magas. 	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázatok mérését, nyomon követését és jelentését nem végzik megfelelő pontossággal és gyakorisággal. A piaci kockázatra vonatkozó belső limitek és ellenőrzési keretek nincsenek összhangban az intézmény kockázatkezelési stratégiájával vagy kockázatvállalási hajlandóságával.

6.4 A működési kockázat értékelése

6.4.1 Általános szempontok

272. Az illetékes hatóságoknak a működési kockázatot az intézmény minden üzletágára és tevékenységére kiterjedően kell értékelniük, figyelembe véve a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok 5. címében meghatározottak szerinti értékelésének eredményeit. Az értékelés során meg kell határozni a működési kockázat lehetséges megjelenési formáit (gazdasági veszteség, veszteségközeli esemény, jövőbeli bevételek vagy nyereség elmaradása),

és a potenciális hatásokat más, kapcsolódó kockázatok szempontjából is mérlegelni kell (például hitelezési/működési kockázatok, piaci/működési kockázatok „határesetei”).

273. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a kiszervezett szolgáltatásokból és tevékenységekből eredő működési kockázat lényegességét, és hogy ezek a kiszervezett szolgáltatások hatással lehetnek-e az intézménynek az ügyletek feldolgozására és/vagy szolgáltatások nyújtására való képességére, vagy keletkeztetnek-e harmadik személyeknek (például ügyfeleknek vagy egyéb érdekelt feleknek) okozott kárra vonatkozó jogi felelősséget.
274. A működési kockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az IKT-kockázatot, mivel az IKT-teljesítmény és az IKT-biztonság elsődleges fontosságú az intézmény üzleti tevékenységének végzéséhez. Ezért az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az IKT-kockázatoknak az intézmény kritikus tevékenységeire gyakorolt potenciális hatását, és figyelembe kell venniük az intézményre gyakorolt potenciális pénzügyi, hírnévbeli, szabályozási és stratégiai hatást, valamint az üzleti tevékenység zavarának lehetőségét.
275. Az illetékes hatóságoknak a hírnévkockázatot a működési kockázattal együtt kell értékelniük, mivel a kettő szorosan összefügg (például a legtöbb működési kockázati esemény jelentős hatással van a hírnévre). A hírnévkockázat értékelésének eredménye azonban nem jelenhet meg a működési kockázat pontozásában, de szükség esetén figyelembe veendő az üzleti modell elemzése és/vagy a likviditási kockázat értékelése során, mivel fő lehetséges hatásként csökkenhetnek a bevételek, illetve elveszhet a befektetők, a betétesek vagy a bankközi piaci résztvevői intézmény iránti bizalma és jóindulata.
276. A működési kockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak a lehetséges mértékben az eseménykategória alapú osztályozást kell használniuk az 575/2013/EU rendelet 324. cikkében és az (EU) 2018/959 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben³¹ meghatározott fejlett mérési módszerek céljára, a működési kockázatok spektrumának jobb megismerése érdekében, valamint hogy ezeket a kockázatokat a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények meghatározásához használt megközelítéstől függetlenül minden intézményben egységesen értékeljék. A működési kockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak az üzletviteli kockázatot, a modellkockázatot és az IKT-kockázatot is figyelembe kell venniük.

6.4.2 Az inherens működési kockázat értékelése

277. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell azoknak a működési kockázatoknak a jellegét és mértékét, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak teljes mértékben meg kell ismerniük az intézmény üzleti modelljét,

³¹ A Bizottság (EU) 2018/959 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. március 14.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a működési kockázatra vonatkozó, intézmények által alkalmazott fejlett mérési módszerek illetékes hatóság általi engedélyezése során használt értékelési módszertan meghatározása tekintetében történő kiegészítéséről

tevékenységét, kockázatvállalási kultúráját és működési környezetét, mivel ezek a tényezők együttesen határozzák meg az intézmény működési kockázati kitétségét.

278. Az inherens működési kockázat értékelése két lépésből áll, amelyek részletes leírása ebben a szakaszban található:

- a. előzetes értékelés; és
- b. az intézmény működési kockázati kitétségei jellegének és jelentőségének értékelése.

Előzetes értékelés

279. A működési kockázatra vonatkozó értékelés hatókörének meghatározásához az illetékes hatóságoknak először meg kell határozniuk azon működési kockázatok forrásait, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából (beleértve a releváns külső adatokat, ha rendelkezésre állnak), valamint bármely más felügyeleti tevékenységből, ezen belül a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok által nyújtott információkból és más releváns információforrásokból származó ismereteiket.

280. Az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell legalább a következőket:

- a. a működési kockázatra és a működésikockázat-vállalási hajlandóságra vonatkozó fő stratégia;
- b. az üzleti és külső környezetek (beleértve az anyavállalat és szervezeteinek földrajzi elhelyezkedését, valamint az IKT-tevékenységek és az adatközpontok földrajzi elhelyezkedését), amelyekben az intézmény működik, valamint a használt elosztási csatornák;
- c. a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény (az alapmutató módszer (BIA), a sztenderd módszer (TSA), illetve a fejlett mérési módszerek (AMA) szerint megkülönböztetve) és a teljes szavatolótőke-követelmény összevetése, valamint adott esetben a működési kockázathoz rendelt belső tőke és a teljes belső tőke összevetése, figyelemmel a korábbi trendekre és az előrejelzésekre, amennyiben rendelkezésre állnak;
- d. a bruttó bevétel, az eszközök és a működési kockázatból eredő veszteségek szintje és változása a megelőző néhány évben, összesített formában, de a lényeges szervezetekre és üzletágakra lebontva is;
- e. a közelmúltban történt jelentős társasági események (úgy mint egyesülések, felvásárlások, elidegenítések és átszervezések), amelyek rövid-, közép- vagy hosszú távon megváltoztathatják az intézmény működési kockázati profilját (például mert

rövidtávon a rendszereket, folyamatokat és eljárásokat nem igazítják teljes mértékben az anyavállalat kockázatkezelési politikáihoz);

- f. az informatikai rendszerek és/vagy folyamatok jelentős elemeinek változásai, amelyek megváltoztathatják a működési kockázati profilt (például mert az új vagy módosított informatikai rendszer nincs megfelelően tesztelve, vagy mert az új rendszerekkel/folyamatokkal és eljárásokkal kapcsolatos elégtelen képzés hibákhoz vezethet);
- g. a hatályos jogszabályok vagy belső szabályzatok be nem tartása, amely egyéb felügyeletet (köztük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok), külső ellenőrök és a belső ellenőrzési funkció jelentéséből vagy nyilvánosságra hozott információkból derül ki (figyelembe véve az aktuális helyzetet és az előírásoknak való megfelelés időbeli változásait is);
- h. ambiciózus üzleti tervek és agresszív ösztönzési és kompenzációs rendszerek (például az értékesítési célértékek szempontjából, beleértve, hogy az intézmény magas pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot hordozóként azonosított ügyfeleket fogad el vagy magas pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot hordozó országokban és területeken terjeszkedik, vagy magas inherens pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot hordozó új termékek/szolgáltatások forgalmazását kezdi meg, illetve a létszámcsökkentés stb. szempontjából), ami növelheti a meg nem felelés, az emberi hiba és a munkavállalói szakmai mulasztások kockázatát;
- i. a folyamatok, eljárások, a (vevőknek értékesített vagy kereskedett) termékek, valamint az informatikai rendszerek (beleértve az új technológiák használatát), amennyiben ezek incidensekhez, hibákhoz, késésekhez, félreértelmezésekhez, a biztonsági szabályok megsértéséhez, a csalásnak való fokozott kitettséghez, pénzmosáshoz és terrorizmusfinanszírozáshoz és más típusú pénzügyi bűncselekményekhez stb. vezethetnek; valamint
- j. a kiszervezési megállapodások – és általában a harmadik felekkel kötött valamennyi megállapodás – lehetséges hatása az intézmények működési kockázatára, valamint a kiszervezett szolgáltatások teljesítése során a szolgáltatók teljesítményének az intézmények általi felügyelete, beleértve a kiszervezett tevékenységekkel összefüggő működési kockázatokkal és a szolgáltatók általános kockázati kitettségével kapcsolatos tudatosság szintjét, összhangban a kiszervezési megállapodásokról szóló EBH-iránymutatásokkal.

281. Ahol szükséges, az illetékes hatóságnak a fenti jellemzőket üzletág/szervezet és földrajzi jellemzők, valamint eseménykategóriák szerint kell elemeznie, amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak, valamint össze kell hasonlítania az intézmény pozícióját a hasonló intézményekével.

Működési kockázati kitettségek jellege

282. Az illetékes hatóságoknak a működési kockázat fő tényezőinek való kitettség elemzése révén meg kell határozniuk a működési kockázati kitettségek jellegét, hogy előretekinthető képet alkothassanak a potenciális kockázatokról és veszteségekről. Ehhez az elemzéshez szükség lehet az intézmény szempontjából releváns üzletágak, termékek, folyamatok és földrajzi jellemzők figyelembe vételére, valamint a működési kockázatot alakító fő tényezőknek (például folyamatoknak, személyeknek, rendszereknek és külső tényezőknek) való kitettség értékelésére, amelyhez az intézmény saját kockázati értékelését és a hasonló intézmények elemzését kell felhasználni.
283. Az elemzés elvégzésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az említett alakító tényezők egymásra hatása hogyan befolyásolja az intézmény működési kockázati kitettségeit (például a több alakító tényezőnek való kitettség megnövelheti egy működési esemény és az abból következő veszteség valószínűségét, többek között a szankciók kivetésének lehetőségét).

Működési kockázati kitettségek jelentősége

284. A működési kockázat fő forrásainak és alakító tényezőinek azonosítását követően az illetékes hatóságnak azokra kell helyezniük a hangsúlyt, amelyek a leglényegesebb hatással lehetnek az intézményre. Az illetékes hatóságnak az intézmény működési kockázatnak való „potenciális kitettségét” az intézménnyel vagy hasonló intézményekkel kapcsolatos szakértői vélemények, valamint minőségi és mennyiségi mutatók felhasználásával kell értékelnie, és figyelembe kell vennie a más felügyeletektől (például a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságoktól) kapott információkat is.
285. A működési kockázati kitettségek jelentőségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azoknak az eseményeknek a gyakoriságát és súlyosságát is, amelyeknek az intézmény ki van téve, továbbá meg kell különböztetniük a nagyon súlyos veszteséget okozó eseményeket és a nagy gyakorisággal bekövetkező eseményeket. Az illetékes hatóságoknak e különbségtétel alapján értékelniük kell a működési kockázatból eredő veszteségek trendjeit és koncentrációját.
286. Az elsődleges információforrás, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, az intézmény működési veszteségeinek és eseményeinek adatbázisa, amely, amennyiben rendelkezésre áll és megbízható (azaz pontos és hiánytalan), megadja az intézmény múltbeli működési kockázati profilját.
287. A működési kockázat tekintetében belső modelleket alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a belső módszer eredményét is, amennyiben ez a módszer képes a működési kockázatnak való kitettség kívánt részletességgel (például termékek, folyamatok stb.) történő mérésére, és kellő mértékben a jövőre vonatkozik. Az illetékes hatóságoknak azonban figyelembe kell venniük a belső modellek korlátait és potenciális gyenge pontjait is.

288. Ezen túlmenően, az illetékes hatóságoknak egy kvalitatívabb szemléletű elemzést kell végrehajtaniuk, felhasználva az intézmény kockázatértékelését, a hasonló intézmények elemzésének adatait, valamint a nyilvános és/vagy konzorciumi adatbázisokat, amennyiben rendelkezésre állnak és relevánsak. Az illetékes hatóságok figyelembe vehetnek a potenciális hiányosságok által befolyásolt, adott gazdasági egységekre stb. jellemző egyéb tényezőket is, amelyek segíthetik a kockázati kitettség mérését.
289. Egy adott intézmény kockázati kitettségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak a jövőre vonatkozó megközelítést kell alkalmazniuk, felhasználva az intézmény által elvégzett, rendelkezésre álló forgatókönyv-elemzéseket, és figyelembe véve a már végrehajtott és érvényben lévő korrekciós és mérséklési intézkedéseket.

Működési kockázati alkategóriák értékelése

290. Az illetékes hatóságoknak a működési kockázatot a működési kockázat minden (eseménytípusok és az eseménytípusok további lebontásai alapján meghatározott) alkategóriájára és a kapcsolódó kockázati tényezőkre vonatkozóan fel kell tárniuk és értékelniük kell. Az illetékes hatóságoknak az értékelés során azokra az alkategóriákra kell a hangsúlyt helyezniük, amelyeket az intézmény szempontjából a legjelentősebbnek tartanak. Az egyes alkategóriák jelentőségét az előzetes értékelés során gyűjtött mennyiségi információk felhasználásával kell értékelni, beleértve az alkategóriánkénti veszteségek szintjét a tőkekövetelmény és a bruttó jövedelem tekintetében. Az illetékes hatóságoknak szakértői megítélésüket is latba kell vetniük a jelentős alkategóriák azonosításához, az összes rendelkezésre álló belső és külső információforrásra támaszkodva.
291. Az értékelés során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a működési kockázat bizonyos sajátos szempontjaira azok átfogó jellege, az intézmények többsége szempontjából fennálló jelentősége, valamint lehetséges prudenciális hatása miatt. E szempontok, amelyeknek mindig az értékelés középpontjában kell állniuk, a következők:
- a. IKT-kockázat;
 - b. üzletviteli kockázat; valamint
 - c. modellkockázat.

IKT-kockázat

292. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) során végzendő IKT-kockázat értékelésről szóló EBH-iránymutatásokkal³² összhangban és az IKT- és biztonsági kockázatok kezelésére vonatkozó EBH-iránymutatásokra tekintettel kell értékelniük

³² Az EBH iránymutatásai a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) során végzendő IKT-kockázat értékeléshez (EBA/GL/ 2017/05).

az IKT-kockázatot, figyelembe véve, hogy az IKT-kockázat a működési kockázat egyik fő tényezője.

Üzletviteli kockázat

293. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény üzletviteli kockázatnak való kitettségének relevanciáját és jelentőségét, figyelembe véve az a)–g) pontban felsorolt, az intézmény szempontjából releváns tényezőket. Az 1. és 2. kategóriába tartozó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak a következők mindegyikét figyelembe kell venniük:

- a. a termékek félreértékesítése mind a lakossági, mind a nem lakossági piacokon, beleértve olyan termékek, például bankszámlacsomagok vagy kiegészítő termékek erőltetett keresztértékesítését lakossági ügyfelek számára, amelyekre az ügyfeleknek nincs szükségük;
- b. üzleti összeférhetetlenség;
- c. a referencia-kamatlábak, valutaárfolyamok vagy bármilyen egyéb pénzügyi instrumentum vagy index manipulálása az intézmény nyereségének növelése céljából;
- d. a pénzügyi termék élettartama alatt a termékek közötti váltás, és/vagy a pénzügyi szolgáltatók közötti váltás korlátozása;
- e. rosszul megtervezett forgalmazási csatornák, amelyek a rossz ösztönző eszközök révén összeférhetetlenséghez vezethetnek;
- f. termékek automatikus meghosszabbítása vagy lemondási díjak alkalmazása; és/vagy
- g. ügyfélpanaszok tisztességtelen kezelése.

294. Mivel az üzletviteli kockázat széles problémakört ölel fel, és sokféle üzleti folyamatból és termékből eredhet, az illetékes hatóságoknak az üzletviteli kockázat forrásainak átfogó megismeréséhez fel kell használniuk az üzleti modell elemzésének eredményeit, és részletesen meg kell vizsgálniuk az ösztönzési politikákat.

295. Ahol szükséges, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a verseny szintjét azokon a piacokon, ahol az intézmény működik, és meg kell határoznia, hogy bármely, egyedül vagy egy kisebb csoport tagjaként betöltött domináns pozíció a visszaélés (például kartellszerű magatartás) lényeges kockázatával jár-e.

296. Az üzletviteli kockázat fennállását jelző lehetséges mutatók a következők:

- a. a hatóságok által hivatali mulasztás miatt az intézményre kirótt szankciók;

- b. a hasonló intézményekre hivatali mulasztás miatt kirótt szankciók; valamint
- c. az intézmény ellen érkezett panaszok, azok számát és a veszélyben lévő összegeket figyelembe véve.

297. Az illetékes hatóságnak azonban a jövőre vonatkozó megközelítést kell alkalmaznia, és figyelembe kell vennie a szabályozási változások potenciális hatásait, valamint az érintett hatóságok fogyasztóvédelemmel és általában a pénzügyi szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységét.

Modellkockázat

298. A működési kockázat keretében az illetékes hatóságoknak a modellkockázat két különböző formáját kell értékelniük:

- a. a szavatolótőke-követelményeknek a szabályozó által előírt fejlett mérési módszerek általi alulbecslésével kapcsolatos kockázatot; és
- b. az intézmény által a döntéshozatalhoz (például termékek árazása, pénzügyi eszközök értékelése, kockázati limitek nyomon követése stb.) használt egyéb modellek fejlesztésével, bevezetésével vagy helytelen használatával kapcsolatos veszteségek kockázatát, amely esetben az illetékes hatóságoknak áttekintést kell készíteniük az ilyen modellekről, és értékelniük kell azok jelentőségét, valamint értékelniük kell az intézmény által elfogadott modellkockázat-kezelési keretrendszert.

299. Az illetékes hatóságoknak a 298. bekezdés a) pontja céljából értékelniük kell a fő üzleti területeken és tevékenységekben használt belső modellekből eredő modellkockázatot az (EU) 2018/959 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott fogalommeghatározások és követelmények alapján, amennyiben ezek alkalmazandóak. A modellkockázat értékelése alapulhat az egyéb felügyeleti intézkedések során szerzett meglátásokon, beleértve a 2013/36/EU irányelv 101. cikkével összhangban végrehajtott intézkedéseket is.

300. A 298. bekezdés b) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy:

- a. milyen mértékben és milyen célokra használ az intézmény modelleket a döntések meghozatalához, valamint e döntések üzleti jelentőségét. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azt az üzletágat/tevékenységet, amelynek esetében az intézmény modellhasználata lényeges. Az értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságok a következő területeket megvizsgálhatják meg, melyeken az intézmények gyakran és széles körben használnak modelleket:

- i. pénzeszközökkel történő kereskedés (beleértve az eszközértékelési és kereskedési stratégiákat);
 - ii. kockázatok mérése és kezelése; valamint
 - iii. tőkeallokáció (beleértve a hitelezési politikákat és a termékárzást).
- b. mennyire van tisztában az intézmény a modellkockázattal, és hogyan kezeli azt, a következők értékelése révén:
 - i. az intézmény létrehozott-e kontrollmechanizmusokat (például piaci paraméterek kiszámítása, belső hitelesítés vagy utótesztelés, keresztellenőrzés szakértői vélemények segítségével stb.), amely mechanizmusok észszerűek a módszerek, gyakoriság, utóellenőrzés stb. szempontjából, és magukban foglalnak egy modell-jóváhagyási folyamatot; valamint
 - ii. az intézmény konzervatívan használja-e a modelleket (például a vonatkozó paramétereknek a pozíciók irányának megfelelően történő növelésével és csökkentésével stb.), ha tisztában van a modell hiányosságaival, vagy a piaci vagy üzleti fejleményekkel.

301. A modellkockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az egyéb tőkekockázatok, valamint a likviditási és finanszírozási kockázat értékelését is, főként a kockázat mérésére, az árak képzésére, valamint eszközök és/vagy források értékelésére használt módszerek megfelelősége vonatkozásában. Ezen értékelés eredményeinek információkkal kell szolgálniuk a működési kockázatra vonatkozó megállapításokhoz.

302. Azon üzleti területek esetében, amelyeken jelentős a modellek használata, az illetékes hatóságnak többek között érzékenységi és forgatókönyv-elemzések, vagy stressztesztelés útján értékelnie kell, hogy mennyire lehet jelentős a modellkockázat hatása.

6.4.3 A hírnévkockázat értékelése

303. Az illetékes hatóságoknak az intézmény irányításáról, üzleti modelljéről, termékeiről, ügyfélköréről és működési környezetéről szerzett ismereteiket felhasználva értékelniük kell a hírnévkockázatot, amelynek az intézmény ki van téve. Az értékelésnek az átfogó hírnévkockázati keretrendszerre is összpontosítania kell, amely biztosítja az intézmény azon képességét, hogy megfelelő kommunikációs stratégiák révén kezelni és enyhíteni tudja a hírnevet érintő eseményeket.

304. A hírnévkockázat inkább a nagyobb intézményeket érinti, közülük is főként azokat, amelyek tőzsdén jegyzett részvényekkel vagy kötelezettségekkel rendelkeznek, vagy amelyek bankközi piacokon működnek. Ennek megfelelően a hírnévkockázat értékelésekor az illetékes

hatóságoknak több figyelmet kell fordítaniuk azokra az intézményekre, amelyek rendelkeznek ezekkel a jellemzőkkel.

305. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk azokat a belső és külső tényezőket és eseményeket, amelyek az intézmény hírnevével kapcsolatban aggodalomra adhatnak okot, figyelembe véve az a)–i) pontban felsorolt tényezők közül az intézmény szempontjából releváns tényezőket. Az 1. és 2. kategóriába tartozó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak az intézmény hírnévkockázatnak való kitettségének értékelése során az alábbi mutatók mindegyikét figyelembe kell venniük:

- a. a hivatalos szervek által kirótt szankciók száma (nemcsak az illetékes hatóságok által kirótt, hanem az adóügyi vagy egyéb elszámolásokból eredő szankciókat is figyelembe véve);
- b. hivatalos szervek részéről az intézménnyel vagy annak képviselőivel szemben folyamatban lévő ismert vizsgálatok, valamint az adóügyekkel vagy egyéb elszámolásokkal, vagy a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok realizálódásával vagy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályok megsértésével összefüggésben kiszabott szankciók vagy folyamatban lévő ismert vizsgálatok vagy jogviták;
- c. olyan médiakampányok és fogyasztói szervezetek olyan tevékenységei, amelyek hozzájárulnak az intézmény közmegejtélésének és hírnevének romlásához;
- d. az ügyfélpanaszok száma és változása, illetve az ügyfelek vagy befektetők hirtelen elvesztése;
- e. a hasonló intézményekre hatással lévő negatív események, amennyiben azokat a közvélemény a teljes pénzügyi szektorral vagy az intézmények egy csoportjával hozza összefüggésbe;
- f. az intézmény vezetésében részt vevő személyek hírneve, amelyet az ESMA és az EBH a vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről szóló közös iránymutatásaival összhangban értékelnek, valamint az intézményben befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek hírneve, amelyet az európai felügyeleti hatóságok pénzügyi szektorbeli befolyásoló részesedések szerzésének és növelésének felügyeleti értékeléséről szóló közös iránymutatásával³³ összhangban értékelnek;

³³ Az európai felügyeleti hatóságok közös iránymutatása a pénzügyi szektorbeli befolyásoló részesedések szerzésének és növelésének felügyeleti értékeléséről (JC/GL/2016/1).

- g. a pénzmosásnak és terrorizmusfinanszírozásnak fokozottan kitett ágazatokkal vagy joghatóságokkal³⁴, illetve a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás szempontjából magas kockázatot hordozó személyekkel szembeni bánásmód;
- h. az érintett IKT-rendszerek és -szolgáltatások, valamint a kiberbiztonsági incidensek reputációs hatása; és
- i. egyéb „piaci” mutatók, ha rendelkezésre állnak (például leminősítések, vagy a részvényár adott évben történő változásai).

306. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény hírnév-kockázatnak való kitettségének jelentőségét, és azt, hogy ez milyen módon függ össze az egyéb kockázatokkal (azaz a hitel-, piaci, működési és likviditási kockázatokkal), felhasználva más (többek között más felügyeleti hatóságoktól származó) kockázatértékeléseket a lehetséges másodlagos hatások mindkét irányban (hírnév-egyéb kockázatok és fordítva) történő meghatározásához.

307. A működési kockázat elemzésével összefüggésben az illetékes hatóságoknak a működési kockázat körén belül figyelembe kell venniük az intézmény pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatnak való kitettségének prudenciális szempontból fennálló relevanciáját és jelentőségét. E tekintetben az illetékes hatóságoknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságtól kapott releváns információkat kell felhasználniuk, hogy kiegészítsék a folyamatos felügyeletből származó megállapításaikat, és értékeljék, hogy azok okot adnak-e a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázattal kapcsolatos prudenciális aggályokra.

308. Az illetékes hatóságoknak szem előtt kell tartaniuk, hogy bármely intézmény ki lehet téve pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatnak, függetlenül az intézmény méretétől vagy pénzügyi stabilitásától. Ezért kellő figyelmet kell fordítani azokra az intézményekre is, amelyeket pénzügyileg megbízhatónak tartanak, és amelyek jó hírnévvel rendelkeznek, tekintettel arra, hogy ezek az intézmények a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás kifejezett célpontjává válhatnak. Figyelmet kell fordítani azokra az intézményekre is, amelyek nagyon sikeresen vonzanak új ügyfeleket, illetve növelik piaci részesedésüket, különösen a nem hagyományos értékesítési csatornák használatával, mivel ez összefügghet azzal, hogy az ügyfélfogadási szakaszban gyengék az ügyfél-átvilágítás keretében alkalmazott kontrollmechanizmusok.

309. Az illetékes hatóságoknak meg kell osztaniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságokkal a működési kockázattal kapcsolatban feltárt olyan problémákra vonatkozó releváns információkat, amelyek pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat és aggályokat vethetnek fel, mint például az intézmények IT-rendszerének vagy belsőkontroll-keretrendszerének hiányosságai.

³⁴ Lásd a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázati tényezőkről szóló EBH-iránymutatásokat (EBA/GL/2021/02).

6.4.4 A működési kockázat kezelésének, mérésének és kontrolljának értékelése

310. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény számára a működési kockázat különálló kockázati kategóriaként történő kezeléséhez és ellenőrzéséhez rendelkezésre álló keretet és intézkedéseket. Az értékelésnek figyelembe kell vennie az 5. címben meghatározott átfogó kockázatkezelés és a belsőkontroll-keretrendszer elemzésének eredményeit, mivel ezek befolyásolják az intézmény működési kockázati kitettségeit. Ami a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot illeti, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóság által biztosított értékelést.
311. Az illetékes hatóságoknak a felülvizsgálatot a működési kockázatot alakító kulcsfontosságú tényezők (azaz személyek, folyamatok, külső tényezők, rendszerek) figyelembe vételével kell elvégezniük, amelyek mérséklő tényezőkként is viselkedhetnek, továbbá figyelembe kell venniük a következőket:
- a. a működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégia és a kockázatvállalási hajlandóság;
 - b. a szervezeti keret;
 - c. politikák/szabályzatok és eljárások;
 - d. működési kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése;
 - e. üzletmenet-rugalmassági és -folytonossági tervek; valamint
 - f. a belsőkontroll-keretrendszer működési kockázatok kezelését célzó alkalmazása.

A működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégia és kockázatvállalási hajlandóság

312. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény formalizáltan meghatározott-e a működési kockázat kezelésére vonatkozó, megalapozott stratégiát és kockázatvállalási hajlandóságot, amelyet a vezető testület jóváhagyott. Az értékeléshez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:
- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza a működési kockázati stratégiát és a működésikockázat-vállalási hajlandóságot, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást (például a kockázati stratégia átfogó felülvizsgálata, veszteségi tendencia és/vagy tőkemegfeleléssel kapcsolatos aggályok stb. esetén);
 - b. a felső vezetés megfelelően végrehajtja és monitorozza a vezető testület által jóváhagyott működési kockázati stratégiát, így biztosítva, hogy az intézmény működési kockázat mérséklésére irányuló intézkedései összhangban legyenek a kialakított stratégiával;

- c. ezek a stratégiák megfelelőek és hatékonyak a működési kockázati profil jellegének és lényegességének szempontjából, és az intézmény az idők monitorozza hatékonyságuk időbeli alakulását, valamint a működésikockázat-vállalási szinttel való összehangjukat;
- d. az intézmény működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégiája lefedi az intézmény minden olyan tevékenységét, folyamatát és rendszerét – többek között a stratégiai terv révén a jövőre vonatkozóan is –, ahol a működési kockázat jelentős vagy jelentős lehet; valamint
- e. az intézmény rendelkezik egy megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a működési kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé.

313. A fent említett stratégiák hitelességének értékeléséhez az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy az intézmény elegendő forrást biztosított-e a megvalósításukhoz, és hogy a kapcsolódó döntések függetlenek-e a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében nyerhető előnyöktől (különösen a minimumkövetelmények meghatározásához BIA vagy TSA módszert használó intézmények esetében).

A működési kockázat kezelésére és felügyeletére szolgáló szervezeti keret

314. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a működési kockázat kezelésére szolgáló szervezeti keret észszerűségét és hatékonyságát. Ezzel kapcsolatban az illetékes hatóságnak meg kell határoznia következőket:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a működési kockázat azonosításával, elemzésével, értékelésével, mérséklésével, monitorozásával és jelentésével kapcsolatban;
- b. a működési kockázat mérséklésére és monitorozására szolgáló rendszereket alávetik-e független felülvizsgálatnak, és egyértelműen elkülönítik-e a kockázatvállalókat és kockázatkezelőket, valamint ezeket és a kockázattal kapcsolatos kontroll- és felügyeleti funkciókat;
- c. a kockázatok kezelésével, mérésével és kontrolljával foglalkozó funkciók egységes módon, az egész intézményre vonatkozóan lefedik a működési kockázatot (beleértve a fióktelepeket is), függetlenül a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásához használt mérési módszertől, továbbá lefedik a kiszervezett gazdasági funkciókat és egyéb tevékenységeket is; valamint
- d. a működési kockázat kezelésére szolgáló keret megfelelő és elegendő mennyiségű emberi és műszaki erőforrással van ellátva.

Politikák/szabályzatok és eljárások

315. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő politikákkal és eljárásokkal a működési kockázat kezelésére, beleértve a mérséklési technikák alkalmazása utáni fennmaradó kockázatot is. Az értékeléshez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. a vezető testület jóváhagyja a működési kockázat kezelésére szolgáló politikákat, és ezeket a működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégiákkal összhangban rendszeresen felülvizsgálja;
- b. a felső vezetés felelős a működési kockázat kezelésére vonatkozó politikák és eljárások kidolgozásáért és végrehajtásáért;
- c. a működési kockázat kezelésére vonatkozó politikákat és eljárásokat, amelyeket a teljes szervezetben, vagy legalább a működési kockázatnak leginkább kitett folyamatok és üzleti tevékenységek kapcsán alkalmaznak, egyértelműen formalizálják és kommunikálják az egész intézményben;
- d. a politikák és eljárások lefedik a működési kockázat kezelésének, mérésének és kontrolljának minden elemét, beleértve adott esetben a veszteségekre vonatkozó adatok gyűjtését, a számszerűsítési módszereket, a mérséklési technikákat (például biztosítási kötvények), a működési kockázati események kiváltó okaira vonatkozó elemzési technikákat, a limiteket, valamint a limitek alóli kivételek kezelését;
- e. az intézmény jóváhagyási folyamatot vezetett be az olyan új termékekre, folyamatokra és rendszerekre vonatkozóan, amelyeknél szükség van a kapcsolódó új termékek, folyamatok és rendszerek bevezetése és fejlesztése által felvetett potenciális működési kockázat értékelésére és mérséklésére;
- f. a politikák megfelelnek az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, valamint lehetővé teszik az intézmény különböző termékeiben és tevékenységeiben rejlő működési kockázatok egyértelmű megismerését;
- g. az intézmény oktatás, valamint a működési veszteségek csökkentésére vonatkozó célok meghatározása útján ösztönzi a működési kockázat kezelésére vonatkozó kultúrát az egész szervezetben.

Kockázatok azonosítása, mérése, nyomon követése és jelentése

316. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő, az intézmény méretéhez és összetettségéhez illeszkedő kerettel a működési kockázat azonosítására, értékelésére, mérésére és monitorozására, és hogy ez a keret összhangban van-e legalább a szavatolótőkére vonatkozó, a megfelelő uniós és nemzeti végrehajtási

jogszabályokban szereplő minimumkövetelményekkel. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy teljesülnek-e az alábbi követelmények:

- a. az intézmény hatékony folyamatokat és eljárásokat vezetett be a működési kockázati kitettség átfogó azonosítása és értékelése (például kockázati és ellenőrzési önértékelés (RCSA)), valamint a kapcsolódó események észlelése és pontos kategorizálása céljából (veszteségekkel kapcsolatos adatgyűjtés, olyan veszteségközel események, amelyek nem jártak veszteséggel, vagy akár olyan események, amelyek váratlan nyereséget generáltak), beleértve a működési és a más típusú kockázatok közötti határeseteket is (például működési kockázati esemény által okozott vagy megnövelt hitelveszteség); ezzel kapcsolatban az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény képes-e a releváns működési veszteségeket alakító kulcsfontosságú tényezők azonosítására, és felhasználja-e ezeket az információkat a működési kockázat kezeléséhez;
- b. a 2013/36/EU irányelv 101. cikkének alkalmazása szempontjából, ha az intézménynek engedélyezték, hogy a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása céljából belső módszert használjon, az intézmény továbbra is megfelel a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek, és az ilyen belső módszer nem okozza semmilyen lényeges kockázat alulbecslését;
- c. az intézmény megfelelő információs rendszerekkel és módszerekkel rendelkezik a működési kockázat számszerűsítésére vagy értékelésére, amelyek megfelelnek legalább a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásával kapcsolatos, a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban foglalt követelményeknek (például a TSA esetében az eredménykimutatás megfelelő tételeinek hozzárendelése a nyolc üzletághoz; az AMA-módszer esetében az idősorok hossza, a biztosítás kezelése, korreláció stb.);
- d. az intézmény megfelelő stressztesztelést, illetve forgatókönyv-elemzést végzett a kedvezőtlen működési események által az intézmény nyereségességére és szavatolótőkéjére gyakorolt hatások megismeréséhez, megfelelő figyelmet fordítva a belső kontrollmechanizmusok és mérséklési technikák potenciális kudarcára; ha szükséges, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy ezek az elemzések összhangban vannak-e a kockázati és ellenőrzési önértékeléssel és a hasonló intézmények elemzésének eredményével;
- e. az intézmény vezető testülete és felső vezetése ismeri a mérési rendszer alapját képező feltevéseket, és tisztában van a vonatkozó modellkockázat mértékével;
- f. az intézmény meghatározta és végrehajtotta a működési kockázati kitettségek hatékony monitorozását az egész intézményre kiterjedően, beleértve a

kiszervezett tevékenységeket, valamint az új termékeket és rendszereket, többek között a jövőbe tekintő, célirányos mutatók (kulcsfontosságú kockázati mutatók és kulcsfontosságú kontrollmutatók) és releváns beavatkozási feltételek révén, melyek lehetővé teszik a hatékony korai riasztások biztosítását;

- g. az intézmény megfelelő intézkedéseket határozott meg, hogy reagáljon a reziduális kockázatokra, és azokat a kockázatvállalási hajlandóságban meghatározott limiteken belül tartsa;
- h. az intézmény rendszeres jelentéseket készít a vezető testület, a felső vezetés és az érintett vállalkozások és folyamatok irányítói számára a működési kockázati kitettségekről, többek között a stressztesztelés eredményéről.

317. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) során végzendő IKT-kockázat értékelésről szóló EBH-iránymutatásokkal összhangban és az IKT- és biztonsági kockázatok kezelésére vonatkozó EBH-iránymutatásokra tekintettel értékelniük kell az intézmény IKT-kockázat kezelésére szolgáló keretét.

Üzletmenet-rugalmassági és -folytonossági tervek

318. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e átfogó, letesztelt üzletmenet-rugalmassági és -folytonossági tervekkel, amelyek legalább a kritikus és fontos funkciókat lefedik, beleértve a kiszervezett kritikus és fontos funkciókat is, és biztosítják, hogy az intézmény képes legyen a folyamatos működésre és a veszteségek korlátozására az üzleti tevékenység súlyos zavara esetén. A kiszervezett tevékenységek tekintetében az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltató a kiszervezési megállapodásokról szóló EBH-iránymutatásokkal összhangban megfelelő üzletmenet-folytonossági tervvel rendelkezzen.

319. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény rendelkezik-e olyan üzletmenet-folytonossági tervekkel, amelyek arányban állnak a tevékenysége jellegével, méretével és összetettségével. Az ilyen terveknek figyelembe kell venniük azokat a különböző valószínű vagy lehetséges forgatókönyveket, amelyekkel szemben az intézmény sebezhető lehet.

320. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény üzletmenet-folytonossági irányításra vonatkozó tervezési folyamatának színvonalát és hatékonyságát. Ennek során az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény milyen mértékben követi az elismert üzletmenet-folytonossági irányítási eljárásokat. Ennek megfelelően az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény üzletmenet-folytonossági irányításra vonatkozó tervezési folyamata magában foglalja-e a következőket:

- a. üzleti hatáselemzés;
- b. belső és külső függőségeket, valamint egyértelműen meghatározott helyreállítási prioritásokat tartalmazó, megfelelő helyreállítási stratégiák;

- c. a lehetséges forgatókönyvek kezelésére szolgáló átfogó, rugalmas tervek vázlatai;
- d. a tervek hatékony tesztelése és a tervek működési eredményessége;
- e. az üzletmenet-folytonossággal kapcsolatos figyelemfelhívó és képzési programok; valamint
- f. kommunikációval és válságkezeléssel kapcsolatos dokumentáció és képzés.

Belsőkontroll-keretrendszer

321. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a működési kockázat mérséklésére szolgáló, az intézmény működésikockázat-vállalási hajlandóságával és működési kockázatának kezelésére vonatkozó stratégiájával összhangban álló, erős kontrollkerettel és megalapozott óvintézkedésekkel. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy:

- a. az intézmény kontrollfunkcióinak hatóköre kiterjed-e minden, a konszolidációs körbe bevont szervezetre és földrajzi helyszínre;
- b. érvényben vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok és egyéb gyakorlatok (például kockázati reagálási mechanizmusok, magatartási szabályzatok, kockázátátruházási technikák stb.), amelyek célja a működési kockázati kitettségek mérséklése és a potenciális hatások enyhítése, valamint az intézmény számára elfogadható tartományban tartása a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterekkel, valamint az intézmény kockázatvállalási hajlandóságának szintjével összhangban; valamint
- c. az intézmény megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal rendelkezik-e annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és limitek megsértését és az ezek alóli kivételeket haladéktalanul jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések céljából, valamint szükség szerint az illetékes hatóságoknak.

322. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését is. Ehhez az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a következőket:

- a. az intézmény rendszeres belső ellenőrzéseket végez-e a működési kockázat kezelésére szolgáló keretre vonatkozóan;
- b. a belső ellenőrzés kiterjed-e a működési kockázat kezelésének, mérésének és kontrolljának fő elemeire az intézmény minden pontján; valamint
- c. az ilyen ellenőrzések hatékonyan meghatározzák-e a belső szabályzatoknak és a vonatkozó külső szabályozásoknak való megfelelést, és hatékonyan kezelik-e az ezektől való bármilyen eltérést.

323. A működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása céljából az AMA-módszert alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső módszerre vonatkozó hitelesítési eljárás megalapozott és hatékony-e a modell feltételezéseinek megkérdőjelezése és az esetleges hiányosságok azonosítása szempontjából, amelyek a működési kockázat modellezését, számszerűsítését és rendszereit, valamint a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott egyéb releváns minimumkövetelményeket érinthetik.
324. Tekintet nélkül az intézmény által az előírt minimális szavatolótőke kiszámítására használt módszerre, ha a döntéshozatalhoz (például hitelezéshez, árképzéshez, pénzügyi instrumentumokkal való kereskedéshez stb.) modelleket használnak, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy megalapozott belső hitelesítési folyamat és/vagy modell-felülvizsgálati folyamat van-e érvényben a modellkockázat azonosítása és mérséklése céljából.

Hírnévkockázat kezelése

325. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő intézkedéseket, stratégiákat, folyamatokat és mechanizmusokat alkalmaz-e a hírnévkockázat kezelésére. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük különösen azt, hogy teljesülnek-e az alábbi követelmények:
- a. az intézmény formalizált politikákkal és eljárásokkal rendelkezik a hírnévkockázat azonosítására, kezelésére és monitorozására, és ezek a politikák és eljárások arányban állnak az intézmény méretével és a rendszerben betöltött szerepével;
 - b. az intézmény ezt a kockázatot elővigyázatos módon kezeli, például limitek meghatározásával, vagy bizonyos országoknak, szektoroknak vagy személyeknek történő tőkeallokáció jóváhagyáshoz való kötésével; és/vagy az intézmény vészhelyzeti tervei foglalkoznak azzal, hogy válság esetén a hírnévvel kapcsolatos kérdéseket proaktívan kell kezelni;
 - c. az intézmény stressztesztelést vagy forgatókönyv-elemzést hajt végre a hírnévkockázat másodlagos hatásainak felmérése céljából (például likviditás, finanszírozási költségek, a megfelelő banki szolgáltatásokhoz való hozzáférés stb.);
 - d. márkája védelme érdekében az intézmény azonnali kommunikációs kampányt indít, amennyiben a hírnevét potenciálisan veszélyeztető események következnek be; valamint
 - e. az intézmény figyelembe veszi, hogy a stratégiája, az üzleti tervei, valamint általában véve a magatartása milyen hatással lehet a hírnevére.

6.4.5 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

326. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk az intézmény működési kockázatáról. Ezt a véleményt a megállapítások összefoglalásában kell kifejezni, amelynek tartalmaznia kell a 6. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló kockázati pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

6. táblázat: Felügyeleti szempontok a működési kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény működési kockázati kitétségei a hatások néhány nagy gyakoriságú/kis súlyosságú kategóriájára korlátozódnak. A forgatókönyv elemzés tanúsága szerint és a versenytársak veszteségeivel összevetve az intézmény működési kockázati kitétsége nem lényeges/nagyon alacsony jelentőséggel bír. Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett bruttó veszteségek szintje (a behajtások előtt, de beleértve a működési kockázat által okozott hitelportfólió-veszteségeket) nem volt lényeges/nagyon alacsony volt, vagy magasabb szintről csökkent. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény működési kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A működési kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. A működési kockázat kerete az összes releváns kockázatot tartalmazza. A működési kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. A működési kockázatra vonatkozó kontrollkeretrendszer észszerű.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény működési kockázati kitétségei a hatást tekintve főként a nagy gyakoriságú/kis súlyosságú kategóriákba tartoznak. A forgatókönyv-elemzés tanúsága szerint, a versenytársak 	<ul style="list-style-type: none"> A működési kockázatra vonatkozó kontrollkeretrendszer észszerű.

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
		<p>vesztéseivel összevetve az intézmény működési kockázati kitettsége alacsony-közepes jelentőséggel bír.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett bruttó veszteségek szintje alacsony-közepes volt, vagy várhatóan növekedni fog egy alacsonyabb korábbi szinthez képest, vagy várhatóan csökkenni fog egy magasabb korábbi szinthez képest. 	
3	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati kitettségei a hatást tekintve főként a kis gyakoriságú/nagy súlyosságú kategóriákba tartoznak. • A forgatókönyv-elemzés tanúsága szerint, a versenytársak veszteségeivel összevetve az intézmény működési kockázati kitettsége közepes-magas jelentőséggel bír. • Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett bruttó veszteségek szintje közepes-magas volt, vagy várhatóan növekedni fog egy alacsonyabb korábbi szinthez képest, vagy várhatóan csökkenni fog egy magasabb korábbi szinthez képest. 	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati politikája és stratégiája, illetve átfogó stratégiája és kockázatvállalási hajlandósága között nem alakítottak ki kellő összhangot, illetve ez az összhang nem megfelelő. • A működési kockázat szervezeti kerete nem kellőképpen robusztus. • A működési kockázat kerete nem tartalmazza az összes releváns kockázatot. • A működési kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek nem megfelelőek.
4	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati kitettségei minden fő kategóriára kiterjednek. • A forgatókönyv-elemzés tanúsága szerint, a versenytársak 	<ul style="list-style-type: none"> • A működési kockázatra vonatkozó kontrollkeretrendszer instabil.

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
	jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<p>veszteségeivel összevetve az intézmény működési kockázati kitétsége nagy jelentőséggel bír és növekszik.</p> <ul style="list-style-type: none"> Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett bruttó veszteségek szintje magas volt, vagy a kockázat jelentősen emelkedett. 	

6.5 A nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatláb kockázat értékelése

6.5.1 Általános szempontok

327. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a nem kereskedési, mérlegen belüli vagy kívüli tevékenységek kamatlábra érzékeny pozícióiból eredő kamatláb kockázatot (szokásos elnevezéssel „nem kereskedési könyvi tevékenységekből eredő kamatláb kockázat”, „banki könyvből eredő kamatláb kockázat” vagy „IRRBB”), ideértve az ilyen pozíciókat fedező ügyleteket is, tekintet nélkül e pozíciók, illetve a veszteségek és nyereségek számviteli célú elszámolására és értékelésére.

328. Az illetékes hatóságoknak az IRRBB értékelése során legalább az alábbi alkategóriák relevanciáját és lényegességét figyelembe kell venniük:

- a. Gap kockázat – a kamatlábérzékeny eszközök hozamgörbéjéből származó kockázat, amely a kamatlábváltozások időzítésének különbségeiből ered, ideértve a hozamgörbén következetesen bekövetkező változásokat (párhuzamos kockázat) vagy időszakonként eltérően bekövetkező változásokat (nem párhuzamos kockázat).
- b. Báziskockázat – az olyan kamatlábérzékeny eszközök kamatlábai relatív változásainak hatásából származó kockázat, amelyeknek hasonló a futamideje, de amelyeket különböző kamatlábindexek segítségével áraztak. Ez a kockázat az egyébként hasonló kamatlábváltozási karakterisztikákkal rendelkező különböző kamatlábérzékeny eszközökön szerzett és kifizetett kamatlábak kiigazítása terén megvalósuló tökéletlen korrelációból származik.
- c. Opciók kockázat – (beágyazott és explicit) opciókból származó kockázat, amelyek révén az intézmény vagy az ügyfele módosítani tudja a pénzáramlások szintjét és

időzítését, nevezetesen a kamatlábérzékeny eszközökből származó kockázatot, amennyiben a jogosult majdnem biztosan gyakorolni fogja az opciót, ha pénzügyi érdeke úgy kívánja (beágyazott vagy explicit automatikus opciók) és a kamatlábérzékeny eszközök feltételeibe implicit módon beágyazott rugalmasságból eredő kockázat, így például hogy a kamatlábak változásai az ügyfél viselkedésének változását eredményezhetik (beágyazott viselkedésbeli opciós kockázat).

329. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény prudens módon hajtja-e végre az IRRBB-ről szóló EBH-iránymutatásokban³⁵ meghatározott útmutatást. Ez vonatkozik különösen az intézmény belső kamatláb-kockázatának azonosítására, értékelésére, kezelésére és mérséklésére.

330. Az IRRBB értékelését meg kell különböztetni a nem kereskedési könyvi pozíciókból eredő hitelfelár-kockázat (szokásos megnevezéssel „CSRBB”) értékelésétől, amelyet az illetékes hatóságoknak szintén el kell végezniük. Az illetékes hatóságoknak különösen azt kell figyelembe venniük, hogy az intézmények belső rendszerei a gazdasági érték és a nettó kamatbevétel szempontjából megfelelően értékelik és figyelemmel kísérik-e a CSRBB-ből származó kockázatot³⁶.

6.5.2 Inherens banki könyvi kamatláb-kockázat (IRRBB) értékelése

331. Az illetékes hatóságoknak az IRRBB inherens szintjének értékelése révén meg kell határozniuk az intézmény IRRBB-kitettségeit alakító fő tényezőket, és értékelniük kell a kockázatnak az intézményre gyakorolt potenciális prudenciális hatását. Az inherens banki könyvi kamatláb-kockázat értékelését a következő fő lépések köré kell építeni:

- a. előzetes értékelés;
- b. az intézmény kamatláb-kockázati profilja jellegének és összetételének értékelése; valamint
- c. a felügyeleti kiugróérték-tesztek és a felügyeleti stressztesztek eredményeinek, valamint az intézmény kamatlábsokk- és kamatlábstressz-forgatókönyveinek értékelése.

Előzetes értékelés

332. Az IRRBB-értékelés hatókörének meghatározásához az illetékes hatóságoknak először meg kell határozniuk az IRRBB azon forrásait, amelyeknek az intézmény ki van vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az ICAAP és az ILAAP során a SREP céljából gyűjtött információkból, az IRRBB-re vonatkozó adatszolgáltatásból, az egyéb SREP-elemek

³⁵ Az EBH iránymutatásai a nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatláb-kockázat kezeléséről (EBA/GL/2018/02).

³⁶ A CSRBB-keretre vonatkozó további iránymutatást a 2013/36/EU irányelv 84. cikkében előírányzott megbízás végrehajtása kapcsán kidolgozandó felülvizsgált EBH-iránymutatások tartalmazzák majd.

értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények pozíciójának összehasonlításából, valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

333. Az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell mérlegelniük:
- a. a kamatlábkockázat intézmény általi irányítása, ideértve az intézmény fő IRRBB-stratégiáját és az IRRBB-vel kapcsolatos kockázatvállalási hajlandóságát;
 - b. a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében előírt és az említett irányelv 98. cikkének (5a) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló rendelet által tovább pontosított felügyeleti kiugróérték-tesztek hatása;
 - c. a kamatlábak változásából eredően a nettó kamatbevételre és a gazdasági értékre gyakorolt hatás az intézmény által alkalmazott módszertan szerint, akár az (egyszerűsített) sztenderd módszer alapján, akár a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló rendelet és EBH-iránymutatások révén tovább pontosított belső rendszerek alapján; és
 - d. az – adott esetben – az IRRBB-re kiosztott belső tőke, akár abszolút értékben, akár az intézmény teljes belső tőkéjének arányában kifejezve, az ICAAP-nak megfelelően, ideértve a múltbeli tendenciákat és az előrejelzéseket is.
334. Az illetékes hatóságoknak előzetes értékelésük során az intézmény IRRBB-kitettségekben fellépő jelentős változásokat is figyelembe kell venniük. Az alábbi szempontokat kell legalább megvizsgálniuk:
- a. az intézmény általános IRRBB-stratégiájában, kockázatvállalási hajlandóságában, szabályzatában vagy limitjeinek nagyságában fellépő jelentős változások;
 - b. az e változások által az intézmény kockázati profiljára gyakorolt potenciális hatás;
 - c. az intézmény modellezésében, az ügyfelek viselkedésében vagy a kamatláb-derivatívák használatában bekövetkező főbb változások; és
 - d. a főbb piaci tendenciák.

Az intézmény kamatláb-kockázati profiljának jellege és összetétele

335. Az illetékes hatóságoknak egyértelmű álláspontot kell kialakítaniuk arról, hogy milyen kedvezőtlen hatással lehetnek a kamatlábváltozások az intézmény nettó kamatjövedelmére (és amennyiben releváns, bevételeire) és gazdasági értékére (a várt pénzáramlások jelenértékére), hogy rövid és hosszú távon is áttekinthessék a tőkemegfelelést fenyegető lehetséges veszélyt.

336. Ennek érdekében elemezniük kell az intézmény eszközeinek, kötelezettségeinek és adott esetben mérlegen kívüli kitettségeinek szerkezetét, és egyértelmű képet kell kapniuk erről. Ide tartoznak különösen a következők:

- a. a nem kereskedési könyv különböző pozíciói, azok lejárat vagy átárazási időpontjai, valamint az e pozíciókkal kapcsolatos magatartási feltételezések (például a bizonytalan lejáratú termékekre vonatkozó feltételezések);
- b. az intézmény kamattal kapcsolatos pénzáramlásai;
- c. a bizonytalan lejáratú termékek aránya, valamint az explicit és/vagy beágyazott opciót tartalmazó termékek aránya, külön figyelmet fordítva az ügyfél számára beágyazott opciókat tartalmazó termékekre; és
- d. az intézmény fedezeti stratégiája, valamint a fedezeti célú derivatívák mennyisége és használata.

337. Az intézmény összetettségének és kamatláb-kockázati profiljának jobb meghatározása érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell ismerniük az intézmény eszközeinek, kötelezettségeinek és mérlegen kívüli kitettségeinek főbb jellemzőit, így különösen a következőket:

- a. hitelportfólió (például a lejárat nélküli hitelek volumene, az előtörlesztési opcióval rendelkező hitelek volumene, a felső- és alsó értékhatárral rendelkező, változó kamatozású hitelek volumene, az olyan változó kamatozású hitelszerződések részaránya, amelyek megakadályozzák a negatív kamatlábbal történő átárazást stb.);
- b. kötvényportfólió (például az opciót tartalmazó befektetések volumene, lehetséges koncentrációk);
- c. nemteljesítő kitettségek;
- d. betétszámlák (például az intézmény betétállományának a kamatlábváltozásokra való érzékenysége, beleértve a törzsbetéteket, lehetséges koncentrációk);
- e. derivatívák (például a derivatívák összetettsége, az eladott vagy vásárolt kamatlábopciókkal kapcsolatos megfontolások, a derivatívák által a nem kereskedési könyvi pozíciók időtartamára gyakorolt hatás); és
- f. a valós értéken értékelt eszközökbe ágyazott IRRBB jellege, a kevésbé likvid eszközöket, így például a 3. szintű eszközöket és kötelezettségeket is beleértve.

338. Az illetékes hatóságoknak az intézmény bevételére gyakorolt hatás elemzésekor figyelembe kell venniük az intézmény különböző bevételi forrásait és kiadásait, valamint azoknak a teljes bevételhez viszonyított súlyát. Tisztában kell lenniük azzal, hogy az intézmény

hozamai milyen mértékben függenek kamatlábérzékeny pozícióktól, és meg kell állapítaniuk, hogy a kamatlábak különböző változásai milyen hatással lennének az intézmény nettó kamatbevételére, valamint meg kell állapítaniuk az eszközök piaci értékében – a számviteli módszertől függően – bekövetkező változások hatásait, amelyek vagy az eredménykimutatásban, vagy közvetlenül a saját tőkében jelennek meg (például egyéb átfogó bevétel útján).

339. Az intézmény gazdasági értékére és bevételére gyakorolt hatás elemzésekor az illetékes hatóságoknak először a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében előírt és az említett irányelv 98. cikkének (5a) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló rendeletben részletesebben meghatározott felügyeleti kiugróérték-teszt eredményeit kell figyelembe venniük, hogy egy olyan kiindulási referenciaértéket kapjanak, amelyhez viszonyítva megvizsgálhatják, hogy a kamatlábváltozás hogyan érintené az intézményt. Ezen értékelés elvégzésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a pénzáramlások átárazásra való érzékenységre mind az időzítés, mind az összeg szempontjából, valamint a fő mögöttes feltételezések változásaira való érzékenységre (különösen a meghatározott átárazási időpontokkal nem rendelkező ügyfélszámlák, az ügyfelek számára beágyazott opcióval rendelkező ügyfélszámlák és/vagy a saját tőke esetében).
340. Az illetékes hatóságoknak igyekezniük kell megismerni a feltételezések hatását, majd el kell különíteniük az intézmény viselkedésbeli kiigazításaiból származó gazdasági értéket és a jövedelmet érintő kockázatot.
341. Az illetékes hatóságoknak figyelmet kell fordítaniuk a pénzáramlások nem kereskedési könyvben szereplő, valós értéken értékelt eszközök értékelésében bekövetkező változásokra való érzékenységre, ideértve a nem kereskedési könyvi eszközök fedezésére használt kamatláb-derivatívákat (például a valós értéken értékelt eszközök piaci értékében beálló változások hatása az eredménykimutatásra, a fedezeti számla eredményességére).
342. Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmények számára, hogy a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében előírt és az említett irányelv 98. cikkének (5a) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló rendeletben részletesebben meghatározott felügyeleti kiugróérték-teszt felhasználásán túlmenően más kamatlábsokk-forgatókönyveket is figyelembe vegyenek.
343. A mennyiségi értékelés során az illetékes hatóságoknak adott esetben figyelembe kell venniük az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázat mérésére szolgáló belső vagy sztenderd módszereit is. E módszerek elemzése révén az illetékes hatóságoknak alaposabban meg kell ismerniük az intézmény IRRBB-profilja mögött meghúzódó fő kockázati tényezőket.
344. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a különböző pénznemekben tevékenységet folytató intézmények minden egyes pénznemet illetően elvégzik-e a kamatláb-kockázat elemzését, amelyben jelentős pozícióval rendelkeznek. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell azokat a módszereket is, amelyeket ezek az intézmények a gazdasági értékre és

jövedelemre vonatkozó értékelés egyes pénznemekben megadott eredményeinek összesítése céljából alkalmaznak.

345. A felügyeleti kiugróérték-tesztek, valamint az intézmény belső vagy sztenderd módszerei hatásának elemzése során az illetékes hatóságoknak mind az egy adott időpontra vonatkozó számadatokat, mind a múltbeli trendeket figyelembe kell venniük. Ezeket a rátákat össze kell vetniük hasonló intézményekével, és a globális piaci helyzettel összefüggésben kell megvizsgálni.

Sokkforgatókönyvek és stressztesztelés

346. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell és figyelembe kell venniük az intézmény által a belső kockázatkezelési folyamatok részeként lefuttatott kamatlábsokk-forgatókönyvek és stressztesztek eredményeit (a felügyeleti kiugróérték-tesztek eredményein túlmenően). Ehhez tisztában kell lenniük az intézményi banki könyvi kamatlábkockázat főbb forrásaival.
347. Ha az intézmény sokkforgatókönyvei és stressztesztjei révén kapott eredmények felülvizsgálatakor kiderül vagy felmerül annak a gyanúja, hogy a görbe bizonyos pontjain különösen halmozódik az átárazás/lejárat, szükségessé válhat, hogy az illetékes hatóságok további elemzéseket végezzenek.

6.5.3 Az IRRBB és a kontrollmechanizmusok értékelése (a kockázatkezelési és megfelelési, valamint a belső ellenőrzési és kontrollfunkciók)

348. Az intézmény nem kereskedési könyvi kamatlábkockázati profiljának átfogó megismeréséhez az illetékes hatóságoknak át kell tekinteniük az intézmény kamatlábkockázatainak alapjául szolgáló irányítást és keretrendszert.
349. Az illetékes hatóságoknak az alábbi elemeket kell értékelniük:
- a. IRRBB-stratégia és IRRBB-kockázatvállalási hajlandóság (különálló elemekként vagy a szélesebb körű piaci kockázati stratégia és piacikockázat-vállalási hajlandóság részeként);
 - b. szervezeti keret és felelősségi körök;
 - c. politikák/szabályzatok és eljárások;
 - d. a kockázatok azonosítása, mérése (ideértve a belső modelleket is), nyomon követése és jelentéstétel; és
 - e. belsőkontroll-keretrendszer.

IRRBB-stratégia és IRRBB-kockázat-vállalási hajlandóság

350. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megalapozott, egyértelműen megfogalmazott és dokumentált, a vezető testület által jóváhagyott IRRBB-stratégiával. Ezen értékelés során az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza-e az IRRBB-kockázati stratégiát és a vonatkozó kockázatvállalási hajlandóságot, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást (például a kockázati stratégia átfogó felülvizsgálata, vagy a nyereségességgel vagy a tőkemegfeleléssel kapcsolatos aggályok esetén); a felső vezetés megfelelően végrehajtja és monitorozza-e a vezető testület által jóváhagyott IRRBB-kockázati stratégiát, biztosítva, hogy az intézmény tevékenységei összhangban legyenek a kialakított stratégiával, hogy az eljárásokat írásba foglalják és végrehajtsák, és hogy a feladatokat egyértelműen és megfelelően kiosszák;
- b. az intézmény IRRBB-stratégiája megfelelően tükrözi-e az intézmény IRRBB-kockázat-vállalási hajlandóságát, és összhangban áll-e az általános kockázatvállalási hajlandóságával;
- c. az intézmény IRRBB-stratégiája és IRRBB-kockázat-vállalási hajlandósága megfelelő-e az intézmény számára következők alapján:
 - az intézmény üzleti modellje;
 - átfogó kockázati stratégiája és kockázatvállalási hajlandósága;
 - piaci környezete és a pénzügyi rendszerben betöltött szerepe; valamint
 - tőkemegfelelése;
- d. az intézmény IRRBB-stratégiája általánosságban kiterjed-e az intézmény minden tevékenységére, amelynek esetében jelentős az IRRBB;
- e. az intézmény IRRBB-stratégiája figyelembe veszi-e a gazdaság ciklikus jellemzőit, valamint az ennek következtében az IRRBB-tevékenységek összetételében bekövetkező változásokat; valamint
- f. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy az IRRBB-stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé.

Szervezeti keretrendszer és felelősségi körök

351. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő szervezeti keretrendszerrel és világosan kijelölt felelősségi körökkel, illetve megfelelő emberi és technikai

erőforrásokkal rendelkezik-e az IRRBB kezeléséhez, méréséhez, nyomon követéséhez és ellenőrzéséhez. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. világosan kijelölték-e az IRRBB általános kezelésére és az IRRBB vállalására, nyomon követésére, ellenőrzésére és a jelentéstételre vonatkozó felelősségi köröket;
- b. az IRRBB-kezelési és -kontrollterületre irányul-e független felülvizsgálat, és e területet világosan azonosították-e a szervezetben, illetve funkcionálisan és hierarchikusan független-e az üzleti területtől; és
- c. a kamatláb-kockázattal foglalkozó munkatársak (mind az üzleti területen, mind a kockázatkezelési és kontrollterületeken) megfelelő készségekkel és tapasztalattal rendelkeznek-e.

Politikák/szabályzatok és eljárások

352. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e egyértelműen meghatározott politikákkal és eljárásokkal az IRRBB kezelésére, és azok összhangban vannak-e az intézmény IRRBB-stratégiájával és a vonatkozó kockázatvállalási hajlandósággal. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e az IRRBB kezelésére, mérésére és kontrolljára szolgáló politikákat, és ezeket rendszeresen, a kockázati stratégiákkal összhangban megvitatja és felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e a politikák/szabályzatok és eljárások létrehozásáért és a vezető testület által hozott döntések megfelelő végrehajtásának biztosításáért;
- c. az IRRBB-politikák megfelelnek-e a vonatkozó szabályozásoknak, valamint az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, lehetővé téve az inherens IRRBB egyértelmű megismerését;
- d. a politikákat világosan formalizálták-e, és következetesen alkalmazzák-e az intézményben;
- e. a politikákat következetesen alkalmazzák-e a banki csoportokban, és lehetővé teszik-e az IRRBB megfelelő kezelését;
- f. az IRRBB-szabályzatok meghatározzák-e az új termékek fejlesztésére, a főbb fedezeti vagy kockázatkezelési kezdeményezésekre vonatkozó eljárásokat, és ezeket a szabályzatokat a vezető testület vagy annak megfelelően meghatalmazott bizottsága jóváhagyta-e. Az illetékes hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk különösen a következőkről:

- az új termékekre és az új fő fedezeti és kockázatkezelési kezdeményezések tekintetében megfelelő eljárásokat és ellenőrzéseket alkalmaznak-e, mielőtt bevezetésre és végrehajtásra kerülnének; valamint
- az intézmény elemzést végzett-e ezeknek az átfogó kockázati profiljára gyakorolt lehetséges hatásairól.

A kockázatok azonosítása, mérése (a belső modelleket is beleértve), nyomon követése és jelentéstétel

353. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő, a nem kereskedési könyvi pozíciók szintjéhez, összetettségéhez és kockázatosságához, valamint az intézmény méretéhez és összetettségéhez illeszkedő kerettel a banki könyvi kamatláb-kockázat azonosítására, értékelésére, kezelésére és mérséklésére. Az értékelésnek ki kell terjednie a belső modellekre, így például a fogyasztói magatartáshoz kapcsolódó modellekre (például betétstabilitási és hitel-előtörlesztési modellek). Az alábbiakat kell figyelembe venniük:

- a. az információs rendszerek és mérési technikák lehetővé teszik-e a vezetőség számára, hogy mérje a nem kereskedési könyvi portfólióba tartozó, valamennyi lényeges, mérlegen belüli vagy kívüli kitétségekben – köztük a belső fedezeti ügyletekben – jelen lévő inherens IRRBB-t (ahol releváns, a csoport szintjén);
- b. az intézmény megfelelő munkavállalókkal és módszerekkel rendelkezik-e az IRRBB méréséhez (a banki könyvi kamatláb-kockázatról szóló EBH-iránymutatás követelményeivel összhangban), figyelembe véve az intézmény kamatláb-kockázattal szembeni kitétségeinek mértékét, formáját és összetettségét;
- c. megfelelőek-e az intézmény által a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az IRRBB értékelése céljából bevezetett belső rendszerek, figyelembe véve a banki könyv kamatláb-kockázatáról szóló EBH-iránymutatásokat is;
- d. a belső modellek és módszerek alapjául szolgáló feltételezések figyelembe veszik-e a banki könyvi kamatláb-kockázatról szóló EBH-iránymutatás által megállapított útmutatást. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell különösen, hogy prudensek-e az intézmény szerződéses lejáratl nem rendelkező pozíciókra és beágyazott ügyfél-opciókra vonatkozó feltételezései. Az illetékes hatóságoknak emellett értékelniük kell, hogy az intézmények beleszámítják-e a saját tőkét a gazdasági értékbe, és ha igen, elemzik-e, hogy milyen hatással járna, ha a saját tőkét nem vennék figyelembe e számításban;
- e. az intézmény kockázatmérési rendszere figyelembe veszi-e az intézményt érintő kamatláb-kockázatok összes lényeges formáját (például gap kockázat, báziskockázat

és opciós kockázat). Ha egyes eszközök és/vagy tényezők nem szerepelnek a kockázatkezelési rendszerekben, az intézményeknek magyarázattal kell tudniuk szolgálni a felügyelet számára ennek okára vonatkozóan, és a kizárt tételek lényegességét is számszerűsíteniük kell.

- f. az intézmény IRRBB mérésére szolgáló belső modelljeit megfelelően kidolgozták, függetlenül validálták-e (arra is kiterjedően, hogy a belső modellekben alkalmazott bármilyen szakértői véleményt és megítélést alaposan értékelték-e), (a lehetséges mértékben) utótesztelték és rendszeresen felülvizsgálják-e;
- g. az információs rendszerek által biztosított információk minősége, részletessége és időszerűsége, illetve hogy ezek a rendszerek képesek-e a konszolidáció köré tartozó összes portfólióra, tevékenységre és gazdálkodó szervezetre vonatkozó kockázati számadatokat összesíteni. az információs rendszereknek meg kell felelniük a banki könyvi kamatláb-kockázatról szóló EBH-iránymutatásban foglalt útmutatásnak;
- h. a kockázatkezelési folyamathoz felhasznált adatok integritása és időszerűsége, amelyeknek szintén meg kell felelniük a banki könyvi kamatláb-kockázatról szóló EBH-iránymutatásban foglalt útmutatásnak;
- i. az intézmény kockázatkezelési rendszerei képesek-e azonosítani az esetleges IRRBB-koncentrációkat (például bizonyos időszávokban);
- j. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése ismeri-e a mérési rendszerek alapját képező feltevéseket, különös tekintettel a bizonytalan szerződéses lejáratú és az implicit vagy explicit opciókat biztosító pozíciókra, illetve az intézmény saját tőkére vonatkozó feltevéseire;
- k. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése tisztában vannak-e az intézmény kockázatomérési technikáiban érvényesülő modellkockázat mértékével;
- l. a kamatláb-derivatívák használata megfelel-e az IRRBB-stratégiának, és ezeket a tevékenységeket a kockázatvállalási hajlandóságra vonatkozó keretrendszeren belül és megfelelő belső irányítási intézkedések mellett hajtják-e végre.

354. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy intézmény megfelelő, a kockázatomérési rendszerét kiegészítő stresszteszt-forgatókönyveket alkalmaz-e. Ennek során értékelniük kell a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésével összhangban kiadott EBH-iránymutatásokban foglalt idevágó útmutatások betartását.

355. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e az IRRBB-vel kapcsolatos megfelelő monitorozási és belső adatszolgáltatási kerettel, amely biztosítja, hogy az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete szükség esetén a megfelelő szinten gyors intézkedéseket hozzon. A nyomkövetési rendszernek célirányos mutatókat és releváns beavatkozási feltételeket kell magában foglalnia a hatékony korai riasztások biztosítása

érdekében. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a kockázatkezelési és kontrollterület rendszeresen jelenti-e (a gyakoriság az IRRBB-kitettségek méretétől, összetettségétől és szintjétől függ) a vezető testület és a felső vezetés számára legalább az alábbi információkat:

- a. az aktuális IRRBB-kitettségek, eredménykimutatásban foglalt eredmények és kockázatszámítás, valamint az IRRBB szintjének és irányának áttekintése;
- b. az IRRBB-re vonatkozó korlátok jelentős megsértései;
- c. az IRRBB meghatározásához alapul szolgáló főbb feltevésekben vagy paraméterekben bekövetkező változások;
- d. a kamatláb-derivatívák pozíciójának változásai, valamint hogy ezek kapcsolódnak-e a mögöttes fedezeti stratégia változásaihoz; és
- e. a használt modellek teljesítményére vonatkozó információk.

Belsőkontroll-keretrendszer

356. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e stabil, átfogó kontroll-keretrendszerrel és észszerű óvintézkedésekkel, hogy a kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával összhangban mérsékelje az IRRBB-nek való kitettségét. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény kontrollfunkciójának hatóköre tartalmazza-e az összes konszolidált szervezetet, az összes földrajzi helyet és az összes pénzügyi tevékenységet;
- b. érvényben vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok, működési limitek és egyéb gyakorlatok, amelyek célja az IRRBB-vel szembeni kitettségeknek az intézmény számára elfogadható szinten vagy az alatt tartása, a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterek mellett, az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával összhangban; valamint
- c. az intézmény rendelkezik-e megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal annak biztosítása érdekében, hogy a szabályzatok, eljárások és limitek megsértését és az ezek alóli kivételeket haladéktalanul jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések meghozatala céljából.

357. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a limitrendszert, beleértve a következőket:

- a. a rendszer összhangban van-e az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával;

- b. megfelelő-e az intézmény szervezetének és IRRBB-kitettségeinek összetettsége szempontjából, és megfelel-e a vonatkozó kockázatmérési és -kezelési képességének;
- c. figyelembe veszi-e a kamatlábváltozások bevételekre és az intézmény gazdasági értékére gyakorolt hatásait (a bevételek szempontjából a limiteknek elfogadható mértékű volatilitást kell meghatározniuk az egyes kamatláb-forgatókönyvek mellett elérhető bevételekre vonatkozóan; a kamatlábak által az intézmény gazdasági értékére gyakorolt hatás kezelésére szolgáló limitek formájának meg kell felelnie az intézményi tevékenységek és az alapul szolgáló pozíciók méretének és összetettségének);
- d. a meghatározott limitek abszolút érvényűek-e, vagy lehetséges a limitektől való eltérés (az utóbbi esetben az intézmény szabályzataiban egyértelműen meg kell határozni azt az időszakot és azokat a speciális körülményeket, amelyek esetében a limitektől való eltérés lehetséges; az illetékes hatóságoknak tájékoztatást kell kérniük a limit betartását biztosító intézkedésekről); valamint
- e. az intézmény rendelkezik-e megfelelő eljárásokkal a limitek rendszeres felülvizsgálatára.

358. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését. Ennek érdekében értékelniük kell, hogy:

- a. az intézmény rendszeres belső ellenőrzéseket végez-e az IRRBB kezelésére szolgáló keretre vonatkozóan;
- b. a belső ellenőrzés kiterjed-e az IRRBB kezelésének, mérésének és mérséklésének fő elemeire az intézmény minden pontján; valamint
- c. a belső ellenőrzési funkció hatékonyan meghatározza-e a belső politikáknak és a vonatkozó külső szabályoknak való megfelelést, és hatékonyan kezeli-e az ezek bármelyikétől való eltérést.

6.5.4 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

359. A fenti értékelést követően az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázatáról. Ezt a véleményt a megállapítások összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 7. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is. Ha az egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat külön-külön értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

7. táblázat: Felügyeleti szempontok a banki könyvi kamatláb-kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> A gazdasági érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége nem lényeges/nagyon alacsony. A bevételek kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége nem lényeges/nagyon alacsony. A gazdasági értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal szembeni érzékenysége (például a beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek esetében) nem lényeges/nagyon alacsony. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény kamatláb-kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A kamatláb-kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve a kockázatkezelési és kontrollfunkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. A kamatláb-kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> A gazdasági érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége alacsony-közepes. A bevételek kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége alacsony-közepes. A gazdasági értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal szembeni érzékenysége (például a beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek esetében) alacsony-közepes. 	<ul style="list-style-type: none"> A kamatláb-kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretrendszer észszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális	<ul style="list-style-type: none"> A gazdasági érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége közepes-magas. A bevételek kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége közepes-magas. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény kamatláb-kockázati politikája és stratégiája nincs összhangban az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
	hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> A gazdasági értéknek és a jövedelemnek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal szembeni érzékenysége (például a beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek esetében) közepes-magas. 	<ul style="list-style-type: none"> A kamatláb kockázatra vonatkozó szervezeti keret nem különíti el kellőképpen a kockázatvállalók, illetve a kockázatkezelési és kontrollfunkciók felelősségi köreit és feladatait.
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> A gazdasági érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége magas. A bevételek kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége magas. A gazdasági értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal szembeni érzékenysége (például a beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek esetében) magas. 	<ul style="list-style-type: none"> A kamatláb kockázatok mérését, nyomon követését és jelentését nem végzik megfelelő pontossággal és gyakorisággal. A kamatláb kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretrendszer nincsenek összhangban az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.

7. cím: SREP-tőkeértékelés

7.1 Általános szempontok

360. A SREP-tőkeértékelés révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény szavatolótőkéje megfelelő fedezetet nyújt-e arra a tőkekockázatra, amelynek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve, amennyiben az ilyen kockázatokat lényegesnek ítélik meg az intézmény szempontjából.
361. Az illetékes hatóságoknak ehhez meg kell határozniuk annak a kiegészítő szavatolótőkének a mennyiségét (összegét) és minőségét (összetételét), amellyel az intézménynek rendelkeznie kell ahhoz, hogy fedezze az intézményspecifikus kockázatokat és azokat a kockázati elemeket, amelyekre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében és az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények („1. pillér szerinti szavatolótőke-követelmények”) nem biztosítanak fedezetet, valamint – amennyiben szükséges – a modellekben, kontrollmechanizmusokban, az irányításban fennálló és egyéb hiányosságok, valamint az intézmény üzleti modelljéből eredő kockázatok fedezetére szolgáló szavatolótőke-követelményeket. Az intézménynek állandóan teljesítenie kell a kiegészítő szavatolótőke-követelményeket.
362. A többek között stresszhelyzetekben esetlegesen felmerülő tőkehiányok kezelése érdekében az illetékes hatóságoknak megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk, ideértve adott esetben a 2. pillér szerinti tőke-iránymutatás meghatározását és közlését, amely a szavatolótőke azon mennyiségére (összeg) és minőségére (összetétel) vonatkozik, amellyel az intézménynek a teljes tőkekövetelményen vagy a teljes tőkeáttételi követelményen felül rendelkeznie kell.
363. A kiegészítő szavatolótőke-követelmények és adott esetben az iránymutatás meghatározásakor az illetékes hatóságoknak:
- figyelembe kell venniük minden olyan felügyeleti intézkedést, amelyet az illetékes hatóság a 10. fejezettel összhangban és a 386–388. bekezdést figyelembe véve az intézményre alkalmazott vagy alkalmazni tervez;
 - a P2R (kiegészítő szavatolótőke-követelmény) és a P2R-LR (kiegészítő szavatolótőke-követelmény – tőkeáttételi mutató), valamint a P2G (a 2. pillér szerinti tőke-iránymutatás) és P2G-LR (a 2. pillér szerinti tőke-iránymutatás – tőkeáttételi mutató) esetében egyértelműen meg kell indokolniuk a kiegészítő szavatolótőke-követelmények minden elemét;
 - következetesen kell alkalmazniuk a P2R-t és a P2R-LR-t, valamint a P2G-t és a P2G-LR-t a prudenciális eredmények intézmények közötti széles körű összhangjának biztosítása érdekében.

364. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény szavatolótőkéjének megfelelőségét és a gazdasági stressz erre gyakorolt hatását, valamint a túlzott tőkeáttétel által okozott kockázatokat, ami kulcsfontosságú tényezője az intézmény életképességének. A vizsgálat eredményeit össze kell foglalni, és a jelen cím végén meghatározott kritériumokon alapuló pontszámként is ki kell fejezni.

A SREP-tőkeértékelés folyamata

365. Miután megvizsgálták a tőkekockázatok 6. cím szerinti értékelésének eredményeit, az illetékes hatóságoknak az alábbi lépéseket kell megtenniük a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) tőkeértékelési folyamatának részeként:

- a. a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatokhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározása;
- b. a túlzott tőkeáttétel kockázatának értékelése és az e kockázat kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározása;
- c. a P2R, P2R-LR, P2G és P2G-LR összeegyeztetése a tőkepufferekkel és az esetleges makroprudenciális követelménnyel;
- d. a TSCR (teljes SREP-tőkekövetelmény), TSLRR (a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó teljes SREP-követelmény), az OCR (teljes tőkekövetelmény) és az OLRR (teljes tőkeáttételmutató-követelmény) meghatározása;
- e. a szavatolótőke-követelmények megfogalmazása és indoklása;
- f. annak értékelése, hogy a TSCR, a TSLRR, az OCR és az OLRR stresszhelyzetben betartható-e;
- g. a P2G és a P2G-LR meghatározása;
- h. a tőkemegfelelési pontszám meghatározása.

7.2 A túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatokhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározása

366. Az illetékes hatóságoknak a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatokhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelményeket kell meghatározniuk, amennyiben a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkének (1) bekezdésében felsorolt helyzetek bármelyikét azonosítják egy intézmény esetében, ideértve különösen a következőket:

- a. váratlan veszteségek és céltartalékokkal nem megfelelően fedezett várható veszteségek kockázata egy 12 hónapos időszak alatt (kivéve, ha az 575/2013/EU

rendelet más időszakra vonatkozóan határoz meg szavatolótőke-követelményeket („váratlan veszteségek”), amellyel az egyes intézmények tevékenységükből adódóan szembesülnek, beleértve a bizonyos gazdasági és piaci fejlemények hatását tükröző kockázatokat is;

- b. a 2013/36/EU irányelv 101. cikkének keretében értékelt modellhiányosságok; valamint
- c. a belső irányítás hiányosságai, beleértve a belső kontrollintézkedéseket és egyéb hiányosságokat, valamint az intézmény üzleti modelljéből eredő kockázatokat, amelyeket a 4–6. címbe vázolt kockázatértékelést követően azonosítottak.

7.2.1 A váratlan veszteségek fedezésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke megállapítása

367. A váratlan veszteségek kockázatához kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek a 366. bekezdés a) pontja szerinti meghatározásakor az illetékes hatóságoknak minden olyan kockázattípust figyelembe kell venniük, amely lényeges kockázatot jelenthet az intézmény tőkéjére nézve. Az illetékes hatóságoknak úgy kell meghatározniuk a váratlan veszteségek kockázatának fedezéséhez szükséges kiegészítő szavatolótőke-követelményeket, hogy meghatározzák az adott kockázattípus fedezéséhez megfelelőnek minősülő tőkét, majd levonják az 575/2013/EU rendelet harmadik és negyedik részében és az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények vonatkozó részét.

368. Az előző bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságoknak kockázatonként, az intézményt érintő kockázatok azonosítása, értékelése és számszerűsítése révén kell meghatározniuk a megfelelőnek minősülő tőke összegét, és figyelembe kell venniük az intézmény teljes kockázati profilját. A megfelelőnek minősülő tőkeösszegek megállapítása során a következőket kell figyelembe venni:

- a. az intézményspecifikus kockázatok vagy ezen kockázatok azon elemei, amelyeket az 1. pillér szavatolótőke-követelményei kifejezetten kizárnak, vagy amelyekkel az 1. pillér szavatolótőke-követelményei kifejezetten nem foglalkoznak;
- b. az intézményspecifikus kockázatok vagy ezen kockázatok azon elemei, amelyeket az alkalmazandó 1. pillér szerinti szavatolótőke-követelmények nem fedeznek megfelelően.

369. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2013/36/EU irányelv 79–85. cikkével összhangban azonosított egyes kockázatok fedezésére megfelelőnek minősülő tőke összege ne legyen alacsonyabb, mint az adott kockázathoz kapcsolódó, alkalmazandó 1. pillér szerinti szavatolótőke-követelmény vonatkozó része. Azokban a kivételes esetekben, amikor – különösen a kis intézmények esetében – túlságosan megterhelő a két vagy több kockázattípusra együttesen számszerűsített, megfelelőnek minősülő tőkeösszeg értelmes szétválasztása, az illetékes hatóságoknak az ICAAP-számítások, a felügyeleti megítélés és más

információforrások felhasználásával, a legnagyobb gondosság elve alapján kell megfelelniük e bekezdés első mondatának, a 372–374. bekezdésekre tekintettel konzervatív módon meghatározva a kiegészítő szavatolótőke-követelmények szintjét.

370. Az intézményt érintő kockázatok azonosítását, értékelését és számszerűsítését a következő információforrásokkal kell alátámasztani:

- a. az ICAAP és az eljárás illetékes hatóság által elvégzett értékelésének eredményei, beleértve az ICAAP-számításokat is, amennyiben azokat a 375–377. bekezdéssel összhangban megbízhatónak vagy részben megbízhatónak ítélték;
- b. felügyeleti adatszolgáltatás;
- c. a felügyeleti értékelés és benchmarkolás eredményei;
- d. az esetleges korábbi vonatkozó felügyeleti tevékenységek eredményei; és
- e. egyéb releváns adatok, beleértve az intézménnyel való interakcióból és párbeszédéből származó információkat is.

371. Az illetékes hatóságoknak az intézmény szempontjából releváns kockázatok azonosításának és értékelésének egyik kulcsfontosságú bemeneti információforrásaként figyelembe kell venniük az ICAAP-eljárást és az eljárás értékelésének eredményeit. A megfelelőnek minősülő tőkeösszeg és a kiegészítő szavatolótőke-követelmények kockázati alapon történő megállapításakor figyelembe kell venni az ICAAP-számításokat, amennyiben azok megbízhatónak vagy részben megbízhatónak minősülnek, valamint a felügyeleti összehasonlító teljesítményértékelés eredményeit és adott esetben más releváns bemeneti információkat, beleértve a felügyeleti megítélést is.

372. Az illetékes hatóságok nem engedélyezhetik az 575/2013/EU rendelet 92. cikke értelmében tartott szavatolótőkének a kiegészítő tőkekövetelményeknek való megfelelés vagy ezekbe történő beszámítás céljából történő felhasználását, sem összesítve, sem kockázatonként.

373. A 2013/36/EU irányelv 98. cikk (1) bekezdésének f) pontja, valamint a kiegészítő tőkekövetelmények meghatározása tekintetében az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük és figyelembe kell venniük a földrajzi, ágazati vagy bármely más releváns tényezőből eredő diverzifikációs hatást az egyes lényeges kockázati kategóriákon belül (kockázaton belüli diverzifikáció). Ezek a diverzifikációs hatások az 575/2013/EU rendeletben meghatározott egyes tőkekockázatok vonatkozásában nem csökkenthetik az 575/2013/EU rendelet 92. cikkével összhangban kiszámított minimális tőkekövetelményeket.

374. A különböző kategóriákba sorolt kockázatok közötti diverzifikáció, beleértve az 575/2013/EU rendeletben meghatározottakat is (kockázatok közötti diverzifikáció) azonban nem vehető figyelembe a kiegészítő tőkekövetelmények meghatározása során.

ICAAP-számítások

375. Az illetékes hatóságoknak az ICAAP-számítások megbízhatóságának értékeléséhez meg kell vizsgálniuk, hogy azok megfelelnek-e az alábbiaknak:
- a. Granularitás: A számításoknak/módszereknek egyetlen, az összes kockázatot lefedő (gazdasági tőke) számítás helyett lehetővé kell tenniük a számítások kockázati típus szerinti bontását. A lebontást magának az ICAAP módszertannak kell lehetővé tennie. A kockázatokat nem szabad kizárni az ICAAP-ból, ha azok nehezen számszerűsíthetők, vagy ha a vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre; a rendelkezésre álló információk és szakértői megítélés alapján becslések adhatók. Ha az illetékes hatóság megfelelőnek ítéli, a marginális hozzájárulás kiszámításával is megadhatók becslések, például olyan kockázatok esetében, amelyeket nem lehet különállóan mérni (például hitelkoncentrációs kockázat);
 - b. Hitelesség: a kalkulációknak/módszereknek igazolhatóan le kell fedniük azt a kockázatot, amelyekre vonatkoznak (például a hitelkoncentrációs kockázat kalkulációjához megfelelő ágazati bontást kell alkalmazni, amely tükrözi a tényleges összefüggéseket és portfólió-összetételeket), és ezeknek kellőképpen robusztusnak, stabilnak, kockázatérzékenynek és konzervatívnak kell lenniük ahhoz, hogy megfelelően számszerűsítsék a kockázatokhoz társuló veszteségeket. Ezeknek a számításoknak/módszereknek összhangban kell lenniük az intézmények stratégiai folyamataival, beleértve az intézmények kockázatvállalási hajlandóságát is.
 - c. Érthetőség: a számítások/módszerek alapját képező tényezőket egyértelműen meg kell határozni. A „fekete doboz” jellegű számítás nem elfogadható. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmény magyarázatot adjon az alkalmazott kulcsfontosságú feltételezésekre vonatkozóan, beleértve legalább az időhorizontot, a konfidenciaszinteket, a korrelációs feltételezéseket, a kulcsfontosságú paramétereket, a használt modellek legproblémásabb területeit, valamint azt, hogy ezeket hogyan veszik figyelembe és korigálják a végleges ICAAP-számításban.
 - d. Összehasonlíthatóság: a számításoknak/módszereknek egyértelműen meg kell említeniük a fő feltételezéseket az konzervativizmus összességében vett szintje, a tartási időszakok/kockázati horizontok és a konfidenciaszintek (vagy ezzel egyenértékű mércék) tekintetében, hogy lehetővé tegyék az illetékes hatóságok által a más intézményekkel való összehasonlíthatóság és a felügyeleti összehasonlító teljesítményértékelés megkönnyítése érdekében esetlegesen kért vagy elrendelt kiigazításokat.

376. Az illetékes hatóságoknak az ICAAP-számítások megbízhatóságát további értékelésnek kell alávetniük úgy, hogy összehasonlítják ezeket az azonos kockázatokra vonatkozó felügyeleti referenciaértékek eredményeivel és más releváns adatokkal.
377. Az ICAAP-számítást részben megbízhatónak kell tekinteni, ha annak ellenére, hogy nem felel meg minden fenti kritériumnak, a számítás nagymértékben megbízhatónak tűnik; ez azonban csak kivételes esetben alkalmazható, és ki kell egészíteni az ICAAP-számítás során feltárt hiányosságok javítására irányuló lépésekkel.

Felügyeleti referenciaértékek/benchmarkok

378. Az illetékes hatóságoknak kockázatspecifikus felügyeleti referenciaértékeket kell kidolgozniuk és alkalmazniuk az ICAAP-számítások megkérdőjelezéséhez azon lényeges kockázatok és kockázati elemek vonatkozásában, amelyeket az 575/2013/EU rendelet nem vagy nem kellőképpen fed le, illetve az egyes kockázatokhoz kapcsolódó tőkekövetelmények meghatározásának alátámasztásához, különösen abban az esetben, ha az e lényeges kockázatokra vagy kockázati elemekre vonatkozó ICAAP-számítások nem megbízhatóak vagy nem állnak rendelkezésre.
379. A felügyeleti referenciaértékeket úgy kell kialakítani, hogy egy prudens, egységes (azaz adott esetben az 575/2013/EU rendeletben meghatározott egyenértékű tartási időszakok/kockázati horizontok és konfidencia-intervallumok szerint kialakított), átlátható és összehasonlítható mérőszámot eredményezzenek, amelynek segítségével ki lehet számítani és az intézmények körében össze lehet hasonlítani az adott kockázattípus esetében megfelelőnek minősülő tőkét.
380. Mivel az intézmények különböző üzleti modelleket működtetnek, előfordulhat, hogy a felügyeleti referenciaértékek eredményei nem minden esetben felelnek meg minden intézmény számára. Az illetékes hatóságoknak ezt úgy kell megoldaniuk, hogy a legmegfelelőbb referenciaértéket használják, ha alternatívák állnak rendelkezésre, és a referenciaértéken alapuló eredmény mérlegelésekor figyelembe veszik az üzletimodell-specifikus és intézményspecifikus szempontokat.
381. Ha az illetékes hatóságok felügyeleti referenciaértékeket vesznek figyelembe a kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározásához, az intézménnyel folytatott párbeszéd során ismertetniük kell a referenciaértékek célját és az azok alapjául szolgáló általános elveket.

Egyéb releváns adatok

382. Az illetékes hatóságoknak egyéb releváns bemeneti adatokat is fel kell használniuk az egyes kockázatokhoz kapcsolódó kiegészítő tőkekövetelmények meghatározásának alátámasztásához. Egyéb releváns adatok lehetnek például a kockázattértékelések eredményei (a 6. címben meghatározott szempontok alapján), a hasonló intézményekből álló csoporttal való összehasonlítások, beleértve a 2013/36/EU irányelv 78. cikkével összhangban az EBH által

kibocsátott jelentés(ek)e)t, a 2013/36/EU irányelv 101. cikkével összhangban az EBH által kibocsátott referenciaértékeket stb..

383. Az egyéb releváns adatoknak arra kell ösztönözniük az illetékes hatóságot, hogy értékelje újra az ICAAP/felügyeleti referenciaértékek megfelelőségét/megbízhatóságát valamely egyedi kockázatra vonatkozóan és/vagy hogy korrigálja az eredményt, ha kétségek merülnek fel annak pontosságát illetően (például ha a kockázati pontszám a kalkulációtól jelentősen eltérő kockázati szintet jelez, vagy ha a hasonló intézmények felülvizsgálata azt mutatja, hogy az adott intézmény lényegesen eltér a hasonló intézményektől egy hasonló kockázati kitettség fedezetére szolgáló szavatolótőke-követelmény szempontjából).
384. A szavatolótőke-követelmények egységes meghatározásának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak ugyanazokat a hasonló intézményekből álló csoportokat kell használniuk, amelyeket a 6. címbe foglaltak szerint a tőkekockázatok elemzéséhez meghatároztak.
385. Ha az illetékes hatóságok egyéb releváns adatokat vesznek figyelembe a kiegészítő tőkekövetelmények meghatározásához, az intézménnyel folytatott párbeszéd során meg kell indokolniuk a felhasznált adatok célját és az azok alapját képező általános elveket.

7.2.2 Modellhiányosságok fedezésére szolgáló tőkekövetelmények és egyéb intézkedések előírása

386. Ha a belső módszereknek a 2013/36/EU irányelv 101. cikkében meghatározott folyamatos felülvizsgálata során, vagy a hasonló intézmények 2013/36/EU irányelv 78. cikkében meghatározott összevetése révén az illetékes hatóságok olyan modellhiányosságokat azonosítanak, amelyek a szavatolótőkére vonatkozóan az 575/2013/EU rendeletben meghatározott minimumkövetelmények alulbecsléséhez vezethetnek, akkor az illetékes hatóságoknak kiegészítő tőkekövetelményeket kell előírniuk a modellek olyan hiányosságainak fedezésére, amelyek a kockázatok alulbecsléséhez vezethetnek, ha ezt más felügyeleti intézkedéseknél megfelelőbb módszernek ítélik. Az illetékes hatóságoknak csak akkor kell kiegészítő szavatolótőke-követelményeket megállapítaniuk e hiányosságok fedezésére, ha azokat az 1. pillér szavatolótőke-követelményeinek keretében nem lehet más felügyeleti intézkedésekkel kezelni, például oly módon, hogy felkérjük az intézményt, hogy igazítsa ki modelljét, vagy alkalmazzon megfelelő konzervatív tartalékot becsléseiben. Ilyen kiegészítő szavatolótőke-követelményeket csak átmeneti intézkedésként szabad meghatározni, amíg nem kezelik a hiányosságokat.

7.2.3 Egyéb hiányosságok fedezésére szolgáló tőkekövetelmények és egyéb intézkedések előírása

387. Az illetékes hatóságoknak kiegészítő szavatolótőkét kell megállapítaniuk az irányítás, az ellenőrzés, az üzleti modell terén fennálló vagy egyéb – a 4–6. címbe ismertetett kockázattertelést követően azonosított – hiányosságok fedezésére, amennyiben úgy vélik, hogy más felügyeleti intézkedések nem elégségesek vagy nem megfelelőek a

követelményeknek való megfelelés biztosítására. Az illetékes hatóságok az ilyen kiegészítő szavatolótőke-követelményeket csak átmeneti intézkedésként, a hiányosságok kiküszöböléséig alkalmazhatják.

388. Az illetékes hatóságoknak a 8. címbe leírt kockázatértékelés elvégzését követően feltárt finanszírozási kockázat fedezésére csak akkor szabad kiegészítő tőkekövetelményeket előírniuk, amennyiben ezt más, a 9. címmel összhangban alkalmazott felügyeleti intézkedéseknél megfelelőbb módszerek ítélik.
389. Amennyiben egy intézmény ismételten elmulasztja a 2013/36/EU irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésével összhangban közölt útmutatás fedezéséhez megfelelő szintű szavatolótőkét létrehozni vagy fenntartani, az illetékes hatóságoknak legkésőbb az útmutatás megsértésétől számított 2 éven belül kiegészítő szavatolótőke-követelményeket kell megállapítaniuk a további kockázat fedezésére. Az illetékes hatóságok elhalaszthatják ezt a döntést, ha a gazdasági vagy piaci feltételek vagy intézményspecifikus körülmények miatt az 584. és 585. bekezdéssel összhangban megengedik az intézmények számára, hogy az iránymutatás szintje alatt működjenek.

7.2.4 A kiegészítő szavatolótőke-követelmények összetételének meghatározása

390. Az illetékes hatóságoknak a kiegészítő tőkekövetelmények esetében az összetételt legalább 56,25% elsődleges alapvető tőkében (CET1) és legalább 75% alapvető tőkében kell meghatározniuk. Az illetékes hatóságok a kiegészítő szavatolótőke-követelmények összetételét a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő valamennyi kockázatra vonatkozóan összesített szinten határozhatják meg.
391. Szükség esetén és az intézmény sajátos körülményeit figyelembe véve az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy a kiegészítő szavatolótőke-követelményeket a 390. bekezdésben említettél magasabb minőségű tőkével fedezze. Amennyiben magasabb tőkeminőséget írnak elő, ezt indokolni kell, figyelembe véve az intézmény egyedi kockázati helyzetét és azon kockázatokat, amelyek a potenciális veszteségek fedezéséhez magas tőkeminőséget igényelhetnek.

7.3 A túlzott tőkeáttétel kockázatához kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmények

392. Az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv³⁷ 104a. cikkének (3) és (4) bekezdésével összhangban más kockázattípusoktól elkülönítve kell értékelniük a túlzott tőkeáttétel kockázatát. Amennyiben ezen értékelés eredményeként az illetékes hatóságok kiegészítő szavatolótőke-követelményt határoznak meg a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére, ezt a követelményt az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában

³⁷ További magyarázat a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelv (15) preambulumbekkezdésében (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

meghatározott tőkeáttételi mutatón alapuló szavatolótőke-követelményhez kell hozzászámítaniuk, nem pedig a cikk említett bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott, a teljes kockázatérték (TREA) alapján meghatározott szavatolótőke-követelményhez. Az illetékes hatóságoknak a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt és a túlzott tőkeáttételi kockázat kezeléséhez kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelményt a TREA alapú követelményektől és az összes többi kockázattípushoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelménytől elkülönült halmaznak kell tekinteniük (azaz a rendelkezésre álló szavatolótőke egyidejűleg felhasználható a szavatolótőke-követelmények TREA-n alapuló, illetve a tőkeáttételi mutatón alapuló követelmények teljesítésére).

7.3.1 A túlzott tőkeáttételi kockázat értékelése

393. Összhangban azzal az elképzeléssel, amely szerint a tőkeáttételi mutató (és a hozzá kapcsolódó követelmények) a TREA alapú szavatolótőke-követelmények védőhálójának tekinthető, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 93. és 94. pontjában meghatározott túlzott tőkeáttételi kockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények által nem vagy nem kellőképpen lefedett potenciális lényeges sérülékenységekre kell összpontosítaniuk, amelyek az intézmény üzleti tevékenységei tekintetében olyan korrekciós intézkedéseket tehetnek szükségessé, amelyeket az intézmény üzleti tervében nem irányoztak elő.

394. A túlzott tőkeáttétel kockázatának értékelése során az illetékes hatóságoknak az alábbi szempontok mindegyikét figyelembe kell venniük, és az egyes szempontok értékelésének mélységét az adott intézmény szempontjából fennálló jelentőségétől függően kell kiigazítaniuk:

- a. a túlzott tőkeáttétel kockázatának azon elemei, amelyeket az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott tőkeáttételi mutatón alapuló szavatolótőke-követelmény nem vagy nem kellőképpen fedez, különösen az alábbiak miatt:
 - i. szabályozási arbitrázs / a tőkeáttételi mutató optimalizálása a tőkeáttételi mutatóban figyelembe vett kitettségek gazdaságilag hasonló, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó kitettségszámításban esetleg kisebb súllyal számított kitettségekre történő cseréje révén;
 - ii. szabályozási arbitrázs / oly módon történő optimalizálás, hogy a referencia-időpontok környékén az ügyletvolumen átmeneti csökkentése révén minimalizálják a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó kitettséget a főbb pénzügyi piacokon (különösen a pénzpiacra, bizonyos tevékenységek, például az értékpapír-finanszírozási ügyletek (SFT-k) terén, de a származtatott ügyletek piacán is), ami magasabb tőkeáttételi mutató

jelentését³⁸ és nyilvánosságra hozatalát eredményezi („kirakatrendezi tevékenységek”); és

- iii. az üzleti modell, az üzleti tevékenységek egyedi jellemzői vagy olyan egyéb banki sajátosságok, amelyek növelik vagy csökkentik az intézmény túlzott tőkeáttételi kockázatnak való kitettségét (például a 393. bekezdésben foglalt szempontok szerint), de a tőkeáttételi mutató számítása során nem vagy nem kellőképpen kerülnek figyelembevételre. Az illetékes hatóságoknak adott esetben figyelembe kell venniük a részvényekre vonatkozó kiírt opciókkal vagy a hitelderivatívákon keresztül megvalósuló rövid pozíciókkal szembeni magas kitettségeket, amelyek a csúcsveszteségeknek való megnövekedett kitettséggel járhatnak, mivel ezeket a pozíciókat a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó kitettség nem foglalja teljes mértékben magában (ellentétben például a kiírt hitelderivatívákkal), valamint figyelembe kell venniük bizonyos mérlegen kívüli tételek koncentrációit, amennyiben az intézmény üzleti tevékenységével összefüggő sajátosságok a lehívások fokozott volatilitásához vezethetnek.
- b. a túlzott tőkeáttételi kockázat azon elemei, amelyeket kifejezetten kizárnak a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményből, vagy amelyeket a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kifejezetten nem kezel, többek között az 575/2013/EU rendelet 429a. cikkében felsorolt kizárások miatt, különösen akkor, ha aggályok merülnek fel az e kizárások feltételeinek való folyamatos megfelelés értékelése kapcsán, és ha a kizárások egyikére való támaszkodás rendkívül jelentős az intézmény esetében, a kizárt összeg pedig indokolatlanul volatilis;
- c. az intézmény tőkeáttételi mutatójában és annak összetevőiben bekövetkező változások, beleértve a jelenlegi és jövőbeli várható veszteségeknek a tőkeáttételi mutatóra gyakorolt előre látható hatását, figyelembe véve az intézmény üzleti modelljét.

7.3.2 A túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározása

395. Az ezen iránymutatás 7.3.1. szakasza szerint elvégzett értékelés alapján az illetékes hatóságoknak a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelményt a túlzott tőkeáttételi kockázat fedezésére megfelelőnek minősülő tőke és az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott, tőkeáttételi

³⁸ A rálátás biztosítása érdekében a Bizottság 2020. december 17-i (EU) 2021/451 végrehajtási rendelete a nagy intézmények tekintetében bevezeti a C48.00 sablont, amelyben az SFT-kre vonatkozóan napi értékeket kell megadni az egységes jelentéstétel (COREP) keretében. Megjegyzendő továbbá, hogy a 2018. december 13-i (EU) 2019/363 bizottsági végrehajtási rendelettel (az SFT-k tekintetében) és a 2012. december 19-i 1247/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (a származtatott ügyletek tekintetében) összhangban a kereskedési adattárak széles körben jelentenek napi szintű adatokat.

mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények közötti különbségként kell meghatározniuk. Ez az összeg nem lehet negatív.

396. A túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározásakor az illetékes hatóságoknak különösen a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a túlzott tőkeáttétel kockázatának azon elemei, amelyek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény által nem vagy nem kellőképpen fedezettnek minősülnek, különösen, ha a 393. vagy a 394. bekezdésben leírt szempontok értékelése a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó kitettséghöz képest nagyfokú sérülékenységre utal.
- b. a túlzott tőkeáttétel kockázatának olyan elemei, amelyeket kifejezetten kizárnak a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményből, vagy amelyekkel a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kifejezetten nem foglalkozik, többek között az 575/2013/EU rendelet 429a. cikkének (1) bekezdésében felsorolt kizárások miatt, a 394. bekezdés b) pontjával összhangban. Az illetékes hatóságoknak csak azokban az esetekben kell kiegészítő szavatolótőke-követelményeket megállapítaniuk, amikor valamely adott kizárás különösen széles körű alkalmazása olyan szintű tőkeáttételi mutatót eredményez, amely nem tükrözi megfelelően az intézményt érintő kockázatot.

397. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a túlzott tőkeáttételi kockázat fedezésére megfelelőnek minősülő tőke ne legyen alacsonyabb, mint a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény (azaz a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények nem lehetnek negatívak).

398. Az illetékes hatóságoknak a 370. és 371. bekezdésben meghatározott információforrások és módszerek alapján, valamint – amennyiben relevánsak a túlzott tőkeáttétel kockázata szempontjából – a rendelkezésre álló információforrások felhasználásával kell azonosítaniuk, értékelniük és számszerűsítenniük a túlzott tőkeáttétel kockázatát.

7.3.3 A túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmény összetétele

399. Az illetékes hatóságoknak a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelményeket hozzá kell számítaniuk a minimális tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó alapvetőtőke-követelményhez. E kiegészítő követelmény teljesítése érdekében az intézmények számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy bármilyen alapvető tőkeelemeket felhasználhassanak.

400. Szükség esetén és az intézmény sajátos körülményeit figyelembe véve az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy a kiegészítő szavatolótőke-követelményeket a 399. bekezdésben említettél magasabb minőségű tőkével fedezze. Amennyiben magasabb

tőkeminőséget írnak elő, ezt indokolni kell, figyelembe véve az intézmény egyedi kockázati helyzetét és azokat a helyzeteket, amikor a túlzott tőkeáttétel kockázatának realizálódása miatt magasabb minőségű tőkére lehet szükség a lehetséges veszteségek fedezéséhez.

7.4 Összehangolás a tőkepufferekkel és az esetleges makroprudenciális követelményekkel

401. A kiegészítő szavatolótőke-követelmények (vagy egyéb tőkeintézkedések) meghatározása során az illetékes hatóságoknak a kiegészítő szavatolótőke-követelményeket össze kell hangolniuk az esetleges már meglévő, ugyanazokat a kockázatokat vagy kockázatelemeket kezelő tőkepuffer-követelményekkel. Az illetékes hatóságok nem határozhatnak meg kiegészítő szavatolótőke-követelményt vagy egyéb tőkeintézkedést (a P2G-t is ideértve), amennyiben ugyanazt a kockázatot már konkrét tőkepuffer-követelmények fedezik. Az esetleges kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek vagy egyéb tőkeintézkedéseknek intézményspecifikusnak kell lenniük, és nem fedezhetnek makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatokat. A 2013/36/EU irányelv 104a. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban azonban fedezhetik azokat a kockázatokat, amelyek bizonyos gazdasági körülményeknek és piaci fejleményeknek az egyes intézmények kockázati profiljára gyakorolt hatását tükrözik.

7.5 A TSCR, a TSLRR, az OCR és az OLRR meghatározása

402. Az illetékes hatóságoknak a TSCR-t (azaz a teljes SREP-tőkekövetelményt) (a teljes szavatolótőke szempontjából) a következők összegeként kell meghatározniuk:

- a. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény; valamint
- b. a (7.2. szakaszban meghatározott kritériumokkal összhangban meghatározott) kiegészítő tőkekövetelmények, illetve a kockázaton belüli lényeges koncentrációk fedezésére szükségesnek ítélt esetleges egyéb kiegészítő tőkekövetelmények.

403. Az illetékes hatóságoknak a teljes SREP-tőkekövetelményt (az alapvető tőkeelemek szempontjából) a következők összegeként kell meghatározniuk:

- a. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény; valamint
- b. a 402. bekezdés b) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelmények azon része, amelynek esetében az illetékes hatóság előírja, hogy azt alapvető tőke formájában kell tartani.

404. Az illetékes hatóságoknak a teljes SREP-tőkekövetelményt (az elsődleges alapvető tőke szempontjából) a következők összegeként kell meghatározniuk:

- a. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény; valamint
 - b. a 402. bekezdés b) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelmények azon része, amelynek esetében az illetékes hatóság előírja, hogy azt elsődleges alapvető tőke formájában kell tartani.
405. Az illetékes hatóságoknak a TSLRR-t (azaz a teljes SREP tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt) (az alapvető tőkeelemek szempontjából) a következők összegeként kell meghatározniuk:
 - a. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott, tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény; valamint
 - b. a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezeléséhez szükséges (a 7.3. szakaszban meghatározott kritériumok szerint meghatározott) kiegészítő szavatolótőke.
406. Amennyiben az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy a P2R-LR-t a 400. bekezdéssel összhangban magasabb minőségű tőkével fedezzék, a TSLRR-t (az elsődleges alapvető tőke szempontjából) a 405. bekezdés b) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke azon részeként kell meghatározniuk, amelyre vonatkozóan az illetékes hatóság előírja, hogy azt elsődleges alapvető tőke formájában kell tartani.
407. Az illetékes hatóságoknak a teljes tőkekövetelményt (OCR) a következők összegeként kell meghatározniuk:
 - a. a TSCR; és
 - b. a kombinált tőkepuffer-követelmények.
408. Az illetékes hatóságoknak a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó teljes követelményt (OLRR) a következők összegeként kell meghatározniuk:
 - a. a TSLRR; és
 - b. a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó pufferkövetelmény az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésével összhangban.
409. A TSCR, a TSLRR, az OCR vagy az OLRR értékelése/kiszámítása során az illetékes hatóságok nem vehetik figyelembe azokat a tételeket és instrumentumokat, amelyek nem vehetők figyelembe a szavatolótőke meghatározásához (az 575/2013/EU rendelet második részében meghatározottak szerint).

7.6 A szavatolótőke-követelmények megfogalmazása és indoklása

410. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a kiegészítő tőkekövetelmények meghatározásának, valamint az intézményekkel és adott esetben más illetékes hatóságokkal való közlésének egységességét. Ennek magában kell foglalnia legalább:

- a. az intézmény teljes SREP-tőkekövetelményének a teljes kockázati kitettségérték arányában való megadását, a követelmény összetétele szerint lebontva;
- b. az intézmény TSLRR-jének a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettség (LRE) arányában való megadását, a követelmény összetétele szerint lebontva.

411. A TSCR arányszámként történő megadásához az illetékes hatóságoknak a következő képletet kell használniuk:

$$TSCR \text{ arány} = \frac{TSCR}{TREA}$$

412. A TSLRR arányszámként történő megadásához az illetékes hatóságoknak a következő képletet kell használniuk:

$$TSLRR \text{ arány} = \frac{TSLRR}{LRE}$$

413. A további következetesség érdekében az illetékes hatóságoknak emellett tájékoztatniuk kell az intézményeket és/vagy adott esetben más illetékes hatóságokat a következőkről:

- a. az OCR és alkotóelemei – az 1. pillér szavatolótőke-követelményei, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények és a pufferkövetelmények – a TREA arányában (arányszám), a követelmény összetétele szerinti bontásban;
- b. az OLRR és alkotóelemei – a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények tőkeáttételi arányhoz kapcsolódó pufferkövetelményei – az LRE arányában (arányszám), a követelmény összetétele szerinti bontásban.

414. A prudenciális követelmények intézményekkel való közlésekor az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkének (5) bekezdésével összhangban külön meg kell indokolniuk a túlzott tőkeáttétel kockázatához, illetve a más típusú kockázatokhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmények előírására vonatkozó döntéseiket. Az indokolásnak intézményspecifikusnak kell lennie, és világosan meg kell jelölnie a kiegészítő szavatolótőke-követelmény alapjául szolgáló fő tényezőket, beleértve a kiegészítő szavatolótőke-követelményekhez hozzájáruló kockázatokot és kockázati elemeket.

415. A kiegészítő szavatolótőke-követelmények indoklása során az illetékes hatóságoknak a lehető legnagyobb mértékben a 6. címben és a 7.2. és 7.3. szakaszban leírt kockázati kategóriákra és alkategóriákra/elemekre kell hivatkozniuk, figyelembe véve az egyes kockázattípusok alkalmazandó jogszabályokban foglalt meglévő meghatározásait, és törekedniük kell az intézmények közötti általános összehasonlíthatóságra.
416. A kiegészítő szavatolótőke-követelmények indokolásában az illetékes hatóságoknak a 386. és 387. bekezdésekkel összhangban meg kell határozniuk azokat a fő hiányosságokat is, amelyekre e követelményeknek fedezetet kell nyújtaniuk, amíg nem orvosolják e hiányosságokat. Figyelembe véve a 10. cím szerinti megfelelő felügyeleti intézkedéseket, az illetékes hatóságoknak fel kell kérniük az intézményeket, hogy határozzák meg az e hiányosságok megszüntetésére irányuló megfelelő intézkedéseket, és közölnék a hiányosságok megszüntetésének várható ütemtervét.
417. Az illetékes hatóságoknak a kiegészítő szavatolótőke-követelmények megfelelő minimális összetételét a túlzott tőkeáttétel kockázatára és az egyéb kockázattípusokra vonatkozóan külön-külön kell közölniük az intézményekkel. Amennyiben az illetékes hatóságok élnek a 2013/36/EU irányelv 104a. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésében foglalt eltéréssel, és az említett cikk első és második albekezdésében meghatározottnál magasabb minőségű tőkét írnak elő, akkor ezt a döntést egyértelműen meg kell indokolniuk, rámutatva az intézmény azon különleges körülményeire, amelyek miatt magasabb minőségű tőkére van szükség. Indoklásaikban az illetékes hatóságoknak olyan elemekre kell hivatkozniuk, mint például:
- a. az intézmény sajátos jellege, részvényesei és adott esetben a csoport struktúrája, amely egyes tőkeinstrumentumok jellemzőitől függően potenciálisan befolyásolja a tőkebevonás lehetőségét;
 - b. az egyes intézmények által viselt kockázat sajátos jellege, amely az elsődleges alapvető tőke különösen gyors kimerüléséhez vezethet.
418. Az illetékes hatóságoknak közölniük kell a SREP-értékelés végleges eredményeit az érintett szanalási hatóságokkal. Az illetékes hatóságoknak meg kell adniuk a szanalási hatóságok által a 2021/1118/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben³⁹ említett becslés céljából kért, kiegészítő szavatolótőke-követelményekre vonatkozó információkat.
419. Amennyiben a magasabb minőségű tőke előírásának lehetőségét mérlegelik, az illetékes hatóságoknak arra kell törekedniük, hogy elkerüljék az átfedéseket a TREA-n vagy tőkeáttételi mutatón alapuló követelményhalmazba tartozó egyéb releváns meglévő követelményekkel és a MREL-lel.

³⁹ A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanalási hatóságok által a szanalás alá vonható csoport konzolidált szintjén a szanalás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanalás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről.

7.7 A követelményeknek való megfelelés stresszhelyzetekben

420. Az illetékes hatóságoknak stressztesztelés segítségével meg kell határozniuk az intézmény szavatolótőkéjének stresszhelyzetekben való megfelelőségét (mennyiség és összetétel), és hogy szükség van-e az esetleges hiányosságok kezelése érdekében felügyeleti intézkedésekre, ideértve a P2G-t, P2G-LR-t, a tőketervezés átdolgozását és a 10. címben meghatározott egyéb intézkedéseket.
421. A tőkemegfelelés stresszhelyzetben való értékelése céljából az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:
- a. az intézmények stressztesztjei és a felügyeleti stressztesztelés során kapott kvalitatív eredmények (például a kockázatkezelés és -ellenőrzés terén feltárt hiányosságok) felhasználása; valamint
 - b. az intézményi stresszteszttek mennyiségi eredményeinek felhasználása, ha az ICAAP-t a 375. bekezdéssel összhangban megbízhatónak ítélik meg, valamint a 2013/36/EU irányelv 100. cikke szerinti felügyeleti stresszteszttek mennyiségi eredményeinek (azaz a szavatolótőke-arányok változásaira vonatkozó eredmények) felhasználása, az ezen iránymutatások 12. címében meghatározottak szerint, beleértve például a következőket:
 - i. az intézmények által megvalósítandó anchor forgatókönyvek/feltevések előírása; és
 - ii. az egész rendszerre kiterjedő, az intézmények vagy felügyeletek által alkalmazott egységes módszerekkel és forgatókönyvekkel lebonyolított stresszteszttek.
422. Az illetékes hatóságoknak adott esetben értékelniük kell a stressztesztteknek az intézmény szavatolótőkéjének megfelelőségét és minőségét érintő mennyiségi eredményeit, és meg kell határozniuk, hogy a szavatolótőke mennyisége és minősége elegendő-e az alkalmazandó tőkekövetelmények, különösen a következők fedezésére:
- a. a teljes tőkekövetelmény (OCR) az alapforgatókönyv szerinti kombinált pufferkövetelményekkel együtt egy előretekintő, legalább kétéves időtávon;
 - b. a kedvezőtlen forgatókönyvek szerinti teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR) egy előretekintő, legalább kétéves időtávon.

7.7.1 A P2G felhasználása a stressztesztelés mennyiségi eredményeinek kezelésére

A P2G és a P2G-LR megállapítása és rögzítése

423. Az illetékes hatóságoknak az e szakaszban meghatározottak szerint kell megállapítaniuk a P2G-t és a P2G-LR-t, és amennyiben a megállapítás pozitív értéket eredményez, rögzíteniük kell

a P2G-t vagy a P2G-LR-t, hogy kezeljék az intézménynek a felügyeleti stressztesztekben használt kedvezőtlen forgatókönyvekre való érzékenységevel kapcsolatos felügyeleti aggályokat.

424. A P2G az a tőkeösszeg, amely szükséges ahhoz, hogy az intézmény elérje a szavatolótőkének a SREP és a felügyeleti stressztesztek eredményei alapján megfelelőnek tekinthető teljes szintjét. A P2G szintjének védelmet kell nyújtania a kedvezőtlen forgatókönyv szerinti potenciális TSCR sértés esetén. A P2G-LR szintjének védelmet kell nyújtania a kedvezőtlen forgatókönyv szerinti potenciális TSLRR sértés esetén. Amennyiben a felügyeleti stressztesztek mennyiségi eredményei arra utalnak, hogy az intézmény a kedvezőtlen stresszteszt-forgatókönyv szerint várhatóan nem fogja megsérteni a teljes SREP-tőkekövetelményt, az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem várnak el P2G-t. Hasonlóképpen, az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem várnak el P2G-LR-t, ha a kedvezőtlen stresszteszt-forgatókönyv szerint várhatóan nem fogják megsérteni a TSLRR-t.
425. Az illetékes hatóságoknak a vonatkozó felügyeleti stressztesztek kedvezőtlen forgatókönyvének futtatásával kapott eredmények alapján kell megállapítaniuk és rögzíteniük a P2G-t és a P2G-LR-t, ideértve az EBH által uniós szinten végrehajtott stresszteszteket, vagy más olyan releváns stresszteszteket, amelyek rendszerszinten, több tényezőss forgatókönyv-elemzést használva hajtottak végre legalább kétéves, előretekinthető időhorizonton (top-down vagy bottom-up megközelítés).
426. Az 1. kategóriába nem tartozó intézményekre és a határokon átnyúló tevékenységű csoportok leányvállalataira vonatkozó arányos megközelítés kialakítása alapján az illetékes hatóságok a P2G és P2G-LR rögzítéséhez és aktualizálásához a 421. bekezdés szerint figyelembe vehetik a felügyeleti stressztesztek egyszerűsített formáinak eredményeit (például felhasználva a felügyelet által előírt anchor forgatókönyveket, az érzékenységi elemzést, a kijelölt hatóságok által végzett top-down stresszteszteket, a konszolidált szintű stressztesztek portfóliószintű hatásait), a korábbi felügyeleti stressztesztek vagy az intézmények stressztesztjeinek eredményeit. A felügyeleti stressztesztek egyszerűsített formái egyedi alapon, nem pedig a rendszer egészére kiterjedő teszt részeként is elvégezhetők.
427. Az illetékes hatóságoknak a 2.2.4. szakaszban meghatározott minimális felügyeleti szerepvállalási modellnek megfelelően kell megállapítaniuk és rögzíteniük a P2G és a P2G-LR értékét. Ami azt illeti, a P2G-t legalább olyan gyakorisággal kell megállapítani és rögzíteni, amilyen gyakorisággal a SREP minimális felügyeleti szerepvállalási modelljének keretében elvégzik a tőkemegfelelési értékelést. Különösen a felügyeleti stressztesztek 426. bekezdésben említett egyszerűsített formái esetében nem várható el a SREP-nél nagyobb gyakoriság, kivéve, ha ezt az illetékes hatóság szükségesnek tartja.
428. Az előző bekezdés ellenére:
- a. az illetékes hatóságoknak minden alkalommal, amikor új felügyeleti stressztesztek eredményei állnak rendelkezésre, értékelniük kell, hogy a P2G és a P2G-LR meglévő

szintje továbbra is megfelelő-e, és szükség esetén felül kell vizsgálniuk a P2G és a P2G-LR szintjét;

- b. az illetékes hatóságok megtehetik, hogy a P2G és P2G-LR szintjét éves gyakoriság helyett csak kétévente állapítják meg, azon intézmények esetében is, amelyek tőkemegfelelését a SREP minimális felügyeleti szerepvállalási modell szerint évente kell értékelni (például a SREP 1. kategóriájába tartozó intézmények). A P2G megállapításának évét követő évben azonban az illetékes hatóságoknak az összes releváns információ alapján – beleértve a korábbi felügyeleti stresszteszt eredményeit, valamint a kiegészítő érzékenységi elemzést (azaz a felügyeleti stresszteszt egyszerűsített formáit) – értékelniük kell, hogy a P2G és a P2G-LR még mindig releváns-e, vagy aktualizálásra szorul-e.

429. Az illetékes hatóságok általában nem használhatják a P2G-t olyan kockázati szempontok fedezésére, amelyeket ezen iránymutatás 7.2. szakaszával összhangban a kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek kellene fedezniük. Hasonlóképpen, a P2G-LR nem fedezheti a túlzott tőkeáttétel kockázatának azon vonatkozásait, amelyeket ezen iránymutatás 7.3. szakaszával összhangban a kiegészítő szavatolótőke-követelmények fedeznek.

430. A P2G nagyságának megállapításakor az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy azt olyan szinten rögzítsék, amely legalább a stressz várható maximális hatásának fedezésére alkalmas, amelyet az elsődleges alapvető tőke (CET1) arányának a stressz legrosszabb évében bekövetkező változásai alapján kell kiszámítani (azaz figyelembe véve mind az elsődleges alapvető tőke, mind a TREA mozgását), figyelembe véve az alkalmazandó tőkekövetelmények szintjét és a 422. bekezdésben és a 432–436. bekezdésben ismertetett szempontokat. A P2G meghatározása céljából maximális stresszhatás alatt az elsődleges alapvető tőke kedvezőtlen forgatókönyv szerinti, a stressztesztelési időhorizontja alatti legalacsonyabb aránya és elsődleges alapvető tőke kiindulási időpontban fennálló tényleges aránya közötti különbséget kell érteni. A P2G-LR nagyságának megállapítása tekintetében a maximális stresszhatást a stressz szempontjából legrosszabb évben az alapvető tőkében (Tier 1) bekövetkező változások alapján kell kiszámítani, figyelembe véve a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó alkalmazandó tőkekövetelményeket. A P2G-LR meghatározása céljából a maximális stresszhatást a kedvezőtlen forgatókönyv szerinti, a stresszteszt időhorizontja alatti legalacsonyabb tőkeáttételi mutató és a kiindulási időpontban fennálló tényleges tőkeáttételi mutató közötti különbségként kell értelmezni.

431. Az illetékes hatóságoknak az egyes intézményekre jellemző P2G kiindulási pontját a maximális stresszhatásban tükröződő kockázatokat már fedező elemek beszámításával kell meghatározniuk. Az illetékes hatóságoknak a 435. bekezdésben meghatározottak szerint be kell számítaniuk a vonatkozó intézkedéseket, különösen a tőkefenntartási puffert. Ezen túlmenően a P2G és P2G-LR kiindulási pontjának rögzítésekor az illetékes hatóságok adott esetben maximális stresszhatást érintő egyéb kiigazításokat is figyelembe vehetnek, amelyek a mérlegre vonatkozó statikus feltevéshez vagy a stresszteszt és a kiindulási pont időpontja közötti eltérő időhorizonthoz kapcsolódnak.

432. A P2G és P2G-LR rögzítésekor az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy megfelelő összefüggés álljon fenn a P2G és a P2G-LR kiindulási pontja és a P2G és P2G-LR végső értéke között. E célból dönthetnek úgy, hogy a P2G és a P2G-LR kiindulási pontja szerint kategóriákba sorolják az intézményeket, a 425. bekezdésben ismertetett vonatkozó felügyeleti stressztesztek alapján vagy a 426. bekezdésben ismertetett egyéb megközelítések alapján. Ezután az illetékes hatóságok minden egyes kategóriához hozzárendelhetik a P2G, illetve P2G-LR valamilyen rögzített tartományát, majd a végső P2G- és P2G-LR-szintet a hozzárendelt kategória sávtartományán belül, vagy kivételesen – az intézményspecifikus megfontolások alapján – az adott kategóriához tartozó sávon kívül is rögzíthetik. Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy elkerüljék a sávok közötti hirtelen váltásokat, például a szomszédos sávok P2G vagy P2G-LR szintjei közötti részleges átfedés megengedésével, és biztosítaniuk kell, hogy az így kapott végső P2G és P2G-LR intézményspecifikus legyen.
433. A végső P2G és P2G-LR nagyságának megállapításakor az illetékes hatóságoknak adott esetben az alábbi tényezőket is figyelembe kell venniük:
- a. az az év, amikor a stressztesztekben használt forgatókönyvek kiindulópontjához és időhorizontjához képest a legnagyobb stresszhatás bekövetkezik;
 - b. egy megbízható intézményi stresszteszt eredménye, figyelembe véve a forgatókönyv konkrét meghatározásait és feltevéseit, különösen amennyiben ezeket az intézmény üzleti modellje és kockázati profilja szempontjából relevánsnak ítélik, vagy ha a belső forgatókönyvek szigorúbbak a felügyeleti forgatókönyveknél;
 - c. a stressztesztelés fordulónapját követően bekövetkező, az intézmények kockázati profiljára vagy tőkehelyzetére lényeges hatást gyakorló változások (például nemteljesítő hitelek értékesítése). E változások közé a következők tartozhatnak: a kockázati profil időközi változásai, beleértve az intézmények tevékenységének vagy mérlegének strukturális változásait;
 - d. az intézmény releváns vezetőségi kockázatmentesítő intézkedései, amelyeket a felügyeleti értékelést követően hitelesnek és nagymértékben bizonyosnak ítélnék;
 - e. a felügyeleti stressztesztelésnek az intézmény stratégiája, pénzügyi tervei és üzleti modellje szempontjából való relevanciájára vonatkozó információk és felügyeleti vélemények;
 - f. az intézménynek a kedvezőtlen forgatókönyvekkel szembeni tényleges érzékenységgel kapcsolatos aggályok;
 - g. a P2R-rel vagy a P2R-LR-rel való esetleges átfedések;

- h. az intézménynek az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁴⁰ 12. cikkének (3) bekezdésében meghatározott általános helyreállítási képessége, amennyiben az intézmény számítása kellően megbízhatónak és reálisnak tekinthető;
- i. az intézmény rendelkezésre álló szavatolótőkéjének minősége (összetétele), többek között a stressz szempontjából legrosszabb évben is; és
- j. az intézmény szerkezetátalakítás vagy szanálás alatt áll-e.

434. Az illetékes hatóságoknak a P2G a 433.b bekezdéssel összhangban történő megállapítása céljából meg kell vizsgálniuk, hogy a stresszforogatókönyvek mennyire fedezik a teljes SREP-tőkekövetelmény részét képező kiegészítő szavatolótőke-követelményekhez hozzájáruló összes lényeges kockázatot. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük különösképpen azt a ténytet, hogy a makrogazdasági visszaesés forogatókönyvei nem feltétlenül ragadnak meg teljeskörűen egyes kockázatot, például az üzletviteli kockázatot, a nyugdíjkockázatot vagy a hitelkoncentrációs kockázatot egyes elemeit (például az egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációs kockázatot), amelyek a vizsgált kedvezőtlen forogatókönyvekben felerősíthetik a potenciális veszteségeket.

435. Ezen túlmenően az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a meglévő kombinált pufferkövetelmények és más alkalmazandó intézkedések milyen mértékben fedezik már a stressztesztek által feltárt kockázatot. Az illetékes hatóságoknak a P2G-t be kell számítaniuk a tőkefenntartási pufferbe (CCB), mivel a P2G és a CCB jellegüket tekintve átfedésben vannak. Továbbá, jóllehet elvileg nem várható átfedés a P2G és az anticiklus tőkepuffer (CCyB) között, az illetékes hatóságoknak a P2G-t kivételes esetekben, eseti alapon a puffer által fedezett és a stressztesztekhez használt forogatókönyvek kialakításakor tényezőként figyelembe vett mögöttes kockázatok mérlegelése alapján be kell számítaniuk az anticiklus tőkepufferbe, a makroprudenciális hatósággal való egyeztetés után. Az illetékes hatóságok nem számíthatják be a P2G-t a rendszerkockázati tőkepufferekbe (a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és a rendszerszinten jelentős egyéb intézmények pufferei, valamint a rendszerkockázati tőkepufferek), mivel ezek célja az intézmény által a pénzügyi rendszerre jelentett kockázatok fedezése. Hasonlóképpen, az illetékes hatóságok nem számíthatják be a P2G-LR-t az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmények tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó pufferkövetelményébe sem.

436. Amennyiben az illetékes hatóságok P2G-t állapítanak meg, ezt az útmutatást a teljes tőkekövetelményhez (OCR) kell hozzáadniuk. Amennyiben az illetékes hatóságok P2G-LR-t állapítanak meg, ezt az útmutatást a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó teljes követelményhez (OLRR) kell hozzáadniuk. Az illetékes hatóságoknak az OCR-t és az OLRR-t két különálló

⁴⁰ A Bizottság (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek tartalmát meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről.

követelményhalmaznak kell tekinteniük. Következésképpen a rendelkezésre álló szavatolótőke egyidejűleg felhasználható a P2G és a P2G-LR teljesítésére is.

A P2G és a P2G-LR közlése és összetétele

437. A P2G vagy P2G-LR intézményekkel való közlésekor az illetékes hatóságoknak meg kell indokolniuk döntéseiket. Az indokolásnak intézményspecifikusnak kell lennie, és ki kell emelnie a P2G vagy a P2G-LR megállapításához használt módszertan fő elemeit.
438. Amennyiben P2G-t vagy P2G-LR-t határoznak meg vagy frissítenek, az illetékes hatóságoknak közölniük kell az intézménnyel ezek szintjét és a 442. bekezdéssel összhangban a létrehozásukra rendelkezésre álló vonatkozó határidőt. Az illetékes hatóságoknak azt is ki kell fejteniük, hogy milyen felügyeleti válaszingedményekkel kell számolni abban az esetben, ha nem teljesül a P2G vagy a P2G-LR.
439. Az illetékes hatóságoknak közölniük kell az intézményekkel, hogy a P2G-t a az elsődleges alapvető tőkébe tartozó elfogadható szavatolótőkéből, a P2G-LR-t pedig az alapvető tőkébe tartozó elfogadható szavatolótőkéből kell fedezni. Mind a P2G-t, mind a P2G-LR-t be kell építeni a tőketervezési és kockázatkezelési keretrendszerekbe, beleértve a kockázatvállalási hajlandósági keretet és a helyreállítási tervezést.
440. Az illetékes hatóságoknak azt is közölniük kell az intézményekkel, hogy a P2G céljára tartott szavatolótőke nem használható fel az OCR semelyik elemének teljesítésére, a P2G-LR pedig nem használható fel az OLRR semelyik elemének teljesítésére.
441. Az illetékes hatóságoknak közölniük kell továbbá az intézményekkel és adott esetben más illetékes hatóságokkal az összes alkalmazandó szavatolótőke-mutatót, amelyet a P2G befolyásol (elsődleges alapvető tőke, alapvető tőke és teljes szavatolótőke), valamint a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt is, amelyet a P2G-LR befolyásol.
442. A P2G és a P2G-LR létrehozására vonatkozó határidők rögzítésekor és az intézményekkel való közlésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük legalább a következőket:
- a. az intézmény átszervezés vagy szanálás alatt áll-e; és
 - b. az elsődleges alapvető tőkében denominált P2G-ből vagy P2G-LR-ből eredő, a tőkekövetelmények többi részét érintő potenciális következmények, valamint az intézmények azon képességét érintő potenciális következmények, hogy a kiegészítő alapvető tőkébe (AT1) és a járulékos tőkébe (T2) tartozó eszközöket bocsássonak ki.

7.7.2 Tőke tervezési és egyéb felügyeleti intézkedések a tőkemegfelelés stresszhelyzetekben való kezelésére

Tőke tervezés

443. Amikor a 7.7.1. szakaszban említett stressztesztok mennyiségi eredményei azt jelzik, hogy az adott stresszforogatókönyvek megvalósulása esetén az intézmény nem lesz képes teljesíteni az alkalmazandó tőkekövetelményeket, az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk az intézmény számára, hogy nyújtson be olyan hiteles tőketervet, amely kezeli annak kockázatát, hogy az intézmény nem felel meg az alkalmazandó tőkekövetelményeknek.
444. A tőketerv hitelességének megállapításához az illetékes hatóságnak adott esetben figyelembe kell vennie, hogy:
- a. a tőketerv a stresszteszt teljes feltételezett időhorizontját lefedi-e;
 - b. a tőketerv hiteles kockázatomérés-kezelési intézkedéseket irányoz-e elő, így például korlátozza-e az osztalékfizetéseket stb.;
 - c. az intézmény hajlandó és képes-e meghozni ezeket az intézkedéseket, hogy kezelje az alkalmazandó tőkekövetelmények megsértését a rendszerszintű stressztesztokban;
 - d. ezekre a kockázatomérés-kezelési intézkedésekre vonatkozik-e bármilyen jogi vagy jó hírnévvel kapcsolatos korlátozás, például korábban tett ellenkező értelmű vagy ütköző nyilvános bejelentések miatt (például az osztalékpolitikákra, üzleti tervekre és kockázatvállalási hajlandóságra vonatkozó bejelentések);
 - e. a kockázatomérés-kezelési intézkedések lehetővé teszik-e az intézmény számára, hogy megfelelő időn belül maradéktalanul megfeleljen az alkalmazandó tőkekövetelményeknek; valamint
 - f. a javasolt intézkedések nagy vonalakban összhangban vannak-e a makrogazdasági szempontokkal és az intézményt érintő ismert jövőbeli szabályozási változásokkal a feltételezett kedvezőtlen forgatókönyv alkalmazási körén és időkeretén belül;
 - g. a helyreállítási lehetőségek köre és ezeknek az intézmény helyreállítási tervében ismertetett elemzése.
445. A tőketervek értékelésekor az illetékes hatóságnak adott esetben – az intézménnyel folytatott tényleges párbeszédet követően – elő kell írnia az intézmény számára, hogy megfelelő módon módosítsa e terveket, ideértve a tervezett kockázatkezelési intézkedéseket is, vagy elő kell írnia az intézmény számára, hogy hozzon olyan további kockázatomérés-kezelési intézkedéseket, amelyek a forgatókönyvekre és az aktuális makrogazdasági feltételre tekintettel relevánssá válhatnak.

446. Az illetékes hatóságoknak el kell várniuk az intézményektől, hogy végrehajtsák a felülvizsgált tőketervet, beleértve az intézményre irányuló felügyeleti értékelés és az intézménnyel folytatott párbeszéd eredményein alapuló további változtatásokat is.

Kiegészítő felügyeleti intézkedések

447. Az illetékes hatóságoknak adott esetben mérlegelniük kell a 10. címben meghatározott kiegészítő felügyeleti intézkedések alkalmazását, biztosítva, hogy az intézmények stresszhelyzetekben megfelelő tőkével rendelkezzenek.

448. Amennyiben a stresszteszt eredményei azt jelzik, hogy az intézmény a kedvezőtlen forgatókönyv megvalósulása esetén a következő 12 hónapon belül valószínűleg meg fogja sérteni az alkalmazandó tőkekövetelményeket, az illetékes hatóságoknak ezeket információkat adott esetben a 2013/36/EU irányelv 102. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti lehetséges körülményként kell kezelniük. Ilyen esetekben az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésével összhangban megfelelő intézkedéseket kell alkalmazniuk, amelyek célja a szavatolótőke megfelelő szintjének biztosítása. Ha ezek az intézkedések a tőkéhez kapcsolódnak, az illetékes hatóságoknak különösen az alábbi, a 104. cikk (1) bekezdésének a) és f) pontjában meghatározott lehetőségek egyikét vagy mindegyikét kell mérlegelniük:

- a. annak előírása az intézmények számára egy névleges összeg formájában, hogy megfelelő összegű kiegészítő szavatolótőkét tartsanak, figyelembe véve a SREP értékelés eredményét;
- b. annak előírása az intézmények számára, hogy csökkentsék a tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázatokat.

7.8 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

449. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk véleményüket arról, hogy a meglévő szavatolótőke-források észszerű fedezetet biztosítanak-e azokra a kockázatokra, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. E véleményt a megállapítások összefoglalásában kell ismertetniük, amelyhez csatolni kell a 8. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló életképességi pontszámot.

8. táblázat – Felügyeleti szempontok a tőkemegfelelés pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	A tartott szavatolótőke mennyisége és összetétele kis mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény bőven teljesíteni tudja a P2G-t és a P2G-LR-t. • Az intézmény szavatolótőkéjének szintje jóval az OCR és az OLRR felett

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<p>van, és ez várhatóan a jövőben is így marad.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A stressztesztelés nem mutatta ki annak kockázatát, hogy egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés hatással lesz a szavatolótőkére vagy a tőkeáttételre. • Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása nem ütközik akadályba, vagy minden szervezet a felügyeleti követelményeket meghaladó tőkésítéssel rendelkezik. • Az intézmény elfogadható és megbízható tőketervvel rendelkezik, amely szükség esetén hatékonyan működik. • Nem áll fenn a túlzott tőkeáttétel lényeges kockázata/a túlzott tőkeáttétel kockázata nagyon alacsony.
2	<p>A tartott szavatolótőke mennyisége és összetétele közepes-alacsony kockázat jelent az intézmény életképességére nézve.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény számára nehézséget okoz a P2G vagy a P2G-LR teljesítése. Az ennek kezelésére szolgáló vezetői mérséklési intézkedések az értékelés szerint megbízhatóak. • Az intézmény közel áll ahhoz, hogy eltérjen néhány tőkepuffertől, de még egyértelműen a TSCR és a TSLRR felett van. • A stressztesztelés feltárta, hogy fennáll annak a kis mértékű kockázata, hogy egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés hatással lesz a szavatolótőkére vagy a tőkeáttételre, de az ilyen esetek kezelésére irányuló vezetőségi intézkedések megbízhatónak tűnnek. • Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása kis mértékben akadályba ütközik vagy ütközhet. • Az intézmény valószerű és hiteles tőketervvel rendelkezik, amely – jóllehet nem kockázatmentesen – szükség esetén hatékonyan működhet.

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szemponatok
		<ul style="list-style-type: none"> A túlzott tőkeáttétel kockázata alacsony.
3	A szavatolótőke mennyisége és összetétele közepes-nagy mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény nem teljesíti a P2G-t vagy a P2G-LR-t. A vezetőség mérséklési intézkedéseinek hitelességét illetően aggályok merülnek fel. Az intézmény felhasználja tőkepuffereinek egy részét. Amennyiben a helyzet romlik, az intézmény eltérhet a TSCR-től vagy a TSLRR-től. A stressztesztelés feltárta, hogy közepes kockázata áll fenn annak, hogy egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés hatással lesz a szavatolótőkére vagy a tőkeáttételre. Lehetséges, hogy a vezetőségi intézkedések ezt nem fogják tudni megbízhatóan kezelni. Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása akadályba ütközik. Az intézmény rendelkezik tőketervvel, de az valószínűleg nem hatásos. Fenáll a túlzott tőkeáttétel közepes mértékű kockázata.
4	A tartott szavatolótőke mennyisége és összetétele nagy mértékű kockázatot jelent az intézmény életképességére.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény nem teljesíti a P2G-t vagy a P2G-LR-t (vagy szándékosan nem határozott meg P2G-t vagy P2G-LR-t), és erre az előrelátható jövőben nem is lesz képes. A vezetőség e probléma kezelésére szolgáló mérséklési intézkedései az értékelés szerint nem megbízhatóak. Az intézmény közel áll a TSCR-től vagy a TSLRR-től való eltéréshez. A stressztesztelés megállapította, hogy az intézmény egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés esetén kis idővel annak bekövetkezését követően képtelen lesz eleget tenni a TSCR-nek vagy a TSLRR-nek. A vezetőségi intézkedések ezt nem fogják tudni megbízhatóan kezelni.

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<ul style="list-style-type: none">• Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása akadályba ütközik.• Az intézménynek nincs tőketerve, vagy ha van, az nyilvánvalóan nem megfelelő.• Fennáll a túlzott tőkeáttétel nagy mértékű kockázata.

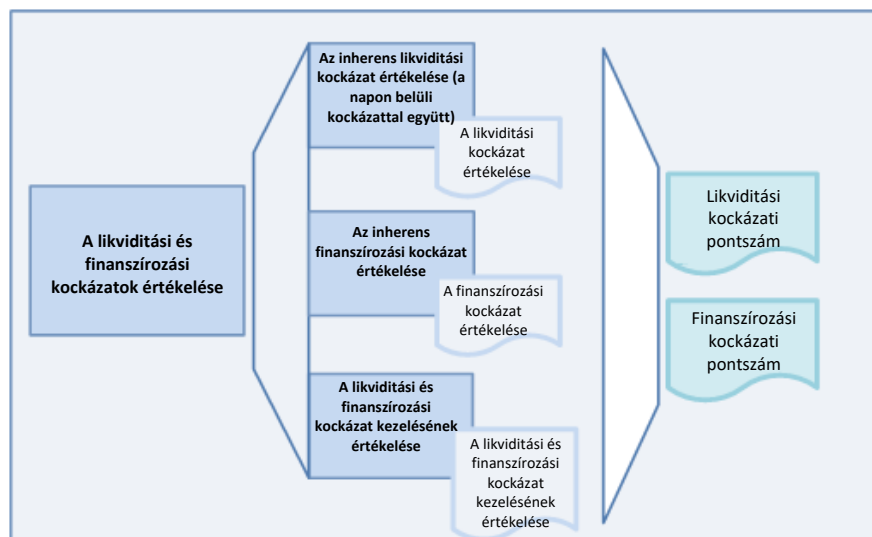
8. cím: Likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése

8.1 Általános szempontok

450. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell azokat a likviditási és finanszírozási kockázatokat, amelyeket az intézmény szempontjából lényegesként határoztak meg. Ennek a címnek a célja, hogy megadja az egyedi kockázatok, valamint a kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok értékelése során figyelembe veendő egységes módszereket. A cím nem a teljesség igényével íródott, és szabad teret ad az illetékes hatóságoknak olyan további szempontok figyelembe vételéhez, amelyek tapasztalataik és az intézmény sajátosságai alapján relevánsak.
451. Ez a cím közös eszközkészletet nyújt az illetékes hatóságok számára a likviditási és finanszírozási kockázatok értékeléséhez.
452. A módszertan három fő összetevőből áll:
- a. az inherens likviditási kockázat értékelése;
 - b. az inherens finanszírozási kockázat értékelése; valamint
 - c. a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének értékelése.
453. A likviditási és finanszírozási kockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az intézmény megfelel-e az uniós szabályozási minimumkövetelményeknek, az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben⁴¹ meghatározott likviditásfedezeti rátának (LCR) és az (EU) 575/2013 rendelet hatodik részének IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátának (NSFR). Ezek az iránymutatások azonban e minimumkövetelményeken túlra kiterjesztik az értékelés hatókörét, hogy lehetővé tegyék az illetékes hatóságok számára a kockázatokkal kapcsolatos átfogó vélemény kialakítását.
454. Az értékelési folyamatot a 2. ábra mutatja be.

⁴¹ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről.

2. ábra A likviditási és finanszírozási kockázatok értékelésének elemei

455. Az illetékes hatóságoknak mindhárom fenti összetevőt értékelniük kell az e címben meghatározott kritériumok alapján, hogy véleményt alkossanak az intézmény inherens likviditási és finanszírozási kockázatának szintjére, valamint a likviditási és finanszírozás kockázat intézmény általi kezelésének és az intézmény e célra szolgáló kontrollmechanizmusainak minőségére vonatkozóan. Mivel a likviditási kockázat és a finanszírozási kockázat, valamint ezek kezelése egymással összekapcsolódnak, és egymástól kölcsönösen függenek, a likviditási és finanszírozási kockázat kezelése és a kapcsolódó kontrollmechanizmusok értékelését tartalmazó szakasz megegyezik a két kockázat esetében.

456. A likviditási és finanszírozási kockázat SREP részeként történő értékelése során az illetékes hatóságok több információforrást is felhasználhatnak, köztük a következőket:

- a. az intézmény üzleti modellje elemzésének eredményei, főként azok, amelyek segíthetik a likviditási és finanszírozási kockázatok kulcsfontosságú forrásainak megismerését;
- b. a kulcsfontosságú mutatók monitorozásából származó információk;
- c. a felügyelet számára benyújtott jelentésekben, és főként az intézmény 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti likviditási és finanszírozási kockázati jelentésében foglalt információk;
- d. a különböző felügyeleti tevékenységek eredményei;
- e. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó illetékes hatóságoktól származó, a likviditási és finanszírozási pozícióra potenciálisan hatást gyakorló információk;

- f. az intézmény által biztosított információk, beleértve az ILAAP-ból származó információkat;
- g. belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből származó eredmények és megállapítások;
- h. az EBH által kiadott LCR és NSFR végrehajtási jelentésekben szereplő ajánlások, iránymutatások és útmutatások, valamint a makroprudenciális hatóságok vagy az ERKT által kiadott figyelmeztetések és ajánlások; és
- i. a hasonló üzleti modellt működtető egyéb intézményeknél (a hasonló intézményekből álló csoport) feltárt kockázatok.

457. Az e címben meghatározott módszerek és közös elemek végrehajtása során az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azokat a megfelelő mennyiségi mutatókat és egyéb mérőszámokat, amelyek felhasználhatók a kulcsfontosságú mutatók 3. címben meghatározott monitorozásához is.

458. Az egyes kockázatok értékelésének eredményét a megállapítások összefoglalásában kell ismertetni, amely megadja a fő kockázati tényezők magyarázatát, valamint a pontszámot, a következő szakaszokban kifejtettek szerint.

8.2 A likviditási kockázat értékelése

459. Az illetékes hatóságoknak a megfelelő időtávokra vonatkozóan (beleértve a napon belüli időszakokat is) értékelniük kell az intézmény rövid és középtávú likviditási kockázatát, biztosítva, hogy az intézmény megfelelő szintű likviditási pufferekkel rendelkezzen, normál körülmények között és stresszhelyzetben is. Az értékelés a következő elemeket tartalmazza:

- a. rövid és középtávú likviditási igények értékelése;
- b. napon belüli likviditási kockázat értékelése;
- c. a likviditási puffer és a kiegyenlítési képesség értékelése; valamint
- d. felügyeleti likviditási stressztesztelés.

460. A likviditási igények, pufferek és a kiegyenlítési képesség normál körülmények közötti értékelésekor az illetékes hatóságoknak az elemzést a felügyeleti adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standardban⁴² meghatározott és bevezetett kiegészítő monitorozási mérőszámokkal kapcsolatos adatszolgáltatási sablonok adataival kell alátámasztaniuk. Az illetékes hatóságok a napon belüli likviditási kockázat tekintetében kevésbé részletes értékelést

⁴² A Bizottság (EU) 2021/451 végrehajtási rendelete.

és stressztesztelést is végezhetnek, amennyiben ezt e kockázatforrások lényegességének alacsonyabb foka indokolja, különösen a 3. és a 4. kategóriába tartozó intézmények esetében.

Rövid és középtávú likviditási igények értékelése

461. Az illetékes hatóságoknak az intézmény rövid és középtávú likviditási igényeit normál körülmények esetén és stresszhelyzetben (sokkok esetén) is értékelniük kell. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény stresszhelyzeti likviditási igényei különböző időpontokban, így 30 napon belül, 30 nap és 3 hónap között, valamint 3–12 hónapon túl, és különösen a súlyos, de valószínű stresszhelyzetek által az intézmény likviditási igényeire (nettó készpénzkiáramlására) gyakorolt hatás, az idioszinkratikus, az egész piacra kiterjedő és kombinált sokk fedezése céljából; valamint
- b. a likviditási igények mérete, helye és pénzneme, és – amennyiben az intézménynek több lényeges pénznemben működik – a sokkok által az egyes pénznemekre gyakorolt hatások külön-külön, a devizaátválthatósági kockázat figyelembevétele érdekében.

462. Az illetékes hatóságoknak a rövid távú likviditási kockázat értékelését legalább az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott likviditásfedezeti ráta (LCR) elemzésével alá kell támasztaniuk, különös tekintettel a következőkre:

- a. az intézmény helyesen jelenti-e LCR-pozícióját; valamint
- b. az LCR megfelelően határozza-e meg az intézmény likviditási igényeit.

463. A sokkok által az intézmény likviditási szükségleteire gyakorolt hatás értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény likviditási kockázatának minden lényeges forrását. Az illetékes hatóságoknak az adott esettől függően főként következőket kell figyelembe venniük:

- a. annak a lehetősége, hogy valamely alkalmazandó uniós szabályozási követelmény nem határozná meg megfelelően az intézmény likviditási szükségleteit a követelményhez használt típusú stresszforogatókönyv esetén, többek között amennyiben a lejáratok rövidebbek 30 napnál;
- b. a nem lakossági partnerekkel kapcsolatban a mérlegben szereplő tételek és finanszírozási koncentrációk vonatkozásában fellépő kockázatok, figyelembe véve az intézmény által a hírnevének/franchise-ának megőrzése érdekében meghozható intézkedéseket;
- c. függő pénzáramlásokból/mérlegen kívüli tételekből (például hitelkereteből, letéti felhívásokból) és tevékenységekből (például a konszolidációba be nem vont különleges célú gazdasági egységek szerződéses kötelezettségeken felüli likviditási

támogatásából) eredő kockázatok, figyelembe véve az intézmény által a hírnevének/franchise-ának megőrzése érdekében meghozható intézkedéseket;

- d. a beáramlások és kiáramlások, bruttó és nettó alapon egyaránt: amennyiben nagyon magasak beáramlások és kiáramlások, az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk arra a kockázatra, amelynek az intézmény akkor van kitéve, ha a beáramlások nem érkeznek meg a várt időben, akkor is, ha a nettó kiáramlási kockázat korlátozott;
- e. a lakossági partnerekkel kapcsolatban felmerülő kockázatok, figyelembe véve az intézmény által a hírnevének/franchise-ának megőrzése érdekében meghozható intézkedéseket. az illetékes hatóságoknak e célból az (EU) 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 24. és 25. cikkében meghatározott, a lakossági betétek különböző kockázati csoportokba sorolására szolgáló módszert kell felhasználniuk; valamint
- f. annak a kockázata, hogy a közép- és hosszú távú finanszírozási profilban fennálló túlzott kockázatok kedvezőtlenül befolyásolhatják a partnereknek a rövid távú likviditási pozíció szempontjából releváns viselkedését; valamint
- g. a vagyonkezelői betétekkel kapcsolatban felmerülő kockázatok⁴³.

A napon belüli likviditási kockázat értékelése

464. Az illetékes hatóságoknak egy kiválasztott időhorizontra vonatkozóan értékelniük kell az intézmény napon belüli likviditási kockázattal szembeni kitettségét, beleértve a likvid eszközök napon belüli rendelkezésre állását is, tekintettel a nem várt napon belüli kiáramlások és a beáramlások elmaradásának kiszámíthatatlanságára. Az illetékes hatóságok figyelembe vehetik e kockázatforrás potenciálisan kisebb mértékű lényegességét, különösen a 3. és 4. kategóriába tartozó intézmények esetében. Minden más intézmény esetében, ahol ezt a kockázatforrást lényegesnek tartják, az értékelésnek tartalmaznia kell legalább a normál körülmények között, valamint a pénzügyi vagy működési stresszhelyzetben (például informatikai hiba, a pénzeszközök átutalását érintő jogi korlátozások, a levelező banki szolgáltatásokhoz és/vagy az intézmény számára jelentős devizák, áruk vagy eszközök elszámolási szolgáltatásaihoz való hozzáférés felfüggesztése/megszűnése) rendelkezésre álló vagy elérhető napon belüli likviditás értékelését.

465. Azon joghatóságok esetében, ahol a napon belüli kockázatra vonatkozó adatszolgáltatás még nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságoknak az intézmény napon belüli likviditási kockázatra vonatkozó saját elemzésére kell hagyatkozniuk.

⁴³ A bevált gyakorlatok a következő EBH-jelentésben érhetők el: A likviditásfedezeti ráta EU-ban való végrehajtásának nyomon követése – második jelentés (EBA/REP/2021/07).

A likviditási puffer és a kiegyenlítési képesség értékelése

466. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény likviditási puffere és kiegyenlítési képessége képes-e kielégíteni az intézmény likviditási szükségleteit, egy hónapon belül, valamint különböző időtávokon, potenciálisan legfeljebb egyéves időtávon is, beleértve az egynapos időszakot is. Az értékelésnek a következőket kell figyelembe vennie:

- a. a közvetlenül elérhető likviditási pufferek vagy az intézmény túlélési periódusai különböző stresszforatókönyvek esetén;
- b. az intézmény számára a vonatkozó stresszforatókönyv teljes időszaka alatt rendelkezésre álló teljes kiegyenlítési képesség;
- c. az intézmény likviditási szükségleteinek értékelése során vizsgált különböző stresszforatókönyvek jellemzői (úgy mint súlyosság és időtartam), valamint időszakok;
- d. azoknak az eszközöknek az összege, amelyek likvid tétele a vonatkozó időtávok alatt szükségessé válhat;
- e. az aktuális likviditási puffer és kiegyenlítési képesség, beleértve a likvid eszközök minőségét, összhangban van-e az intézmény likviditási kockázat-vállalási hajlandóságával; valamint
- f. a likvid eszközök osztályozása és minősége, az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ⁴⁴ (az LCR-ről szóló felhatalmazáson alapuló rendelet) meghatározottak szerint.

467. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény képes-e a likvid eszközeit kellő időben monetizálni a likviditási szükségletének a stresszidőszakban történő kielégítése céljából. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény rendszeres jelleggel teszteli-e a piachoz való hozzáférését értékesítések vagy repoügyletek segítségével;
- b. léteznek-e olyan magas koncentrációk, amelyek a likviditási puffer és a kiegyenlítési képesség túlbecslésének kockázatát jelenthetik;
- c. a pufferben foglalt eszközök tehermentesek-e (az EBH terhelt és tehermentes eszközök nyilvánosságra hozataláról szóló iránymutatásaiban ⁴⁵ foglalt

⁴⁴ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1–36. o.)

⁴⁵ Iránymutatások a megterhelt és a meg nem terhelt eszközöket érintő információk nyilvánosságra hozataláról (EBA/GL/2014/03).

meghatározás szerint), a releváns munkavállalók ellenőrzése alatt állnak-e, és könnyen elérhetőek-e a likviditáskezelési funkció számára;

- d. a likvid eszközök pénznemei összhangban vannak-e a likviditási szükségletek pénznemek szerinti megoszlásával;
- e. amennyiben az intézmény likvid eszközöket kölcsönzött, ezeket vissza kell-e szolgáltatnia a rövid távú likviditást érintő stresszidőszak alatt, ami azt jelentené, hogy ezek már nem állnának az intézmény rendelkezésére, hogy lebonyolíthassa a stressz alatti kiáramlásait, figyelembe véve az ügylet nettó hatását; valamint
- f. a folyósítási kötelezettséggel járó likviditási keretek valószínű értéke, ha az illetékes hatóságok azt állapítják meg, hogy ezek a keretek bizonyos mértékben beszámíthatók a kiegyenlítési képességbe.

A likviditásra irányuló felügyeleti stressztesztelés

468. Az illetékes hatóságoknak saját maguk által meghatározott és futtatott likviditási stressztesztet kell felhasználniuk a rövid és középtávú likviditási kockázat értékelésére szolgáló független eszközként, a következő célok érdekében:

- a. a különböző időtávokon és különféle stresszforgatókönyvekben felmerülő likviditási kockázatok azonosítása. A stresszforgatókönyveket a 30 napos likviditásfedezeti rátára vonatkozó stresszfeltevésekhez kell kötni, de az illetékes hatóságok kiterjeszthetik az értékelés körét a 30 napon belüli, valamint a 30 napon túli kockázatok megvizsgálásával, valamint a likviditásfedezeti rátára vonatkozó feltevések annak érdekében történő módosításával, hogy a mutató által nem kellő mértékben lefedett kockázatokat is figyelembe vegyék;
- b. információk biztosítása a likviditási kockázattal kapcsolatban kialakított saját álláspontjukhoz, az intézmény belső stressztesztjeiből származó információkon felül;
- c. a likviditási kockázat speciális területeinek azonosítása és számszerűsítése; valamint
- d. információk biztosítása az intézményt érintő általános likviditási kockázatra vonatkozó véleményükhöz, amely lehetővé teszi számukra az intézmények viszonylagos kockázatának összehasonlítását. Ennek minimálisan egy olyan stressztesztet kell magában foglalnia, amely kombinálja az intézményspecifikus és az egész piacra kiterjedő stresszt.

469. Az illetékes hatóságok értékelhetik a likviditásfedezeti követelménynek az 575/2013/EU rendelet 412. cikke (3) bekezdésének és 414. cikkének alkalmazását követően, enyhe stresszforgatókönyvek alatt bekövetkező lehetséges változását és érzékenységét, a likviditásra

irányuló felügyeleti vagy intézményspecifikus stressztesztelés révén értékelhetik. Az ezen értékeléshez használt forgatókönyveknek jellemzően kevésbé súlyosnak kell lenniük (például csak az egész piacra kiterjedő stressz), mint az intézmény túlélőképességének tesztelésére használt forgatókönyveknek (az egész piacra kiterjedő és rendszerszintű stressz), és ebből adódóan olyan helyzeteket tükröznek, amelyekben az intézmények várhatóan nem használják fel minimális likviditási pufferüket. A 3. és 4. kategóriába tartozó intézmények likviditási stressztesztjének elvégzésekor az illetékes hatóságok a többi intézményhez képest kevesebb forgatókönyvet és kevésbé részletes elemzést is alkalmazhatnak.

8.3 Inherens finanszírozási kockázat értékelése

470. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény finanszírozási kockázatát, valamint azt, hogy a közép- és hosszú lejáratú eszközök és mérlegen kívüli tételek normál és stresszhelyzeti körülmények között egyaránt megfelelően teljesíthetők-e különféle stabil forrásellátottságot biztosító instrumentumokkal. Az értékelés a következő elemeket tartalmazza:

- a. az intézmény finanszírozási profiljának értékelése;
- b. a finanszírozási profil stabilitását veszélyeztető kockázatok értékelése;
- c. a piachoz való tényleges hozzáférés értékelése; valamint
- d. a finanszírozási kockázatban az intézmény finanszírozási terve alapján várhatóan bekövetkező változás értékelése.

Az intézmény finanszírozási profiljának értékelése

471. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy mennyire megfelelő az intézmény finanszírozási profilja az üzleti modelljéhez, stratégiájához és kockázatvállalási hajlandóságához viszonyítva, beleértve mind a közép-, mind a hosszú távú szerződéses és viselkedésbeli eltéréseket. Konkrétabban a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény közép- és hosszú lejáratú eszközei és mérlegen kívüli tételei az 575/2013/EU rendelet 413. cikke szerint megfelelően teljesíthetők-e különféle stabil forrásellátottságot biztosító instrumentumokkal, és hogy a releváns időhorizonton belüli tényleges eltérések az intézmény konkrét üzleti modelljéhez képest elfogadható határokon belül vannak-e;
- b. az illetékes hatóságnak az intézmény kívánt finanszírozási profiljáról alkotott véleményének tükrében az intézmény tényleges finanszírozási profilja elmarad-e a kívánt profiltól;
- c. a finanszírozást nyújtók magatartási jellemzőit befolyásoló (helyi) szabályozói és szerződéses tényezők (például a klíringre, hitelezői feltőkésítésre, betétbiztosítási

rendszerekre stb. vonatkozó szabályok, mivel ezek befolyásolhatják a finanszírozást nyújtók magatartását), különösen akkor, ha lényeges változások következnek be vagy különbségek állnak fenn azon joghatóságok között, amelyekben az intézmény működik; valamint

- d. a lejáratok átalakítása bizonyos szintű eltérésekhez vezethet, de ezeknek kezelhető és kontrollálható határokon belül kell mozogniuk, hogy meg lehessen akadályozni az üzleti modell stresszidőszakok vagy a piaci körülmények változása esetén történő összeomlását.
- e. amennyiben rendelkezésre állnak, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságtól kapott kiegészítő információk a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségéről, valamint az intézmény pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatkezelési rendszerének azon lehetséges hiányosságairól, amelyek növelhetik a finanszírozási kockázatot.

472. Az illetékes hatóságoknak az intézmény finanszírozási profiljának értékelését alá kell támasztaniuk legalább az (EU) 575/2013 rendelet hatodik részének IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR) elemzésével, különös tekintettel a következőkre:

- a. az intézmény megfelelő jelentést készít-e NSFR-pozíciójáról; valamint
- b. az NSFR megfelelően határozza-e meg az intézmény stabil forrásellátottsági igényeit.

473. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény finanszírozási profiljából származó esetleges hiányosságok, mint például az elfogadható korlátokat túllépő lejárat különbségek, a finanszírozási források túlzott koncentrációja, az eszközök túlzott terheltsége, vagy a hosszú távú eszközök nem megfelelő vagy instabil finanszírozása az intézmény finanszírozási költségeinek elfogadhatatlan növekedéséhez vezethet-e. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. a magasabb kamatlábak mellett megújított finanszírozás kockázata, amennyiben az intézmény nagymértékben függ adott finanszírozási forrásoktól, az intézmény finanszírozási szükségletei növekednek, vagy a finanszírozási források kockázatosabbnak ítélik az intézmény profilját, különösen ha nem valószínű, hogy ezeket a magasabb költségeket automatikusan az ügyfelekre hárítják; valamint
- b. az eszközteljesítés szintjének az elfogadható limitek fölé emelkedése csökkenti-e a fedezetlen finanszírozáshoz való hozzáférést és növeli-e annak árát.

A finanszírozási profil stabilitását veszélyeztető kockázatok értékelése

474. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a tényezőket, amelyek csökkenthetik a finanszírozási profil stabilitását az eszközök, a mérlegen kívüli tételek és a kötelezettségek típusa és jellemzői tekintetében. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. annak lehetősége, hogy az alkalmazandó uniós szabályozási követelmények normál vagy stresszforгатókönyvek esetén – beleértve az egyévesnél hosszabb időhorizontokat is – nem azonosítják megfelelően az intézmény finanszírozási profiljának stabilitását;
- b. az a tény, hogy egyes meghatározott eszközosztályok jelentősebbek lesznek az intézmény és/vagy a rendszer szempontjából, mint mások;
- c. adott esetben a különböző jelentős pénznemekben denominált eszközök és források strukturális lejárat eltérései, összesített formában is, és hogy a strukturális lejárat eltéréseket átfedő devizanem-eltérések milyen módon befolyásolják a finanszírozási profil stabilitását veszélyeztető teljes kockázatot; valamint
- d. a strukturális finanszírozásra vonatkozó megfelelő (az intézmény üzleti modelljének megfelelő) mérőszámok. A strukturális finanszírozás mérőszámai közé tartozhat a hitel/betét arány, az ügyfélfinanszírozási hiány és a viselkedés szerint kiigazított lejárat tábla;
- e. olyan finanszírozási jellemzők, amelyek prudenciális szempontból megnövekedett pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat és aggályokat jelezhetnek (például a nem rezidens betétektől való függés, különösen a(z) Európai Bizottság által azonosított) magas kockázatú joghatóságokból származó betétektől való függés, az üzleti modellnek nem megfelelő külföldi könyvelési helyszínekkel rendelkező betétektől való függés, valamint a terméktípussal vagy az intézmény üzleti modelljével össze nem egyeztethető, a versenytársakhoz képest szokatlan kamatlábrögzítések). Amennyiben ilyen jellemzőket azonosítanak, az illetékes hatóságoknak kapcsolatba kell lépniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatósággal, hogy megszerezzék a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat kezelésére szolgáló rendszerre vonatkozó értékelésüket, és megállapítsák a finanszírozási kockázatra gyakorolt hatást⁴⁶.

475. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a finanszírozási profil fenntarthatóságát veszélyeztető, a finanszírozási források koncentrációjából eredő kockázatot. Az adott esettől függően a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. különböző területeken megjelenő koncentrációk, beleértve főként a következőket: a felhasznált finanszírozási instrumentumok típusa, egyedi finanszírozási piacok,

⁴⁶ A pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos együttműködésről szóló EBH-iránymutatásokkal (EBA/GL/2021/15) összhangban..

egyedüli vagy kapcsolt partnerek és egyéb koncentrációs kockázatok, amelyek a jövőben hatással lehetnek a finanszírozáshoz való hozzáférésre (a hosszú távú finanszírozási profil szempontjából releváns piacokra és instrumentumokra helyezve a hangsúlyt, és figyelembe véve, hogy a rövid távú likviditási profilban jelentkező koncentrációs kockázatról kialakított véleményük releváns lehet); valamint

- b. annak a kockázata, hogy az eszközterheltség kedvezőtlenül befolyásolhatja a piac igényét az intézmény fedezetlen adósságpapírai iránt (azon piac(ok) sajátos jellemzőivel összefüggésben, amelye(ke)n az intézmény működik, valamint az intézmény üzleti modelljével összefüggésben). Az értékelés során figyelembe veendő tényezők a következőket foglalhatják magukban:

- a terhelt és/vagy kölcsönzött eszközök teljes összege a mérleggel összehasonlítva;
- a szabad eszközök (tehermentes, de megterhelhető eszközök) rendelkezésre állása, főként a teljes fedezetlen nem lakossági finanszírozás viszonylatában;
- a túlfedezet szintje a tőkealaphoz viszonyítva; a túlfedezet azt fejezi ki, hogy a fedezett finanszírozás megszerzéséhez felhasznált eszközök értéke milyen mértékben haladja meg a megszerzett finanszírozás névleges összegét (például ha 120 euró értékű eszközt használnak fel 100 euró értékű fedezett finanszírozáshoz, a túlfedezet 20 euró); valamint
- a túlfedezeti szint betétbiztosítási rendszert érintő következményei az intézmény csődje esetén.

A tényleges piaci hozzáférés értékelése

476. Az illetékes hatóságoknak tisztában kell lenniük az intézmény tényleges piaci hozzáféréseivel, valamint a piaci hozzáférést fenyegető aktuális és jövőbeli kockázatokkal. Az adott esettől függően a következők tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. a tudomásukra jutott bármilyen információk, beleértve a magától az intézménytől származó információkat is, amelyek arra utalnak, hogy az intézmény magas keresletet támaszt bizonyos, az intézmény számára fontos piacokon vagy partnereknél (beleértve a központi bankokat), az e piacok/partnerek kapacitásához viszonyítva;
- b. az adósságpapírok kibocsátásában bekövetkező bármilyen jelentős vagy váratlan változás, amelyről az illetékes hatóságok az egyes jelentős piacokon (beleértve a jelentős devizanemeket) tudomást szereznek; megjegyzendő, hogy az illetékes hatóságok elvárják az intézményektől, hogy tájékoztassák őket az ilyen

változásokról. Azt is értékelniük kell, hogy az ilyen változások az intézmény stratégiai döntéseiből erednek-e, vagy inkább a csökkent piaci hozzáférés jelei;

- c. annak a kockázata, hogy az intézményről szóló hírek negatívan befolyásolhatják a piacot (érzékelés/bizalom), és ez által a piaci hozzáférést. E hírek lehetnek akár olyan hírek, amelyek még nem ismertek a piac számára, akár olyan hírek, amelyekről a piac már tudomást szerzett; valamint
- d. arra utaló jelek, hogy a rövid távú likviditási kockázatok (például ha a rövid távú likviditási kockázatot magasnak ítélik meg) csökkenthetik az intézmény főbb finanszírozási piacaihoz való hozzáférését.

A finanszírozási kockázatban az intézmény finanszírozási terve alapján várhatóan bekövetkező változás értékelése

477. Az illetékes hatóságoknak az intézmény finanszírozási terve alapján értékelniük kell a finanszírozási kockázat várható változását. Az értékelésnek a következő szempontokat kell figyelembe vennie:

- a. az intézmény finanszírozási terve teljes körű végrehajtása esetén milyen hatással lesz az intézmény finanszírozási kockázataira, szem előtt tartva, hogy a finanszírozási terv végrehajtása növelheti vagy csökkentheti a finanszírozási profilban rejlő kockázatokat; valamint
- b. a terv megvalósíthatóságáról alkotott felügyeleti vélemény.

8.4 A likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének értékelése

478. Az intézmény likviditási és finanszírozási kockázati profiljának átfogó megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmény likviditási és finanszírozási kockázatát meghatározó irányítási és kockázatkezelési keretet. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. a likviditási kockázati stratégia és a likviditási kockázat-vállalási hajlandóság;
- b. szervezeti keret, politikák és eljárások;
- c. a kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, monitorozása és jelentése;
- d. az intézmény likviditásspecifikus stressztesztelése;
- e. a likviditási kockázat kezelésére szolgáló belsőkontroll-keretrendszer;
- f. az intézmény likviditási vészhelyzeti tervei; valamint
- g. az intézmény finanszírozási tervei.

A likviditási kockázati stratégia és a likviditásikockázat-vállalási hajlandóság

479. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelően határozza-e meg és kommunikálja-e likviditási kockázati stratégiáját és likviditásikockázat-vállalási hajlandóságát. Ehhez a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a likviditási kockázati stratégiát és a likviditásikockázat-vállalási hajlandóságot a vezető testület kialakította, jóváhagyta és aktualizálja-e;
- b. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a likviditási kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé;
- c. a likviditási stratégiát és likviditásikockázat-vállalási hajlandóságot egyértelműen meghatározták, megfelelően dokumentálják, és hatékonyan megvalósítják és kommunikálják-e minden érintett munkavállaló felé;
- d. a likviditásikockázat-vállalási hajlandóság megfelelő-e az intézmény számára, figyelembe véve az üzleti modelljét, általános kockázati toleranciáját, a pénzügyi rendszerben betöltött szerepét, pénzügyi helyzetét és finanszírozási képességét; valamint
- e. az intézmény likviditási kockázati stratégiája és likviditásikockázat-vállalási kerete megfelelően beépül-e az általános kockázatvállalási hajlandósági keretbe.

Szervezeti keret, politikák és eljárások

480. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő intézkedésekkel a likviditási és finanszírozási kockázat irányítására és kezelésére. Ezen értékeléshez az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló irányítást és politikákat, és ezeket rendszeresen megvitatja és felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló politikák és eljárások kialakításáért és végrehajtásáért;
- c. a felső vezetés biztosítja-e a vezető testület döntéseinek monitorozását;
- d. a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló keret belső koherenciával bír-e, és biztosítja-e, hogy az ILAAP átfogó legyen, és megfelelően beépüljön az intézmény szélesebb körű kockázatkezelési folyamatába;
- e. a politikák és eljárások megfelelőek-e az intézmény számára, figyelembe véve annak likviditásikockázat-vállalási hajlandóságát; valamint

- f. a politikákat és eljárásokat megfelelően meghatározzák, formalizálják és hatékonyan kommunikálják-e az egész intézményben.

481. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelését, mérését és kontrollját ellátó funkciók megfelelő szervezeti keretével, amely elegendő emberi és technikai erőforrással rendelkezik e funkciók kidolgozásához és végrehajtásához, valamint a szükséges nyomkövetési feladatok elvégzéséhez. Ehhez a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a likviditási kockázat ellenőrzésére és monitorozására szolgáló rendszereket és folyamatokat független kontrollfunkciók ellenőrzik-e;
- b. a kockázatkezelési, -mérési és kontrollfunkciók az egész intézményre vonatkozóan (beleértve a fióktelepeket) lefedik-e a likviditási kockázatot, gondolva különösen azokra a területekre, ahol sor kerülhet likviditási kockázat vállalására, mérséklésére vagy monitorozására;
- c. az intézmény rendelkezik-e olyan, likviditási és finanszírozási politikával kapcsolatos dokumentumokkal, amelyek alkalmasak arra, hogy előmozdítsák az intézmény munkavállalóinak prudens viselkedését (többek között a betétek gyűjtése kapcsán is), és lehetővé teszik a kontrollfunkciók hatékony működését; valamint
- d. az intézmény megfelelő, írásba foglalt belső politikákkal és eljárásokkal rendelkezik-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére, illetve megfelelő-e az intézmény likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló kerete.

482. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy mennyire megfelelő az intézmény által a jelentős finanszírozási piacaihoz való hozzáférés fenntartásával kapcsolatban követett megközelítés. Ehhez a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény által a piacokon való folyamatos jelenlét fenntartása céljából alkalmazott megközelítés (a piaci hozzáférés tesztelése); egyedi kisméretű intézmények vagy speciális üzleti modellek esetében a piaci hozzáférés tesztelése nem feltétlenül releváns;
- b. az intézmény által a finanszírozást nyújtó felekkel való erős kapcsolat kialakítása érdekében alkalmazott megközelítés, amely a nehezebb piaci hozzáférés kockázatának csökkentésére szolgál; valamint
- c. bármilyen bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az intézmény folyamatosan hozzá fog férni a piachoz a stresszidőszakokban is (jóllehet a hozzáférés ezekben az időszakokban költségesebb lehet az intézmény számára).

Kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, monitorozása és jelentése

483. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel és informatikai rendszerekkel a likviditási és finanszírozási kockázat azonosítására és mérésére, az intézmény méretével, összetettségével, kockázatvállalási hajlandóságával és kockázatvállalási képességével összhangban. Ehhez a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény megfelelő módszereket alkalmazott-e, hogy megfelelő időtávokra előrevetítse pénzáramlásait, normális üzletmenetet és stresszhelyzeteket feltételezve, következetesen alkalmazva e módszereket az összes lényeges kockázati tényezőre vonatkozóan;
- b. az intézmény megfelelő, rendszeresen felülvizsgált kulcsfontosságú feltevéseket és módszereket használ-e a különböző, a mérlegben szereplő és a mérlegen kívüli tételekből eredő kockázatok (hitel-, piaci stb. kockázat) közötti kölcsönhatás felismerésére;
- c. adott esetben minden lényeges jogalanyt, fióktelepet és leányvállalatot figyelembe vettek-e abban a joghatóságban, ahol az intézmény működést folytat; valamint
- d. az intézmény tisztában van-e azzal, hogy mennyiben tud hozzáférni a pénzügyi instrumentumokhoz, bárhol is tartja azokat, figyelembe véve az ilyen eszközök használatára vonatkozó bármilyen jogi, szabályozási és működési korlátozásokat, beleértve például az eszközök terheltségéből adódó, különböző időtávokon jelentkező hozzáférhetetlenségét.

484. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény megfelelő adatszolgáltatási kerettel rendelkezik-e a likviditási és finanszírozási kockázatra vonatkozóan. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény rendelkezik-e a felső vezetés által jóváhagyott adatszolgáltatási kritériumokkal, amelyek meghatározzák a likviditási és finanszírozási kockázatra vonatkozó jelentéstétel körét, módját és gyakoriságát, és a jelentések készítéséért felelős személyt;
- b. a likviditási és finanszírozási kockázat kezelését támogató információs rendszerek, vezetőségi tájékoztatás és belső információáramlások minősége és megfelelősége, és hogy az intézmény által használt adatok és információk érthetőek-e a célközönség számára, pontosak és használhatóak-e (azaz időszerűek, nem túl összetettek-e, a megfelelő körön belül mozognak-e stb.); valamint
- c. a likviditási kockázattal kapcsolatos átfogó és könnyen elérhető információkat tartalmazó jelentéseket és dokumentumokat rendszeresen benyújtják-e a

megfelelő címzetteknek (például a vezető testületnek, a felső vezetésnek vagy egy eszköz-forrás bizottságnak).

485. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük a napon belüli likviditási kockázat mérésére szolgáló folyamat megfelelőségét, főként az olyan intézmények esetében, amelyek fizetési, elszámolási és klíringrendszerekben vesznek részt. Ehhez a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény megfelelően monitorozza és kontrollálja-e a pénzáramlásokat és a rendelkezésre álló likvid forrásokat a napon belüli követelményeknek és a pénzáramlások napon belüli előfordulására vonatkozó előrejelzéseknek való megfelelés érdekében; valamint
- b. az intézmény megfelelő stressztesztelést hajt-e végre a napon belüli műveletekre vonatkozóan (ahol az intézménynek a fentiekhez hasonló forgatókönyveket kell megvizsgálnia).

486. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő mutatókkal a likviditási és finanszírozási pozícióra vonatkozóan, amelyek megfelelőek az üzleti modell, valamint az intézmény jellege, mérete és összetettsége szempontjából. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. a mutatók megfelelően tükrözik-e az intézmény likviditási kockázati profilját, így például a következőket:
 - a likviditási pufferben foglalt likvid eszközök diverzifikáltságának mértéke a likvid eszközök különböző kategóriái között, illetve a likvid eszközök ugyanazon kategóriáján belül, valamint bármely más releváns diverzifikációs tényező, mint például a kibocsátók, partnerek típusai vagy a kibocsátók és partnerek földrajzi elhelyezkedése;
 - a likvid eszközök devizaneme és a nettó likviditáskiáramlás devizanemek szerinti megoszlása közötti összhang mértéke;
- b. a mutatók megfelelően lefedik-e a likviditási kockázat fő szempontjait, amelyek többek között a következők hirtelen kilengésének potenciális kockázatához kapcsolódnak:
 - a kiáramlások lejárat koncentrációja, figyelembe véve a kötelezettségek esetleges idő előtti lehívását is, különösen rövid és középtávon;
 - a központi banki támogatási programok;

- c. a mutatók megfelelő módon lefedik-e az intézmény kulcsfontosságú strukturális finanszírozási sebezhetőségeit, adott esetben a következő szempontok figyelembe vételével:
- milyen mértékben függ az intézmény egyetlen piactól vagy szélsőségesen kis számú piactól/partnertől;
 - a finanszírozási források stabilitása, és a magatartást befolyásoló tényezők;
 - a különböző pénznemekben folytatott tevékenységek koncentrációja, nevezetesen a rendelkezésre álló stabil forrásellátottság pénzneme és a szükséges stabil forrásellátottság pénznemek szerinti megoszlása közötti összhang mértéke;
 - az egyes hitelezők – többek között a központi bankok – által nyújtott finanszírozás koncentrációja rövid, közép- és hosszú távon;
 - a lejáratok és lejáratok rések főbb hosszabb távú koncentrációi; valamint
- d. a mutatókat megfelelően dokumentálják-e, időszakosan felülvizsgálják-e, felhasználják-e az intézmény kockázatvállalási hajlandóságának meghatározásához, azok részei-e a vezetői jelentéstételnek, és felhasználják-e őket a működési limitek meghatározásához.

Az intézmény likviditásspecifikus stressztesztelése

487. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény az átfogó stressztesztelési programja keretében végzett-e megfelelő, likviditásspecifikus stressztesztelést *az intézmények stresszteszteléséről szóló EBA iránymutatásokkal* összhangban, annak érdekében, hogy megismerje a kockázati kitettséget, valamint a likvid eszközeinek mennyiségi és kvalitatív megfelelőségét érintő kedvezőtlen események hatásait, továbbá annak meghatározása céljából, hogy az intézmény likviditási eszközei elegendőek-e a különböző stresszforgatókönyvek során jelentkező kockázatok fedezésére és/vagy a kontrollt, irányítást érintő vagy egyéb hiányosságokban rejlő kockázatok kezelésére. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy az intézmény stressztesztelési kerete megfelel-e az alábbi célokra:

- a. az intézmény túlélési horizontjának meghatározása a meglévő likviditási puffere és stabil forrásellátottsága alapján, valamint figyelembe véve az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát egy súlyos, de valószínű likviditási stresszidőszak alatt;
- b. a stresszforgatókönyvek által az egész csoportra vonatkozó konszolidált likviditási pozícióira, valamint az egyes szervezetekre és üzletágakra gyakorolt hatás elemzése; valamint

- c. a kockázatok potenciális felmerülési helyeinek megismerése, függetlenül a szervezeti felépítéstől és a likviditáskockázat-kezelés központosításának mértékétől.

488. Az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy szükséges-e további tesztek elvégzése az olyan szervezetekre és/vagy likviditási alcsoportokra vonatkozóan, amelyek jelentős likviditási kockázatoknak vannak kitéve. Ezeknek a teszteknek figyelembe kell venniük a forgatókönyvek különböző időtávokon, többek között napon belül jelentkező következményeit.

489. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmény bemutassa a stresszforogatókönyvek különböző típusainak modellezett hatását, valamint több érzékenységi tesztet ismertessen (az arányosság elve alapján). Különös figyelmet kell fordítani a stresszforogatókönyvek kialakításának, valamint az ezek által szimulált különféle sokkoknak az értékelésére, figyelembe véve, hogy a kialakítás során az intézmény nemcsak múltbeli időszakokat vesz figyelembe, hanem szakértői véleményen alapuló hipotéziseket is felhasznál. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell, hogy figyelembe veszik-e legalább a következő forgatókönyveket:

- a. rövid távú és meghosszabbított;
- b. intézményspecifikus és minden piacra kiterjedő (egyidejűleg több piacon megjelenő); valamint
- c. az i. és az ii. kombinációja.

490. Az illetékes hatóságoknak az intézmény stressztesztelési keretének értékelésekor fontos szempontként meg kell vizsgálniuk a hipotetikus stresszforogatókönyv(ek) által az intézmény pénzáramlásaira, valamint kiegyenlítési képességére és túlélési horizontjára gyakorolt hatás modellezését, és meg kell vizsgálniuk, hogy a modellezés tükrözi-e a gazdasági stressz által az intézmény eszközeire, valamint be- és kiáramlásaira gyakorolt különböző hatásokat.

491. Az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy az intézmény konzervatív megközelítést alkalmaz-e a stressztesztelés alapjául szolgáló feltételezések meghatározásakor. A forgatókönyv típusától és súlyosságától függően az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük néhány feltételezés, különösen az alábbiakra vonatkozó feltevések megfelelőségét:

- a. a lakossági finanszírozás kifutása;
- b. a fedezett és fedezetlen nem lakossági finanszírozás csökkenése;
- c. a finanszírozási piacok közötti korreláció és a különböző piacok diverzifikációja;
- d. további függő mérlegen kívüli kitétségek;
- e. finanszírozási futamidők (például ahol a finanszírozást nyújtó vételi opciókkal rendelkezik);

- f. az intézmény hitelminősítésének romlása által gyakorolt esetleges hatás;
- g. devizakonvertibilitás és a külföldi tőzsdépiacokhoz és a megfelelő bankszámlákhoz való hozzáférés;
- h. a likviditás szervezetek, ágazatok és országok közötti átadásának képessége;
- i. a mérleg jövőbeli növekedésére vonatkozó becslések; valamint
- j. a hírnévkockázatokból adódóan az intézménnyel szemben támasztott azon implicit követelmény, hogy megújítson eszközöket, valamint egyéb formájú likviditási támogatást nyújtson vagy tartson fenn.

492. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény likviditásspecifikus stressztesztelésre szolgáló kockázatkezelési kerete megfelelő-e, és megfelelően beépül-e az átfogó kockázatkezelési stratégiába. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. a stressztesztek köre és gyakorisága megfelel-e az intézmény jellegének és összetettségének, a likviditási kockázati kitétségeinek és a pénzügyi rendszerben betöltött viszonylagos jelentőségének;
- b. a stressztesztek eredményeit beépítik-e az intézmény likviditással és finanszírozással kapcsolatos stratégiai tervezési folyamatába, és felhasználják-e ezeket az eredményeket a likviditáskezelés hatékonyságának növelésére válsághelyzet esetén, többek között az intézmény likviditási vészhelyzeti és helyreállítási tervében;
- c. az intézmény megfelelő eljárásokkal rendelkezik-e, hogy azonosítsa a stressztesztek elvégzéséhez alkalmas kockázati tényezőket, figyelembe véve minden lényeges sebezhető pontot, amelyek ronthatják az adott intézmény likviditási pozícióját;
- d. a feltételezéseket és a forgatókönyveket megfelelő gyakorisággal felülvizsgálják és aktualizálják-e; valamint
- e. amennyiben egy csoport likviditáskezelését értékelik, az intézmény megfelelő figyelmet fordít-e a likviditás csoporton belüli átadásának útjában álló lehetséges akadályokra.

A likviditási kockázat belsőkontroll-keretrendszere

493. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény erős és átfogó belső limit- és kontrollkerettel, valamint megbízható biztosítékokkal rendelkezik-e likviditási kockázatának a kockázatvállalási hajlandóságával összhangban történő mérséklése vagy korlátozása céljából. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a limit- és kontrollkeret megfelel-e az intézmény összetettségének, méretének és üzleti modelljének, és tükrözi-e a likviditási kockázat különböző lényeges mozgatórugóit, úgymint lejárat eltérések, devizanem-eltérések, származékos ügyletek, biztosítékkezelés, mérlegen kívüli tételek és napon belüli likviditási kockázat;
- b. az intézmény rendelkezik-e olyan korlátokkal, amelyek az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 8. cikkének (6) bekezdésével összhangban biztosítják, hogy a likvid eszközök devizaneme összhangban álljon a nettó likviditáskiáramlás devizanemenkénti megoszlásával;
- c. az intézmény megfelelő limiteket és monitorozási rendszereket alkalmaz-e, amelyek összhangban vannak a likviditási kockázat-vállalási hajlandóságával, és felhasználják a likviditási stressztesztek eredményeit;
- d. a kockázati limiteket az intézmény illetékes testületei rendszeresen felülvizsgálják, és egyértelműen kommunikálják-e minden releváns üzletág felé;
- e. a likviditási kockázati limitek elfogadásának és felülvizsgálatának módjára vonatkozó eljárások egyértelműek és átláthatóak-e;
- f. az egyes likviditási kockázati limitek monitorozásának, valamint a limitektől való eltérések kezelésének módjára vonatkozó eljárások egyértelműek és átláthatóak-e (beleértve az egyértelmű eskalációs és jelentéstétel eljárásokat); valamint
- g. a limitek és kontrollintézkedések kerete segítséget nyújt-e az intézménynek, hogy biztosítsa a diverzifikált finanszírozási struktúra, valamint az elegendő és hozzáférhető likvid eszköz rendelkezésre állását.

494. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő transzferárazási rendszert valósított-e meg a likviditási kockázat kontrolljára szolgáló keret részeként. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény transzferárazási rendszere lefed-e minden lényeges üzleti tevékenységet;
- b. az intézmény transzferárazási rendszere kiterjed-e minden releváns likviditási költségre, előnyre és kockázatra;
- c. a fentiek révén létrejövő mechanizmus lehetővé teszi-e a vezetés számára, hogy megfelelő ösztönző eszközöket biztosítson a likviditási kockázat kezelésére;
- d. a transzferárazási módszertant és annak kalibrálását megfelelően felülvizsgálják és aktualizálják-e, tekintve az intézmény méretét és összetettségét;

- e. a transzferárazási rendszert és annak módszertanát közlik-e az érintett munkavállalókkal; valamint
- f. további tényezőként, az intézmény banki transzferárazási (FTP) módszertan belső árazási keretbe történő beépítésére vonatkozó politikáját felhasználják-e az ügyfelekkel lebonyolított ügyletek értékeléséhez és az ezen ügyletekkel kapcsolatos döntések meghozatalához (ez magában foglalja a mérleg mindkét oldalát, azaz a hitelnyújtást és a betétek gyűjtését).

495. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény megfelelő kontrollmechanizmusokkal rendelkezik-e a likvid eszközök pufferére vonatkozóan. A következőket kell figyelembe venniük:

- a. a kontrollkeretrendszer lefedi-e a likvideszköz-puffer kellő időben történő monitorozását, beleértve az eszközök minőségét, az eszközöknek az őket a likviditási kockázatok fedezésére felhasználó csoportbeli szervezet számára történő közvetlen rendelkezésre állását, valamint az eszközök kellő időben történő készpénzre váltása előtt álló bármely akadályokat; valamint
- b. az intézmény rendelkezik-e a 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban koncentrációs limitekkel a likviditási puffert alkotó likvid eszközök különböző osztályai közötti és ugyanazon osztályain belüli (partnerek, kibocsátótípusok vagy e kibocsátók és partnerek földrajzi helye szerint) koncentrációra vonatkozóan; és
- c. az intézmény megfelelő politikát alakított-e ki az olyan piaci körülmények monitorozására, amelyek befolyásolhatják azt a képességét, hogy gyorsan adjon el eszközöket a piacon vagy gyors értékpapír-visszavásárlási megállapodásokat kössön.

Likviditási vészhelyzeti tervek

496. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény likviditási vészhelyzeti terve megfelelően meghatározza-e az intézmény önfinanszírozó képességét fenyegető lehetséges súlyos zavarokra történő reagálásra szolgáló politikákat, eljárásokat és cselekvési terveket. Figyelembe kell venniük a likviditási vészhelyzeti tervben szereplő készenléti finanszírozási intézkedések tartalmát és hatókörét, így különösen a következő tényezőket:

- a. a likviditási vészhelyzeti terv megfelelően indokolja-e az aktiválására és fenntartására szolgáló irányítási intézkedéseket;
- b. a likviditási vészhelyzeti terv megfelelően tükrözi-e az intézmény likviditásspecifikus és szélesebb körű kockázati profilját;

- c. az intézmény rendelkezik-e a likviditással kapcsolatos korai figyelmeztetések biztosítására szolgáló mutatókkal, így például a helyreállítási terv indikátorairól szóló EBH-iránymutatásban likviditási mutatóként meghatározott mutatókkal, amelyek lehetővé tehetik az intézmény számára a romló piaci körülmények kellő időben történő azonosítását és a szükséges intézkedések gyors meghatározását;
- d. a likviditási vészhelyzeti terv világosan leírja-e, hogy az LCR likviditási puffert úgy alakították ki, hogy azt stresszhelyzet esetén felhasználják, akkor is, ha ez 100% alatti LCR-értékekhez vezet, beleértve azt is, hogy a likviditási kockázat stresszhelyzetben történő elvárt kezelésének része, hogy sor kerüljön a felső vezetés utólagos tájékoztatására, ha eléri a megállapított alacsonyabb LCR-értékeket. A likviditási vészhelyzeti tervnek egyértelműen tükröznie kell és le kell írnia, hogy stresszhelyzetben hogyan kell kezelni a likviditási kockázatot a megcélzott LCR-szintek lehető legjobb megközelítése érdekében.
- e. a likviditási vészhelyzeti terv egyértelműen megad-e minden lényeges (potenciális) finanszírozás forrást, beleértve a különböző likviditási források számára rendelkezésre álló becsült összegeket és az általuk biztosított pénzeszegek megszerzéséhez szükséges becsült időt;
- f. az intézkedések összhangban vannak-e az intézmény átfogó kockázati stratégiájával és likviditási kockázat-vállalási hajlandóságával; valamint
- g. a központi banki finanszírozásnak az intézmény likviditási vészhelyzeti tervében betöltött szerepével kapcsolatos feltételezések megfelelősége. Az illetékes hatóságok által figyelembe vehető tényezők magukban foglalhatják az intézmény következőkről kialakított álláspontját:
 - a központi bankok hitelezési programjaihoz kapcsolódó lehetséges alternatív finanszírozási források jelenlegi és jövőbeli hozzáférhetősége;
 - a hitelezési eszközök típusai, az elfogadható biztosíték, valamint a központi bankok pénzeszközeihez való hozzáféréssel kapcsolatos eljárások;
 - azok a körülmények, amelyek között központi banki finanszírozásra lehet szükség, az igényelt összeg, valamint az az időszak, amelynek során a központi banki finanszírozást valószínűleg igényelnék.

497. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a likviditási vészhelyzeti tervben rögzített intézkedések megvalósíthatóak-e azon stresszforogatókönyvek vonatkozásában, amelyekben ezeknek az intézkedéseknek végrehajtását tervezik. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény likviditással kapcsolatos stressztesztjei, likviditási vészhelyzeti terve, valamint a likviditásra vonatkozó korai figyelmeztetéseket biztosító mutatói közötti következetesség és kölcsönhatás szintje;
- b. a likviditási vészhelyzeti tervben meghatározott intézkedések valószínűleg lehetővé teszik-e az intézmény számára, hogy megfelelő módon tudjon reagálni a súlyos likviditási stressz lehetséges forgatókönyveire, beleértve az intézményspecifikus és a piacra kiterjedő stresszhelyzeteket, valamint az ezek közötti lehetséges kölcsönhatást; valamint
- c. a likviditási vészhelyzeti tervben meghatározott intézkedések prudensnek minősülnek-e a stresszkörülmények közötti likviditásképzési kapacitás, valamint az intézkedések megtételéhez szükséges idő szempontjából, figyelembe véve a működési követelményeket, például a biztosíték központi banknak történő nyújtását.

498. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük az intézmény irányítási keretének megfelelőségét a likviditási vészhelyzeti terve vonatkozásában. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. az eskalációs és prioritációs eljárások megfelelősége, amelyek részletesen meghatározzák, hogy mikor és hogyan lehet és kell az egyes intézkedéseket végrehajtani;
- b. az intézmény megfelelő politikákkal és eljárásokkal rendelkezik-e az intézményen belüli és külső felekkel folytatott kommunikációval kapcsolatban; valamint
- c. a likviditási vészhelyzeti terv és az intézmény üzletmenet-folytonossági tervei közötti összhang mértéke.

Finanszírozási tervek

499. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy a finanszírozási terv megvalósítható és megfelelő-e az intézmény jellegéhez, méretéhez és összetettségéhez, jelenlegi és tervbe vett tevékenységeihez, valamint likviditási és finanszírozási profiljához képest. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. a finanszírozási terv megbízható-e abból a szempontból, hogy képes támogatni a tervbe vett üzleti tevékenységeket kedvezőtlen forgatókönyvek bekövetkezése esetén;
- b. az intézmény finanszírozási profiljában a finanszírozási terv végrehajtásából eredően várható változások, és hogy ez megfelelő-e az intézmény tevékenységei és üzleti modellje szempontjából;

- c. a finanszírozási terv támogatja-e az intézmény finanszírozási profiljának bármilyen szükséges vagy kívánatos javítását;
- d. az intézmények által saját joghatóságukban tervezett piaci tevékenységekkel (ezekben bekövetkező változásokkal) kapcsolatos saját álláspontjuk összesített szinten, és hogy ez mit jelent az egyes finanszírozási tervek megvalósíthatósága szempontjából;
- e. a finanszírozási terv
 - beépül-e az intézmény átfogó stratégiai tervébe;
 - összhangban van-e az üzleti modellel; valamint
 - összhangban van-e az intézmény likviditásikockázat-vállalási hajlandóságával;

500. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok a következőket is figyelembe vehetik:

- a. az intézmény megfelelő módon elemzi-e a finanszírozási tervet és tisztában van-e annak megfelelőségével, figyelembe véve az intézmény aktuális likviditási és finanszírozási pozícióit és ezek előrevetített alakulását. Ennek részeként az illetékes hatóságok figyelembe vehetik, hogy az intézmény felső vezetése meg tudja-e indokolni, hogy a finanszírozási terv miért megvalósítható, és meg tudja-e határozni a terv gyenge pontjait;
- b. az intézmény annak meghatározására vonatkozó politikája, hogy melyek az intézmény számára jelentős finanszírozási dimenziók és piacok (és hogy ez megfelelő-e);
- c. az intézmény által egy másik finanszírozási profilra való (szükséges vagy kívánatos) áttérésre előirányzott időtáv, szem előtt tartva, hogy kockázatot jelenthet, ha a végső fázis felé haladva az áttérés túl gyors vagy túl lassú; valamint
- d. a finanszírozási terv tartalmaz-e különböző stratégiákat és egyértelmű irányítási eljárásokat a stratégia változásainak kellő időben történő végrehajtására.

501. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény finanszírozási tervét megfelelően végrehajtják-e. Az illetékes hatóságoknak legalább a következőket figyelembe kell venniük:

- a. a finanszírozási tervet megfelelően dokumentálják-e, és megfelelően kommunikálják-e minden érintett munkavállaló felé; és
- b. a finanszírozási terv beépül-e az intézmény mindennapi műveleteibe, így különösen a finanszírozással kapcsolatos döntéshozatali folyamatba.

502. Ezen túlmenően, az illetékes hatóságok figyelembe vehetik, hogy az intézmény képes-e egyeztetni a finanszírozási tervet az illetékes hatóságok számára a finanszírozási terv sablonjában biztosított adatokkal.

503. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény által a finanszírozási terv végrehajtásának monitorozására használt eljárások minőségét, valamint azt, hogy az intézmény képes-e a tervtől való eltérésekre kellő időben reagálni. Ezen értékeléshez az illetékes hatóságoknak a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. a finanszírozási terv végrehajtásának aktuális állapotára vonatkozó, a (felső)vezetés számára biztosított információk minősége;
- b. a finanszírozási terv tartalmaz-e alternatív tartalékintézkedéseket, amelyeket a piaci körülmények változása esetén kell végrehajtani; valamint
- c. az intézmény finanszírozási terv rendszeres felülvizsgálatával és aktualizálásával kapcsolatos politikája és gyakorlata arra az esetre, ha az előteremtett tényleges finanszírozás összege jelentősen eltér a finanszírozási tervtől.

8.5 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

504. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény finanszírozási és likviditási kockázatáról. Ezt a véleményt a megállapítások összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 9. és 10. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is.

9. táblázat: Felügyeleti szempontok a likviditási kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> • Az eltérésekből (például a futamidők, pénznemek stb. között) eredő kockázat lényegtelen/nagyon alacsony. • A likviditási puffer mérete és összetétele megfelelő. • A likviditási kockázat egyéb tényezőinek szintje (például hírnévkockázat, a likviditás csoporton belüli átadására való képtelenség stb.) nem lényeges/nagyon alacsony 	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény likviditási kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. • A likviditási kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> • Az eltérések (például a futamidők, pénznemek stb. között) alacsony-közepes kockázatot vonnak maguk után. • A likviditási puffer méretéből és összetételéből adódó kockázat alacsony-közepes. • A likviditási kockázat egyéb tényezőinek szintje (például hírnévkockázat, a likviditás csoporton belüli átadására való képtelenség stb.) alacsony-közepes. 	<p>kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A likviditási kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. • A likviditási kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretrendszer észszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az eltérésekből (például a futamidők, pénznemek stb. között) eredő kockázat közepes-magas. • A likviditási puffer méretéből és összetételéből adódó kockázat közepes-magas. • A likviditási kockázat egyéb tényezőinek szintje (például hírnévkockázat, a likviditás csoporton belüli átadására való képtelenség stb.) közepes-magas. 	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény likviditási kockázati politikája és stratégiája, valamint általános stratégiája és kockázatvállalási hajlandósága között nincs teljes összhang. • A likviditási kockázatra vonatkozó szervezeti keret nem különíti el kellőképpen a kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók felelősségi köreit és feladatait.
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az eltérésekből (például a futamidők, pénznemek stb. között) eredő kockázat magas. • A likviditási puffer méretéből és összetételéből adódó kockázat magas. • A likviditási kockázat egyéb tényezőinek szintje (például hírnévkockázat, a likviditás csoporton belüli átadására való képtelenség stb.) magas. 	<ul style="list-style-type: none"> • A likviditási kockázatok mérését, nyomon követését és jelentését nem végzik megfelelő pontossággal és gyakorisággal. • A likviditási kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretrendszer

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelést és kontrollmechanizmusokat érintő szempontok
			nincsenek összhangban az intézmény kockázatkezelési stratégiájával vagy kockázatvállalási hajlandóságával.

10. táblázat: Felügyeleti szempontok a finanszírozási kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Az inherens kockázattal kapcsolatos szempontok	A megfelelő kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok szempontjai
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény finanszírozási profiljából vagy annak fenntarthatóságából származó kockázat nem lényeges/nagyon alacsony. A finanszírozás stabilitásából fakadó kockázat nem lényeges. A finanszírozási kockázat egyéb mozgatórugói (például hírnévkockázat, finanszírozási piacokhoz való hozzáférés stb.) nem lényegesek/nagyon kis mértékűek. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény finanszírozási kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A finanszírozási kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és kontrollfunkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. A finanszírozási kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény finanszírozási profiljából és annak fenntarthatóságából eredő kockázat alacsony-közepes. A finanszírozás stabilitásából fakadó kockázat alacsony-közepes. A finanszírozási kockázat egyéb mozgatórugói (például hírnévkockázat, finanszírozási piacokhoz való hozzáférés stb.) kis-közepes mértékűek. 	<ul style="list-style-type: none"> A finanszírozási kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretrendszer észszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.

3	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata közepes-magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény finanszírozási profiljából és annak fenntarthatóságából eredő kockázat közepes-magas. • A finanszírozás stabilitásából fakadó kockázat közepes-magas. • A finanszírozási kockázat egyéb mozgatórugói (például hírnévkockázat, finanszírozási piacokhoz való hozzáférés stb.) közepes-nagy mértékűek. 	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény finanszírozási kockázati politikája és stratégiája, valamint általános stratégiája és kockázatvállalási hajlandósága között nincs teljes összhang. • A finanszírozási kockázatra vonatkozó szervezeti keret nem különíti el kellőképpen a kockázatvállalókat, illetve az irányítási és kontrollfunkciók felelősségi köreit és feladatait.
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény finanszírozási profiljából és annak fenntarthatóságából eredő kockázat magas. • A finanszírozás stabilitásából fakadó kockázat magas. • A finanszírozási kockázat egyéb mozgatórugói (például hírnévkockázat, finanszírozási piacokhoz való hozzáférés stb.) nagy mértékűek. 	<ul style="list-style-type: none"> • A finanszírozási kockázatok mérését, nyomon követését és jelentését nem végzik megfelelő pontossággal és gyakorisággal. • A finanszírozási kockázatra vonatkozó belső limitek és kontrollkeretrendszer nincsenek összhangban az intézmény kockázatkezelési stratégiájával vagy kockázatvállalási hajlandóságával.

9. cím: SREP-likviditásértékelés

9.1 Általános szempontok

505. A SREP-likviditásértékelés segítségével az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény likviditása és stabil forrásellátottsága elegendő fedezetet biztosít-e a 8. cím szerint értékelt likviditási és finanszírozási kockázatra. Az illetékes hatóságoknak a SREP-likviditásértékelés révén azt is meg kell határozniuk, hogy szükséges-e egyedi likviditási követelmények meghatározása azoknak a likviditási és finanszírozási kockázatoknak a fedezése céljából, amelyek érintik vagy érinthetik az intézményt.
506. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmény likviditási puffereit, kiegyenlítési képességét és finanszírozási profilját, illetve belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárását (ILAAP), valamint a likviditási és finanszírozási kockázat mérésére és kezelésére szolgáló intézkedéseket, politikákat, folyamatokat és mechanizmusokat, amelyek az intézmény életképességének kulcsfontosságú meghatározó tényezői. A vizsgálat eredményeit össze kell foglalni, és a jelen cím végén meghatározott szempontokon alapuló pontszámként is ki kell fejezni.
507. Az ILAAP eredményeinek adott esetben információval kell szolgálniuk az illetékes hatóságok számára a likviditásmegfeleléssel kapcsolatos következtetés levonásához.
508. Az illetékes hatóságoknak a SREP-likviditásértékelést a következő lépésekben kell elvégezniük:
- a likviditás átfogó értékelése;
 - annak megállapítása, hogy szükség van-e egyedi likviditási intézkedésekre;
 - a lehetséges egyedi likviditási követelmények számszerűsítése – referenciaérték-számítások;
 - egyedi likviditási követelmények megfogalmazása; valamint
 - a likviditási pontszám meghatározása.

9.2 A likviditás átfogó értékelése

509. Annak felmérése érdekében, hogy az intézmény likviditása elegendő fedezetet biztosít-e a likviditási és finanszírozási kockázatra, az illetékes hatóságoknak a következő információforrásokat kell felhasználniuk:
- az intézmény belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárása;

- b. a likviditási kockázat értékelésének eredményei;
- c. a finanszírozási kockázat értékelésének eredményei;
- d. a referenciaértékekre irányuló felügyeleti számítások eredményei; valamint
- e. egyéb releváns inputok (amelyek helyszíni vizsgálatokból, hasonló intézményekből álló csoportok elemzéséből, stressztesztelésből stb. származnak).

510. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárásának megbízhatóságát, beleértve az intézmény által a likviditási és finanszírozási kockázat mérésére használt mérőszámokat.

511. Az intézmény ILAAP-keretének értékelése során – beleértve adott esetben a belső likviditási követelmények kiszámítására szolgáló belső módszereket – az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ILAAP-számítások megfelelnek-e az alábbi követelményeknek:

- a. megbízhatóság: az alkalmazott számítások/módszerek megfelelő módon lefedik-e azokat a kockázatokat, amelyek kezelésére szolgálnak; valamint
- b. érthetőség: az ILAAP számítások alapvető összetevőinek lebontása és összefoglalása egyértelmű-e.

512. Az intézmény likviditásmegfelelésének értékelése céljából az illetékes hatóságoknak a likviditási kockázatra és a finanszírozási kockázatra vonatkozó értékelésüket kombinálva is alkalmazniuk kell, így különösen figyelembe kell venniük a következőkre vonatkozó megállapításokat:

- a. az LCR tekintetében az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben, illetve az NSFR tekintetében az 575/2013/EU rendeletben meghatározott likviditási követelmények által nem lefedett kockázatok, beleértve a napon belüli likviditási kockázatot és a 30 napon túli likviditási kockázatot, valamint az 1 éven túli finanszírozási kockázatot;
- b. az intézmény által nem megfelelően lefedett és mért kockázatok, amelyek a kiáramlások alulbecslésére, a beáramlások túlbecslésére, a puffereszközök vagy a kiegyenlítési képesség likviditási értékének túlbecslésére vezethetők vissza, vagy abból erednek, hogy a likviditási eszközök operatív szempontból nem állnak rendelkezésre (nem értékesíthető eszközök, terhelt eszközök stb.);
- c. a kiegyenlítési képesség és/vagy finanszírozás partner és/vagy termék/típus szerinti egyedi koncentrációi;
- d. rövid, közép- és hosszú távú finanszírozási rések meghatározott lejáratú csoportokban;

- e. a különböző pénznemeknél jelentkező finanszírozási rések megfelelő fedezete;
- f. hirtelen kilengések; valamint
- g. a felügyeleti likviditási stressztesztek egyéb releváns eredményei.

513. Az illetékes hatóságoknak ezt az átfogó értékelést egy likviditási pontszámban kell kifejezniük, amelynek tükröznie kell az illetékes hatóságok álláspontját az intézmény életképességét fenyegető kockázatokról, amelyek a likviditási és finanszírozási kockázatokból eredhetnek.

9.3 Egyedi likviditási követelmények szükségességének meghatározása

514. A felügyeleti megítélésük alapján, és az intézménnyel folytatott párbeszédet követően az illetékes hatóságoknak el kell dönteniük, hogy szükséges-e egyedi felügyeleti likviditási követelmények meghatározása az intézmény számára, figyelembe véve a következőket:

- a. az intézmény üzleti modellje és stratégiája, és ezek felügyeleti értékelése;
- b. az intézmény belső likviditásmegfelelőség-értékelési eljárása által szolgáltatott információk; valamint
- c. a likviditási és finanszírozási kockázat felügyeleti értékelése, beleértve az inherens likviditási kockázat, az inherens finanszírozási kockázat, valamint a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének és kontrolljának értékelését, szem előtt tartva, hogy a feltárt kockázatok és sebezhető pontok tovább súlyosbíthatják egymást.

515. Amennyiben az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy egyedi likviditási követelményeket kell meghatározni a likviditási és finanszírozási aggályok eloszlása érdekében, el kell dönteniük, hogy a jelen címben meghatározott mennyiségi követelményeket és/vagy a 10. címben meghatározott kvalitatív követelményeket alkalmazzák.

516. A strukturális, hosszú távú felügyeleti követelmények meghatározásakor az illetékes hatóságoknak fontolóra kell venniük, hogy szükség van-e további rövid/középtávú követelményekre, ami átmeneti megoldás lehet a fennálló kockázatok mérséklésére, amíg a strukturális követelmények el nem érik a kívánt hatást.

517. Ha az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy magas annak a kockázata, hogy az intézmény finanszírozási költsége elfogadhatatlan mértékben fog növekedni, mérlegelniük kell bizonyos intézkedéseket, például kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározását (a 7. címben meghatározottak szerint) az eredménykimutatásra gyakorolt megnövekedett hatás kiegyenlítése érdekében, ha az intézmény nem tudja áthárítani a megnövekedett költségeket az ügyfeleire, vagy a finanszírozási struktúra módosítását írhatják elő a finanszírozási költség-kockázat mérséklése céljából.

9.4 Egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározása

518. Az illetékes hatóságoknak felügyeleti likviditási referenciaértékeket kell kidolgozniuk, és ezeket kvantitatív eszközként kell alkalmazniuk annak értékeléséhez, hogy az intézmény által tartott likviditás megbízható fedezetet biztosít-e a likviditási és finanszírozási kockázatra. Ezeket úgy kell felhasználni, hogy prudens, egységes, átlátható és összehasonlítható referenciaértékként szolgáljanak, amelyek segítségével kiszámíthatók és összehasonlíthatók az intézményekre vonatkozó egyedi mennyiségi likviditási követelmények.
519. A felügyeleti likviditási referenciaértékek kidolgozása során az illetékes hatóságoknak a következő szempontokat kell figyelembe venniük:
- a referenciaértékeknek prudensnek, egységesnek és átláthatónak kell lenniük;
 - a referenciaértékeket a likviditási és finanszírozási kockázat felügyeleti értékelésének, valamint a felügyeleti likviditási stressztesztnek a felhasználásával kell kidolgozni; a felügyeleti likviditási stressztesztelésnek a referenciaérték alapvető részét kell képeznie;
 - a referenciaértékeknek összehasonlítható eredményeket és számításokat kell biztosítaniuk annak érdekében, hogy a hasonló üzleti modellel és kockázati profillal rendelkező intézményekre vonatkozó likviditási követelmények számszerűsítéseit össze lehessen hasonlítani; valamint
 - a referenciaértékeknek segítséget kell nyújtaniuk a felügyelet számára egy adott intézmény megfelelő likviditási szintjének meghatározásához.
520. Mivel az intézmények különböző üzleti modelleket működtetnek, előfordulhat, hogy a felügyeleti referenciaértékek eredményei nem minden esetben felelnek meg minden intézmény számára. Az illetékes hatóságoknak ezt úgy kell kezelniük, hogy amennyiben alternatívák állnak rendelkezésre, a legmegfelelőbb referenciaértéket használják, és/vagy a referenciaérték eredménye tekintetében az üzletimodell-specifikus megfontolások figyelembe vétele céljából felügyeleti megítélést alkalmaznak.
521. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézményekre alkalmazott bármilyen referenciaérték megfelelőségét, és a referenciaértékeket a használatukkal szerzett tapasztalataik alapján folyamatosan felül kell vizsgálniuk és aktualizálniuk kell.
522. Ha az illetékes hatóságok felügyeleti referenciaértékeket vesznek figyelembe az egyedi likviditási követelmények meghatározásához, a párbeszéd során ki kell fejteniük az intézmény számára a referenciaértékek célját és az azok alapjául szolgáló általános elveket.
523. Ha az illetékes hatóságok nem alakítottak ki saját referenciaértéket meghatározott mennyiségi likviditási követelmények számszerűsítéséhez, úgy különösen a likviditási kockázat esetében a következő lépéseket követhetnek alkalmazhatnak referenciaértéket:

- a. a nettó készpénz-kiáramlások és támogatható likvid eszközök stresszhelyzeti körülmények közötti összehasonlító elemzése a következő időtávokra vetítve: 1 hónapnál rövidebb (beleértve a másnapi időtávot is), 1 és 3 hónap közötti, valamint 3 hónap és 1 év közötti időtáv. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a következőket kell tenniük: a nettó kiáramlások (bruttó kiáramlások és beáramlások) és a kiegyenlítési képesség különböző lejáratú csoportokra vetítése, stresszkörülmények figyelembe vételével (például likvid eszközök stresszkörülmények közötti prudens értékelése kontra normál körülmények között és „haircut” alkalmazása után történő aktuális értékelés), stressznek kitett lejáratú tábla felépítése a következő évre;
- b. a stressznek kitett lejáratú tábla értékelése alapján az intézmény túlélési periódusának megbecslése;
- c. az elvárt/felügyeleti minimális túlélési periódus meghatározása, figyelembe véve az intézmény kockázati profilját, valamint a piaci és makrogazdasági körülményeket; valamint
- d. ha az elvárt/felügyeleti minimális túlélési periódus hosszabb, mint az intézmény jelenlegi túlélési periódusa, az illetékes hatóságok becslést készíthetnek arról, hogy milyen mennyiségű likvideszköztöbbletre (kiegészítő likviditási pufferekre) van szüksége az intézménynek ahhoz, hogy a túlélési periódusát az előírt minimumszintre meghosszabbítsa.

524. Az illetékes hatóság által az egyedi mennyiségi likviditási követelmények számszerűsítésére használt referenciaérték kulcsfontosságú bemenő adatai az 575/2013/EU rendelet 415. cikkében meghatározott, az egyedi és összevont alapú likviditásra és stabil forrásellátottságra, valamint a kiegészítő likviditásmonitorozási mérőszámokra vonatkozóan a felügyelet számára biztosított adatszolgáltatásból származó adatok. A referenciaértékek kialakítását ezen adatszolgáltatás tartalma befolyásolja, a referenciaértékek végrehajtása pedig attól függ, hogy mikor állnak rendelkezésre a jelentések.

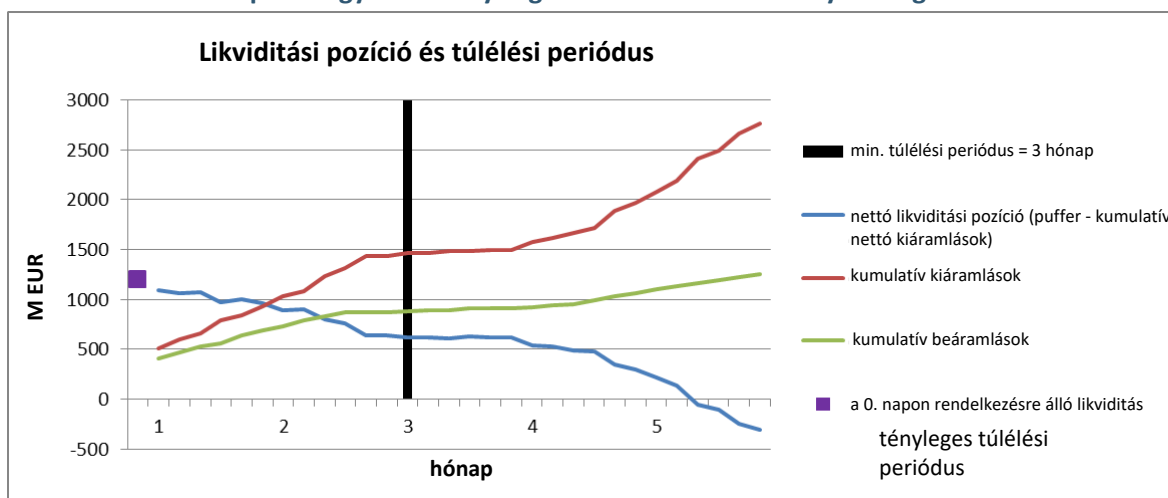
525. Példák a lehetséges megközelítésekre:

- a. 1. példa: 1 200 000 000 eurós kezdeti likviditási pufferral rendelkező intézmény. A stresszhelyzeti körülmények alapján megbecsült kumulatív beáramlásokat és kumulatív kiáramlásokat 5 hónapos időtávra vetítik előre. Ezen az időtávon az intézmény minden olyan esetben felhasználja a likviditási puffert, amikor a beáramlások elmaradnak a kiáramlásoktól. Ezt azt eredményezi, hogy a meghatározott stresszhelyzeti körülmények között az intézmény 4,5 hónapot lenne képes túlélni, ami hosszabb, mint a felügyeleti hatóságok által megállapított minimális túlélési periódus (ebben a példában 3 hónap):

11. táblázat: Szemléltető példa a likviditás számszerűsítésére szolgáló referenciaértékekre

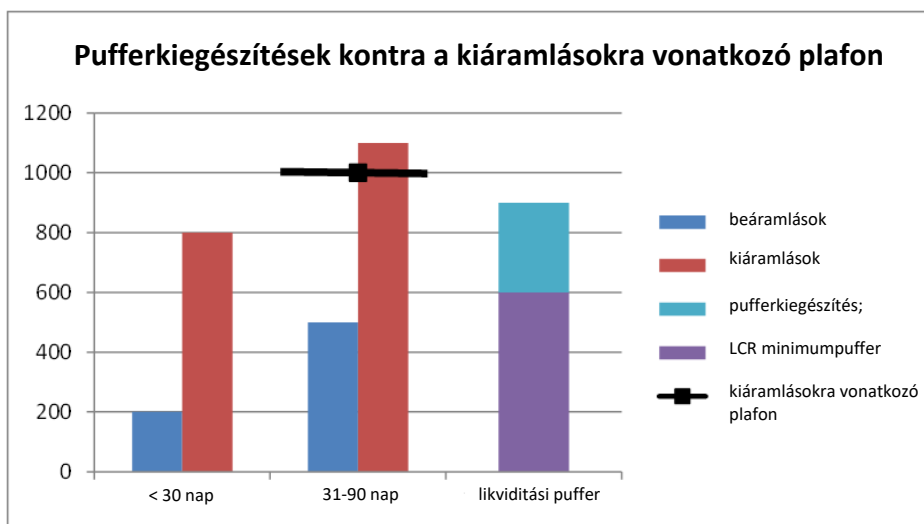
Időtáv hónapokban kifejezve	Kumulatív kiáramlások	Kumulatív beáramlások	Kumulatív nettó kiáramlások	Nettó likviditási pozíció (puffer - kumulatív nettó kiáramlások)	A 0. napon rendelkezésre álló likviditás
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
2	933	693	240	960	
	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
3	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
4	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
5	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
	2 078	1 099	980	220	
5	2 192	1 131	1 061	139	túlélési periódus
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

3. ábra Szemléltető példa egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározására

- b. 2. példa: a felügyelet által meghatározott túlélési periódus minimális időtartama 3 hónap. Egy másik lehetséges módszer a minimális túlélési periódus meghatározására, amely megoldást jelenthet arra a felügyeleti aggályra is, hogy a beáramlások és a kiáramlások közötti rés elfogadhatatlanul magas, a kiáramlásokra vonatkozó plafonérték meghatározása. Az alábbi ábrán a kiáramlási plafonérték meghatározására szolgáló mechanizmust a fekete vízszintes vonal jelzi. Az intézménynek a kiáramlásait a plafon alatti szintre kell csökkentenie. Ezt a plafonértéket egy vagy több időszávrá és a nettó kiáramlásokra (a beáramlások korrigálását követően) vagy a bruttó kiáramlásokra vonatkozóan is meg lehet határozni. A harmadik oszlopban egy alternatív lehetőség, egy pufferkövetelmény hozzáadása látható.

4. ábra Szemléltető példa egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározására

9.5 Az egyedi mennyiségi likviditási követelmények megfogalmazása

526. Az egyedi mennyiségi likviditási követelmények megfelelő megfogalmazása céljából az illetékes hatóságoknak az alábbi módszerek egyikét kell alkalmazniuk, kivéve, ha meghatározott körülmények között más módszert megfelelőbbnek ítélnék meg:

1. módszer – a szabályozási minimumnál magasabb likviditásfedezeti ráta előírása, amelynek nagysága lehetővé teszi a feltárt hiányosságok kellő mérséklését;
2. módszer – egy olyan minimális túlélési periódus előírása, amelynek hosszúsága lehetővé teszi a feltárt hiányosságok mérséklését; a túlélési periódust közvetlen módon, előírásként, vagy közvetett módon, a vizsgált időszakok során jelentkező kiáramlások mennyiségére vonatkozó küszöbérték

meghatározásával lehet meghatározni; az illetékes hatóságok likvid eszközök különböző típusait írhatják elő (például a központi bankok által elfogadható eszközök) a likviditásfedezeti rátában nem (megfelelően) lefedett kockázatok kezelésére;

- c. 3. módszer – a likvid eszközök vagy a kiegyenlítési képesség teljes minimális mennyiségének előírása olyan teljes minimális mennyiség vagy az alkalmazandó szabályozói minimumon felüli olyan minimális mennyiség formájában, amelynek nagysága lehetővé teszi a feltárt hiányosságok kellő mérséklését; az illetékes hatóságok meghatározhatnak követelményeket a likvid eszközök összetételére vonatkozóan, többek között működési követelményeket (például közvetlen készpénzre válthatóság, vagy likvid eszközök letétbe helyezése a központi banknál).

527. Az egyedi mennyiségi stabil forrásellátottsági követelmények megfelelő megfogalmazása céljából az illetékes hatóságoknak az alábbi módszerek egyikét kell alkalmazniuk, kivéve, ha meghatározott körülmények között más módszert megfelelőbbnek ítélnék:

- a. 4. módszer – a szabályozási minimumnál magasabb nettó stabil forrásellátottsági ráta előírása, amelynek nagysága lehetővé teszi a feltárt hiányosságok kellő mérséklését;
- b. 5. módszer – a rendelkezésre álló stabil forrásellátottság teljes minimális mennyiségének előírása, vagy olyan teljes minimális mennyiség, vagy az alkalmazandó szabályozói minimumon felüli olyan minimális mennyiség formájában, amelynek nagysága lehetővé teszi a feltárt hiányosságok mérséklését.

528. Az egységesség biztosítása céljából az illetékes hatóságoknak az egyedi mennyiségi likviditási követelményeket úgy kell felépíteniük, hogy azok széles körben egységes prudenciális eredményeket biztosítsanak minden intézménynél, szem előtt tartva, hogy az egyes intézményekre előírt követelmények típusa az intézmények egyedi körülményei miatt eltérő lehet. A mennyiségen kívül a struktúrának a követelmény elvárt összetételét és jellegét is meg kell határozni. Minden esetben meg kell határozni a felügyeleti követelményt és a 2013/36/EU irányelv értelmében alkalmazandó bármilyen követelményt. Az intézmény által a felügyeleti követelmények teljesítése céljából tartott likviditási puffereknek és kiegyenlítési képességnek stresszidőszakok alatt rendelkezésre kell állniuk az intézmény általi felhasználásra.

529. Az egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározása és ezeknek az intézmény felé történő kommunikálása során az illetékes hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az intézmény haladéktalanul értesíti őket, ha nem felel meg a követelményeknek, vagy arra számít, hogy rövid távon nem fog megfelelni a követelményeknek. Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezt az értesítést az intézmények késedelem nélkül elküldjék, és az értesítéshez mellékeljék az intézmény által a követelményeknek való megfelelés

kellő időben történő helyreállítása céljából készített tervet. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény helyreállítási tervének megvalósíthatóságát, és meg kell tenniük a szükséges felügyeleti intézkedéseket abban az esetben, ha a tervet nem tartják megvalósíthatónak. Ha a tervet megvalósíthatónak minősítik, az illetékes hatóságoknak az intézmény körülményei alapján meg kell határozniuk a szükséges átmeneti felügyeleti intézkedéseket; monitorozniuk kell a helyreállítási terv megvalósítását, illetve az intézmény likviditási pozícióját, szükség esetén gyakoribb jelentéstétel előírása mellett.

530. A fentiek ellenére az illetékes hatóságok az iránymutatások 10. címében meghatározott kritériumokkal összhangban mennyiségi követelményeket is meghatározhatnak az eltérésekre, koncentrációkra, kockázatvállalási hajlandóságra vonatkozó korlátozások/plafonértékek/limitek, a fedezett hitelek kibocsátására vonatkozó mennyiségi korlátozások stb. formájában.

531. Az alábbiakban bemutatunk néhány példát az egyedi mennyiségi likviditási követelmények felépítésére irányuló különböző megközelítésekre:

Példa egyedi követelmények megfogalmazására

2021. január 1-jétől, amíg eltérő utasítást nem kap, X banknak a következőket kell teljesítenie:

- a. **1. módszer – biztosítania kell, hogy kiegyenlítési képessége minden esetben a likviditásfedezeti rátával mért nettó likviditáskiáramlásainak például 125%-a vagy annál magasabb legyen.**
- b. **2. módszer – biztosítania kell, hogy a kiegyenlítési képessége minden esetben 3 hónapos vagy annál hosszabb túlélési periódust eredményezzen, a belső likviditási stresszteszt/a lejáratitábla /a felügyelet által kialakított egyedi mérőszámok segítségével végzett mérés szerint.**
- c. **3. módszer:**
 - **biztosítania kell, hogy kiegyenlítési képessége folyamatosan elérje vagy meghaladja az X milliárd eurót; vagy**
 - **biztosítania kell, hogy a likviditásfedezeti ráta szerint meghatározott minimumkövetelményen felüli kiegyenlítési képessége folyamatosan elérje vagy meghaladja X milliárd eurót.**
- d. **4. módszer – biztosítania kell, hogy a rendelkezésre álló stabil forrásellátottsága minden esetben elérje vagy meghaladja az előírt stabil forrásellátottság például 125%-át, a nettó stabil forrásellátottsági rátával mérve.**
- e. **5. módszer:**

- **biztosítania kell, hogy a rendelkezésre álló stabil forrásellátottsága minden esetben elérje vagy meghaladja X milliárd eurót; vagy**
- **biztosítania kell, hogy a rendelkezésre álló stabil forrásellátottsága minden esetben elérje vagy meghaladja a nettó stabil forrásellátottsági ráta szerinti minimumkövetelmény feletti X milliárd eurót.**

9.6 A megállapítások összefoglalása és a pontszám meghatározása

532. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket arról, hogy a meglévő likviditási források észszerű fedezetet biztosítanak-e azokra a kockázatokra, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. E véleménynek tükröződnie kell a megállapítások összefoglalásában, amelyhez mellékelni kell a 12. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló életképességi pontszámot.

533. A közös döntéshez (amennyiben releváns) az illetékes hatóságoknak a likviditási értékelést és pontszámot kell felhasználniuk annak meghatározásához, hogy a likviditási források megfelelőek-e.

12. táblázat: Felügyeleti szempontok a likviditásmegfelelés pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	Az intézmény likviditási pozíciója és finanszírozási profilja alacsony kockázatot jelent az intézmény életképességére.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény kiegyenlítési képessége és likviditási pufferei kellő mértékben meghaladják a felügyeleti mennyiségi követelményeket, és ez várhatóan így marad a jövőben. • A hosszabb távú finanszírozás (> 1 év) összetétele és stabilitása nem lényeges/nagyon alacsony kockázatot jelent az intézmény tevékenységével és üzleti modelljével kapcsolatban. • Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása nem ütközik akadályba, vagy minden jogalany a felügyeleti követelményeket meghaladó kiegyenlítési képességgel és likviditási tartalékokkal rendelkezik. • Az intézmény elfogadható és megbízható likviditási vészhelyzeti tervvel rendelkezik, amely szükség esetén hatékonyan működik.
2	Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény kiegyenlítési képessége és likviditási pufferei meghaladják a

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
	közepes-alacsony kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<p>felügyeleti mennyiségi követelményeket, de fennáll a kockázata, hogy ez nem marad így.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A hosszabb távú finanszírozás (> 1 év) összetétele és stabilitása alacsony kockázatot jelent az intézmény tevékenységével és üzleti modelljével kapcsolatban. • Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása kis mértékben akadályba ütközik vagy ütközhet. • Az intézmény elfogadható és megbízható likviditási vészhelyzeti tervvel rendelkezik, amely – jóllehet nem kockázatmentes – szükség esetén hatékonyan működik.
3	Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja közepes-magas kockázatot jelent az intézmény életképességére.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény kiegyenlítési képessége és likviditási pufferei romlanak és/vagy nem érik el a meghatározott felügyeleti mennyiségi követelményeket, illetve aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy intézmény képes-e időben újra megfelelni ezeknek a követelményeknek. • A hosszabb távú finanszírozás (> 1 év) összetétele és stabilitása közepes kockázatot jelent az intézmény tevékenységeivel és üzleti modelljével kapcsolatban. • Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása akadályba ütközik. • Az intézmény likviditási vészhelyzeti terve valószínűleg nem hatékony.
4	Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja magas kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény kiegyenlítési képessége és likviditási pufferei gyorsan romlanak és/vagy nem érik el a meghatározott felügyeleti mennyiségi követelményeket, és súlyos aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy intézmény képes-e időben újra megfelelni ezeknek a követelményeknek. • A hosszabb távú finanszírozás (> 1 év) összetétele és stabilitása magas

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<p>kockázatot jelent az intézmény tevékenységeivel és üzleti modelljével kapcsolatban.</p> <ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="879 488 1390 622">• Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása komoly akadályba ütközik.<li data-bbox="879 629 1390 730">• Az intézménynek nincs likviditás vészhelyzeti terve, vagy ha van, az nyilvánvalóan nem megfelelő.

10. cím: Átfogó SREP-értékelés és felügyeleti intézkedések alkalmazása

10.1 Általános szempontok

534. E cím a SREP-elemek értékelése során tett megállapítások átfogó SREP-értékelésbe történő beépítésével foglalkozik. Ezenkívül érinti még a SREP-elemek értékelése révén feltárt hiányosságok kiküszöbölését célzó felügyeleti intézkedések illetékes hatóságok által történő alkalmazását is. Az illetékes hatóságok alkalmazhatják a 2013/36/EU irányelvben (102., 104. és 105. cikk) és a nemzeti jogszabályokban meghatározott felügyeleti intézkedéseket, és adott esetben a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében meghatározott korai beavatkozási intézkedéseket, vagy a fentiek bármilyen kombinációját.
535. Az illetékes hatóságoknak az egyes SREP-elemek értékelése során feltárt hiányosságok alapján és az átfogó SREP-értékelés (többek között a pontszám) figyelembe vételével kell gyakorolniuk felügyeleti hatásköreiket, szem előtt tartva a következőket:
- a. a hiányosságok/sebezhető pontok lényegessége, valamint a probléma figyelmen kívül hagyásából eredő lehetséges prudenciális hatás (azaz szükséges-e a problémát egyedi intézkedéssel kezelni);
 - b. az intézkedések összhangban vannak-e/arányban állnak-e egy adott SREP-elem átfogó értékelésével (és az átfogó SREP-értékeléssel);
 - c. a felügyeleti hatáskörükbe tartozó, pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal kapcsolatos prudenciális hiányosságok/sebezhetőségek kezelése érdekében szükség van-e felügyeleti vagy egyéb adminisztratív intézkedésekre, miután a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos együttműködésről szóló EBH-iránymutatások ⁴⁷ 8. szakaszával összhangban egyeztettek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó érintett hatóságokkal;
 - d. a hiányosságokat/sebezhető pontokat kezelték-e már egyéb intézkedésekkel;
 - e. ugyanazokat a célkitűzéseket nem lehetne-e más intézkedésekkel elérni, amelyek kevesebb adminisztrációs és pénzügyi terhet jelentenének az intézmény számára;

⁴⁷ Az EBH iránymutatása a 2013/36/EU irányelv szerinti, a prudenciális felügyeleti hatóságok, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok és a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésről és információcseréről (EBA/GL/2021/15).

- f. az intézkedés alkalmazásának a felügyeleti célkitűzés elérése szempontjából optimális szintje és időtartama; valamint
- g. annak a lehetősége, hogy a feltárt kockázatok és sebezhető pontok korrelálhatnak, illetve önmagukat erősíthetik, ami indokoltá teheti a felügyeleti intézkedések szigorítását; valamint
- h. a szanálási hatóság által végzett szanálhatósági értékelés eredményei, beleértve a kapcsolódó munkaprogramot is, a felügyeleti intézkedések következetességének biztosítását szem előtt tartva.

536. A SREP-elemek értékelése során feltárt egyedi hiányosságok kezelését célzó felügyeleti intézkedések alkalmazása során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a 7. és 9. címben meghatározott kritériumok alapján alkalmazandó teljes mennyiségi szavatolótőke- és likviditási követelményeket.

537. A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázathoz kapcsolódó prudenciális hiányosságok kezelésére irányuló felügyeleti intézkedések alkalmazásakor az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságokkal annak érdekében, hogy a mögöttes hiányosságokat/sebezhetőségeket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok és az illetékes hatóságok a saját hatáskörükbe tartozó, megfelelő intézkedésekkel, saját szempontjaik szerint célirányosan kezeljék⁴⁸.

538. Az illetékes hatóságok bármely felügyeleti tevékenység (például helyszíni vizsgálatok, a vezető testület és a kulcsfontosságú funkciók tagjainak alkalmassági vizsgálata) eredményeihez közvetlenül kapcsolódóan is hozhatnak felügyeleti intézkedéseket, ha ezen tevékenységek eredményei lényeges hiányosságok megszüntetése érdekében felügyeleti intézkedések azonnali alkalmazását teszik szükségessé.

10.2 Átfogó SREP-értékelés

539. Az átfogó SREP-értékelés meghatározásához az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a SREP-elemek értékelése kapcsán tett megállapításokat, így különösen a következőket:

- a. azok a kockázatok, amelyek érintik vagy érinthetik az intézményt;
- b. annak a valószínűsége, hogy az intézmény irányítása, kontrollmechanizmusának hiányosságai és/vagy üzleti modellje vagy stratégiája súlyosbíthatják vagy mérsékelhetik ezeket a kockázatokot, vagy új kockázatforrásoknak tehetik ki az intézményt;

⁴⁸ Az EBH pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködési iránymutatásaival (EBA/GL/2021/15) összhangban.

- c. az intézmény szavatolótőkéje és likviditási forrásai megbízható fedezetet biztosítanak-e ezekre kockázatokra; valamint
- d. az elemek közötti lehetséges pozitív vagy negatív kölcsönhatás (például az illetékes hatóságok úgy vélekedhetnek, hogy az erős tőkepozíció mérsékelhet a likviditás és finanszírozás terén megfogalmazott bizonyos aggályokat, ezzel szemben a gyenge tőkepozíció súlyosbíthatja ezeket aggályokat).

540. A fenti megfontolások alapján az illetékes hatóságoknak meg kell állapítaniuk az intézmény életképességét, amely definíció szerint az intézmény „nem életképes” ponthoz való közelsége annak alapján, hogy az intézmény szavatolótőkéje és likviditási forrásai, irányítása, kontrollmechanizmusai és/vagy üzleti modellje vagy stratégiája megfelelő fedezetet biztosítanak-e az intézményt érintő vagy potenciálisan érintő kockázatokra.

541. Ezen értékelés alapján az illetékes hatóságoknak a következők szerint kell eljárniuk:

- a. meg kell hozniuk a szükséges felügyeleti intézkedéseket az aggályok kezelése érdekében;
- b. meg kell határozniuk, hogy milyen terv mentén, milyen felügyeleti erőforrásokat rendelnek az intézményhez, beleértve azt is, hogy a felügyeleti vizsgálati program részeként be kell-e tervezni az intézményre vonatkozóan bármilyen konkrét felügyeleti tevékenységet;
- c. meg kell határozniuk, hogy szükség van-e a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében meghatározott korai beavatkozási intézkedésekre; valamint
- d. meg kell határozniuk, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének értelmében az intézmény „fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e”.

542. A 13. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámnak tükröznie kell az átfogó SREP-értékelést, amelyet egyértelműen dokumentálni kell az átfogó SREP-értékelés éves összefoglalójában. Ennek az éves összefoglalónak tartalmaznia kell az összesített SREP-pontszámot, a SREP egyes elemeire adott pontszámot, valamint az előző 12 hónap során tett bármilyen felügyeleti megállapítást.

13. táblázat: Felügyeleti szempontok az összesített SREP-pontszám meghatározásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	A feltárt kockázatok kis mértékű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Nem merülnek fel aggályok intézmény üzleti modelljével és stratégiájával kapcsolatban. • Nem merülnek fel aggályok a belső irányítással és intézményi kontrollmechanizmusokkal kapcsolatban.

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény tőke- és likviditási kockázataiból adódóan nem lényeges/nagyon alacsony a jelentős prudenciális hatás kockázata. • Nem merülnek fel aggályok a szavatolótőke összetételével és mennyiségével kapcsolatban. • Az intézmény likviditási pozíciója és finanszírozási profilja nem ad okot aggodalomra. • Nem merülnek fel lényeges aggályok az intézmény helyreállítási tervének hitelességével és megvalósíthatóságával kapcsolatban, beleértve az általános helyreállítási kapacitást is.
2	A feltárt kockázatok kis-közepes mértékű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény üzleti modellje és stratégiája kis-közepes mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény irányítása vagy intézményi szintű kontrollmechanizmusai kis-közepes mértékű aggodalomra adnak okot. • Az intézmény tőke- és likviditási kockázataiból adódóan kis-közepes mértékű a jelentős prudenciális hatás kockázata. • A szavatolótőke összetétele és mennyisége kis-közepes mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja kis-közepes mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény helyreállítási tervének, ezen belül általános helyreállítási képességének hitelessége és megvalósíthatósága kis-közepes mértékű aggodalomra ad okot.
3	A feltárt kockázatok közepes-nagy mértékű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény üzleti modellje és stratégiája közepes-nagy mértékű aggodalomra ad okot. • Közepes-nagy mértékű aggályok merülnek fel az intézmény irányításával vagy az intézményi kontrollmechanizmusokkal kapcsolatban.

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény tőke- és likviditási kockázataiból adódóan közepes-nagy a jelentős prudenciális hatás kockázata. • Az intézmény által tartott szavatolótőke összetétele és mennyisége közepes-nagy mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja közepes-nagy mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény helyreállítási tervének hitelessége és megvalósíthatósága, ezen belül általános helyreállítási kapacitása közepes-nagy mértékű aggodalomra ad okot.
4	A feltárt kockázatok magas szintű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény üzleti modellje és stratégiája nagy mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény irányítása vagy intézményi szintű kontrollmechanizmusai kis-közepes mértékű aggodalomra adnak okot. • Az intézmény tőke- és likviditási kockázataiból adódóan fennáll a jelentős prudenciális hatás nagy kockázata. • Az intézmény által tartott szavatolótőke összetétele és mennyisége nagy mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja nagy mértékű aggodalomra ad okot. • Az intézmény helyreállítási tervének hitelessége és megvalósíthatósága, ezen belül általános helyreállítási kapacitása nagy mértékű aggodalomra ad okot.
F	Az intézmény „fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné váló” intézménynek minősül.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény életképességét közvetlen kockázat fenyegeti. • Az intézmény megfelel a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné váló

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
		intézményekre vonatkozó feltételeknek ⁴⁹ .

543. Annak megállapításakor, hogy az intézmény „fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik”, amelyet az „F” összesített SREP-pontszám fejez ki, az illetékes hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 32. cikkében meghatározott eljárást követve fel kell venniük a kapcsolatot a szanalási hatóságokkal a megállapításokról való konzultáció céljából.

10.3 Tőkeintézkedések alkalmazása

544. Az illetékes hatóságoknak kiegészítő tőkekövetelményeket kell előírniuk és a szavatolótőkére vonatkozó elvárásokat kell megállapítaniuk a teljes SREP-tőkekövetelménynek és adott esetben a P2G-nek a 7. címben leírt eljárással és feltételekkel összhangban történő meghatározása révén.

545. Az előző bekezdésben meghatározott követelmények ellenére az illetékes hatóságok további tőkeintézkedéseket alkalmazhatnak a SREP-elemek értékelése során feltárt sebezhető pontok és hiányosságok alapján, mely intézkedések a következőket foglalhatják magukban:

- a. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének h) pontjával összhangban előírhatják az intézmény számára, hogy a nettó nyereségét a szavatolótőke megerősítésére fordítsa;
- b. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének i) pontjával összhangban korlátozhatják vagy megtilthatják a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereség- vagy kamatkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi nemteljesítésnek; és/vagy
- c. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézmények részére külön tartalékképzési szabályzat vagy az eszközökre vonatkozó külön bánásmód alkalmazását írhatják elő.

⁴⁹ Az illetékes hatóság véleménye a következő: (1) többek között, de nem kizárólagosan abban az esetben, ha teljes szavatolótőkéjének vagy szavatolótőkéje jelentős részének elvesztésével járó veszteségek elszenvedése vagy valószínűsíthető elszenvedése miatt az intézmény megsérti a működési engedélye fenntartásának feltételét képező követelményeket, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e követelményeket, és mindez indokolná a működési engedély illetékes hatóság általi visszavonását; (2) az intézmény eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál; vagy (3) az intézmény képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre.

A [2014/59/EU](#) irányelv 32. cikke (4) bekezdésének d) pontja meghatározza a rendkívüli állami pénzügyi támogatás kritériumait is arra az esetre, ha az intézmény fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, de ezeket a kritériumokat nem veszik figyelembe a SREP céljából, valamint az illetékes hatóságok általi döntéshez.

10.4 Likviditási intézkedések alkalmazása

546. Az illetékes hatóságoknak a 9. címben meghatározott eljárással és feltételekkel összhangban egyedi likviditási követelményeket kell előírniuk.
547. Az előző bekezdésben meghatározott egyedi mennyiségi követelmények ellenére az illetékes hatóságok további likviditási intézkedéseket szabhatnak meg a likviditási és finanszírozási kockázat értékelése során feltárt sebezhető pontok és hiányosságok alapján, amely intézkedések a következőket foglalhatják magukban:
- a. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban egyedi likviditási követelményeket írhatnak elő, beleértve az eszközök és kötelezettségek közötti lejárat eltérések korlátozását; és/vagy
 - b. a 2013/36/EU irányelv 105. cikkével összhangban közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket – köztük prudenciális bírságokat – alkalmazhatnak.

10.5 Egyéb felügyeleti intézkedések alkalmazása

548. A SREP-elemek értékelése során feltárt egyedi hiányosságok kiküszöbölése érdekében az illetékes hatóságok mérlegelhetik olyan intézkedések alkalmazását, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a mennyiségi tőke- vagy likviditási követelményekhez. Ez a szakasz a teljesség igénye nélkül a 2013/36/EU irányelv 104. és 105. cikke alapján alkalmazható lehetséges felügyeleti intézkedéseket sorolja fel. Az illetékes hatóságok az említett cikkeken meghatározottaktól különböző felügyeleti intézkedéseket is alkalmazhatnak, ha ezek alkalmasabbak az e szakaszban leírt feltárt hiányosságok kezelésére. Az intézkedések kiválasztásakor figyelembe kell venni az ezen iránymutatások 4., 5., 6. és 8. címe szerint elvégzett értékelés eredményeit.
549. Ha a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó illetékes hatósággal való egyeztetést követően az illetékes hatóságoknak a SREP-elemek értékelésének eredményeként a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal kapcsolatos prudenciális hiányosságokat/sebezhetőségeket kell kezelniük, az illetékes hatóságok csak akkor határozhatnak meg kiegészítő szavatolótőke-követelményeket, ha ezt más felügyeleti intézkedéseknél megfelelőbbnek ítélik. Ha kiegészítő szavatolótőke-követelményeket írnak elő, azokat átmeneti intézkedésként kell alkalmazni, amíg nem kezelik a hiányosságokat.

Az üzleti modellek elemzése

550. Az üzleti modell elemzése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedésekbe beletartozhat, hogy az illetékes hatóságok az irányítási és ellenőrzési intézkedések kiigazítására kötelezik az intézményt az üzleti modell és a stratégia megvalósításának elősegítése céljából, vagy korlátozzák bizonyos üzleti tevékenységeit.

551. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a kockázatkezelési és a kontrollintézkedések vagy irányítási intézkedések kiigazítására kötelezhetik az intézményt az elvárt üzleti modellel vagy stratégiával való összhang érdekében, amelyet többek között az alábbi módszerekkel lehet elérni:

- a. a stratégiában feltételezett pénzügyi terv kiigazítása, ha azt nem támasztja alá belső tőketervezés vagy megbízható feltevések;
- b. a szervezeti struktúrák módosításainak előírása, a kockázatkezelési és kontrollfunkciók megerősítésének előírása, valamint az üzleti modell vagy stratégia megvalósításának támogatását célzó intézkedések előírása; és/vagy
- c. az informatikai rendszerek módosításának vagy megerősítésének előírása az üzleti modell vagy stratégia megvalósításának támogatása céljából.

552. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) pontjával összhangban az illetékes hatóságok az üzleti modell vagy stratégia módosítására kötelezhetik az intézményt, ha

- a. ezeket nem támasztják alá megfelelő szervezeti, irányítási, kockázat-ellenőrzési és kezelési intézkedések;
- b. ezeket nem támasztják alá tőke- és működési tervek, beleértve a megfelelő pénzügyi, emberi és technológiai (IT) erőforrások allokálását; és/vagy
- c. jelentős aggályok merülnek fel az üzleti modell fenntarthatóságával kapcsolatban.

553. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. előírhatják az intézmények számára az általuk előállított/forgalmazott termékekben rejlő kockázat csökkentését, többek között az alábbi módszerekkel:
 - bizonyos termékkínálatokban rejlő kockázatok megváltoztatásának előírása; és/vagy
 - a termékfejlesztéssel és -karbantartással kapcsolatos irányítási és kontrollintézkedések javításának előírása;
- b. előírhatják az intézmény számára a rendszereiben rejlő kockázat csökkentését, többek között az alábbi módszerekkel:
 - annak előírása, hogy fejlesszék a rendszereket, vagy növeljék a befektetési szintet, vagy gyorsítsák fel az új rendszerek megvalósítását; és/vagy
 - a rendszerfejlesztéssel és -karbantartással kapcsolatos irányítási és kontrollintézkedések javításának előírása;

- c. előírhatják az intézmények számára, hogy csökkentsék a tevékenységeikben, köztük a kiszervezett tevékenységekben rejlő kockázatot, többek között az alábbi módszerekkel:
- bizonyos tevékenységek módosításának vagy csökkentésének előírása a bennük rejlő kockázat csökkentése érdekében; és/vagy
 - a kiszervezett tevékenységekhez kapcsolódó irányítási és kontrollintézkedések, valamint felügyelet javításának előírása.

Belső irányítás és intézményi kontrollmechanizmusok

554. A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése során feltárt hiányosságok kiküszöbölésére szolgáló felügyeleti intézkedések középpontjában annak előírása állhat az intézmény számára, hogy erősítse meg az irányítási és kontrollintézkedéseket, vagy csökkentse a termékeiben, rendszereiben és tevékenységeiben rejlő kockázatot.

555. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. az általános irányítási intézkedéseik és szervezetük módosítására kötelezhetik az intézményt, többek között az alábbiak előírásával:
- a szervezeti vagy funkcionális felépítés, ezen belül a jelentési útvonalak módosítása;
 - a kockázati politikák módosítása, vagy annak módosítása, ahogyan ezeket a politikákat kialakítják és a szervezeten belül bevezetik; és/vagy
 - az irányítási intézkedések átláthatóságának növelése;
- b. előírhatják az intézmény számára, hogy végezzen változtatásokat a vezető testület szervezetében, összetételében vagy munkaszervezésében;
- c. előírhatják az intézmény számára, hogy erősítse meg általános kockázatkezelési intézkedéseit, többek között az alábbiak előírása révén:
- a kockázatvállalási hajlandóság megváltoztatása (csökkentése), a kockázatvállalási hajlandóság meghatározására szolgáló irányítási intézkedések, valamint az átfogó kockázati stratégia kialakításának módosítása;
 - az ICAAP és ILAAP eljárások és modellek fejlesztése, amennyiben úgy ítélik meg, hogy ezek nem célravezetők;
 - a stressztesztelési képességek és az átfogó stressztesztelési program fejlesztése; és/vagy

- a vészhelyzeti tervezés javítása;
- d. előírhatják az intézmény számára, hogy erősítse meg a belső kontrollintézkedéseket, többek között az alábbiak előírása révén:
 - a belső ellenőrzési funkció függetlensége és személyzeti erőforrásokkal való megfelelő ellátása; és/vagy
 - a belső jelentéstételi folyamat fejlesztése, biztosítva, hogy a vezető testületnek történő jelentéstétel megfelelő legyen;
- e. előírhatják az intézmény számára, hogy az információs rendszerek vagy az üzletmenet-folytonossági intézkedések javítását, például az alábbiak előírása révén:
 - a rendszerek megbízhatóságának növelése; és/vagy
 - üzletmenet-folytonossági tervek kidolgozása és tesztelése.

556. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az illetékes hatóságok előírhatják az intézmények számára, hogy:

- a. módosítsa a javadalmazási politikákat; és/vagy
- b. korlátozza a javadalmazás változó összetevőjét a nettó bevétel adott százalékára.

557. A stressztesztelési programok minőségi felülvizsgálatának eredményei alapján, hiányosságok feltárása esetén az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk az intézmény számára, hogy:

- a. dolgozzon ki a stressztesztelési programok és gyakorlatok javítását célzó korrekciós intézkedési tervet. Amennyiben lényeges hiányosságokat tárnak fel azzal kapcsolatban, hogy az intézmény miként kezeli a stressztesztelés eredményeit, vagy ha úgy ítélik meg, hogy a vezetőségi intézkedések nem hitelesek, az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk az intézmény számára, hogy hozzon további korrekciós intézkedéseket, így többek között módosítsa az intézmény tőketervét;
- b. adott esetben futtasson meghatározott előírt forgatókönyveket (vagy azok elemeit), vagy alkalmazzon meghatározott feltevéseket.

Hitel- és partnerkockázat

558. A hitel- és partnerkockázat, valamint az ezekhez kapcsolódó kockázatkezelési és kontrollintézkedések értékelése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések valószínűleg elsősorban annak az intézmény számára történő előírására irányulnak, hogy csökkentse az inherens kockázatot vagy erősítse a kockázatkezelési és kontrollintézkedéseket.

559. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a következőket írhatják elő az intézmények számára:

- a. a vezető testület vagy bizottságainak aktívabb bevonása a releváns hiteldöntésekbe;
- b. a hitelkockázat-mérési rendszerek javítása;
- c. a hitelfolyamatokat – ezen belül a hitelek engedélyezését, nyomon követését és behajtását – érintő kontrollmechanizmusok javítása;
- d. a biztosítékok kezelésének, értékelésének és monitorozásának javítása, és/vagy
- e. a hitelkockázatról a vezető testület és a felső vezetés számára történő jelentéstétel minőségének és gyakoriságának javítása.

560. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban a következőket írhatják elő az intézmények számára:

- a. meghatározott tartalékképzési politika alkalmazása, valamint – amennyiben ezt a számviteli szabályok és szabályzatok lehetővé teszik – a tartalékok növelésének előírása;
- b. a meghatározott termékekkel, szektorokkal vagy kötelezett-típusokkal szembeni kockázati kitétségek nagyságának kiszámítására szolgáló belső kockázati paraméterek és/vagy kockázati súlyok kiigazítása; és/vagy
- c. magasabb levonások („haircut”) alkalmazása a biztosíték értékére.

561. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) és f) pontjával összhangban a következőket írhatják elő az intézmények számára:

- a. a nagy kitétségek vagy a hitelkoncentrációs kockázat egyéb forrásainak csökkentése;
- b. a hitelnyújtási kritériumok szigorítása az összes vagy bizonyos termék- vagy kötelezett-kategóriákra vonatkozóan;
- c. a meghatározott eszközökkel (például jelzáloghitelek, exportfinanszírozás, kereskedelmi ingatlanok, értékpapírosítás stb.), kötelezettek kategóriákkal, ágazatokkal, országokkal stb. szembeni kitétségek csökkentése és/vagy védelem szerzése az ilyen kitétségekkel szemben; és/vagy
- d. megfelelő stratégia végrehajtása a nem teljesítő kitétségek összegének vagy arányának csökkentése céljából.

Piaci kockázat

562. A piaci kockázat, valamint a kapcsolódó kockázatkezelési és kontrollintézkedések értékelése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések nagy valószínűséggel elsősorban annak az intézmény számára történő előírására irányulnak, hogy csökkentse az inherens kockázatot vagy erősítse a kockázatkezelési és kontrollintézkedéseket.

563. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban előírhatják az intézmény számára, hogy többek között a következő módszerekkel szüntesse meg azokat a hiányosságokat, amelyek az intézmény piaci kockázat feltárására, mérésére, nyomon követésére és kontrolljára vonatkozó képességével kapcsolatban merültek fel:

- a. az intézmény belső módszerei, vagy utótesztelési vagy stressztesztelési képessége által nyújtott teljesítmény növelése;
- b. a piaci kockázattal kapcsolatban az intézmény felső vezetésének szolgáltatott jelentések minőségének és gyakoriságának növelése; és/vagy
- c. a piaci tevékenység gyakoribb és alaposabb belső ellenőrzésének előírása.

564. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) pontjával összhangban

- a. korlátozhatják a bizonyos termékekbe történő befektetést, ha az intézmény politikái és eljárásai nem biztosítják az adott termékekből eredő kockázat megfelelő kezelését és kontrollját;
- b. előírhatják az intézmény számára, hogy terjesszen elő a kockázatos eszközökkel és/vagy illikvid pozíciókkal szembeni kitettségeinek fokozatos csökkentésére irányuló tervet; és/vagy
- c. előírhatják pénzügyi termékek leválasztását, ha az intézmény értékelési folyamatai nem eredményeznek az 575/2013/EU rendelet előírásainak megfelelő konzervatív értékeléseket.

565. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban

- a. előírhatják az intézmény számára, hogy csökkentse az inherens piaci kockázat szintjét (fedezeti ügyletekkel vagy eszközök értékesítése révén), ha jelentős hiányosságokat állapítanak meg az intézmény mérési rendszereiben; és/vagy
- b. előírhatják az intézmény számára, hogy növelje a központi szerződő feleken keresztül elszámolt derivatívák mennyiségét.

Működési kockázat

566. A működési kockázat, valamint a kapcsolódó kockázatkezelési és kontrollintézkedések értékelése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések nagy valószínűséggel elsősorban annak az intézmény számára történő előírására irányulnak, hogy csökkentse az inherens kockázatot vagy erősítse a kockázatkezelési és kontrollintézkedéseket.

567. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban

- a. előírhatják az intézmény számára, hogy aktívabban vonja be a vezető testületet vagy annak bizottságait a működési kockázat kezelésével kapcsolatos döntésekbe;
- b. előírhatják az intézmény számára, hogy az új termékek és rendszerek jóváhagyásakor vegye figyelembe az inherens működési kockázatot; és/vagy
- c. előírhatják az intézmény számára, hogy fejlessze a működési kockázat azonosítására és mérésére szolgáló rendszereket.

568. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) és f) pontjával összhangban

- a. előírhatják az intézmény számára, hogy csökkentse a kiszervezett tevékenységek körét és/vagy mértékét, beleértve az átszervezést vagy a kiszervezési megállapodásokból való kilépést és a más szolgáltatóra való átállást;
- b. előírhatják az intézmény számára, hogy mérsékelje a működési kockázattal szembeni kitettségeket (például biztosítással, több kontrollpont bevezetésével stb.);
- c. előírhatják az intézmény számára, hogy hozzon meghatározott korrekciós intézkedéseket az átfogó belső irányítási intézkedések – ezen belül a kockázatkezelési keret és a belső kontrollmechanizmusok – javítása érdekében;
- d. előírhatják az intézmény számára, hogy határozzon meg és kövessen nyomon bizonyos kulcsfontosságú kockázati mutatókat és/vagy kulcsfontosságú teljesítménymutatókat;
- e. tilalmakat vagy korlátozásokat írhatnak elő az intézmény üzletvitelét, működését vagy hálózatát illetően, vagy előírhatják az intézmény megfelelő működésére nézve túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását; és/vagy
- f. előírhatják az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázatok, köztük a prudenciális következményekkel járó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csökkentését.

Nem kereskedési tevékenységekből származó kamatlábckockázat

569. A kiegészítő szavatoló-tőke tartásának a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban történő előírásától függetlenül az illetékes hatóságoknak felügyeleti intézkedések alkalmazását kell mérlegelniük az alábbi esetekben:

- a. ha a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (5) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett esetek valamelyike alkalmazandó; vagy
- b. ha a SREP eredményei bármilyen hiányosságot tárnak fel a banki könyvi kamatlábckockázat (IRRBB) inherens szintjének intézmény általi értékelésében vagy a kapcsolódó kockázatkezelési és -ellenőrzési intézkedésekben.

570. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban előírhatják az intézmény számára, hogy hozzon intézkedést a nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat azonosítására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére való képessége terén fennálló hiányosságok kezelése érdekében, például a következők céljából:

- a. a stressztesztelési képesség növelése; és/vagy
- b. az IRRBB tekintetében az intézmény vezető testülete számára nyújtott információszolgáltatás bővítése.

571. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban előírhatják az intézmény számára, hogy a tevékenységekben, termékekben és rendszerekben rejlő kockázat csökkentése céljából módosítsa a belső limiteket.

572. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban és az említett cikk (2) bekezdésére figyelemmel kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő az intézmény IRRBB-pozícióival kapcsolatban.

573. Amennyiben szükségesnek ítélik, az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (3) bekezdése szerinti intézkedéseket is alkalmazhatnak.

Likviditási kockázat

574. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban, valamint a likviditásfedezeti ráta meghatározása céljából az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 8. cikkének (1) és (6) bekezdésében meghatározottak szerint a likviditási puffer diverzifikációja, valamint a likvid eszközök és a nettó likviditáskiáramlások közötti devizanem szerinti összhang tekintetében az illetékes hatóságok:

- a. követelményeket írhatnak elő a tartott likvid eszközök koncentrációjára vonatkozóan, beleértve a következőket:

- az intézmény likvideszközprofiljának összetételére vonatkozó követelmények a partnerek, pénznemek stb. tekintetében; és/vagy
 - finanszírozási koncentrációkra vonatkozó plafonértékek, limitek vagy korlátozások;
- b. korlátozásokat szabhatnak meg az eszközök és források lejáratá közötti rövid távú szerződéses vagy magatartási eltérésekre vonatkozóan, beleértve a következőket:
- eszközök és források lejáratái közötti (meghatározott időszakokban fennálló) eltérésekre vonatkozó limitek;
 - a minimális túlélési periódusra vonatkozó limitek; és/vagy
 - bizonyos rövid távú finanszírozási forrásoktól, például pénzügyi finanszírozástól való függőségre vonatkozó limitek.
575. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban és az említett cikk (2) bekezdésére figyelemmel gyakoribb jelentéstételt írhatnak elő az intézmény számára a likviditási pozíciókkal kapcsolatban, beleértve a következőket:
- a. a likviditásfedezeti rátára vonatkozó szabályozói adatszolgáltatás gyakorisága; és/vagy
 - b. egyéb likviditási jelentések, például „kiegészítő monitorozási mérőszámok” gyakorisága és részletessége.
576. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban előírhatják az intézmény számára, hogy többek között a következő módszerekkel szüntesse meg azokat a hiányosságokat, amelyek az intézmény likviditási kockázat feltárására, mérésére, nyomon követésére és kontrolljára vonatkozó képességével kapcsolatban merültek fel:
- a. a stressztesztelési képesség fejlesztése a likviditási kockázat lényeges forrásainak azonosítására és számszerűsítésére való képesség javítása céljából;
 - b. a likvid eszközök monetizálásával kapcsolatos képesség fejlesztése;
 - c. a likviditási vészhelyzeti terv és a likviditással kapcsolatos korai figyelmeztető mutatók keretének fejlesztése; és/vagy
 - d. a likviditáskezeléssel kapcsolatban az intézmény vezető testülete és felső vezetése számára biztosított információszolgáltatás fokozása.

Finanszírozási kockázat

577. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban és figyelembe véve az 575/2013/EU rendelet 428b. cikkének (5) bekezdését, a rendelkezésre álló és a nettó

stabil forrásellátottsági rátában előírt stabil forrásellátottság közötti pénznem szerinti összhang tekintetében az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmény hozzon intézkedéseket finanszírozási profiljának módosítása érdekében, ideértve a következőket:

- a. bizonyos (potenciálisan volatilis) finanszírozási piacoktól, például a nem lakossági finanszírozástól való függés csökkentése;
- b. a finanszírozási profil koncentrációjának csökkentése, a partnerekre, a hosszú távú lejáratú profil csúcspontjaira, pénznemekre (ezek közti eltérésekre) stb. vonatkozóan; és/vagy
- c. a terhelt eszközök mennyiségének csökkentése, potenciálisan különbséget téve a teljes terhelés és túlfedezet között (például a fedezett kötvényekre, letéti felhívásokra stb. vonatkozóan).

578. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban és az említett cikk (2) bekezdésére figyelemmel kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő az intézmény finanszírozási pozícióival kapcsolatban, ideértve a következőket:

- a. gyakoribb szabályozói adatszolgáltatás a finanszírozási profil monitorozásával kapcsolatban (például az NSFR-jelentésre vagy a „kiegészítő monitorozási mérőszámokra” vonatkozóan); és/vagy
- b. az intézmény finanszírozási tervére vonatkozó gyakoribb adatszolgáltatás a felügyelet számára.

579. Az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban

- a. előírhatják a finanszírozási kockázat intézmény általi kontrolljával kapcsolatban feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló intézkedések meghozatalát, beleértve az alábbiakat:
 - a finanszírozási kockázatra vonatkozóan az intézmény vezető testülete és felső vezetése számára történő jelentéstétel bővítése;
 - a finanszírozási terv újbóli meghatározása vagy javítása; és/vagy
 - az intézmény kockázatvállalási hajlandóságára vonatkozó limitek meghatározása;
- b. az intézmény stressztesztelési képességeinek fejlesztése, többek között hosszabb stresszidőszak előírása révén.

10.6 A felügyelet reagálása abban az esetben, ha nem teljesül a teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR) vagy a teljes tőkekövetelmény (OCR)

580. A TSCR egy jogilag kötelező érvényű követelmény, amelyet az intézményeknek állandóan be kell tartaniuk, stresszhelyzetben is. Ha az intézmény már nem teljesíti az ezen iránymutatásokkal összhangban rögzített TSCR-t, az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelv szerinti kiegészítő beavatkozási hatáskörök gyakorlását kell mérlegelniük, ideértve az engedély 2013/36/EU irányelv 18. cikk d) pontja szerinti visszavonást, a 2014/59/EU irányelv 27. cikke szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazását és az ugyanezen irányelv szerinti szanalási intézkedéseket. E hatáskörök gyakorlásakor az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy az intézkedések arányosak-e a körülményekkel, valamint az arra vonatkozó megítélésükkel, hogy a helyzet várhatóan miként fog alakulni.
581. A teljes SREP-tőkekövetelmény megsértését annak megállapításakor is figyelembe kell venni, hogy az intézmény fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (4) bekezdésének a) pontja és az *azon különböző körülmények értelmezéséről szóló EBH-iránymutatások* szerint, amelyek esetében egy intézményt úgy tekintenek, hogy az fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, mivel ez egyike azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 18. cikkének d) pontja szerint visszavonhatják az engedélyt.
582. Az illetékes hatóságoknak azt is figyelemmel kell kísérniük, hogy az intézmények megfelelnek-e a teljes tőkekövetelménynek. Szükség esetén az illetékes hatóságoknak intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfeleljenek a 2013/36/EU irányelv 141–142. cikkében meghatározott követelményeknek.

10.7 Felügyeleti reagálás abban az esetben, ha nem teljesül a P2G

583. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük, hogy az intézmény létrehozza és folyamatosan fenntartja-e a P2G szerint elvárt szavatolótőke összegét.
584. Ha az intézmény szavatolótőkéje várhatóan vagy ténylegesen a P2G által meghatározott szint alá csökken, az illetékes hatóságnak el kell várnia az intézménytől, hogy értesítse, és felülvizsgált tőketervet készítsen. Az értesítésben az intézménynek a fokozott felügyeleti párbeszéd részeként ki kell fejtenie, hogy várhatóan milyen kedvezőtlen következmények kényszerítik arra, hogy értesítést küldjön, és milyen intézkedéseket irányoz elő, hogy végül visszaállítsa a P2G-nek való megfelelést.
585. Az illetékes hatóságoknak általában három olyan helyzetet kell vizsgálniuk, amikor az intézmények nem tudják teljesíteni a P2G-t.
- a. Amennyiben a szavatolótőke szintje a P2G szintje alá esik (ugyanakkor a teljes tőkekövetelmény felett marad) olyan intézményspecifikus vagy külső körülmények

esetén, amikor realizálódnak a P2G által fedezni kívánt kockázatok, az illetékes hatóság megengedheti az intézmény számára, hogy átmenetileg a P2G szintje alatt működjön, feltéve, hogy a felülvizsgált tőketervet a 7.7.2. szakaszban ismertetett kritériumokkal összhangban hitelesnek ítéli meg. Az illetékes hatóság adott esetben a P2G szintjének kiigazítását is mérlegelheti.

- b. Amennyiben a szavatolótőke szintje intézményspecifikus vagy külső körülmények esetén a P2G alá esik (ugyanakkor a teljes tőkekövetelmény felett marad), olyan kockázatok realizálódása következtében, amelyeket a P2G nem volt hivatott fedezni, az illetékes hatóságoknak el kell várniuk az intézménytől, hogy megfelelő határidőn belül a P2G szintjére emelje a szavatolótőke szintjét.
- c. Amennyiben az intézmény figyelmen kívül hagyja a P2G-t, azt nem foglalja bele a kockázatkezelési rendszerébe, vagy nem hoz létre szavatolótőkét annak érdekében, hogy a 438. bekezdéssel összhangban megszabott időn belül megfeleljen a P2G-nek, ez arra készítheti az illetékes hatóságokat, hogy alkalmazzák a 10.3. és 10.5. szakaszban ismertetett kiegészítő felügyeleti intézkedéseket.

Amennyiben az a) pontban említett, a P2G szint alatti működésre vonatkozó engedélyt nem adták meg, és az intézmény szavatolótőkéje ismételten nem éri el a P2G szintjét, az illetékes hatóságnak a 7. címnek megfelelően kiegészítő szavatolótőkekövetelményeket kell előírnia.

586. Az előző bekezdés szerinti konkrét felügyeleti válaszingtézkedések ellenére az illetékes hatóságok a 10.3. és 10.5. szakaszban ismertetett tőke- és kiegészítő felügyeleti intézkedések alkalmazását is mérlegelhetik, amennyiben úgy ítélik meg, hogy ezekkel megfelelőbben kezelhetők azok az okok, amelyek miatt a szavatolótőke a P2G által meghatározott szint alá esett.

10.8 A felügyeleti és korai beavatkozási intézkedések közötti kölcsönhatások

587. Az e címben meghatározott felügyeleti intézkedéseken felül az illetékes hatóságok alkalmazhatják a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében meghatározott korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek célja a 2013/36/EU irányelv 104. és 105. cikkében meghatározott felügyeleti intézkedések kiegészítése.

588. Az illetékes hatóságoknak a korai beavatkozási intézkedéseket az egyéb felügyeleti intézkedések sérelme nélkül kell alkalmazniuk, és a korai beavatkozási intézkedések alkalmazása során a legmegfelelőbb intézkedés(eke)t kell kiválasztaniuk, hogy az általuk adott válasz arányban álljon az adott körülményekkel.

10.9 A felügyeleti és makroprudenciális intézkedések közötti kölcsönhatások

589. Amennyiben egy intézmény makroprudenciális intézkedések hatálya alá tartozik, és a SREP értékelés arra a következtetésre jut, hogy e makroprudenciális intézkedések nem kezelik megfelelően az intézményspecifikus kockázati profilt vagy az intézménynél fennálló hiányosságokat (azaz az intézmény magasabb szintű kockázatnak van kitéve vagy magasabb szintű kockázatot jelent, mint a makroprudenciális intézkedés által megcélzott szint, vagy a feltárt hiányosságok lényegesebbek, mint az intézkedés által megcélzott hiányosságok), az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a makroprudenciális intézkedések további intézményspecifikus intézkedésekkel történő kiegészítését.

10.10 A felügyeleti, illetőleg a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemhez kapcsolódó intézkedések közötti kapcsolat

590. Amennyiben az illetékes hatóságok felügyeleti tevékenységeik gyakorlása során olyan jeleket tapasztalnak, amelyek alapján észszerűen úgy vélik, hogy az intézmény rendszereiben és kontrollkeretrendszerében vagy belső irányítási keretrendszerében a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos hiányosságok állnak fenn, vagy alapos okuk van feltételezni, hogy az intézmény fokozottan ki van téve pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak, úgy a következőket kell tenniük:

- a. amint észlelik e hiányosságokat és kockázatokat, értesíteniük kell róluk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságot, amellyel a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos együttműködésről szóló EBH-iránymutatásokkal⁵⁰ összhangban egyeztetniük kell;
- b. értékelniük kell, hogy a hiányosságok és kockázatok milyen hatással lehetnek az intézmény prudenciális helyzetére;
- c. egyeztetniük kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságokkal, és az adott hatóságok megbízatásával és feladataival összhangban mérlegelniük kell, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok által hozott intézkedéseken túlmenően milyen prudenciális felügyeleti intézkedésekkel lehetne a legmegfelelőbbben kezelni e hiányosságokat és kockázatokat.

591. Amennyiben az illetékes hatóságok értesítést kapnak vagy tudomást szereznek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok által tervbe vett vagy kiszabott felügyeleti intézkedésekről vagy szankciókról, meg kell vizsgálniuk, hogy

⁵⁰ Az EBH pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködési iránymutatásai (EBA/GL/2021/15).

enyhíteni szükséges-e, és ha igen, milyen módon kell enyhíteni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok által azonosított hiányosságok és mulasztások lehetséges prudenciális következményeit.

11. cím: A SREP alkalmazása határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportoknál

592. E cím a jelen iránymutatásokban meghatározott közös SREP-eljárások és -módszertan határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportok és az azokat alkotó szervezetek esetében történő alkalmazásával foglalkozik. Ezenkívül a cím hivatkozik a 2013/36/EU irányelv 113. cikkével, valamint az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárás alkalmazási feltételeiről szóló 710/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel összhangban végrehajtandó együttes értékelési és határozathozatali eljárásra.

593. A SREP keretében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a potenciális pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat is, figyelembe véve az anyavállalat székhelye szerinti tagállam pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó illetékes hatóságától, valamint a csoport különböző joghatóságokban található telephelyeinek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletéért felelős hatóságoktól kapott információkat, különösen a határokon átnyúló bankcsoport struktúrájához kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, lényeges hiányosságok és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni jogszabályok megsértésének értékelését illetően.

594. A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok prudenciális hatásainak valamely határokon átnyúló tevékenységű csoportra irányuló, SREP keretében történő értékelésekor az illetékes hatóságoknak a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos együttműködésről szóló EBH-iránymutatásokkal összhangban fel kell használniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó érintett illetékes hatóságokkal fenntartott kétoldalú kapcsolat révén, valamint a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó kollégiumokban⁵¹ és prudenciális kollégiumokban való részvételükön keresztül szerzett információkat.

11.1 A SREP alkalmazása határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportoknál

595. A SREP és a jelen iránymutatások határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportokra történő alkalmazása során az illetékes hatóságoknak az egész csoport, valamint az azt alkotó egyes szervezetek életképességét is értékelniük kell. Ez elvégezhető a folyamat következő két szakaszra való felbontásával: 1) az illetékes hatóságok előzetes értékelést készítenek a

⁵¹ A 2013/36/EU irányelv szerinti, a prudenciális felügyeleti hatóságok, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok és a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésről és információcseréről szóló közös iránymutatásokban meghatározott pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó kollégiumok („A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó kollégiumokról szóló iránymutatások”).

közvetlen felügyeletük alá tartozó szervezetekről, majd 2) az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 113. és 116. cikkében foglalt követelményeknek megfelelően a felügyeleti kollégiumok keretében együttesen megvitatják és véglegesítik az értékelést.

596. Az iránymutatások 1. címében meghatározott alkalmazási körével összhangban:
- a. az összevont felügyeletet ellátó hatóságoknak el kell végezniük az anyavállalat és az intézménycsoport összevont szintű előzetes értékelését; valamint
 - b. az illetékes hatóságoknak el kell végezniük a felügyeletük alá tartozó (önálló vagy adott esetben szubkonsolidált) szervezetek előzetes értékelését.
597. Amennyiben a jelen iránymutatásokat a fenti bekezdésben meghatározottak szerint egy határon átnyúló vállalatcsoport leányvállalataira alkalmazzák, az előzetes értékelés elvégzésekor a leányvállalatok illetékes hatóságainak az intézményeket elsősorban egyedi alapon kell figyelembe venniük, azaz úgy kell értékelniük az adott jogalany üzleti modelljét, stratégiáját, belső irányítását és intézményi kontrollmechanizmusait, tőke- és likviditási kockázatát, valamint tőke- és likviditás-megfelelőségét, mintha különálló intézmény lenne. E kezdeti értékelések megállapításainak adott esetben magukban kell foglalniuk a határon átnyúló vagy csoporton belüli főbb sebezhetőségek azonosítását is, amelyek összefügghetnek azzal, hogy az intézmény az anyavállalatától/csoportjától függ a finanszírozás, a tőke, a technológiai támogatás stb. tekintetében. Az egyedi alapon végzett kezdeti értékeléseikben az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az azzal járó erősségeket és enyhítő tényezőket is, hogy a jogalany egy csoport része, amelyek a csoportszintű technológiai támogatással, pénzügyi támogatási megállapodásokkal stb. függhetnek össze.
598. A SREP-elemekre irányuló e kezdeti értékelés eredményeinek, többek között – amennyiben feltárnak ilyen függőségeket – az anyavállalattól/csoporttól való kulcsfontosságú függésekről alkotott álláspontoknak bemeneti információként kell szolgálniuk a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott együttes értékelési és határozathozatali folyamathoz, és így ezeket a illetékes hatóságoknak meg kell vitatniuk a 2013/36/EU irányelv 116. cikke alapján létrehozott felügyeleti kollégiumok keretein belül.
599. A felügyeleti kollégiumok keretein belül folytatott megbeszéléseket és az együttes értékelési folyamat eredményeit követően az illetékes hatóságoknak véglegesíteniük kell a SREP-értékeléseiket, a kollégiumi megbeszélések eredménye alapján szükséges kiigazítások elvégzésével.
600. Ha az illetékes hatóság előzetes értékelése olyan, a csoporton belüli pozíciókkal kapcsolatos egyedi hiányosságokat tár fel (például az anyavállalattal szembeni kitettségek magas koncentrációja, a csoporton belüli finanszírozásra való támaszkodás, a jogalany stratégiájának fenntarthatóságával kapcsolatos aggályok stb.), amelyek egyedi alapon negatívan befolyásolják a jogalany általános életképességét, az illetékes hatóságoknak a felügyeleti kollégiumok keretein belül meg kell vitatniuk, hogy szükséges-e módosítani a jogalany végső értékelését a csoport teljes dimenziójának figyelembe vételével, beleértve a csoport összevont üzleti

modelljét, stratégiáját, valamint a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodások létezését és sajátos jellemzőit.

601. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell megvitatniuk és koordinálniuk a felügyeleti kollégiumok keretében:

- a. a különböző SREP-elemek értékelésének tervezése, beleértve az értékelés gyakoriságát és idejét, az összevont csoport és az azt alkotó szervezetek tekintetében, a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott együttes határozathozatalhoz szükséges csoport szintű kockázati és likviditási kockázati jelentések elkészítésének elősegítése érdekében;
- b. a SREP-elemek értékeléséhez használt referenciaértékek alkalmazásának részletei;
- c. a kockázatok alkategóriáinak külön-külön történő értékeléséhez és pontozásához használt módszer, ha ezeket az alkategóriákat lényegesnek ítélték meg;
- d. az intézménytől összevont és jogalanyi szinten bekért, a SREP-elemek értékeléséhez szükséges bemeneti adatok, köztük az ICAAP-ból és ILAAP-ból származó bemeneti adatok;
- e. az értékelés eredményei, beleértve a különböző elemekhez rendelt SREP-pontszámokat, valamint az átfogó SREP-értékelést és az összesített SREP-pontszámot összevont és jogalanyi szinten. Az egyedi tőke- és likviditási kockázatok értékelésének megvitatása során az illetékes hatóságoknak az adott szervezet szempontjából lényegesnek minősített kockázatokra kell helyezniük a hangsúlyt;
- f. a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok és aggályok határokon átnyúló prudenciális hatásai; és
- g. a tervezett felügyeleti és korai beavatkozási intézkedések, adott esetben.

602. A határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportra és az azt alkotó szervezetekre vonatkozó átfogó SREP-értékelés összefoglalójának elkészítése során az illetékes hatóságoknak ezt olyan módon kell felépíteniük, hogy elősegítse a SREP-jelentésre, a csoport kockázatértékelését tartalmazó jelentésre, a likviditási kockázat értékelését tartalmazó jelentésre, valamint a csoport likviditási kockázatának értékelését tartalmazó jelentésre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 113. cikke szerinti együttes határozathozatalhoz szükséges – az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárás alkalmazási feltételeiről szóló 710/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott – táblák/formanyomtatványok kitöltését.

11.2 SREP-tőkeértékelés és intézményspecifikus prudenciális követelmények

603. A tőke megfelelés, a kapcsolódó követelmények és iránymutatás 7. címében leírt eljárással összhangban történő megállapítása a határokon átnyúló tevékenységű csoportok esetében az illetékes hatóságok 2013/36/EU irányelv 113. cikke szerinti együttes döntéshozatali eljárásának részét képezi.
604. A felügyeleti hatáskörök gyakorlásának és a felügyeleti intézkedések meghozatalának, így többek között a kiegészítő szavatolótőkének a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján, a 7. címében meghatározottak szerint összevont alapon vagy jogalanyi szinten történő előírásának is, az illetékes hatóságok által hozott, a 2013/36/EU irányelv 113. cikke szerinti együttes határozaton kell alapulnia.
605. A határokon átnyúló tevékenységű csoport anya- vagy leányvállalatai esetében a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti kiegészítő szavatolótőke-követelményt az említett irányelv 113. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt együttes határozathozatali eljárással összhangban kell végrehajtani.
606. A szavatolótőke-szint megfelelőségéről és a kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározásáról folytatott megbeszélések során az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:
- a. az összevont és egyedi jogalanyi szinten azonosított kockázatok és hiányosságok lényegességének értékelése (azaz mely kockázatok lényegesek az egész csoport szempontjából, és melyek lényegesek csak egy jogalany szempontjából), valamint az ilyen kockázatok fedezésére előírt szavatolótőke szintje;
 - b. ha a feltárt hiányosságok minden szervezetnél azonosak (például egy adott irányítási hiányosság minden szervezetnél fennáll, vagy a több szervezet által használt modellekben állnak fenn hiányosságok), az értékelés és a felügyeleti reagálás koordinálása, és főként annak eldöntése, hogy az intézkedéseket összevont szinten vagy az egyes szervezetek szintjén, arányosan kell-e végrehajtani azon szervezeteknél, amelyeknél fennállnak a közös hiányosságok;
 - c. az ICAAP-értékelések eredményei és az ICAAP-számítások megbízhatóságáról kialakított álláspont, valamint a számítások bemeneti adatként történő felhasználása a kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározásához;
 - d. a kiegészítő szavatolótőke-követelmény meghatározásához használt felügyeleti referenciaérték-számítások eredményei a csoportot alkotó minden szervezetre vonatkozóan, továbbá összevont szinten; valamint
 - e. az egyes szervezetek tekintetében és összevont szinten megszabandó kiegészítő szavatolótőke-követelmény, biztosítva a végleges szavatolótőke-követelmények

egységességét, továbbá hogy szükséges-e szavatolótőke átvitele az összevont szintről az egyes szervezetek szintjére.

607. A TSCR 7. címében ismertetett módon történő meghatározásához az illetékes hatóságoknak ugyanazt az alkalmazási szintet kell figyelembe venniük, mint a 2013/36/EU irányelv 113. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes határozatra vonatkozó követelmények esetében. A más tagállamokban működő szervezetek esetében a teljes SREP-tőkekövetelményt és adott esetben az egyéb tőkeintézkedéseket összevont és egyedi szinten is meg kell állapítani. A szubkonsolidált szint esetében a teljes SREP-tőkekövetelménynek és az egyéb tőkeintézkedéseknek csak a szubkonsolidált csoport anyavállalatára kell vonatkozniuk annak elkerülése érdekében, hogy a más tagállamokban működő leányvállalatok illetékes hatóságai által figyelembe vett kiegészítő szavatolótőke-követelményeket kétszer számolják.
608. Ha a határokon átnyúló tevékenységű csoport anya- vagy leányvállalati intézményei esetében a túlzott tőkeáttétel kockázatára irányuló felügyeleti értékelés eredménye az, hogy a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelése céljából kiegészítő szavatolótőke-követelményeket kell meghatározni, ezt a tőkekövetelmény-irányelv 113. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt együttes határozathozatali eljárással összhangban kell elvégezni, és ennek a tőkeáttételi mutatón alapuló szavatolótőke-követelmények külön halmazához kell kapcsolódnia.
609. A szavatolótőke-szint túlzott tőkeáttétel kockázatának fedezésére való megfelelőségéről és a kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározásáról folytatott megbeszélések során az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:
- a. a 394. bekezdésben foglalt szempontok;
 - b. az egyes szervezetek tekintetében és összevont szinten megszabandó kiegészítő szavatolótőke-követelmény, melynek célja a túlzott tőkeáttétel kockázatának fedezése, biztosítva a végleges szavatolótőke-követelmények egységességét, továbbá hogy szükséges-e szavatolótőke átvitele az összevont szintről az egyes szervezetek szintjére.
610. A határokon átnyúló tevékenységű csoportok anya- vagy leányvállalataira vonatkozó P2G megállapítását érintő összes lényeges információt (ideértve annak méretét, a fedezéséhez szükséges szavatolótőke összetételét és a felügyeleti reakciót) meg kell osztani az illetékes hatóságok körében, és a P2G és a P2G-LR rögzítését a 2013/36/EU irányelv 113. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti együttes határozathozatali eljárással összhangban kell elvégezni. Az illetékes hatóságoknak meg kell vitatniuk a P2G egyedi szinten történő megállapítására szolgáló módszert, amennyiben a felügyeleti stressztesztekből nem elérhető egyedi szintű adatok, vagy adott esetben meg kell állapodniuk arról, hogy csak konsolidált szinten alkalmaznak P2G-t.
611. Az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 113. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében együttes határozatot kell hozniuk a P2G-ről és a P2G-LR-ről, amelynek megfelelően

tükröződnie kell a 2013/36/EU irányelv 113. cikkével összhangban elkészített, együttes határozatot tartalmazó dokumentumban.

11.3 SREP-likviditásértékelés és intézményspecifikus prudenciális követelmények

612. A 2013/36/EU irányelv 113. cikke (1) bekezdésének b) pontja vonatkozásában az illetékes hatóságoknak a „problémákat” jelentősnek és/vagy a „megállapításokat” lényegesnek kell tekinteniük legalább a következő esetekben:

- a. az illetékes hatóságok egyedi mennyiségi likviditási követelményeket javasolnak; és/vagy
- b. az illetékes hatóságok az egyedi mennyiségi likviditási követelményektől eltérő intézkedéseket javasolnak, és a likviditási kockázatra és/vagy finanszírozási kockázatra adott pontszám „3” vagy „4”.

11.4 Egyéb felügyeleti intézkedések alkalmazása

613. A határokon átnyúló vállalatcsoportok és az azokat alkotó szervezetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak – amennyiben lehetséges – meg kell vitatniuk és össze kell hangolniuk a csoportot és/vagy annak lényeges szervezeteit érintő minden felügyeleti és korai beavatkozási intézkedés alkalmazását annak biztosítása érdekében, hogy a legmegfelelőbb intézkedéseket egységesen alkalmazzák a feltárt sebezhető pontokra, figyelembe véve a csoport szintű vetületet, beleértve a fentiekben tárgyalt kölcsönös függőségeket és csoporton belüli megállapodásokat.

614. A határokon átnyúló tevékenységű csoportokhoz tartozó jogalanyok prudenciális felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak, ha a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal kapcsolatos hiányosságok megfelelő kezelésének elmulasztása miatt felügyeleti vagy közigazgatási intézkedéseket, köztük az intézményeket sújtó szankciókat szabnak ki, a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos együttműködésről szóló iránymutatásokkal ⁵² összhangban kapcsolatot kell tartaniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságokkal, és az adott hatóságok megbízatásával és feladataival összhangban mérlegelniük kell, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletet ellátó hatóságok által hozott intézkedéseken túlmenően milyen prudenciális felügyeleti intézkedésekkel lehetne a legmegfelelőbben kezelni e hiányosságokat és kockázatokat.

⁵² Az EBH pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködési iránymutatásai (EBA/GL/2021/15).

12. cím: Felügyeleti stressztesztelés

12.1 A felügyeleti stressztesztelés illetékes hatóságok általi használata

615. Az illetékes hatóságoknak – a 2013/36/EU irányelv 100. cikke alapján is – a felügyeleti stressztesztelést kell felhasználniuk arra, hogy elősegítsék a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárást és különösen az abban foglalt – a 4–9. címben ismertetett – kulcsfontosságú elemek felügyeleti értékelését. A felügyeleti stressztesztelés célja, hogy különösen az alábbiakban segítsen az illetékes hatóságoknak:

- a. Az intézmények egyedi tőkekockázatainak értékelése a 6. címben említettek szerint, vagy a likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése a 8. címben említettek szerint.
- b. Az intézmények stressztesztelési programjai megbízhatóságának értékelése, valamint az intézmények ICAAP és ILAAP céljából használt saját stressztesztjeiben foglalt forgatókönyvek relevanciájának, súlyosságának és valószerűségének értékelése. Ez magában foglalhatja az intézmények fő feltevéseinek és kockázati tényezőinek megkérdőjelezését is.
- c. Az intézmények teljes SREP-tőkekövetelmény és teljes tőkekövetelmény betartására való képességének értékelése a tőkemegfelelés értékelésével összefüggésben, a 7.7. szakaszban meghatározottak szerint. A felügyeleti stresszteszt által lefedett szempontoktól és a stresszteszt típusától függően ez az értékelés a TSCR mindössze néhány, a felügyeleti stressztesztelés konstrukciós elemei által lefedett elemére korlátozódhat (például egyes kockázati kategóriákhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmények, ha a stresszteszt csak ezeket a kockázati kategóriákat öleli fel).
- d. P2G meghatározása az intézmények számára.
- e. Az intézmények kockázatkezelését és kontrollmechanizmusait érintő lehetséges sebezhetőségek vagy hiányosságok feltárása az egyes kockázati területeken.
- f. Az általános irányítási intézkedésekben vagy az intézményi szintű kontrollmechanizmusokban fennálló lehetséges hiányosságok feltárása: az illetékes hatóságoknak a felügyeleti stressztesztelést további információforrásnak kell tekinteniük a belső irányítás és intézményi szintű kontrollmechanizmusok 5. címében említett SREP-értékelése céljából. Ha az illetékes hatóság a felügyeleti stressztesztelés segítségével hiányosságokat tár fel az intézmény saját stressztesztelési programjaiban vagy a támogató kockázatiadat-infrastruktúrában,

ezeket figyelembe kell vennie az adott intézmény általános irányítási és kockázatkezelési rendszerének értékelésekor.

- g. Konkrét mennyiségi likviditási követelmények meghatározása a likviditásmegfelelőség értékelésével összefüggésben, különösen amennyiben az illetékes hatóság nem állapított meg konkrét felügyeleti referenciaértékeket a likviditási követelmények tekintetében. A likviditásra irányuló felügyeleti stressztesztek bizonyos elemeit adott esetben bemeneti adatként fel kell használni az intézményekre vonatkozó konkrét likviditási követelmények rögzítésekor (például a nettó készpénzkiáramlások és az elfogadható likvid eszközök összehasonlító elemzése több időhorizonton, kedvezőtlen forgatókönyvek szerint, a stressz hatása alatti lejárat tábla értékelése) a 9.4. szakaszban meghatározottak szerint.

616. Továbbá a felügyeleti stressztesztelésnek abban is segítenie kell az illetékes hatóságokat, hogy értékeljék a felügyeleti szervezési eljárásokat és megtervezzék a felügyeleti erőforrásokat, egyéb lényeges információkat is figyelembe véve, különösen egyes SREP-elemek gyakoribb és mélyrehatóbb értékelése érdekében az 1. kategóriába nem tartozó intézmények esetében, valamint a 2013/36/EU irányelv 99. cikke által előírt felügyeleti vizsgálati program hatókörének meghatározásának céljából.

617. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti stressztesztek forgatókönyveit és eredményeit adott esetben az intézmények helyreállítási terveinek értékelése során is fel kell használniuk további információforrásként, különösen az intézmény által használt forgatókönyvek és feltevések kiválasztásának és súlyosságának értékelésekor.

618. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti stressztesztelés eredményeit adott esetben arra is fel kell használniuk, hogy alátámasszák az 575/2013/EU rendelet vagy a 2013/36/EU irányelv által előírt különböző engedélyek és jogosultságok megadásához szükséges elemzést, például a befolyásoló részesedésekkel, egyesülésekkel és részesedésszerzésekkel, valamint részvény-visszavásárlásokkal kapcsolatban.

619. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti stressztesztelés eredményeit adott esetben arra is fel kell használniuk, hogy alátámasszák a hasonló kockázati profillal rendelkező intézmények csoportjának lehetséges sebezhetőségeire irányuló tematikus elemzéseket.

620. Az illetékes hatóságoknak adott esetben arra is fel kell használniuk a felügyeleti stressztesztelést, hogy belső stressztesztelésük és kockázatkezelési képességeik javítására ösztönözzék az intézményeket: például egy bottom-up összetevővel rendelkező felügyeleti stresszteszt arra ösztönözheti az intézményeket, hogy tovább fejlesszék és javítsák az adatok összesítését, a kockázati modellezést és a stresszteszteléshez és kockázatkezeléshez használt informatikai eszközöket.

12.2 A felügyeleti stressztesztelés fő elemei

621. A felügyeleti stressztesztelés fő elemeinek meghatározásakor az illetékes hatóságoknak többek között az alábbiakat kell figyelembe venniük:

- a. *lefedett szempontok*: bizonyos kockázati tényezők vagy több kockázati tényező felölelése, bizonyos egyéni portfóliók vagy tevékenységek vagy ágazatok/földrajzi helyek lefedése, az összes vagy csak néhány portfólió lefedése.
- b. *konstrukció*, az alábbiak szempontjából: (1) érzékenységi elemzés (egytényezős vagy egyszerű többtényezős), (2) forgatókönyv-elemzés vagy (3) fordított stressztesztelés. Az illetékes hatóságoknak a stresszteszttel elérni kívánt célhoz legmegfelelőbb konstrukciót kell választaniuk: a tőkét, illetve a likviditást vagy finanszírozást érintő egyedi kockázatok értékelésekor rendszerint az egy kockázati tényezővel szembeni, illetve a több kockázati tényezővel szembeni érzékenység elemzését kell előnyben részesíteni; ha a cél a teljes tőke megfelelés értékelése, úgy rendszerint a forgatókönyv-elemzésen alapuló megközelítést kell előnyben részesíteni; az intézmény által használt forgatókönyvek súlyosságának értékelésekor ugyanakkor többek között a fordított stressztesztelést ítélik célravezetőnek.
- c. *hatókör*, a határokon átnyúló tevékenységű csoportok körének lefedése szempontjából: a csoport teljes tőke megfelelésének értékelése céljából az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a stressztesztben a csoport összes releváns szervezetét figyelembe vegyék.
- d. a stresszteszt által lefedett intézmények *mintája*: az egynél több intézményre irányuló felügyeleti stressztesztelés megtervezésekor az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a teszthez megfelelő mintát, különösen, ha a felügyeleti stressztesztelést bizonyos üzletágak/modellék tematikus értékeléséhez vagy hatástanulmányokhoz/értékelésekhez használják.
- e. *megközelítés* (top-down stresszteszt, bottom-up stresszteszt, a kettő kombinációja, konkrét anchor forgatókönyvek előírása az intézmények számára).

622. A SREP céljára szolgáló felügyeleti stresszteszt megtervezésekor és végrehajtásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az eszközminőség-vizsgálatok eredményeit, amennyiben elérhetők, megfelelőek és azokat még nem építették be az intézmények pénzügyi kimutatásaiba. A felügyeleti stressztesztelés eszközminőség-vizsgálatokkal való kombinálása hasznos lehet annak biztosításához, hogy a felügyeleti stresszteszt által lefedett intézmények mérlegpozícióit pontosan, jobb és a részt vevő intézmények körében összehasonlítható kiindulási pontokkal jelentsék.

623. Az illetékes hatóságok előre meghatározott tőkearány-célértékek meghatározását is mérlegelhetik, különösen a rendszerszintű stresszteszt keretében (ideértve az országos

szintű stresszteszteket), valamint általános vagy idioszinkratikus küszöbértékek meghatározását is fontolóra vehetik. Ilyen esetekben ezeknek alkalmasnak kell lenniük, és figyelembe kell venniük a felügyeleti célokat. Ezeknek a célértékeknek vagy küszöbértékeknek a felügyeleti stresszteszt hatókörébe tartozó intézményekre következetesen alkalmazandónak kell lenniük.

12.3 Szervezeti és irányítási mechanizmusok az illetékes hatóságokon belül

624. Az illetékes hatóságoknak eredményes felügyeleti stressztesztelési programot kell létrehozniuk. Ezt a programot megfelelő szervezeti, irányítási és informatikai intézkedésekkel kell támogatni, biztosítva, hogy a felügyeleti stresszteszteket megfelelő gyakorisággal el lehessen végezni. A felügyeleti stressztesztelési programnak támogatnia kell az egyes intézmények felügyeleti vizsgálati programjának eredményes végrehajtását. A programnak azt is tükröznie kell, hogy az illetékes hatóság hogyan dönt a felügyeleti stressztesztelés formáinak megválasztását illetően, az egyes tesztek célkitűzéseivel szoros összefüggésben.

625. A felügyeleti stressztesztelési programot támogató irányítási, szervezeti és informatikai intézkedéseknek legalább az alábbiakat magukban kell foglalniuk:

- a. Elégséges emberi és anyagi erőforrás, adat- és IT-infrastruktúra a felügyeleti stressztesztek megtervezéséhez és végrehajtásához. A felügyeleti stressztesztelési programot megfelelő adatokkal és megfelelő módszertani megközelítéssel kell támogatni, amely minden szempontra kiterjed, így a forgatókönyvekre és feltevésekre is (például sablonok, útmutatások, dokumentációk), és egyformán biztosítja a rugalmasságot, valamint a minőség és kontrollmechanizmusok megfelelő szintjét.
- b. A stressztesztelés kialakítását, fejlesztését és végrehajtását felölelő minőségbiztosítási folyamat, valamint az eredmények intézmények közötti összehasonlíthatósága.
- c. A felügyeleti stressztesztelés más releváns felügyeleti folyamatokba való integrálása. Így szükség esetén, az esetleges jogi korlátokra figyelemmel a szervezetnek támogatnia kell a belső információmegosztást és a stressztesztelési program minden szempontjának (például mind a mennyiségi, mind a minőségi eredmények) felhasználását.

626. Az irányítási intézkedések részeként az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felügyeleti stressztesztelési programot minőségi és mennyiségi szempontból egyaránt rendszeresen felülvizsgálják, biztosítva annak megfelelőségét.

627. Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell olyan folyamatok és intézkedések bevezetéséről, amelyekkel biztosítható, hogy eredményes párbeszéd folyjon az intézményekkel

a stressztesztelésről és annak eredményeiről. E párbeszédnek a kívánt célokat kell tükröznie; párbeszédet különösen, de nem kizárólagosan akkor kell elindítani, amikor az intézmények teljes tökemegfelelésének értékelése céljából stresszteszteket futtatnak, és azt az ezen iránymutatásokban ismertetett SREP-értékelések általánosabb keretében kell megszervezni. E technikai és vezetői szintű párbeszéd céljából az illetékes hatóságoknak adott esetben biztosítaniuk kell, hogy:

- a. az intézmények megfelelő, kellőképpen részletes és pontos magyarázatot és útmutatást kapjanak a bottom-up stressztesztben használt módszerek és feltevések alkalmazásáról;
- b. az intézmények a stresszteszt eredményeivel együtt megfelelő, kellőképpen részletes és pontos utasításokat kapjanak arra vonatkozóan, hogy milyen alátámasztó információkat kell benyújtaniuk az illetékes hatóságok számára;
- c. az intézmények adott esetben magyarázatot kapjanak a felügyeleti stresszteszt felügyeleti intézkedések alkalmazásához vezető eredményeinek megvitatása után. Az illetékes hatóságoknak ezt különösen a felügyeleti intézkedéseket kiváltó rendszerszintű stressztesztekkel összefüggésben kell figyelembe venniük.

628. A felügyeleti stressztesztelés határokon átnyúló tevékenységű csoportokra és az azokba tartozó szervezetekre való alkalmazásakor az illetékes hatóságoknak a felügyeleti kollégiumok keretében információkat kell cserélniük, és – amennyiben a gyakorlatban lehetséges – megfelelően meg kell vitatniuk a folyamatot. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell különösen, hogy rendelkezésre bocsássák és megvitassák a módszertanokra, forgatókönyvekre és főbb feltevésekre, valamint a felügyeleti stresszteszt – különösen a tőke- vagy likviditásmegfelelés értékelését célzó tesztek – eredményeire vonatkozó releváns adatokat.

629. Az illetékes hatóságoknak azt is meg kell állapítaniuk, hogy a felügyeleti stressztesztekkel és azok eredményeivel kapcsolatban mely információk hozhatók nyilvánosságra, figyelembe véve a felügyeleti stresszteszt elérni kívánt céljait. Amikor az illetékes hatóságok döntenek a felügyeleti stresszteszt eredményeinek vagy módszertanainak nyilvános közzétételéről, figyelembe kell venniük a tesztben betöltött saját szerepüket és a választott megközelítést (top-down stresszteszt, bottom-up stresszteszt), valamint mérlegelniük kell, hogy a nyilvánosságra hozott eredményekhez milyen mértékben mellékelik saját elemzésüket.

12.4 Eljárás és módszertani szempontok

630. Az illetékes hatóságok által meghatározott felügyeleti stressztesztelési programnak biztosítania kell legalább az alábbiakat:

- a. A felügyeleti stressztesztben használandó módszertanok és feltevések kialakításakor az illetékes hatóságoknak el kell dönteniük, hogy a teszt milyen konstrukciója és jellemzői a legalkalmasabbak a kívánt cél eléréséhez, azaz melyek kapcsolódnak az illetékes hatóság által kitűzött felügyeleti (vagy egyéb) célokhoz.

- b. Amikor az illetékes hatóságok az intézmények tágabb mintájára irányuló felügyeleti stressztesztet hajtanak végre, mérlegelhetik, hogy a 2.4. szakaszban meghatározott különböző intézménykategóriák tekintetében fogadják el a felügyeleti stresszteszt konstrukcióját, különösen ha a teszt top-down jellegű.
- c. Az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a felügyeleti stresszteszt lefolytatásának megfelelő időkeretét, ideértve a forgatókönyvek időhorizontját, valamint azt az időszakot, amely alatt a stresszteszt során az intézmények által javasolt vezetőségi intézkedéseket elemzik. A teszt időkeretének az intézménnyel folytatott párbeszédben is szerepet kell játszania, amennyiben releváns a teszt elérni kívánt célja szempontjából, valamint abból a szempontból, hogy a részt vevő intézmény által szolgáltatott adatok milyen mértékben maradnak relevánsak.
- d. Az illetékes hatóságoknak – amennyiben releváns a teszt elérni kívánt célja szempontjából – figyelembe kell venniük minden ismert, jövőbeni szabályozói változást, amely a teszt hatókörén és időhorizontján belül hatással lehet az intézményekre.

631. A forgatókönyv-elemzésen alapuló stressztesztetek esetében az illetékes hatóságoknak el kell dönteniük, hogy egyetlen forgatókönyvet futtatnak-e, amely a teszt hatókörébe bevont összes intézmény esetében alkalmazandó, vagy intézményspecifikus forgatókönyveket dolgoznak-e ki az egyes intézmények számára (az utóbbi nem mentesíti az intézményeket azon feladat alól, hogy az ICAAP és ILAAP keretében végzett stressztesztelés céljából saját forgatókönyveket alakítsanak ki), vagy a kettő kombinációját is választhatják. Az illetékes hatóságoknak a tőke- és likviditási források stresszhelyzetekben való átruházhatóságát és a lehetséges – többek között jogi és működési – akadályokat is meg kell vizsgálniuk, amelyek felmerülhetnek.

632. Továbbá a felügyeleti stressztesztetekre vonatkozó módszerek kidolgozásakor az alábbi szempontokat kell figyelembe venni:

- a. A tőkemegfelelés értékelése céljából az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a stresszteszt által az intézmény eredménykimutatására, mérlegére, kockázatitettesség-összegére és tőkeáttételi arányára gyakorolt hatást, valamint elemezniük kell a stressztesztnek a teszt által felölelt intézmények tőkemutatóira gyakorolt hatást.
- b. A bottom-up stressztesztetek céljából az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy milyen mértékben írják elő az intézmények mérlegeinek és eredménykimutatásainak modellezésére szolgáló módszertanokat. Irányadó jelleggel az intézmények mérlegeit statikusnak lehet tekinteni, ami lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy értékeljék az aktuális kockázatok időbeli alakulását. Az is megengedhető, hogy a mérlegek dinamikusak legyenek, ami lehetővé teszi például annak előretekintőbb megvizsgálását, hogy a stresszforgatókönyv keretében hogyan alakulhatnak az intézmények üzleti tervei

vagy hogyan alakulhatnak a hitelvolumenek. Az illetékes hatóságok a jobb összehasonlíthatóság érdekében mérlegelhetik, hogy a statikus mérlegen alapuló megközelítést választják. Ezzel szemben ha jobb visszajelzést kívánnak kapni az intézmények által a stresszre és sokkhatásokra adni kívánt vagy tervezett reakciókról, a dinamikus mérleg megközelítést részesíthetik előnyben.

- c. Az illetékes hatóságoknak adott esetben mérlegelniük kell, hogy miként vegyék figyelembe a stressztesztekben a rendszerszintű visszajelzést vagy a másodlagos hatásokat, felismerve a bottom-up stressztesztek esetében annak korlátait, hogy előzetes feltevéseket adnak meg.
- d. A bottom-up felügyeleti stressztesztek céljából az illetékes hatóságoknak arra kell törekedniük, hogy következetesen és méltányosan értékeljék a felügyeleti stressztesztekben részt vevő intézmények körében a tesztek hatását, tiszteletben tartva az egyenlő versenyfeltételek elvét. Az illetékes hatóságoknak azt is mérlegelniük kell, hogy a stresszteszt eredményei mennyiben tükrözik a modellezés során alkalmazott választások és megítélések eltéréseit, semmint az intézményeket érintő kockázatokban fennálló tényleges különbségeket.

633. Az illetékes hatóságoknak arra kell törekedniük, hogy a stressztesztek körében értékeljék a modellkockázatot, és különböző típusú összehasonlító információkhoz férjenek hozzá. Adott esetben ajánlott több nézőpont/referenciaérték alkalmazása. Fontos felismerni, hogy egyik modell sem tökéletes, valamint egyértelműen azonosítani kell az ismert és lehetséges hiányosságokat. Az egyes intézmények által használt stressztesztelési modellek e korlátainak és hiányosságainak megismerése információkkal szolgálhat a felügyeleti stressztesztelési folyamathoz, és mérsékelheti a modellkockázatból származó esetleges problémákat.

Mellékletek

1. melléklet: Működési kockázat, példák a veszteségek és kockázati tényezők közötti kapcsolatra

A működési kockázat megjelenési módjának szemléltetése érdekében meg kell ismerni az adott kockázati eseményt alakító tényezők és az esemény hatása (azaz kimenetele) közötti összefüggéseket. Erre néhány példa az alábbi táblázatban látható⁵³.

	Tényező	Kockázati esemény	Hatástípusok (kimenetek)
Emberek	Gyújtogatás – egy személy által szándékosan elkövetett cselekmény	Tűz – az esemény	<ul style="list-style-type: none"> • Halál/sérülés • Pénzügyi veszteség/költség • Vagyoni kár • Ügyfeleknél okozott fennakadás
Eljárás	Manuális hiba	Pontatlan számlák	<ul style="list-style-type: none"> • Pénzügyi veszteség • Számlák újrafeldolgozása
Rendszerek	IT szoftverhiba	Működésképtelen/elérhetetlen ATM-automaták	<ul style="list-style-type: none"> • Ügyfélpanaszok • Kompenzáció • Hírnévvesztés • Hatósági szankciók
Külső	Nagyon súlyos jégeső	Megközelíthetetlen épületek/készleteti tervek életbe léptetése	<ul style="list-style-type: none"> • Ügyfeleknél okozott fennakadás • Pénzügyi veszteség • Javítási költségek

⁵³ Az alapvető ok kockázati eseményt idéz elő, amelynek egy bizonyos hatása vagy többféle kimenetele van, amelyek közül néhány számszerűsíthető.

2. melléklet: A P2R és a P2G főbb jellemzői és különbségei

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Jelleg	A CRD 104. cikkével összhangban meghatározott, az 1. pillér feletti és a kombinált pufferkövetelmény alatti követelmény	A kombinált pufferkövetelményen felüli elvárás
Hatály	1) A minimumkövetelmények által nem fedezett, 12 hónap alatt bekövetkező váratlan veszteségek kockázata; 2) a céltartalékok által nem elégségesen fedezett, 12 hónap alatti várt veszteségek kockázata; 3) a kockázat alulbecslésének modellhiányosságok miatti kockázata; 4) az irányítás hiányosságaiból származó kockázatok	A releváns stressztesztnek mennyiségi eredményei (egyéb lehetséges területek, amelyeket tovább kell vizsgálni)
Megállapítás	A számítás az ICAAP számadatait veszi figyelembe, amennyiben azokat megbízhatónak értékelik, és például az ICAAP-számításokkal, felügyeleti megítéléssel stb. kapcsolatban alkalmazott felügyeleti referenciaértékekre támaszkodik.	A kedvezőtlen forgatókönyv által az elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatóra gyakorolt maximális hatás, korrigálva például a hiteles mérséklési intézkedések és egyéb tényezők hatásával, és beszámítva a tőkefenntartási puffer és kivételes esetekben – ha a stressztesztben feltételezettekkel azonos kockázatokat fedez – az anticiklikus tőkepuffer teljesítése céljából tartott szavatolótőkét
Tőkeminőség	Szabályozói elfogadható szavatolótőke, legalább az 1. pillérrel azonos összetételben	[csak elsődleges alapvető tőke]

A kifizetésekre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 141. cikke szerinti korlátozások relevanciája	Van	Nincs
Közlés az intézménnyel	A TSCR-ráta része, amelyet az összes 1. pillér szerinti ráta (teljes szavatolótőke, alapvető tőke, elsődleges alapvető tőke) viszonylatában adnak meg	Különálló rátaként, nem a TSCR vagy az OCR részeként, kifejtve, hogy miként befolyásolja az összes tőkemutatót (alapvető tőke és teljes szavatolótőke)
Megfelelés	A követelményeknek állandóan, így stresszhelyzetben is meg kell felelni	Az intézményektől elvárják, hogy a P2G-t beépítsék tőketervezésükbe, kockázatkezelésükbe és helyreállítási tervezésükbe, valamint hogy a P2G feletti tartományban működjenek
Felügyeleti válaszingtezkedések a követelmények megsértése esetén	Valamennyi felügyeleti intézkedés alkalmazható; a követelmény megsértése az engedély visszavonásának lehetséges feltétele; a követelményt megsértő intézmény szanálási célból fizetésképtelenné vagy valószínűleg fizetésképtelenné válnak minősül	Nincs automatikus kapcsolat a szavatolótőke P2G alá eső szintje és meghatározott felügyeleti intézkedések között, de fokozott felügyeleti párbeszédet és szerepvállalást indíthat el az intézménnyel kapcsolatban, mivel hiteles tőketervet kell biztosítani